

የአዲስ ዓመት መዝሙር

- አሠርገወ ሰማይን በብሩሃን (ጽዱላን) ከዋክበት (2 X)
- ከጥንት ጾድርን ያስጌጠ በሥነ ጽጌያት (2 X)
- ዘለምላሳን ልዑል አማላክ አማልክት
- ደስ ይበልሽ እመ ብርሃን ዘይብለኪ መልአክ (2 X);
- ካንቺ የሚወለደው አምላክ ወልደ አምላክ
- ሰሙ የተቀደሰ ለዘለዓለም ቡሩክ ።
- አዲስ ሕይወት ስንጀምር በዚህ አዲስ ዓመት (2 X)
- በምድር እንዲበላልን ጸጋና በረከት
- ሰለሊትዮጵያ ሰላም ሰአሊ ለን ቅድስት! (2 X)

June 2014

መግቢያ--ጸሎት ብሂል"ተናግሮ-ምስለ ግዚአብሔር= ጸሎት- ከእግዚአብሔር ጋር -መነጋገር ማለት ነው:: ለምሳሌ-ሐና--ስትጸልይ-በልብዋ-ከእግዚአብሔር-ጋር-ትነጋገር ነበር (1 ሳሙ-1:12):: ነቢዩ ዳንኤልም "በጸሎት ከእግዚአብሔር-ጋር-ስነጋገር-: ቀድሞ በራእይ አይቼው የነበረ መልአክ ገብርኤል እነሆ እየበረረ መጣ" ይላል (ዳን 9: 21) :: በቀን ሦስት ጊዜ መጸለይ እንደሚገባ "ዘወትር ጠዋት:ዕኩስ ቀንና-ማታ-ችግሬንና-ሐዘኔን በመግለጥ- በጸሎት- ወደ- እግዚአብሔር እጮሃለሁ" ይላል -መዝ. 54: 12:: በቀን 7 ጊዜ መጸለይ እንደሚቻል--"ስብዐ ሰዕለትየ እሴብሐክ= በቀን-ሰባት-ጊዜ-በጸሎት-አመሰግንሃለሁ"-ይላል (-መዝ 118: 164):: አንዳንድ ፈተና ሲያጋጥም ከአንድ ሰዓት በላይ መጸለይ እንደሚገባ "ከእኔ ጋር አንድ-ስዓት- በጸ-ሎት- መትጋት-አቃታችሁን? ይላል*(ማቴ-26:-40-) ምን ጊዜም አዛውትሮ ሳይሰለቹ መጸለይ እንደሚገባ ቅ/ሱቃስ በጻፈው ክፍለ ወንጌል 11:9-13 -እና ምዕ.18: 1-8 ያስረዳል:: የዚህም መጽሐፈ ጸሎት አቀራረብ ምሳሌነት (ሞዴል) የተወሰደው ከዘጠኙ ኪዳናት ጸሎትና በሐዋርያት ሥራ ምዕ 4: 24 -31 የተጻፈውን ትምህርታዊና ልዩ ትርጓሜ የተከተለውን የሐዋርያትን የማኅበር ጸሎት መሠረት በማድረግ ነው:: እያንዳንዱም ክፍለ ጸሎት ከቅዱሳት መጻሕፍ መነሻ ጥቅሶች አሉት:: ስለዚህ ዝግጅቱ እጥር: ምጥን: ብጥር: ንጥር ብሎ የተቀናበረ ፍጹም መጽሐፍ እንጂ የልብ ወለድ ድርሰት አይደለም::

፩ /1 በአዲስ ዘመን መለውጫ ዕለት ቤተሰባዊ ምስጋና

(Thanksgiving)—ፈነወኒ-እስብክ_ዓመተ-እግዚአብሔር-ጎሪተ
የተመረጠችውን የጌታን_ዓመተ ምሕረት እስብክ ዘንድ ልኮኛል'
(ሉቃ-4:19)::ዘመናትን ሁሉ የምትለውጥ: አንተ ግን ለዘለዓለሙ-
የማትለውጥ: ቀንና ሌሊትን: በጋ ክረምትን የምታፈራርቅ:
የምሕረት አምላክ ሆይ ተቀዳሚ:- ተከታይ በሌለው በአንድ
ውድ ልጅህ -በጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ-
ክርስቶስ ለደህንነታችን የመረጥሃትን ዓመተ ምሕረት በወንጌል-
ስላወጅህልን-ቅዱስ-ስምህ ይመስገን- !ባለፈው ዓመት ያንተ
ጸጋና በረከት: ረድኤትህም ሁሉ ሳይለየን በሰላምና በጤና
ጠብቀህ እንደገና ወደዚህ አዲስ ዘመን ስላሸጋገርኸን ለገናናው
ስምህ-የምናቀርበውን ጽሑትና ምስጋና እንድትቀበልልን ፈቃድህ
ይሁን:: በዚህም አዲስ ዓመት- እንደገና አዲስ ሕይወት
ስንጀምር እንደ ወዳጅህ እንደ-አብርሃም- አንተን ደስ በሚያሰኝህ
ቅን መንፈስ በፊትህ መመላለስ እንድንችል በንስሐ የመታደስን
ጸጋ አብዛልን:: በዚህ ዓመት የተዘራውን ሰብልና የአትክልቱን
ፍራ ሁሉ ባርክልን :: ለሀገሪቱ ሕዝብ ሰላምንና የፍቅር
አንድነትን-ስጥልን::የርስ-በርስ-አለመግባባትን-መንፈስ አርቅልን::
በመላ ሀገራችን የተጀመረውን የልማት ዕድገት ሁሉ ባርክልን::

ዝናመ ምሕረት ጠሰ በረከት ሰጥተህ ሕዝባችን በልጽጎ
ለማየት-አብቃን:: የኑሮ ፈተና የበዛበት ይህ ሕዝብ ከዓለም
ማኅበረሰብ እርዳታ ተቀባይነት ነጻ መውጣት የሚችልበትን
የብልጽግና መንገድ እንድትከፍትለት-ፈቃድህ- ይሁን::
የመንፈስ-ደስታ-የሚገኝበትን-ሰላም-ስጠን:: የመፅናናትን-መንፈስ
አታርቅብን:: የሰላም-አምላክ ሆይ ! እንደ በደላችን: -እንደ
ኃጢአታችን: እንደ ስንፍናችንም ብዛት ሳይሆን እንደጥርካካትህ
በጸጋህ አስበን:: ቤተሰባችንን-ጠብቅልን::ሕፃናቱን-አሳድግ:
ሽማግሎችን አበርቃ::ጤንነታችንን ባርክህ ያለድካምና ያለ
ሐኪት እናመሰግንህ ዘንድ ብርታትን ስጠን:: በአወጣጣችንና
በአገባባችን ሁሉ የአንተ ጥበቃ-አይለየን::ከመከራ-ሥጋ:-ከመከራ-
ነፍስ:-ጠብቀን:: ከቀጥር-ሳጉድል-ለመጪው-ዓመት-በሰላም-

አድርስን:-ምንጊዜም-በረድኤትህ-አትለየን-የሰጠኸንን-ሀብት
ንብረት ሁሉ ባርክልን: አሜን !

፪ /2. የግል ሕይወትን የሚመለከት የምስጋና ጸሎት

እምክርህ-እምየ አንተ-አምላኪያ=ከእናቴ ማሕፀን ጀምሮ ጠባቂዬ
የሆንህ አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ! ከሕፃንነት ጊዜዬ ጀምሮ
ተከባክበህ: ካደጋም ሁሉ-ጠብቀህ: አሳድገህ: በሕይወቴ ዘመን
ስላደረግህልኝ ድንቅ ነገር ሁሉ ለቅዱስ ስምህ ምስግናን ክብር
ይሁን :: በቅዱስ ቃልህ ትእዛዝ በፈጠርህልን በዚህ ግዙፍ
ዓለም ከትንሽነት የተነሣ ትንኝን እንኳ ሳትረሳ ፍጥረትህን
ሁሉ ከትንሽ 'እስከ ትልቅ የምትጠብቅና የሁሉም መጋቢ አንተ
ነህ:: ሳንተ የሚሳንህ ምንም ነገር የለም::

'አንተ አምላኩ የሆንክለት-ሕዝብ ብፁዕ ነው"-ተብሎ እንደተጻፈ
በአንተ አምኜ-አንተን ተስፋ አድርጌ ባሳለፍሁት ዘመን ሁሉ
ከብዙ ችግርና ከፈተናም ጠብቀህ 'ይኸው እዚህ አድርሰኸኛል::
የሕይወቴ-ዋስ-ጠበቃ:-አለንታዩ-አንተ-ነህ::-እናትና-አባት ለልጆ
ቻቸው-ከሚያስቡላቸውና ከሚጠነቀቁላቸው በላይ -አንተ-እኔን
እንደ በኸር ልጅ አድርገህ ስለጠበቅኸኝ ላመሰግንህ ይገባኛል::
ከዚህም ሁሉ በላይ ደግሞ የበደሌን ብዛት- ሁሉ በውድ- ልጅህ
ደም-አጥበህ:-በርሱ-መሥዋዕትነት-የኃጢአትን-ሥርየት ሰጥተኸ
ኛል:: ምንጊዜም ወደ- ፈተና- ከመግባት- ጠብቀኝ:: በሕይወቴ
ውስጥ-የሚያስጨናቀኝን- ከንቱ አሳብ ሁሉ አውጥተህ በቅዱስ
መንፈስህ ጸጋ የመፅናናትና የመረጋጋትን-ሰላም ስጠኝ: ዛሬም
ዘወትርም:-ለዘለዓለሙ አሜን !

፫/3.- የንጹሐንን ደም የሚበቀል የፍትሕ አምላክ

(መዝ. 9:12) እስመ ተዘከረ ዘይትሐሠሥ ደሞሙ:: ወኢረስአ
አውያቶሙ ለነዳያን=ተብሎ_እንደተ ጻፈ:-_የችግረኞችን ጩኸት
ቸል-የማትል:የንጹሐንንም ደም ተመራምረህ የምትበቀል
የፍትሕ አምላክ ሆይ ! ያለ ፍትሕ በከንቱ የፈሰሰ
የእልፍ: አእላፍ ወገኖቻችን ደም: ደመ ከልብ ሆኖ

እንዳይቀር ለፍትሕ ዳኞች ሁሉ የማስተዋልን ጥበብ ስጥልን። ከደም አፍላሽ ወራሪ-ጠላት፡ ካሸባሪ አደጋና ከመቅሠት ሁሉ- ሠውረን ። ፍትሕ- አልባ የሙስና አሠራርን ከምድራችን-ለማስወገድ የሚደረገውን ጥረት ሁሉ-ባርክልን። በሁኑ-አስቸጋሪ-ዘመን ከሌሎች አንዳንድ የአፍሪቃ-አህጉር-በተለየ ሁኔታ እኛን ኢይትዮጵያውያን ሕዝብን በተረጋጋ ሰላም- ስለጠበቅኸን ቅዱስ ስምህ የተመሰገን ይሁን። አቤቱ ስለበደላችን ብዛት ለደም አፍላሽ ጠላት አሳልፈሽህ አትሰጠን። ከጦርነት ሥጋት ፡ ከዝናም አጥረት፡ ከምድር መናወጥ፡ ከአባር፡ ከቸነፈር፡ከማይፈወስ ደዌና ከሕመም-ሁሉ-እንድትታደግን-ፈቃድህ-ይሁን። አንተ-በመለኮታዊ ጥበብህ ሁሉን ነገር- እንድታስተካክለውና- የተፈጥረን ቀውስ ሥርዓት አሲዘህ አገራችንን በረከትና ብልጽግና የመላባት አድርገልን። በመንግሥትህ የወንጌል-ቃል -ከጸድቁ-ከአቤል ደም-ጀምር-በቤተ-ሰው-ቅደስና-በመሠዊያው--መካከል-በከንቱ እስከተ ገደለው አስክ ዘክርያስ ወልደ በራክዩ ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰ ንጹሕ ደም የሚያስከትለው ፍጻ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ በቅዱስ ቃልህ ተነግሯል። በሀገራችንም በተለይ በማርክሲስቱ ደርግ ዘመን የፈሰሰ ንጹሕ ደም ከሚያመጣው ፍጻ ጠብቀን። በዓለም ዙሪያ ከጦርነትና ከሕዝብ-አልቂት ወሬ ይልቅ ሰላምን የሚያስፈልግ ዜና የምንሰማበትን ዘመነ ሣህል-ወምሕረት-አብሃልን።-ለመሪዎችና-ለፍትሕ-ዳኞችም-ሁሉ-ትክክለኛውን የፍትሕ፡ ርትዕ ጥበብ ስጣቸው። ሀገራችን-እግዚአብሔር-ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ አንተ-ስትዘረጋ በምሕረትህ-አስባት። ሕዝብዎንም ሁሉ ጠብቅልን። የምሕረትህ-በሮች-እንዲከፈቱ-አድርግልን። ገጽ ምሕረትህንም አብራልን። በዓይነ ምሕረትህ-ተመልክተህ የሕዝብህን በደል ሁሉ ይቅር በል። አሜን !

፩/4- በክርስቶስ የተባረከ ቤተሰባዊ ሕይወት

"ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑበት ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው" (ዮሐ.1:12)። ሰውን በእርዳታ

ሆና- በአምሳልህ ፈጥረህ "በዙተባዙ፡ምድርንም ሙሷት" ብለህ- የሰጠኸው- መለኮታዊ- ትእዛዝና ቃል በረከት ሳይለወጥ-እነሆ ለብዙ ሺህ-ዘመናት እንደዐና የሚኖር ነው። -በአንተ-አምነን በክርስቶስ የጸጋ ልጅነትን አግኝተን፡ የሰማያዊ መንግሥትህ ዜጎችና ቤተሰብ እንድንሆን ፈቅድህልናል። ስለዚህም ሁሉ ስምህ ይመስገን። የበደላችንን ብዛት ሳታስብ በምሕረትህ ስላቀረብኸን-ቅዱስ ስምህን-እናመሰግንለን።"አንተ--በደሉን የማት ቁጥርበት ሰው ብፁዕ ነው" ተብሎ እንደተጻፈ፡ እኛ ጠላቶችህ ስንሆን በደላችንን ሁሉ በልጅህ ደም አጥበህ በቸርነትህ ስለወድድኸን ድንቅ የፍቅር አምላክ- መሆንህን እናምናለን። "የምድር-አሕዛብ-ሁሉ- በዘርህ- ይባረካሉ"-ብለህ- ለወዳጅህ ለእብርሃም -በሰጠኸው የተስፋ ቃል መሠረት ውድ-ልጅህ ከእብርሃም-ዘርዐ-ትውልድ-የነሣውን-ሥጋ-ተዋሕዶ፡ወደ-ዓለማችን እንዲመጣ-ቅዱስ-ፈቃድህ ሆኖልናል። እርሱም እስከ--መስቀል-ሞት-ድረስ-እኛን የወደደበት ፍቅር፡ እጅግ- ድንቅ-ነው። ስለዚህ- -አገልጋይህ--መስፍን--ኢየሱ--"እኔና-ቤተሰቤ እግዚአብሔርን- እናመልካለን" ብሎ እንደተናገረ፡ የእኛና የቤተሰባችንም ሁሉ ምርጫ ይኸው ብቻ-እንዲሆን-እርዳን። ከሰማይ በታች ከውድ- ልጅህ ከክርስቶስ በቀር እንድንበት-ዘንድ- የተሰጠ ሌላ- ስም እንደሌለ በቅዱስ-ቃልህ -(ዮሐዋ-ሥ-4: 12) በተንገረው እናምናለን። ውድ ልጅህ የከፈለውን የሕይወት -መሥዋዕት በማሰብ፡ በቅዱስ- ቃልህ እየተመራን በፍቅርህ ፀንተን እንድንቆም በቸርነትህ እርዳን፡ ዛሬም፡ ዘወትርም ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፩ /5. የእግዚአብሔር ቸር ጠባቂነት (መዝ. 22:1 -6)

ቸር-አረኛ (ሊቀ ኖሎት) ሆነህ በጽድቅ መንገድ የምትመራንና የምትጠብቀን ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! በጎጅ ድምጺን -ይሰማሉ፡ እኔም አውቃቸዋለሁ፡ እነርሱ ይከተሉኛል፡- እኔም የዘለዓለምን ሕይወት እሰጣቸዋለሁ' ብለህ እንደተናገርህ፡ እነሆ እኛ ሁላችን-የመሠማሪያህ በጎች ነን።ቃልህን እንሰማለን። ነገር ግን ይህ የምንኖርበት-ሥጋዊ ዓለም ብዙ ዓመፅና ተንኮል፡ ምቀኝነትና-የክፋት ዘር ሁሉ የሞላበት፡ የፍትሕ ርትዕ መዛበት፡

ለቅሶና ዋይታ የበዛበት፡ ድህነትና-ጉሥቀልናም የበረከተበት ከመሆኑ-የተነሣ ሕይወት ራስዋ ምድረ-በዳ መስላ የምትታይበት ጊዜ ይበዛል። ከሰላም ማጣትና ከፍቅር እንድነት መቀዝቀዝ የተነሣ-ከመንጋህ-ተለይተው እንደባዘኑ በጎች ሆነን እንዳንቀር በፍቅርህ ትሰበስቡን ዘንድ እንማፀንሃለን ።

—የአረኞች አለቃ የሆንህ ጌታችንና አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! ወደአንተ ወደ ቸር ጠባቂያችን መመለስ እንድንችል፡ የንስሐን ሕይወት ስጠን (1 ጴጥ 2: 25)። የመንጋህ ጠባቂዎች የሆኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ አንተ የሰጠሃቸውን-አርአያና ምሳሌነት ተከትለው በማስፈራራት ሳይሆን በርኅራኄ ቅዱስ ቃልህን እየመገቡ የነፍስ ረሃብና ጥም፡ የሥላሳ ምግባር-መራቆትም- እንዳይደርስባቸው ማድረግ-ይችሉ ዘንድ-የመንፈስ ትጋትን ሰጣቸው። ከመንጋህ-ተለይተው የተበተኑትን-መመለስ፡ የመንፈስ ስብራት፡ የሞራል ውድቀት /ስብራት የደረሰባቸውንም መጠን እንዲችሉ ያንተ ኃይል ረዳኤ ያስፈልጋቸዋል። የመለያየትን መንፈስ ከመካከላ ቸው አርቅ። መንጋህን ያለ-ርኅራኄ በኃይል አስገዳጅነት ከሚበትኑ ተኩላዎች መጠበቅ እንዲችሉ መንፈሳዊ ኃይልን ሰጣቸው። "መንጋውን በትኖ ለሚጠፉ አረኛ- ወዮለት" -ተብሎ- በነቢዩ -ዘካርያስ - የተጻፈ- ቅዱስ- ቃልህን ማስተዋል ካለመቻል የተነሣ ከመንጋህ መሪዎች ብዙዎቹ በቅዱስ ቃልህ መመራትን ቸል እንዳይሉና ሕዝብህን-ለማስተማር-ያለባቸውን ኃላፊነት መወጣት እንዲችሉ የመንፍስ ብርታትን ሰጣቸው። "ሕዝቤ እውቀት ከማጣቱ የተነሣ ጠፍቷል። "ወካህንኪ ከመ ሕዝብ=ካህኑም እንደ-ሕዝብ ሆነ " ተብሎ" በነቢዩ ሆሴዕ 4: 9) የተነገረ የትንቢት-ቃል አስፈሪ ነው። ስለዚህም ጌታ አምላካችን ሆይ ! "የልቤን ፈቃድ የሚፈጽሙ አረኞችን እለጣችኋለሁ፡ እነርሱም በማስተዋል ጥበብ-ይጠብቁችኋል"-ብለሃልና፡ መንጋ-ህን በርኅራኄ-የሚጠብቁ-ዕረኞችን በየጊዜው ለማስነሣት የገባኸውን ቃል አስብ ፡ ዛሬም። ዘወትርም፡ ለዘለዓለሙ፡አሜን !

፩ /6. ስለ ምድር አበቦች የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት

(Thanksgiving)-"ለእግዚአብሔር-ሕዝብ-እንደ-ጠል እሆናለሁ፡ እርሱም እንደ ተክል ያብባል" (ሆሴ14: 6)። የፍጥረት-ሁሉ አስገኝ የሆንህ ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር ሆይ! ለማይን በከዋክብት፡ ምድርን በአበቦች (በሥነ ጽጌያት) ያስገጥህበት ጥበብ እንዴት ድንቅ ነው ! የፈጠርህልን ዓለም ራሱ "ብርሃን ይሁን" ብለህ በሰጠኸው ትእዛዝ መሠረት በብርሃን የተሞላ ሆኗል። እንጨቱ ከእንጨት ቢፋጭ፡ ድንጋዩ ከድንጋይ ቢጋጭ እሳት ወለደ ብርሃን ይወጣል። ከዚህ ጋር በከርሠ ምድር ያለው እሳተ ገሞራ፡ በዝናም ጊዜ የሚታይ የመብረቅ ብልጭታ፡ የዕንቁ ማዕድናት የሚያስገኙት ልዩ፡ ልዩ ብርሃን የሚደነቅ ነው። ቶፓዝዮንና ቢረሌ" ከተሰኙት አዕናቀቶ የሚያብረቀርቅ-አንጻባራቂ ብርሃን ይወጣል። መረግድ ከሚባለው ዕንቁ አረንጓዴ ብርሃን መገኘቱ ዓለማችን በብርሃን የተሞላ መሆኑን-ይመስክራል።የብርሃን-አምላክ ሆይ! የእኛንም አእምሮ የዕቀት-ብርሃን-የሞላበት-አድርገህ-የማስተዋልን ጥበብ አብዛልን። በአገልጋይህ ነቢይ ዕንባቆም እንደተነገረ፡ ውቅያኖስ በውኃ እንደተ ሞላ፡ ምድርም የአንተን ክብር በማወቅ ጥበብ የተሞላች ትሁን። አንተ-አማናዊ ብርሃን መሆንህን ዓለም-ሁሉ ማወቅ ይችል ዘንድ ቃልህን-ለሚያስተምሩ-አገልጋዮችህ ሁሉ የዕውቀትን ልዩ ብርሃን- ሣልባቸው፡ አማኞችንም ሁሉ የጸጋህ ብርሃን እንዲገቡባቸው አድርግ። ሁላችንንም በረድኤት-አስበን። -የልጅነት-በደላችንንና፡-የሠራነውን-ኃጢአትና ስንፍናችንን-ሁሉ ይቅር ብለህ የንስሐ ሕይወት እንዲኖረን የመንፈስን ብርታት ስጠን ።"የኃጢአታቸውን ብዛት ሳላስብ እንዲሁ በነጻ እወዳቸዋለሁ ብለህ የተናገርህ የምሕረትና የርኅራኄ አባት ነህና። አሁንም በጸጋህና በምሕረትህ፡ በረድኤትህ -አስበን። አበቦችን ተከትሎ የሚመጣውን የምድር ፍሮ አዝርዕቱንና አትክልቱን ባርክልን። የልዩ። ልዩ አበቦች መልክ ያለው ሕዝባችን-ምን-ያህል-ታጋሽና -መክራ- ቻይ -ሆኖ እንደ ሌሎች

አንዳንድ አህጉር አንድነቱን ሳያፈርስ ያሳለፈውን የብዙ መከራና-የእልቂት ዘመን አስበህ እንድትረዳው ቅዱስ ፈቃድህ ይሁንልን። ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፮ /7.. ከሐዘን የምንፅናናበት የሕይወት ተስፋ

—ተዘከር እግዚአብሔር ከመ መሬት ንሕነ =የአባቶቻችን አምላክ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ! የተፈጥሮ ደካማነታችንን ታውቃለህ። አቤቱ እኛ ከመሬት የተገኘን አፈር፡ትቢያ መሆናችንን አስብ። በዘለዓለማዊ- ሕያው ቃልህ እንደተነገረ፡ የሰው ዘር ሕይወት በዘመኑ ሁሉ እንደ ሣር ነው። እንደ ዱር አበባ ለጊዜው አምሮ፡ ደምቆ ይታያል። ዘግየት ብሎ ግን እንደ ቅጠል ፈጥኖ ይጠወልጋል ። "ሣሩ ይጠወልጋል፡ አበባውም ይረገፋል የጌታ ቃል ግን ለዘለዓለም ይኖራል" ተብሎ ተጽፏልና። መፅናናትን ማግኘት የምንችለው ከቅዱስ ቃልህ በሚገኝ በአንተ ጸጋና ምሕረት ተደግፈን ስንኖር ብቻ ነው። በቅዱስ ቃልህ እንደተነገረ፡ ብንሞትም፡ ብንኖርም-የአንተ ነን።ሞትም ቢሆን ለእኛ ማስፈራሪያ ሆኖ የተሠራ አይደለም። ከሞት ወደ ሕይወት የምንሸጋገርበት-ድልድይ-ነው እንጂ። ወይም ወደ አንተ ወደ ሰማያዊ አባታችን የምናርግበት መሰላል መሆኑን መረዳት የምንችልበትን እውቀት አብዛልን። ከሞት በኋላ ሌላ ሐዲስ ሕይወት መኖሩን አምነን። ዛሬ ከመካከላችን-በሞት-የተነጠቁ-ወገኖቻችን ሁሉ በክርስቶስ እምነት ፀንተው የኖሩና አሁንም በአንተ ዘንድ ሕያዋን መሆናቸውን አምነን ፡ በዓለም መጨረሻም ከሞት ተነሥተው፡ -በአንተ- ፊት- እንደምናያቸው- በቅዱስ ቃልህ በግልጥ-የተነረውን-የተስፋ ቃል ኪዳን የምናስተውልበትን አእምሮ አስፋልንስ። የነፍስ ከሥጋ መለየት ጉዳይ ሳይሆን ዘውአቱ ዳግም ሞት= 2ኛ ሞት" ተብሎ የተጠራው ከአንተ የመራቅ አደጋ እንዳይደርስብን ፡በረድኤትህ ጠብቀን "ክርስቶስ-ለቤዛ-ዓለም-እንደሞተና-እንደተነሣ-ካመንን፡ በክርስቶስ፡ አምነው_የሞቱትን ሁሉ እግዚአብሔር ከሞት አስነሥቶ ከክርስቶስ ጋር-ያመጣቸዋልና-ተስፋ ትንሣኤ እንደሌላቸው- አረማውያን-ሆናችሁ-ልታዘኑ፡-አይገባም"-ተብሎ-የተጻፈ አስተማ

ማኝ የተስፋ ቃልህን ማስተዋል እንድንችል እርዳን። በቀናት-ሃይማኖት-ፀንተን፡ በመልካም ሥነ ምግባር ታንፀን፡ የአንተ ቅዱስ ስም በሕይወታችን እንዲከብርና የአንተ ፍቅር በልባችን ነግሦ እንዲኖር ፈቃድህ ይሁንልን። ከአረማዊ ሥርዓተ ሐዘን ሁሉ ነጻ አድርገን፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፰ /8. አምላካዊ ጠለ ምሕረት የሚገኝበት በረከት

—"የሕዝቤ ዕድሜ እንደ ሕይወት ዛፍ ዕድሜ ይሆናል። እኔም የመረጥኋቸው ቡሩካን ሕዝብ በእጃቸው ሥራ ደስ ብሏቸው ረጅም ዘመን ይኖራሉ" (ኢሳ. 65: 22 -23)። የጽድቅ ባለቤት የሆንህ የአባቶቻችን አምላክ ሆይ ! "ጸድቅ ሰው እንደ ዘንባባ ይለመልማል፡ እንደ ቴምርም ያፈራል፡ እንደ ሊባኖስ-ዝግግም-ያድጋል።ደጋግ-ስዎች-በእግዚአብሔር-ቤት-ተተክለው-በአምላካችን አደባባይ-ይበቅላሉ፡ ያንጊዜም በለመለመ ሽምግልና ፍሬ ምግባር የሚገኝባቸው ይሆናሉ፡ ደስተኞች ሆነው ይኖራሉ፡ፈጣሪዬ እግዚአብሔር እውነተኛ መሆኑን ይመሰክራሉ" ተብሎ እንደተጻፈ፡ ይህን-ለቅዱሳን ጻድቃን የገባኸውን የተስፋ-ቃል ለእኛም እንድትፈጽምልን እንማፀንሃለን። ሕያው ቃልህ ለእኛ ሕይወትን የሚያለመልም ጠለ በረከት ነውና። ምን ጊዜም ቅዱስ ቃልህ ከሚነገርበት ጉባኤና ቅዱስ ስምህ ከሚመሰገንበት ቤተ መቅደስህም ሳይለዩ መኖር እንዴት ድንቅ-ነው! በዘመናችን-ሁሉ ጸጋ የሞላበትን ሕይወት ለማግኘት የሚያስችል የቅዱስ ቃልህን ፍቅር-አጽናልን-ሕይወታችንን ባርክርህ በአንተ-ጸጋ-የተሞላና እንደ ዘንባባ የሚለመመልም እንደ ቴምር ፍሬ ምግባር ወሃይማኖት የሚገኝበት አድርግ፡ በሽምግልና ዘመናችኝ አትተወን፡-ድንቅ ሥራህን ለመጨው-ተተኪ ትውልድ እስክንነግር ድረስ የንስሐን ጊዜ አስረዝምልን። በሕያው-ቃልህ- የልጆቻችንን አስተዳደግ ባርክህ፡-የወጣቶችንና የጉልማሶችን አካሂድ አቅና፡ ልዩ፡ ልዩ ፈተና በበዛበት በዚህ ክፉ አስቸጋሪ ዘመን ያንተን ሕግና ሥርዓት የሚጠብቅ ዘርዐ ትውልድ-ማትረፍ-እንድንችል በቸርነትህ እርዳን። የቤተሰባችንም አመራር የተቃና ይሆን ዘንድ ሰላምንና የፍቅር አንድነትን

ሰጥተህ በጤንነት እንድትጠብቀን ፈቃድህ ይሁን። የዕለት ሥራችንንም ሁሉ ባርክልን። አካሂዳችን ሁሉ በቅዱስ ቃል ትእዛዝ በቅን መንፈስ የተቃኘ። በቅዱስ ቃል ላይ የተመሠረተ ሆኖ እንደወዳጅ እንደ አብርሃም አንተን ደስ በሚያሰኝህ ሕይወት- በፊትህ እንድንመላለስ በቸርነትህ ርዳን። ሰይጣን የሚያመጣው ፈተና ሁሉ ወጥመድ እንዳይሆንብንና በሥነ-ምግባር- ጉድለት፣ የልብ- ትዕቢት፣ ግብዝነትም ሁሉ ነፍሳችንንም ሥጋችንንም ለጥፋት የሚዳርግ እንዳይሆን። በስዎች ጉዳይ ጣልቃ ከመግባት ተጠብቀን መኖር እንችል ዘንድ እንደ አገልጋይ እንደ ነቢዩ ሙሴ የልብን የዋሃት ስጠን። እንደ ልብ አምላክ ዳዊትም ለንስሐ ሕይወት-የሚያበቃ-ንጹሕ-ልብ-ፍጠርልን-በቸርነትህም ማረን። ለዘላለሙ። አሜን!

ዘ/ዓ የእግዚአብሔርን ቃል፡ ሁልጊዜ ማንበብና በማሰላሰል

"የዚህ ሕግ መጽሐፍ ቃል- ከአንደበትህ -አይለይ" ተብሎ የተጻፈውን ለመፈጸም ዕለት በዕለት፣ ቀንና ሌሊት በማንበብ አሰላስለው። ይህን ብታደርግ መንገድህ ሁሉ የተቃና ይሆንልሃል። አስተዋይም ትሆናለህ (መጽሐፈ ኢያሱ 18)
_ጌታ-እግዚአብሔር-ሆይ! በአገልጋይህም ነቢዩ-ንጉሥ- ዳዊት "በእግዚአብሔር ሕግ ደስ የሚለውና ሕጉንም በቀንና በሌሊት የሚያሰብና የሚያሰላስለው ሰው ብፁዕ ነው። እንደዚህ ያለውም ሰው በፈላጊው ጊዜ እንደተተከለችና-ፍሬዎንም በየወቅቱ እንደምትሰጥ።-ቅጠልዎም-እንደማይረገፍ-ዛፍ- ይሆናል። የሚሠራውም ሁሉ- ይከናወንለታል" ተብሎ- እንደተጻፈ-ሕወይትን የሚ የሚያለመልምና የመንፈስ ፍሬዎች የሚገኙበትን ቅዱስ ቃልህን-የሕይወት-ዋስትና-አድርገህ-ስለሰጠኸን--ስምህ-ይመስገን። ሕይወትን ከሚያጠልግ ስጦታትና-ከሞራል ስብራት ጠብቀን ። ሥር-መሠረትንም-ከሚያደርቅ-ከክፋ-አሳብና-ሰይጣን ከሚያመጣው ፈተና ሁሉ ሰውረን። ትእዛዛትህን-ጠብቀን-ቅዱስ ቃልህ- ሕግህን በቀንና በሌሊት ማሰላሰል ማሰብ የምንችልበትን ብርታት ስጠን። በቅዱስ መንፈስህም ጋይል አፅናን።-"ጉልማሳ- መንገዱን-በምን ያቀናል?" ቢሉ- የእንደበትህን-ቃል-በመጠበቅ--

ስለሆነ ከትእዛዝህ አታርቀን። በቅዱስ ቃልህ ሕያዋን እንድንሆን የማስተዋልን ጥበብ አብዛልን። ሕያው ቃልህ ሁሉ ከማር ወለላ ይበልጥ ጣፋጭ ስለሆነልን እናመሰግንሃለን ። ቃልህ ከዕንቁ ባሕርይና ከወርቅ የሚበልጥ ዋጋ ያለው መሆኑን በይበልጥ እንድናስተውል እርዳን። ሕይወታችንን የመንፈስ ፍሬ የሞላበት አድርገህ ትባርከው ዘንድ ቅዱስ ፈቃድህን የምንጠይቅበትን የሃይማኖት- ጸሎት እንደተወደደ ዕጣን መዓዛ አድርገህ ተቀበልልን። በሕያው ቃልህ የእውቀትን መንገድ አስተምረን። አንተ ያስተማርከው ሰው ብፁዕ ነው" ተብሎ ተጽፏልና። ስለ ስምህ ስትል ስማን። አሜን!

፲ /10. ለእግዚአብሔር በመታዘዝ የሚገኝ የሀገር ብልጽግና --

(ዘሌ 26 10) በሕጌና በሥርዓቱ ብትመሩና ትእዛዛቱን ብትጠብቁ ምድራችሁ በእህል ሰብል፣ ዛፎቻችሁም-ሁሉ-በፍሬ- የተሞሉ- እንዲሆኑ-ዝናምን--በወቅቱ-እሰጣችኋለሁ።-ሰብላችሁ ከመብዛቱ የተነሣ፣ የእህል መከር ሰብስባችሁ ሳትጨርሱ፣ የወይን ዘለላ የምትቁርጡበት-ጊዜ ይደርሳል። የወይኑም ዘለላ ተሰብስቦ ሳያልቅ-እህል-የምትዘርቡበት-ጊዜ ይደርሳል። ክፉዎችን አራዊት ከምድራችሁ አስወግዳለሁ ። ሰይፍ በምድራችሁ-አያልፍም። የሚያስፈራና የሚያስደነግጣችሁ ሳይኖር ያለምንም ሥጋት ትኖራላችሁ። ለምግብ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ እያገኛችሁ፣ በምድራችሁ ለዘላለም-በሰላም-ትኖራላችሁ።-(አሞፅ 9: 13)። እባርካችኋለሁ፣-በዙ ልጆችን እሰጣችኋለሁ። ከዓመት እስከ ዓመት የሚቁይ ሰብል ሰብስባችሁ ለማኖር ባለፈው የመከር ሰብስባ የተትረፈረፈውን አውጥታችሁ ለመጣል ትገደዳላችሁ። ስንፍናችንንና፣ በደላችን ሁሉ ይቅር ለማለት-ምሕረት የባሕርይ-ገንዘብህ የሆነ እግዚአብሔር-አምላክ ሆይ ! በቸርነትህ ማረን ። ምድረ ገነት የሆነች አገር ሰጥተኸን ሳለ፣ በመግባባትና በመቻቻል ተደጋግፈንና ተረዳድተን ማልማት አቅቶን፣ የነበራት የተፈጥሮ ጫካ /ደን ተቃጥሎና ተመንጥሮ አልቆ፣ አፈርዋ በውኃ ተጠራርጎ ሲወሰድ ዝም ብለን መመልከታችን በዓለም አቀፍ ደረጃ ለድህነት ስለዳረገን ለጎረቤት አገሮች መዘባበቻ ሆነናል ። ይህን-አስነዋራ--ስድብ ለመገደብ-ተባብረን--ለልማት-ሥራ በመነ

ሳላት-ገዳማትና አድባራት -ወደገነትነት-እንዲለወጡ ለማድረግ በፍቅር አንድነትና በመቻቻል የመተሳሰብን መንፈስ ስጠን :-
 -"እኔን አምላካችሁን ብቻ በመከተል-ፀንታቸው-በትኖሩ:-እኔ- የምትበሉትን-አህልና-የምትጠጡትን-ውኃ--እባርካለሁ: ዕድሜያ ችሁን-አረዝማለሁ: የበሽታ- ዘርችንም-ሁሉ-ከመካከላችሁ አርቃ ለሁ" ስትል የተናገርኸውን የተስፋ ቃል ፈጽሞልን (ዘፀ 23: 25-26):: ምሕረትህ ፈጥኖ ይገብኝን : የቀድሞ በደላችንን አታስብብን:: ስለ ስምህ ስትል በምሕረትህ አስበህ የኃጢአትን ስርየት ስጠን:: ከኑሮ ችግር: ከማይፈወስ ደዌና ከአባር ከችነፈር ሁሉ ጠብቀን: አገራችንን የሚቀናቀኑና ሕዝባችንን የሚጠሉ አንዳንድ የቅኝ ግዛት ርዝራዦች እንዲጓደዱብንና- እንዲዘባበቱብንም አታደርግ:: በኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆን: በሞላ የአፍሪቃ አገሮች የተቸገሩ ወገኖችህን ሁሉ አስብ:: ጌታ አምላካችን ሆይ! ከአፍሪቃ ሕዝቦች መካከል አብዛኞቹ ለኑሮ ችግር: ለበሽታና ለጉሥቀልና ተጋልጠው የሚኖሩ እስከ መቼ ነው ? ኢትዮጵያ ውያን ሕዝብህ ምን ያህል ታጋሶችና መከራ ቻዮች እንደሆኑ አስብ:: ኢትዮጵያ አጆችህን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች"- ተብሎ እንደተጻፈ: የአንተን-ምሕረት-ለማግኘት በጸሎት የሚማፀኑ -ወገኖችህን አትርሳ:: አገራችንንና ሕዝባችንን በዓይነት ምሕረት ተመልከት:: ሰማይ ዝናም ለዘር : ጠል ለመክር ከመስጠት እንዳይገታ አድርገህ የእርሻውን ሰብልና የዛፉን ፍሬ ሁሉ ባርክልን:: ይህ የድሀ-ነትና የጉሥቀልና ዘመን አልፎ-ስለ ስምህ ክብር-አልል-አያልን ወደምንዘምርበት ዘመነ ሣህል ወምሕረት አንድታሽጋግረን ፈቃድህ ይሁን:: መሐሪና ይቅር ባይ ስለሆን ቅዱስ ስምህ ስትል ማረን: ጸጋህንም አብዛልን: ለዘለዓለሙ: አሜን !

፲፩/11. አምላካዊ ጸጋና ረድኤት በሽምግልና ዘመን --

- ለነዋሳ መዋዕል አጸግቦ: ወአርእዮ አድኅኖትየ=ረጅም ዕድሜን አጠግባለሁ:: ማዳኔንም አሳየለሁ (መዝ 90:13):: አቤቱ አምላኬ ሆይ በአንተ-ታምኛለሁና ከሐፍረት ሁሉ ጠብቀኝ: በጽድቅህ ከክፉ ነገር- ሁሉ አድነኝ:: መሸሸጊያዬና ገሻ መከታዬ

አንተ ነህ ከዓመፀኞችና ከግፈኞች አድነኝ:: አንተን ተስፋ አድርጌአለሁና አምባ መጠጊያ ሁነኝ:: በሽምግልና ዘመኔም አትጣለኝ: ጉልበቴ-ባለቀ ጊዜ አትተወኝ: አቤቱ ጌታ አምላኬ ሆይ ! ከእኔ አትራቅ:: ነፍሴን የሚቃወሚት የሰይጣን ዘሮች ሁሉ-ይፈሩ:: አምላኬ ሆይ ! ከታናሽነቴ ጀምረህ ያስተማርክኝና ያሳደግኸኝ- አንተ ነህ :: ስለዚህም በአገልጋይህ ነቢይ ኢሳይያስ አንደበት" እነሆ እስከ ሽምግልና ድረስ እኔ ነኝ: እስከ ሽበትም ድረስ እደግፋችኋለሁ" ስትል ያናገርከውን የተስፋ-ቃል-አስብ:: ያለማወቅን-ዘመን-አሳልፈህ እነሆ ሁሉ-ከእግዚአብሔር-የተማሩ-ይሆናሉ: ሕጌን-በኅሊናቸው-አኖራለሁ: በልባቸው-ጽላት: እጽፈዋለሁ-እኔ አምላካቸው-እሆናለሁ: እነርሱ-ሕዝቤ ይሆናሉ" ስትል ያናገርኸውን የተስፋ ቃል አስበህ- ሽምግልናችንን- ከሚያስነውር ተግባር ሁሉ ጠብቀን:: ጸጋ--በተሞላበት- ሁኔታ-በመልካም-ሽምግልና-ያንተ-ቅዱስ ስም የሚከብርበትን-ተግባር-ማከናወን- እንድችል እርዳን:: በሽምግልና ዘመን ክፉ ነገር ከማየትና ከመስማት ጠብቀን:: ክፉ ቃል-ተናግረን ሰውን ከማሳዘን እንድንጠበቅ-ሕግህንና: ሥርዓትህን አስተምረን:: "ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሣ ጠፍቷል"- ተብሎ-በአገልጋይህ ነቢይ ሆሴዕ ያናገርኸው አስፈራ ትንቢት በእኛ- ላይ- ተፈጻሚ እንዳይሆን የልብህን ፈቃድ የሚፈጽሙ ዕረኞችን: የመከራዎችንና የአስተማሪዎችን: የቅን አመራር ሰጪዎች ቍጥር አብዛልን::

- በዕውቀትና በማስተዋል መምራት ይችሉ ዘንድ- የመከፋፈልን- መንፈስ ከመካከላቸው-አርቅ:: መንጋህን የሚጠብቁ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን- በቅዱስ መንፈስህ=እርዳ:: ሕዝብህን ለማስተማርና ለማፅናናት እንዲችሉ የማስተዋልን ጥበብ አብዛላቸው:: በሕይወታችን ዘመን--ሁሉ- ቅዱስ ቃልህን በማስተዋል ጥበብ የተሞላ ሕይወት እንዲኖረን ታደርግ ዘንድ- በጸሎት እንማፀንላለን የጸጋ ምሕረትህን አብዛልን : አሜን !

፲፪/12.. አንደበትን ከክፉ ንግግር የመጠበቅ-ጥበብ

- "ወኩሉ ነገር ሕሡም ኢይገእ እምአፉክሙ=ክፉ ነገር ሁሉ ከአንደበታችሁ-አይውጣ "(ኤፌ-4:-29):: የባሕርይ ትዕግሥትህና

የቸርነትህ ብዛት-ከውቅያኖስ ባሕር ይልቅ የሰፋ፡ የርገራኔ እባት ጌታችንና አምላካችን መድኃኔ-ዓለም ክርስቶስ ሆይ ! እኛን ከኃጢአት ባርነት ነጻ ለማውጣት እስከ ቀራንዮ መስቀል በተጓዘህበት የመከራ ዕለት ያን ሁሉ የሰድብ ቃል ሲነገሩና በሐሰት ሲመሰክሩብህ፡ ሲዘብቱብህም፡ሁሉን ነገር-ታግህህ ያን የሕይወት ፈተና በፍጹም ትዕግሥት-እንዳሸነፍህ በዚህች-ቅጽበት-እናስባለን። ይህን ያህል- ትሕትና፡ ይህን ያህልስ ትዕግሥት ፍጹምነቱ እንዴት የሚያስደንቅ ነው ! ይህን ያህልስ ሰውን መውደድና ማፍቀር እንደምን ያለ ፍቅር ነ፤ "የሰው ፍቅር የእግዚአብሔርን ልጅ ከሰማይ ዙፋኑ-ሰበው-እስከ ሞትም አደረሰው" ተብሎ እንደተነገረ ለሚያምን-በህ የሰው ዘር-ሁሉ ትምህርት የሚሆን ይህን ሁሉ የማይረሳ የተቀደሰ አርአያና ምሳሌነትን ስለሰጠኸን ቅዱስ ስምህ ለዘለዓለም የተመሰገነ ይሁን።እኛም-ባንደበታችን-ክፉ-ቃል-ተናግረን ማንንም ከማሳዘንና ከማስቀየም፡ የመታገሥን ጥበብ ስጠን። የትዕግሥትንም ልንም በአንደበታችን አኑር። አንደበታችን በሕዋሳችን ክፉ ዓለም-ሆኖብናል።አገልጋይሁ-ሐዋርያ-ያዕቆብ -በመልእክቱ እንደጻፈልን፡ "ምላስ ትንሽ የአካል ክፍል ስትሆን፡ ዓለምን እንደሚያቃጥል የእሳት-ነበልባል ናት። ስለዚህ በሁሉ ነገር የመታገሥንና ከሰውም ሁሉ ጋር በሰላምና በፍቅር አንድነት አብሮ የመኖርን ጥባብ አብዛልን። "ሕይወትን የሚወድና፡መልካም ዘመናትን ማየት የሚፈልግ አንደበቱን ከክፉ ነገር፡ ከንፈሮቹንም ከሸንገላ ቃል ከመናገር ይጠብቅ፡ ሰላምን ይሻት፡ ይከተላትም "ተብሎ የተጻፈ-ቅዱስ-ቃልህን-ማስተዋል-አንድንችል-እርዳን! ለዘለዓለሙ፡ አሜን ! ።

፲፫/13. እግዚአብሔር-አምላኩ የሆነለት ሕዝብ ብልጽግና

"ብፁዕ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር=እግዚአብሔርን የሚፈራ /የሚያከብር ሰው ብፁዕ ነው (መዝ. 33 -0 12)። ክብር ወብዕል ውስተ ቤቱ= ቤቱም በብልጽግና የተሞላ ነው (መዝ 111:3)።አንተን የሚወዱ ሰዎች በጉልማሳነታቸው እንደ አዲስ ተክል ናቸው። ሴቶች- ልጆቻቸውም- እንዳጌጠ

እልፍኝ ያማሩና የተወደዱ ናቸው።ግምጃ ቤታቸው ዓይነቱ በበዛ ዕቃ የተሞላ ነው። የበግ መንጋዎቻቸው ብዙ የሚወልዱና- በየመሠማሪያቸውም በአመራባት የሚበዙ-ናቸው። ከብቶቻቸው-የሚሰቡ፡-አጥር- ቅጥራቸው- ለጠላት የማይደፈርና- መውጫ፡-መግቢያውም የማይታወቅ ነው።አደባባያቸው የለቅሶና የዋይታ-ጨኸት ድምፅ የማይሰማበት-ነው"-ተብሎ የተጻፈ ቅዱስ ቃልህን እናስታውሳለን። አንተ አምላኩ የሆንህለት ሕዝብ እንዴት የተባረከ ነው ! ጌታ- አምላካችን ሆይ !-ይህን የመሰለውን የብልጽግና ጸጋና በረከት ሁሉ በተፈጥሮ አስጊጠህና አሳምረህ በሠራሃት አገራችን ኢትዮጵያ-ላይ እንድታፈሰው በጸሎት-እንማፀንሃለን ። ዝናመ ምሕረትን፡ ጠለ በረከን ሰጥተህ ምድራቱ ፍሬ በረከት-የሞላባት-እንድትሆን፡ ለእንስሳትና-አራዊት ለሰማይ አዕዋፍም የሚያስፈልጋቸውን ምግብ እንድትሰጣቸው ቅዱስ ፈቃድህ ይሁን። አደባባያችን-ሁሉ-ደስታ የሞላበት፡ እልልታ-የሚሰማበት-እንዲሆን-ከብልጽግና-ጋር-ሰላምን-አብዛልን።

ያላንተ-መለከታዊ-ኃይል-ታዳጊ-የሌለንን-ሕዝብህን-ከፈተና ሁሉ እንድትጠብቀን-እንማፀንሃለን።-የርስ-በርስ-አለመግባባት ተወግዶ አንዱ የሌላውን ወገኑን ሀብት፡ ንብረት የመመኘትኛ አንዱ በሌለው ላይ የከንቱ ቅናት መንፈስ አድርጎት እርስ በርስ ከመባላትና ከመካሠድ ይልቅ ሁሉም ተባብሮ ሠርቶ በመበልጸግ የነፍስ ወከፍ ድርሻውን በሥራው መጠን አግኝቶ በሰላምና በመቻቻል ተማምኖ በፍቅር አንድነት ለመኖር አብቃው፡ ጸጋና ረድአድኤትህ አይለየው። ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፬ /14. በእግዚአብሔር ላይ መተማመኛ ጸሎት

"እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኃኔ ነው የሚያስደነግጠኝና ፡ የሚያስፈራኝስ ማነው ? እግዚአብሔር የሕይወቴ መታመኛ- ነው። ክፉዎችና-አስጨንግቂዎች የሆኑ ጠላቶቼ-ሥጋዬን- ይበሉ ዘንድ በቀረቡ-ጊዜ በአንተ ኃይል ተሰናክለው ወደቁ። የጠላት ሠራዊት በዙሪያዬ ቢሠፍር፡በአምላኬ-ታዳጊነት- ተማምኛለሁና ልቤ ከቶ አይፈራም። ሠልፍም ቢነሣብኝ

አልደነግጥም። አንዲት ነገር ብቻ ለምንሁት፡ እርስዎንም ይፈጽልኝ ዘንድ በብርቱ እሻለሁ። ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ከልቼ ጋር በእግዚአብሔር ቤት ፀንቼ መኖርን እወዳለሁ። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ሁሉ አይ ዘንድ እሻለሁ። አቤቱ አምላኬ ሁይ ! የምሕረት ገጽሕን ከእኔ አትሰውር። በፅኑ ዐለት ላይ ከፍ፡ከፍ አድርገሽኛልና። በዙሪያዬ በከበቡኝ-ጠላቶቼም ላይ አሠልጥኻለሁ። አቤቱ አምላኬ ሆይ ! ወደ አንተ ያቀረብሁትን ጨካኝነትን ስማ፡ ማረኝ፡ በጸጋህም-አስበኝ። በደሌንም ሁሉ ይቅር ብለህ በረድኤትህ አትለየኝ።

ፊትህን እሻለሁ፡ አቤቱ የምሕረት ገጽህን ከእኔ አትሰውር፡ ተቈጥተህም ከእኔ አትራቅ፡ ረዳት ሁነኝ አትጣለኝ፡ ለጠላቶቼም ፍላጎት አሳልፈህ አትሰጠኝ።-በሕይወግ-ምድር-የአንተን ቸርነት ማየት እፈልጋለሁና በአንተም-ተስፋ አደርጋለሁ። ልቤን በማፅናት የመንፈስን ብርታት ስጠኝ። ምን ጊዜም አለኝታዬ አንተ ነህና ። የሰጠሽኝንም- ልጆች- የአንተን- ሕግና-ሥርዓት- ጠብቀው-እስከ ሕይወታች- ዘመን-የሚጓዙ አድርግልኝ። ቤተሰቤን ሁሉ በሰላም ጠብቅልኝ። በቅዱስ ቃልህ-ታንፀው- የአንተን ቀዱስ ስም-የሚያከብሩ አድርጋቸው አካሂዳቸውንም በቅዱስ-ቃልህ-የተቃና-አድርግ።-አቤቱ--አምላኬ--ሆይ! ከሕፃንነት ጊዜዬ-ጀምሮ-በስንቱ-አስጨናቂ ዘመን-ሁሉ-በረድኤትህ እንዳልተ ለየሽኝ አውቃለሁ። በብዙ አስጨናቂ ፈተና ውስጥ መከታ- ሆነህ-ያሳለፍሃት-ነፍሴ-ሁልጊዜ ስምህን-ታከብራለሽ።- ከከንቱ- ጭንቀትና፡ ከመሸበር ጠብቀኝ፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፲፮/15 በደልን በመናዘዝ የሚቀርብ ጸሎት (ዳን:9: 4-14)።

ጌታ_አምላኬ-ሆይ!_ከሚወዱህና-ትእዛዛትህን-ከሚጠብቁ-አማኞች ጋር ቃል ኪዳንና ምሕረትን ጠብቀህ የምትኖር ስለሆንህ በታላቅነትህ ምስጋናና ክብር የሚገባህ ኃይል ነህ። በርግጥ እኛ በፊትህ በሠራነው-ኃጢአት-ሁሉ-አሳዝነንሃል-ከፀውነተኛ ፍርድ ህያ_ከትእዛዛትህ-ርቀናል :-ቅን ታዛዥነትም-ጎድሎን- በስምህ ለመሪዎቻችን፡ ለአለቆቻችንና -ለአባቶቻችንም- ሁሉ -በግልጥ የተናገሩ-ያስተማሩ-የነቢያትህን ቃል ከመስማት ቸል ብለናል።

ጌታ ሆይ ! ይህም ሁሉ ሆኖ፡ ምሕረት የባሕርይ ገንዘብህ ስለሆነ በቸርነትህ ታግሠሽናል። አንተን የሚያሳዝን በደል መሥራታችን ለእኛና-ለአባቶቻችን ማፈሪያ ሆነ እንጂ-አንተማ- በፀውነተኛነትህ ፀንተህ-የምትኖር-ሕያው-ነህ።

ታዲያ አሁንም በአንተ ላይ ያመፅን ብንሆንም እንኳ በጸጋህ ብዛት/በቸርነትህ_የበደልን_ይቅርታና_ምሕረት እንድታደርግልን በጸሎት እንማፀንሃለን ። በምንም ዓይነት ሁኔታ ከዚህ ዓይነቱ በደል ነጻ ነን ለማለት አንደፍርም። በነቢያትህ የተጻፈውን ትምህርትና በውድ ልጅህ ደም ታትሞ የተሰጠንን የሕገ ወንጌል ቃል ቸል ብለን ቃል ኪዳን አፍራሾች ሆነናል። ይኸውም አንተ የምትጠላውን-የጥንቆላ-መተትና-የቃልቻ-ድቤ ድምፅ በየመንደሩ መስማት ለውርደትና ለቅሌት- የሚዳርገን እንጂ ለምንም የማይበጀን መሆኑ በተግባር እየተየ እንኳ-ከዚህ ስሕተት-ነጹ- ለመሆን ውሳኔ ያላደረገ ሕዝባችን ቍጥሩ እጅግ ብዙ ነው። ከዚያተነሣ- ህም- የደረሰብን የዝናም እጥረትና፡ አባር ቸነፈር፡ ፍትሕ-አልባ የሕዝብ እልቂት፡ ስደትና ውርደት በዓለም ዙሪያ ከታየው ሁሉ እጅግ የከፋ ነው። ያም ሁሉ ሆኖ ግን አሁንም ከክፉ ሥራችን ሁሉ ገና አልተመለስንም። የአንተ ጸጋና ምሕረት ብቻ ዋልታና-ምስሶ ሆኖ ደግፎን በመኖሩ እንጂ እንደ እኛ አካህድ ቢሆን ኖሮ እስካሁን ጠፍተን ነበር። በዚህም ሁሉ ቅዱስ ስምህ የተመለከን ይሁን፤ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፲፯ /16. የንስሐ ጸሎት (ዳን 9 :15-18)

በምደረ-ገብጽ ባረነት-ላይ የነበረ-ሕዝብህን ከባርነት-የታደግህና ነጻ ያወጣህ ኃይል-አምላካችን ሆይ! ለእኛና ለአባቶቻችን ያሳየሽው ድንቅ ነገር-ሁሉ-እጅግ-ብዙ ነው። በተለይ ለእኛ በምሥራቅ አፍሪቃ ቀንድ ላይ በተፈጥሮ-የተዋበች አገር (ኢትዮጵያን) ሰጥተሽናል። የቀድሞ አባቶቻችን በአንተ አምነው፡ በዚህች ምድር ከብረው፡ ገንነው፡ በተድላና በደስታ ዘመን ያንተ ጸጋና በረከት የነበረበት መሆኑን በዚህች ቅጽበት እናስባለን። ከጊዜ በኋላ ግን ዓለማትን በረሃብ የቀጣ የኮምዩንስት ርእዮተ ዓለም ወደ ሀገራችን መግባት ሲጀምር

ከአንተ የሚያርቅና ወደ ሁለተኛው ዳግም-ሞት የሚመራ ሕይወት በመከተል መንጋዳችን የተጣመም በምሆኑ ምክንያት አሳፋሪ በደል ሠርተን-በመገኘታችን በመካከላችን የፍቅር አንድነትና የመቻቻል መንፈስ ጠፍቶ ራሳችንንም፡-አገራችንንም አደጋ ላይ-መጣላችን ታሪክ የማይረሳው ዓመፅ ነው ። በእውነት አሳዛኞች ፍጥረቶች ነን ። ነገር ግን አንተ መሐሪና በደልን ሁሉ ይቅር-ባይ በመሆንህ ብቻ በጸጋህ ስላሰብክን እንደ ሌሎች አንዳንድ አህጉር ህልውናችን ሳይጠፋ በመኖሩ ስምህ ይመስለን። አሁንም- የአንተ ጸጋና ረድኤት እንደተለየን እንዳን ቀር የጸጋ ምሕረትህ ያስፈልገናል። ስለዚህም በቸርነትህ የመረጋጋትንና የመፅናናትን ሰላም ስጠን። ይህ ለልዩ ልዩ ጸዋትወ መከራና-ለከባድ የኑሮ ፈተና የተዳረገ ሕዝብህ ባንተ የመተማመን ተስፋ እንዳይለየው -በቅዱስ መንፈስህ-ጸጋ እንድትደግፈው- በጸሎት-እንማፀንሃለን።

በቀድሞ አባቶቻችን ዘመን እንደተለመደ በሁሉ ነገር ተሳሰበን በመረዳዳትና በመደጋገፍ፡ በመተጋገዝ ኑሮዋንን ማሸነፍ እንድችል እርስ በርስ የመቀናናትንና የፀብ ክርክርን-መንፈስ-አርቀህ በሰላም አብሮ የመኖርን ጸጋ እንድታበዛለት ቅዱስ ፈቃድህ-ይሁን። ሁሉም ሠርቶ ለመበልጸግና በሚያገኘው የነፍስ ወከፍ ድርሻ ኑሮውን ማሸነፍ እንዲችል ያንተ ረድኤት ያስፈልገዋል ። የአባቶቻችን- አምላክ-ሆይ ! አሁንም እንደ በደላችን-በዛት ሳይሆን እንደ ቸርነትህ በጸጋህ አስበን። ያለፈ በደላችንን ሁሉ ይቅር ብለህ ምሕረትህን አብዛልን። ለንስሐ የሚያበቃ ፍሬ እንድናፈራ በቅዱስ መንፈስህ እርዳን። እኛን ለማዳን እስከ ቀራንዮ መስቀል ስለተጓዘ ውድ ልጅህ ስትል ጸሎታችንን እንድትቀበልልን ፈቃድህ ይሁን። አሜን !

፲፯/17. የቤተሰብ መሪዎች ጸሎት፤

ነፍስየኒ ሎቱ ተሐዩ፡ ወዘርዕየኒ ሎቱ ይትቀነይ= ነፍሴ በርሱ-ሕያዊት -ሆና ትኖራለች፡ ዘሬም ሁሉ ለርሱ ይገዛለታል (መዝ 22: 29-30) የሠራዊት ጌታ የሆንህ አዶናይ-እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! አገልጋይህ ሐና "እኔን አገልጋይህን በበረከት

አስበህ ወንድ ልጅ ብትሰጠኝ መልሼ-ላንተ በማስረከብ ለገልግሎትህ እንድመደብ አደርጋለሁ' ስትል ያቀረቡትን ጸሎት ተቀብለህ የፈጸምህላትን ድንቅ ነገር በዚህች ቅጽበት እናስባለን (1-ሳሙ-1:11) ። "የነገሩህን የማትረሳ፡ የጠየቁህን የማትነሣ፡ ሁሉን አዋቂ የሆንህ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! በአንተ አምነን የምንሠራውን ሁሉ ስለባረክህልን ቅዱስ ስምህ የተመሰገነ ይሁን። ከሁሉ ይበልጥ የተባረከ ቤተሰብ ለመመሥረትና የአንተን ቅዱስ ስም የሚያከብሩ-ልጆችን ለማፍራት ስላበቃኸን ለገናናው ቅዱስ ስምህ ምስጋና እናቀርባለን። "ዘርህን እንደ-ሰማይ ኮከብ፡ እንደ-ምድር አሸዋ አባዛለሁ" ስትል ለወዳጅህ-ለአብርሃም የሰጠኸውን ተስፋ በመፈጸም- ረገድ-የታመንህ ነህ። ለአንተ-የሚሣንህ ምንም-ነገር የለም። ይህን-ዓይነት -ተስፋ ለእኛም-ለገልጋዮችህ ትፈጽመው ዘንድ ይቻልሃልና ቸል አትበለን! በጠቢቡ ሲራክ መጽሐፍ "ታላቅ- ቤተሰብ በማግኘትህ-ብቻ ደስ- አይበልህ እምነት- ከጎደላቸው ሽህ ልጆች ይልቅ የእግዚአብሔርን ስም የሚያከብር አንድ ልጅ ይበልጣል" ተብሎ ተጽፏልና በአንተ ሕግና ሥርዓት የማይመሩ ልጆችን ሕይወት አንተ በቅዱስ ቃልህ እንድትታስተ ካክለው-ፈቃድህ-ይሁን። አሁንም-ቢተሰባችንን ባርከህ- ልጆቻችንን ከከፉ ፈተና ሁሉ ጠብቀህ- የሰማያዊት- መንግሥትህ--ዜጎች- እንዲሆኑ- አድርግልን፡ ለዘላለሙ፡ አሜን!

፲፰/18. ከፈተና-ተጠብቆ በድል አድራጊነት መኖር

እግዚአብሔር-አምላክ ሆይ! አንተ የሁላችን-አምባ መጠጊያ ዐለት ነህ። የምትታደገንና- ከጠላት- የምታድነን -አንተ- ነህ። በአንተ-ታምነን በሰላም የመኖርን ጸጋ አብዝተህልናል። መሸሸጊያችንና አምባ መጠጊያችን አንተ ነህ። ለጠላት ከመሸነፍ ጠብቀን። ምስጋናና ክብር- የሚገባውን ቅዱስ ስምህን በጸሎት- እንጠራለን፡ ጠላቶቻችን የሆኑትን ሠራዊተ-አጋንንት በኃያሉ ስምህ ድል የምንነሣበትን የመንፈስ ብርታት ሰጠን ። ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር አምላክ ሆይ! አሁንም የአንተ ረድኤትና ፈጥኖ የማዳን ኃይልህ ያስፈልገናል። የጸጋ

ምሕረትህን አታርቅብን። የአንተ-ኃይል እንደ ጋሻ መከታ ሆኖልን -ሰንቱን-አሸባ--ፈተና-ሁሉ -አልፈን ዛሬ ድንቅ ሥራህን ለመመስከር አብቅተኸናል። የአንተ ኃይል ለእኛ መከላከያ ምሽግ ሆኖልን። ጠላቶቻችን ሁሉ የተመኙትን ያህል በእኛ ላይ ክፉ ነገር ለማድረስ አልተቻላቸውም። ይህም ባይሆን ኖሮ ፍላጎታቸው እኛን ከገጸ ምድር ለመደምሰስ ነበር። ታዲያ አሁንም የአንተ የማዳን ኃይልና የአንተም ትክክለኛ ፍትሕ፣ ለዘላቂታ ያንተ የሕይወት ዋስትና- ያስፈልገናል። ማንንም ሳንበድል በከንቱ ለሚጠሉን-ሁሉ-አስተዋይ ልቡና ስጣቸው።

ክፉ ምክራቸውንም እንደምክረ አኪጠፌል በማምከን-መና ስላስቀረረኸው ድንቅ ሥራህን ሁሉ ስናስታውስ እንኖራለን። ጤንነታችንን ባርክልን። መላ ቤተሰባችንን፣ ልጆቻችንንና የልጅ ልጆቻችንንም ሁሉ በረድሌትህ ጠብቅልን። ምን ጊዜም የአንተን ቅ/ ስም በጸሎት ከመጥፊት እንዳንገታ የቅዱስ መንፈስህን ብርታት ስጠን። በተለይም ሰይጣን በስዎች-አድር (ሥግው ሆኖ) ከሚያመጣው ፈተና ሁሉ ጠብቀን። ከልጅነት ጀምሮ የሠራነውን በደል ሁሉ ሳታስብ በቸርነትህ ማረን። ይቅርም በለን። ለዘላለሙ፡ አሜን !

፲፱/19. የእግዚአብሔር ሰላም በልባችን ይንገሥ—

አቤቱ የሰላም አምላክ ሆይ! ምሕረትህ በምድር ሁሉ ሞላች። ሕግና ሥርዓትህን ሁሉ አስተምረን። ለእኛ ላገልጋዩችህ ያደረግኸው ድንቅ ነገር ሁሉ እጅግ ብዙ ነው። በትእዛዛትህ ታምነናልና መልካም-ምክርና ሰላም-የሞላበት-ዕውቀት ስጠን። የትዕቢትን ዓመፅ ሁሉ አርቅልን። ከአእላፍ ወርቅና ብር ይልቅ ከአንተ አንደበት የሚፈልቅ ሕያው ቃልህ የተሻለና ከሁሉ ነገር የሚበልጥ ሆኖልናል። የአንተ ሰላም በልባችን ነግሦ እንዲኖር በደላችንንና-መተላለፋችንንም-ሁሉ-ደምስስልን።-የአሳብ መለያየትን አርቅልን። ከዲያብሎስ ገዢነት፣ ነጻ ለማውጣት ወደ ዓለማችን የመጣ ውድ ልጅህ "እነሆ እኔ አዲስ ሕግ /ትእዛዝ- እሰጣችኋለሁ። ይኸውም-እርሱ-በርሳችሁ-ትፋቀሩ-ዘንድ -ነው። ፍቅር ቢኖራችሁ የእኔ ደቀ ማዛሙርት መሆናችሁን ዓለም

ሁሉ-ያውቃል"-በሎ-እንዳስ--ተማረን።-በወንጌሉ-ቃል-ሰላምን ሰብኮልናል።-እኛን-ለማዳን-የከፈለውን-የሕይወት-መሥዋዕትነት- በዚህች-ቅጽበት-እናስባለን።በመስቀሉ-የሞትን-ኃይል-ድል- ነሥቶ- በእግዚአብሔርና በሰው ዘር መካከል፣ በሕዝብና-አሕዛብ-መካከል- የነበረውን-የጥል-ግድግዳ-አፍርሶ።ሁሉን-አንድ-አድርጓልን።

በትንሣኤውም ከሞት በኋላ ሌላ አዲስ ሕይወት መኖሩን አረጋግጦልናል። ስለዚህም በርሱ ያገኘው ሰላምና ፍቅር- ለዘላለም ፀንቶ እንዲኖር አድርገዋልን። ሕግህን በቀንና በሌሊት እንድናስብ የመንፈስን ትጋት ስጠን። የሕያው ቃልህን ፍቅር አፅናልን። አቤቱ አምላካችን ሆይ! በዙሪያችን የሚኖሩ- ጎረቤቶቻችንም-ሁሉ ለሰላምና ለፍቅር አንድነት፣ በቅን- መንፈስ ለትክክለኛ ማኅበራዊ ሕይወት የተዘጋጁ አድርገህ ባርካቸው። የሞትን ኃይል ድል ነሥቶ፡-ከሙታን- ተለይቶ በሚነሣት ለእኛ ተስፋ ትንሣኤ በኩር ስለሆነልን ስለውድ ልጅህ ስትል ጸሎታችንን-ተቀብለህ የምሕረትህ- በር እንዲከፈት አድርገልን። ስለ ቅዱስ ስምህ --ለዘላለሙ፡ አሜን !

፳ /20. የእግዚአብሔርን ምሕረትና ትዕግሥት

(ዕንባ 1: 1- 4) አቤቱ የምሕረት አምላክ ሆይ ! አገልጋይህ ነቢይ ዕንባቆም -"አቤቱ አምላክ ሆይ ! ወደ አንተ ስጮህ ዝም የምትለኝ እስከ መቼ ነው ? በምድር ላይ ስለሚፈጸመው የግፍ ሥራ ሁሉ ወደ አንተ እጮሃለሁ። ይህን ሁሉ ግፍና በደል ስለ_ምን አሳየኸኝ ? የስዎችንስ የልብ ጠማማነት ሁሉ ዘወትር በፊቴ ነው። ፀብና ክርክር ይነሣል። ነገር ግን ትክክለኛ ፍትሕ ድል ነሥቶ፡ አይወጣም። ሕግም ሁሉ ተፈጻሚነት አጥቷል። ከዚህም የተነሣ ኃጢአተኛው የዓመፅ ሰው ዕውነትን የሚከተለውን ደግ ሰው ከብቦ ያስጨንቀዋል" ሲል የተናገረውን ቃል አስብ። መዓትህ የራቀ መሐሪና በደልን ሁሉ ይቅር ባይ አምላክ ሆይ! እነሆ ይህ የአገልጋይህ ነቢይ ዕንባቆም የትንቢት ቃል በየአሁን-ሩ ሲፈጸም የሚታይ ነው። እንግዲህ ምን እንላለን? እኛ የሰው ልጆች-ስንባል ምን ጊዜም ከበደልና

ፍትሕን ከማጣመም የተቆጠብንበት ጊዜ የለም። ስለዚህም በማዕከሉ ዘመን የእኛ ዕዳ፡ በደል ከፋይ ባደረግኸው በውድ-ልጅህ የሕይወት-መሥዋዕትነት በደላችንን ሁሉ ይቅር ብለህ ትምረን ዘንድ እንማፀንሃለን። አቤቱ የምሕረት- አምላክ- ሆይ ! ለሀገር- መሪዎችና- ለፍትሕ ዳኞች ሁሉ የማስተዋልን ጥበብ ስጣቸው። ሕግህንና ሥርዓትህን ጠብቀው በፍጹም ቅንነት፡ በዕውነት ለዕውነት መፍረድ የሚችሉበትን ጥበብ አስተምራቸው። ባጠቃላይ ሕገ ወጥነትን፡ ሥርዓት አልባነትና፡ የሙስና አሠራርን ሁሉ ከምድራችን አስወግድልን። ወንድም በወንድሙ ላይ መጨከንና ነፍስ ማጥፋት ታላቅ በደል መሆኑን የሚያስተውልና ሰብአዊ ርኅራኄ የሚላበትን ንጹህ ልብ ፍጠርልን። ምስጋና ይሁን ለአብ ለወልድ፡ ነመንፈስ ቅዱስም፡ ዘለዓለም ሥላሴ፡ አሜን ! "....."

፳፩/21: የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ (ዕንባ 3)

የአማልክት-አምላክ-የነገሥታት-ንጉሥ-ጌታ-እግዚአብሔር ሆይ! በቅዱስ ስምህ የሚያምንብህ-የሰው ዘር ለትውልደ ትውልድ ያለህን ዘለዓለማዊ ዕኑ ፍቅርህንና ድንቅ ሥራህን ያውቅ ዘንድ "በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ። በዕውነት አንተ በእኛ ላይ ለዘላለም-ተቆጥተሃልን? የኤትዮጵያ-ድንኳኖች-(ሕዝብ) ሲጨነቁ-አየሁ" ተብሎ በአገልጋይህ ነቢይ ዕንባቆ አንደበት እንደተነገረ ሰላምና የፍቅር አንድነት ከዚህች አገርና ከሕዝብዋ እንዳይርቅ ምሕረትህን አብዛላት። የተፈጥሮ ቀውስም ሆነ ሰው ሠራሽ ችግር ከሚያስከትለው መከራና ሐዘን ጠብቀን። ሰብሳቢ ያጡ የሙት ልጆችን ጨኸት መስማት አስቃቂ ሆኖብን እንዳይቀር-ዝናም-ምሕረትና-አክለ-በረከት--ሰጥትህ--በረድኤትህ እንድትገብ ገን-እንማፀንሃለን።-አንተን የሚያሳዝን ክፉ በደል መሥራታችንን-እናውቃለን። ነገር ግን ምሕረትና ይቅር-ባይነት-የባሕርይ ገንዘቦችህ ስለሆኑ በቸርነትህ ብቻ ማረን። በአገልጋዮችህ ነቢያት አንደበት "እንዲሁ በነጻ እወዳችኋለሁ፡ በደላችሁንም ሁሉ ደግሜ አላስብም" ስትል ያናገርኸውን የተስፋ ቃል አስበህ የጸጋ-ምሕረትህን-አብዛልን። እኛን- ክፉ እድራጊዎችን /ኃጥአንን

ብትምረን በደልን ሁሉ-ይቅርባይ መሆንህን ዓለም ሁሉ ያውቃል። አቤቱ ምሕረትህና ይቅርታህ ፈጥነው ይገብኙን ። "ወደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያነጽሐና እምኩሉ ኃጣውኢን" ተብሎ እንደ ተጻፈ ፡ በማወቅም-ሆነ ባለማወቅ ከሠራነው በደል ሁሉ ያነጸን ዘንድ በቀራንዮ መስቀል ላይ የፈሰሰ የውድ ልጅህን ክቡር ደም አስብ። እንደ ስንፍናችንና እንደ በደላችንና እንደ-ኃጢአታችንም ብዛት- ላይሆን በቸርነትህ ማረን፡ ይቅርም በለን፡ ለዘላለሙ፡አሜን !

፳፪/22: ለመላው ዓለም የክርስቶስ ሰላም-አስፈላጊነት

(ኢላ 2፡ 3=4) "የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል ይፈርዳል፡ ስለዚህ ሰይፋቸውን ለውጠው ማረሻ፡ ጦራቸውንም ለውጠው-ማጭድ፡ አድርገው-ይሠሩታል ። ሕዝብ በሕዝብ ላይ ጦርነት ማንሣቱ-ይቀራል።" ከዚያ በኋላ የጦር ትምህርት መማር አያስፈልጋቸውም-" ስትል- የሰጠኸውን የተስፋ ቃል አስበህ- በሥራ አጥነትና፡ በተፈጥሮም ቀውስ ማለት-በውኃ ሙላትና ባማዕበል ሞገድ መነሣት፡ በእሳተ ገሞራና በጦርነት ለተናወጠው ሰዓለም ሰላም የመረጋጋትን መንፈስ እንድትሰጥ እንማፀንሃለን። የሰላም አምላክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! ብጥብጥና ሁከት ሽብርና የኑሮ ምስቅልቅል በዝቶበት የተናወጠውን- ይህን ግዙፍ ዓለም ያላንተ መለኮታዊ ኃይል ማረጋጋት የሚችል የለም ። ብዙ ችግር ማዕበል ሞገድ ሆኖ በሚያናውጠው ዓለም የሚኖሩና አንተን የሚወዱ ብዙ ደጋግ ስዎችም አሉ። ሃምሳም ሆነ ዐርባ አምስት፡ ወይም ሠላሳ አምስት፡ ሠላሳና ሐያ አምስት፡ ዐሥራ አምስትና ዐሥር ጻድቃን በውስጣቸው ቢኖሩ የሰደምና ገሞራውን ከተሞች ሕዝብ-እንደምትምራቸው-የሰጠኸውን-የተስፋ-ቃል እናስታውሳለን። ስለዚህ በዘላለማዊ ፍቅርህ መርጠህ የጠራሃቸውንና- ያከበርካቸውን የቅዱሳን ጸሎትና እንዲሁም ስለስምህና ስለ ቅዱስ ወንጌልህ ቃል ደማቸውን ያፈሰሱ የሰማዕታትን ተጋድሎ በማሰብ- በልዩ፡ ልዩ- አሸባሪ ጦርነት የተናወጠውን ይህን አስቸጋሪ ዓለም እንድታረጋጋው ቅዱስ ፈቃድህ ይሁን።

ጦርነትና ማናቸውም የተፈጥሮ ቀውስ የምድርና የባሕር መናወጥ ባስተላለው-ችግር በዓለም ዙሪያ ግራ የገባቸውንና ከኑሮ ተፈናቅለው በየአህጉሩ ሁሉ የሚንከራተቱ ስደተኞችን ሁሉ ከረሃብና ከኑሮ ጉሥቀልና እንድትታደግ እንማጸንሃለን። በዓለም ዙሪያ የተቸገሩና በሁሉ ነገር ግራ ተጋብተው ታዳጊ አጥተው በግዞት የሚኖሩ ወገኖችህ ሁሉ በርገራኔ ዓይን-እንዲታዩ አድርግ። በዓለም ዙሪያ የጦርነትን ወሬ ሳይሆን የሰላምን የምሥራች ቃል እንድታሰማን ፈቃድህ ይሁን። ለዘለዓለሙ፡ አሜን |

፳፫/23: ከጠላት የምንጠበቅበት ጸሎት (መዝ. 30)

ጠላትን ለማወቅ ሕይወት የሆነህ አምላካችን ሆይ ! አቤቱ አንተን ታምነናልና ለዘለዓለሙ እንዳናፍር ከአደጋ ሁኑ በጽድቅህ አድነን። ስለ ሕይወት ስምህ ስትል የምንገዝበትን የድል ጎዳና አቅና።-ጠላት-ከዘረጋው-ወጥመድ-ሁሉ-ትጠብቀን-ዘንድ ሕይወታችንን ለአንተ አስረክበናል። የደረሰብንን ችግርና ዕብረተኞች ስዎች በእኛ ላይ የቃጡትን ቀስት ሰብረህ በምህረትህ ስለታደግኸን ቅዱስ ስምህ የተመሰገን ይሁን። አሁንም ለጠላት አሳልፈህ አትስጠን። ሐሰተኛ የሆነ ሰው-ሠራሽ- ተንክል እየሸረሰ-ከሚያሳድዱንና ሁልጊዜ ክፉ ከሚመክሩብን ጠላቶቻችን ሁሉ ጠብቀን። ገጸ ምሕረትህን በእኛ ላይ አብራ። ስለምሕረትህ ስትል አድነን። ቅዱስ ስምህም በጸሎት ስንጠራ አታሳፍረን። በአንተ ቅዱስ ስም ለሚታማመኑ ሁሉ በሰው ልጆች ፊት ያዘጋጀሃትና ለሚፈሩህ ሁሉ የሠወርካት ችርነት እንዴት በዛች | ለሰው ዘር ሁሉ ያለህን የማይናወጥ ዘለዓለማዊ ፍቅር በአንድ ወድ ልጅህ በጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ስለገለጥህልን ምስጋናና ክብር ለቅዱስ ስምህ ይሁን ። እነሆ በርሱ የማዳን ኃይል ከጥንተ ጠላታችን ከሰይጣን ፈተና ሁሉ ታድገኸናል። ቤተሰባችንን ባርከህ፡ ጤንነታቸውን ጠብቀህ ለቁምነገር ስለበቃህልን ቅዱስ ስምህ ይመስገን። በከንቱ ለሚጠሉን ሁሉ አስተዋይ ልቡና ሰጥተህ ሰላማዊ-ሕይወት-እንዲኖራቸው-አድርግልን። በዙሪያችን ከሚኖሩ

ስዎች ሁሉ ጋር በሰላም አብሮ ለመኖር የሚያስችል ጥበብን ስጠን። "የሰው አካሂድ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፡ ከጠላቶቹ ጋር እንኳ በሰላም እንዲኖር ይረዳዋል" ተብሎ በአገልጋይህ ጠቢብ ነጉሥ። ሰሎሞን የተነገረውን መሪ ቃል ማስተዋል-እንድንችል-እርዳን በከንቱ የሚጠሉንን ሁሉ የበደልን ይቅርታ ማወቅ ይችሉ ዘንድ ሕይወታቸውን በቅዱስ ቃልሁ-እንዲለወጥ አድርግህ አስተዋይ ልቡና ስጣቸው። ለእኛም ለነርሱም--የንስሐን ሕይወት ሰጥተህ ለዕርቀ ስላም በማዘጋጀት አንተን ደስ በሚያሰኝህ ሕወት ምራን። ሁላችን የአንተ ልጆችና የማያወቅ መንግሥትህ ዜጎች እንድንሆን እርዳን። አሜን !

፳፬ /24. የወንድሞችና እጎቶች በኅብረት መኖር

ናሁ ሠናይ ወናሁ አዳም ሰበ ይሄልዩ አጋው ኅቡረ =ወንድ ሞች በኅብረት ቢኖሩ እንዴት-መልካም ነው! (መዝ 122:1)

ወንድሞቻችንና-እጎቶቻችን--ሁሉ--እንደራሳችን--አድርገን የምናፈቅር እንድንሆን እርዳን። በደልንም ሁሉ ይቅር ባዮችም እንድንሆን ንጹሕ ልብ ፍጠርልን። በማንኛውም የተፈጥሮ ወንድማችን ላይ የበቀል እርምጃ ከመውሰድ እንድንቆጠብ ትዕግሥትን ስጠን። በያዕቆብ- ላይ የነደደውን የወንድሙን-የዴሳውን ቀጣ በማብረድ ሁለቱም ወንድማማቾች እንደ-ገና አዲስ ሰላማዊ ኑሮ እንዲጀምሩ-ማድረግህ-ተጽፏል። በአገልጋይህ ንጉሥ ሰሎሞን ምሳሌ 16:7 የሰው አካሂድ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ በርሱና በጠላቶቹ መካከል ሰላምን ያደርጋል ተብሎ የተጻፈ ቅዱስ ቃልህን እናስባለን። በዙሪያችን የሚገኙ የአፍሪቃ እህጉር- ሕዝቦች በሰላም አብሮ የመኖርን ጥበብ አውቀው በመቻቻል ተደጋግፎና ተሳስቦ በፍቅር አብሮ የመኖር ዋስትና እንዲኖራቸው አድርግ። ባጠቃላይ ክፍለ ዓለማችን አፍሪቃን እንድትባርካት ፈቃድህ ይሆን ዘንድ እንማጸንሃለን። የመለያየትን መንፈስ አስወግድልን ። ክፍለ-ዓለማችን-የፍቅር-አንድነትና-ሰላም- የለፈነባት- እንድትሆን ረድኤትህን-አብዛላት፡ በፍጹም መግባባትና በመቻቻል ታሳስቦ- የመኖርን ጥበብ አስተምረን። የሰላም አለቃ-የፍቅር አንድነት- መሥራች-

በሆነው- በአንድ- ወደ ልጅህ ቅዱስ- ስም ስትል ጸሎታችንን ተቀበልልን፡ በቸርነትህ ማረን፡ ለዘላለሙ፡ አሜን !

፳፮/25. ሲለ ዝናመ ምሕረትና ጠለ በረከት መማፀፍ-ጸሎት

- ሰማያዊ አባታችሁ እግዚአብሔር በጸድቃንና ኃጥአን መካከል ልዩነት ሳያደርግ ለሁሉም እኩል ዝናምን ያዘንማል (ማቴ.5: 45) "በዚያን ጊዜ በበረሃ ውስጥ የጅረት- ውኃ ይፈልቃል፡፡ የሚቃጠለው-በረሃና-ስፍራ ሁሉ ለምለም ሣርና ቁጠማ የሚበቅልበት ጨፌ ይሆናል" ተብሎ በአገልጋይህ ነቢይ ኢሳይያስ (ኢሳ 35: 5 -8) የተነገረውን የትንቤት ቃል በምድራችን እንዲፈጸም አድርገው፡፡ ለአንተ የሚሳንህ ምንም ነገር የለምና የተዛባውን የተፈጥሮ ሚዛን አስተካክለህ ሰማይ ዝናም ለዘር፡ ጠል ለመከር እንዲሰጥ በማድረግ ከደን የተራቆቱ የሀገራችንና የክፍለ ዓለማችን የአፍሪቃ ተራሮችና ኮረብቶች ሁሉ በልምላሜ እንዲሸፈኑ ዝናመ ምሕረትና ጠለ በረከትህን አውርድላቸው፡፡ በቀድሞ ዘመን ታይቶ የማይታወቅ የዝናም እጥረት በተፈጥሮ የባረክሃትን አገራችን ኢትዮጵያንና ክፍለ ዓለማችን አፍሪቃን- ወደ- በረሃነት- እየለወጣቸው- በመምጠቱ- የመንፈስ ጭንቀት ፈጥሮብናል ፡፡ በእኛ በደል ምክንያት በምድሪቱ የሚገኙ እንስሳት፡ አራዊትና አዕዋፊ ሰማይ እንኳ እየታወኩ ወደ ጉረብየት አገሮች በመፍለስና በመሰደድ ላይ ይገኛሉ፡፡ በጥንቱ ዘመን በዚህች ምድረ ካም -በአፍሪቃ ሰማያዊ-ክፍል የፈጸምኸውን ድንቅ ሥራ ሁሉ እናስታውሳለን፡፡

- ከሁሉ ይበልጥ ተቀዳሚ-ተከታይ የሌለው-አንድ ወደ ልጅህ ከርጉም-ንጉሥ-ሄሮድስ-ዛቻ-የተነሣ-በቅዱስ ፈቃድህ-ወደ-ክፍለ-ዓለማችን እስከ-መሰደድ ደርሶ አፍሪቃን እንዲባርካት ያደረግህበትን ቸርነት አስብ፡፡ አሁንም ጌታ ሆይ ! እንደ በደላችን፡ እንደ ኃጢአታችን ብዛትና እንደ ስንፍናችን ሳይሆን፡ በቸርነትህ ማረን፡፡ አገራችንን ኢትዮጵያንና ክፍለ-ዓለማችን-አፍሪቃን ባርከህ-ወንዞች- ከውሃ- መላት- እንዳይጎድሉ-ዝናሙ-ምሕረትና- ጠለ በረከትን አውርድላቸው፡ ዛሬም፡ ዘወትርም፡ ለዘላለሙ-አሜን!

፳፯/26.. መንፈሳዊ ኃይልና ብርታት የሚገኝበት ጸሎት (Thanksgiving) ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ስብሐተ ሐዲሰ= ለእግዚአብሔር አዲስ ምስጋና እቅርቡለት፡ በየቀኑ ይማዳንና ሥራው እጅግ ድንቅ ነው (መዝ 97: 1)፡፡ የሰማይና የምድር ሁሉ ጌታ የሆንህ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! ከዘለዓለም እስከ ዘለዓለም ቅዱስ -ስምህ -የተመሰገና ይሁን፡፡አንተ ከሁሉም በላይ ከፍ፡ ከፍ ብለህ የምትመሰገን ልዑላ ባሕርይ ነህ፡ ገናንነትና ድል አድራጊነት ኃይልና-የአሸናፊነት-ግርማ-ውዳሴና-ክብር-ያንተ ነው፡፡ ለስዎች የሚሰጥ ባለጸጋነትና ክብር ሁሉ የሚገኝ-ካንተ ነው፡፡ ስለዚህም ለአንተ -ሕይወታችንን እናስገዛለን፡፡ ለቅዱስ ስምህም ክብርና ልዕልና ውዳሴ እናቀርባለን ፡፡ ከእጅህ የተቀበልነውንም በረከት ለአንተ መባ አድርገን እናቀርባለን ፡፡

- እኛ በዚህች ምድራዊት ዓለም ስደተኞችና እንደ አልፎ ሒያጅ መንገደኖች ነን፡፡ ዘመናችንም እንደ ጥላ የሚያልፍ ነው፡፡ ሕይወታችን እንደ አበባ የሚረገፍ ነው፡፡ ይህኑ የሰውን ሕይወት ደካማነት አይተህ ሕያዋን የሚያደርገንን ቅዱስ ቃልህን ስለሰጠኸን ስምህ ይመስገን፡፡ በዚህም በቅዱስ ቃልህ ፍቅር ፀንተን መቆም እንድንችል እርዳን፡፡ወደ-ዕውቀትና ማስተዋል የሚመራ ቅዱስ መንፈስህን አታርቅብን ፡፡ አቤቱ የዓለማት ሁሉ ፈጣሪና አስገኝ የሆንህ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! የአንተን ቅዱስ ስም ማክበር የጥበብ-ሁሉ-መጀመሪያ-መሆኑን-እንድንገናዘብ-ዓይነ ልቡናችንን አብራ፡ አእምሮችንን ክፍትለን፡፡ስለ አንተ ታማኝነትና የማዳን ኃይል ድንቅ ሥራህን ሁሉ እንድንመስክር መንፈሳዊ ጥበብን አስተምረን፡፡ ከፍርሐት በማንጸ መንፈስ ኃይልና ብርታትን ስጠን፡ የልባችንንም አሳብ ፈጽምልን መሐሪና ይቅር ባይ ስለሆነ ቅዱስ ስምህ ስትል ጸሎታችንን ስማ፡ ለዘላለሙ፡ አሜን !

፳፯/27 በሞት ለተለዩ አማኞች ምሕረትን መማፀፍ ጸሎት

- ርቤል በሕይወት ይኑር፡ አይሙትም " (ዘዳ. 33: 6) ሲል ነቢየ እግዚአብሔር ሙሴ ስለሮቤል ነፍስ በሕይወት መኖር፡

ማለት በነፍስ ዳግም ሞት እንዳያገኘው መማፀኑን እናያለን። እኛም ሁላችን ከዚህ ምድራዊት ዓለም በሞት በምንለይበት ጊዜ ጉዞዎችን ወደ አንተ-ስለሆነ፣ ብንሞትም፣ ወይም በሕይወት ብንኖርም ያንተው ነን (ሮሜ 14: 7-8) ። ወደ አንተ በምንቀርብበት ጊዜ በፊትህ- እንዳናፍር፣ ከበደል ሁሉ የሚያነጻ የንስሐ ሕይወት-እንዲኖረን እርዳን። "ንስሐ ባትገቡ- ሁላችሁም እንዲሁ ትጠፋላችሁ" ተብሎ እንደተነገረ፣ የጥፋት-ልጆች ሆነን ከመቅረት-ጠብቀን ፣ ንስሐ-ገብቶ-ወደ እግዚአብሔር በሚመለስ በአንድ ኃጢአተኛ-ምክንያት በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ- በሰማይ ደስታ (እልልታ) ይሆናል" ተብሎ በተጻፈ ቃልህ እናምናለን። የእኛንም-ሕይወት በንስሐ መታደስ ለመላእክት ደስታ ምክንያት አድርገው ። በሞት የተለዩች የአገልጋይህን የ-----ነፍስ ካስፈሪ ዳግም ሞት-ጠብቅልን።-እስመ እሙንቱ ሕያዋን በገቤሁ-እነርሱ በርሱ ዘንድ ሕያዋን ናቸው" ተብሎ እንደተጻፈ ፣ በአንተ አምነው ከዚህ ዓለም በሞት-የተለዩ ቅዱሳን ሁሉ በአንተ ዘንድ በአካል ነፍስ ሕያዋን- ሆነው እንደሚኖሩ ሕያው-ቃልህ ይነግረናል። ጎሳም ለመጨረሻ ፍርድ እንደገና ተመልሰህ በምትመጣበት ጊዜ፣ አሜሃ ይበርሁ ጻድቃል እምብርሃነ ፀሐይ= ያን ጊዜ ጻድቃን በትንሣኤ ዘለሕይወት በአባታችው መግሥት በአዲስ አካል -ከሞት ተንሥተው በአዲስ ሕይወት ከፀሐይ ብርሃን ይበልጥ-የሚያበሩ-ሆነው እንደምናዩ ቸው የሰጠኸውን ዘለዓለማዊ የተስፋ ቃል (ማቴ 13: 43) በማሰብ ቤተሰባቸው ሁሉ በቅዱስ መንፈስህ እንዲፀናና አድርግ፣ ስለ ስምህ ስትል፣ አሜን !

ጳጳ/28.-የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁን ስለመሻት
 "እናንተ-አስቀድማችሁ-የእግዚአብሔርን-መንግሥት፣ ጽድቁንም ሹ /ፈልጉ፣ ሌላውም ነገር ሁሉ ተጨማሪ ሆኖ ይስጣችኋል"። (ማቴ 6: 33)። የሕዝቦች ሁሉ አባት የሆንህ ሕያው አምላካችን ሆይ! ምን-ጊዜም-ለእኛ የሚያስፈልገንን ማናቸውንም ነገር እኛ-ከመጠየቃችን-በፊት-ታውቀዋለህ።-በረድኤትህ-የገብንሃቸው የቀ

ድሞ- አባቶቻችን -ድንቅ- ሥራህንና፣ የበረከት-ሁሉ ባለቤት መሆንህን ነግረውናል። በዓለም ማኅበረሰብ መካከል የማዳንህን ኃይልና በምድርም የሕግህን መንገድ እናውቅ ዘንድ በቅዱስ መንፈስህ ምራጥ።' እኛ ልጆችህ ከሁሉ በፊት የአንተን መንግሥትና ጽድቅህን የምንሻ እንድንሆን በጸሎት የመጠየቅን ጥበብ አስተምረን። አሁንም ለእኛ የሚያስፈልገን ተቀዳሚ ነገር ምድር ሁልጊዜ ፍሬዋን እንድትሰጥና ሕዝባችንን ከኑሮ ችግር እንድትደግልን-ነው። አቤቱ የምሕረት-አምላክ ሆይ! አገራችንን ባርከህ ሕዝብዋን ከኑሮ ችግር እንድትደግልን ቅዱስ ፈቃድህ ይሁን።-አንተ ለእኛ የቅርብ እንጂ የሩቅ አምላክ አይደለህም ።

—ከጥንት-ጀምሮ-ለቀድሞ-አባቶቻችን የገለጥኸውን ያን ሁሉ ድንቅ ሥራ በእኛም ዘመን እንዲደገም አድርግልን። ሰማያዊ አባታችን ሆይ! እንደ በደላችንና እንደ ስንፍናችን ሳይሆን በጸጋህ-አስበህ-እንድትምረን-እንማፀንሃለን።-የአባቶቻችንና የእናቶቻችን አምላክ ሆይ ! ከሁሉም ነገር ይበልጥ እኛን ልጆችህን እስከሞት ስለወደድኸን ቅዱስ ስምህ የተመሰገነ ይሁን። ከጥንት ከመሠረት ዓለምን ከፈጠርህበት ጥበብ ይልቅ በውድ ልጅህ ክቡር-ደም-ዓለምን-የዋጀህበት-ጥበብ-ይበልጣል"ተብሎ እንደተነገረ ውድ ልጅህ እኛን ከዘለዓለም ጥፋት -ለማዳን በቀራንዮ መስቀል ላይ ስለከፈለው ውድ የሕይወት መሥዋትነት ቅዱስ ስምህ ይክበር፣ይመስገን፣ለዘለዓለሙ፣አሜን !

ጳጳ/29. የወንድሞችንና የእናቶችን በደል ይቅር ባይነት
 "እነሆ እኔ አዲስ ሕግ ሰጥቻችኋለሁ፡ ይኸውም እኔ እንደወደድ ኋችሁ እናንተም እርስበርሳችሁ ተዋደዱ"(ዮሐ-13:34)። "ወዳጄ ፊልሞና-ሆይ!-በእስራቴ ዘመኔ ስለወልድሁት (በወንጌል ማመን እንዲችል -ሰላደረግሁት)-ስለአገልይህ-ስለ-አናሲሞስ እማልድሃ ለሁ፡ ምናልባት በቀድሞው አገልግሎቱ አልጠቀመህ ይሆናል። አሁን ግን ለአንተም ለእኔም እጅግ የሚጠቅም ሰው ሆኗል። ስለዚህም ወደ አንተ መልሼ ልኬዋለሁና ልጄ እንደመሆንህ መጠን በፍቅር ተቀበለው፡ ከእንግዲህ ውዲህ እንደ አገልጋይ ሳይሆን እንደ ወንድም የሚታይ ነው" በማለት ሐዋርያ

ጳውሎስ ከናሲሞስ የተባለውን አገልጋይ ካሳዳረው ከፊልሞና ጋር ለማስማማት የጻፈውን መልእክት ስናስብ እኛም ሁላችን፡ አገልግሎት እንዲሰጡን የምንቀጥራቸው ስዎች ቢኖሩ እንኳ እንደ ወንድሞችና እሳቶች አድርገን እንድናፈቅራቸው የታዘዘን- መሆናችንን በግልጥ ያመለክታል። ጌታ አምላካችን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ሆይ ! እኛ ጠላቶችህ ስንሆን አንተ ማንንም ከማን ሳትለይ ሁላችንንም በማፍቀር በቅዱስ ቃልህ እንድንድን ፈቃድህ ስለሆነ ስምህ ይመስገን። አንተ እንደወደድኸን፡ እኛም ሁሉን-እንድንወድ ንጹሕ ልብ ፍጠርልን። እነሆ ኢትዮጵያውያን ሕዝብህ ከባዕድ አገር በመጣ ከምድብነታዊ ዓመፅ የተፈጸመውን የብዙ ሕዝብ እልቂት በማስመልከት ሆድ ለሆድ ተባብሰው መኖር-ከጀመሩ-ብዙ-ዓመታት-አልፏል። አንተ ግን ቂመኛነትንና በቀልን የማትወድ የርገራኔ አባት ነህ። ስለዚህ ይህ ሕዝብ - ብሔራዊ ዕርቀ ሰላም-ካላወረድለት በቀር በሰላም- አብር- የመኖር- ዋስትናው አስተማማኝ መሆን-አይችልም። ስለዚህ የዲሳውና የያዕቆብ የወንድማማችነት ዕርቀ ሰላም ምሳሌነቱ አንድ ቀን ለኢትዮጵያም ሕዝብ እንዲሆንለትና ፍጹም ሰላማዊ የሆነ አዲስ ሕይወት ለመጀመር-እንዲበቃ ታደርገው ዘንድ- ፈቃድህ ይሁን፡ ስለ ስምህ ስትል ማረን፡ይቅርም በለን አሜን!

፴ /30. የመዳን ተስፋ በክርስቶስ ስም

ቅዱስ ስምህ በበረከትና በምስጋና ክሁሉ በላይ ከፍ፡ ከፍ ያለበትን ድንቅ ሥራ የገለጥህልን ልዑል አምላካችን ሆይ ! የሃይማኖት አባታችን አብርሃምን ከኡር ከላውዴዎን ጠርተህ በበረከት-ያከበርከው-አንተ-ነህ። የመላው-ዓለም ቤተሰብ-ሁሉ- የአብርሃምን ዘርዐ ትውልድ ሥጋ በተዋሐደ ውድ ልጅህ እንዲባረክበት ፈቃድህ ስለሆነ እናመሰግናለን። ከሰማይ በታች እንድንበት ዘንድ የተሰጠ ሌላ ቅዱስ- ስም የለምና። ይህም ተቀዳሚ፡ተከታይ-የሌለው ውድ ልጅህ በሥጋ ወደ -ለማችን የመጣ፡ ክሁሉ በላይ የሆነና-ለዘለዓለም የተባረከ አምላክ መሆኑን-እናምናለን።-ጉልበት-ሁሉ-ለርሱ-ይንበረከካል።በሰማይና- በምድር-ያሉት፡-የሚታዩትና-የማይታዩት-የሰማይ-ኃይላትና-ገዢ

ዎች-ሁሉ፡-አለቆችና-ባለሥልጣናችንም የተፈጠሩት በርሱና ለርሱ ነው። እርሱም -ከሁሉ በፊት የነበረ፡ ያለና የሚኖር ዘለዓለማዊ ነው። ዘይእግዝ ዙሎ በኃይለ ቃላት= ሁሉም ነገር ተያይዞ የቆመ በርሱ ቃል ነው። እርሱ በሰማይም በምድርም ያሉትን ሁሉ ከራሱ-ጋር-አስታረቀ።"በመስቀል-ላይ-በፈሰሰ-ደሙ-ሰላምን አደረገ" ተብሎ እንደተጻፈ ጌታችንና አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! ለእኛ የሚገባውን መከራ መስቀል በመቀበል እስከ ሞት ድረስ ስለወደድኸን ቅዱስ ስምህ የተመሰገን ይሁን። አሁንም የአንተ ቸርነትና ምሕረት የሰው ልጆች ሁሉ ከሚፈጽሙት በደል ሁሉ በላይ ነው። የሰው ዘር ሁሉ በዕድሜው መጠን የሚፈጽመው በደል /ገጢአት ሁሉ ተደምጭ ካንተ የጸጋ ምሕረት ጋር በማነጻጸር ሲታይ በውቅያኖስ ውስጥ አንድ አንዲት የውኃ ጠብታ ሲሆን ያንተ የጸጋ ምሕረት ግን ክውቅያንስ ባሕር ይልቅ እጅግ የሰፋ ነው። ስለዚህም የልጅነት በደላችንን ሁሉ ደምስሰህ በዘለለማዊ ፍቅርህ የሰማያዊት መንግሥትህ ወራሾች የቤተሰብ አባላት ለመሆን አብቃን። በዚህች ምድር በምንኖርበት ዘመን ሁሉ አንተን ደስ በሚያሰኝህ በቅን መንፈስ በፊትህ መመላለስ እንድንችል በረድኤትህ አትለዩን፡ ለዘለዓለሙ አሜን ! -----

፴፩ /31. በደልን በመናዘዝ የሚቀርብ የንስሐ ጸሎት

(ነምያ ምዕ 9:1-15) ጌታ-እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ ! በላይ- በሰማይ፡ በታችስ-በምድር-አንተን የሚመስል-ማን ነው?-ሁሉን የፈጠርህና ለሁሉ ሕይወትን የሰጠህ አንተ ነህ። ስለዚህም የሰማይ ኃይላት ሁሉ ይሰግዱልሃል። ከሃይማኖት አባታችን ከአብርሃም ጋር የገባኸውን ቃል ኪዳን በመፈጸም የታመንህና፡- ዘርን-እንደ-ሰማይ--ከክብ፣እንደ_ባሕር-አሸዋ-ያበዝህለት ማርና ወትት-የሚፈሰባትን ምድረ ርስት ለዝርያዎቹ ያወረሰህ አንተ ነህ። በምድረ ግብጽ በባርነት ቀንበር ሥር የወደቁ የሕዝብህን ጩኸት ስምተህ ነጻ በማውጠት የታደግሃቸው ቸር አምላክ ሆይ ! ያ የማዳን ኃይልህ ዛሬም ለእኛ የሚያስፈልግበት-ዘመን ነው።ምን-ጊዜም-የማትለወጥ-ሕያው-አምላካችን-ሆይ! ከበደላችን

ብዛት የየነሣ ብናሳዝንህም እንኳ እስከ መጨርሻው አትተወን።
 _የዝናም ጠብታና የሣር፡ ቅጠል ምልክት በማይታይበት በዓረብ
 ምድረ ብዳ መና ከደመና በማውረድና ውኃም ከጠንጫ (ከዐለት
 ድንጋት) በማፍለቅ ሕዝብህን መመገብ የቻልህ ፡ ዛሬስ ያ ሁሉ
 ድንቅ ሥራህ እንድፈጸምልን-ታደርግ ዘንድ ላንተ-የሚሳንህ ነገር
 አለ እንዴ? ምን ጊዜም ያንተ-አባታዊ- መሪነት፡ መጋቢነትና-
 በረከትህም ሁሉ ያስፈልገናል። የምንኖርባትን ምድር ባርከህ፡
 የበሽታን ዘር ሁሉ ከሕዝባችን አርቅ። ለሀገራችን የልምላሜ
 ጸጋህን አብዛላት። የተጀመረውንም_የሀገር ልማት እቅድ
 ለማራመድ-ለሀገራችንና-ለሕዝባችን-የተረጋጋ-ሰላምን ስለሰጠህ
 ልን ስምህ ይመስገን። በሁሉም_ነገር እንደበደላችን ብዛት
 ሳይሆን በቸርነትህ የምሕረት ጸጋህን_ አብዛልን። ለምድሪቱ-
 ዝናሙ- ምሕረትን ስላወረድህላት ቅዱስ ስምህን እናመሰግናለን።
 አሁንም የተዘራውን የእርሻውን ሰብልና የምድራቱን ዛፍ ፍሬ
 ሁሉ ባርከህ ሕዝባችንን ከኑሮ ችግር ጠብቅልን፡ አሜን !

ግደ/32 ለመንፈሳዊ ድል የሚያበቃ ኃይለ ጸሎት (ኤፌ
 6: 10-18) እውነተኛ ፍትሕ ተጠብቆ እንዲኖር የምትወድና
 ለሰው ዘር-ሁሉ-እንደ-ሥራው-መጠን-ዋጋው-የምትከፍል፡ ፡
 እድልም
 ንና የዘር ልዩነትን፡ ግብዝነትንና የዓመፅን ሥራ ሁሉ የምትጠላ
 የሰላም-አምላክ ሆይ! የአብርሃም- ዘሮች የሆኑ የቀድሞ- አበው
 ልባቸውን እልኸኛ በማድረግ ትእዛዛትህን ለመከትል እምቢ ባሉ
 ጊዜ እንደገና ወደ ባርነት ቀንበር እንዲገቡ ፈርደህባቸው
 ነበር። ነገር ግን እስከ መጨሳ ይጠፉ-ዘንድ አልተውላቸውም።
 ያስተምራቸው-ዘንድ-ቅዱስ-መንፈስህን-ስጠላቸው፡ ዐርባ ዓመት
 ሙሉ በምድረ በዳ መገብላቸው። ምንም ያሳጣላቸው ነገር-
 አልነበረም።-ልብስቸውና-ጫማቸው-ሳያልቅ-ወደ-ተስፋ-ዩቱ ምድር
 መርተህ ለማስገባት ጠላቶቻቸውን ተዋጋህላቸው። ዛሬም እኛ
 ልጆቻህ የጨለማውን ዓለም ከሚገዙ ሠራዊተ አጋንንት ጋር
 ያለብን የመንፈስ ጦርነት እጅግ የከፋ ነው። ከዚህም የተነሣ
 የሰይጣን-ዲያብሎስን-የተንኮል-ሥራ ሁሉ መቋቋም እንድንችል

የእግዚአብሔርን ጦር-ማሣሪያ ሁሉ እንድንሰብስብ በቅዱስ ቃልህ
 ታዘናል ። ይኸውም ዕውነትን እንደ- ዝናር ታጥቀን፡ ጽድቅን
 እንደ-ጥሩር-ደፍተን፡ የሰላምን የምሥራች የሚያበሥር ወንጌልን
 እንደ-ጫማ-አድርገን-በመዘ_ጋጅት-በጠጠንቅቅ-መቆም እንደሚ
 ገባን-ተነግሮናል። ነገር_ግን ይህ የመንፈስ ተጋድሎ ከአቅማችን
 በላይ ሆኖ እንዳንሸነፍ ያንተ ኃይለ ረድኤት ያስፈልገናል።
 የእምነትን ጋሻ መክተን፡ የምንፈስ ቅዱስ ሰይፍ የተባለ ቅዱስ
 ቃልህን አፅንተን ይዘን-ለመጨረሻ ድል በሚያበቃን መንፈሳዊ
 ኃይል እየተመራን አዘውትረን የመጸለይን ጥበብ አስተምረን ።
 የጸሎታችንም ኃይለ ረድኤትን እንደ ኢያሪኮ ግንብ የጠነከረውን
 የሰይጣን ዲያብሎስን ምሽግ ሁሉ የሚያፈራርስ አድርገው።
 ሀገራችንን ከወራሪ ጠላት። ሕዝባችንንም ከጦርነት ሥጋት ፡
 ከአባር ከቸነፈር፡ ከበሽታ ዘርና በተለይም ከድህነት ኑሮ ነጻ
 አድርግልን፡ ለዘላለሙ፡ አሜን !

ግደ /33. ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት ነው

(ሰቄቃ ኤር 3: 22) የአብርሃም፡ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ
 ሆይ ! በዓለማት ዙሪያ ታይቶና ተሰምቶ የማይታወቅ ያን ሁሉ
 ድንቅ ሥራ በመፈጸም ከባርነት ቀንበር ነጻ ያወጣላቸው
 ሕዝብህ የሰጠላቸውን-መመሪያ ሕግና አእዛ ረስተው ለባዕዳን
 አማልክት በመስግድ ባሳዘኑህ፡ ጊዜ ከዚያ በድል እንዲመለሱ
 አስምክረህ፡ ባይመለሱ ግን ከሰጠላቸው ምድረ ርስት
 ተነቃቅለው-እንደሚጠፉ-በቅዱስ-ቃልህ-በማስጥንቀቅ ያስትማሯ
 ችውን ነብያትህን ገድሉ። በክፉ ሥራቸው ባስቁጡህም ጊዜ
 ለጠላት አሳልፈህ ሰጠላቸው። እነርሱም በባዕዳን አገሮች
 ተበትነው በባርነት እገዛዝ ሥር ወድቀው ከተዋረዱ በኋላ
 መከራ ሲጠናባቸው ተፀፅተው ወደ አንተ ተመልሰው በጸሎት
 መጮህ ጅመሩ። አንተም መዋረዳቸውን አይተህ፡ ጩኸታቸውን
 ሰምተህ።እንደ ቸርንትህ ብዛት ምሕረት አደረግህላቸው። የእኛም
 በደል ከዚህ ያነሰ አይደለም። ከባዕድ አገር ተጎትቶ የመጣውን
 አደገኛ ርእዮተ_ዓለም ተስፋ በማድረግና እንደ ጣዖት አድርገን
 በማምለክ አንተን እስከ መካድ የሚያደርስ ተግባር በሀገራችን

ተፈጽሟል። ይህም ትውልድን ሁሉ ሲያስረግጥ የሚኖር በደል ነው። እንግዲህ በቸርነትህ ክምትምረን በቀር ለተጸመው ጋጢአት ሁሉ በቂ ምክንያት ማቅረብ አይቻለንም። ከዚህም በደል የተነሣ ብዙ-ውርደትና መንገሳታት የደረሰበትን ሕዝብህን እንደገና በረድኤት እንድትገብኝው እንማፀንሃለን። ያንተ ጥበቃ አይለየን። የሀገሪቱን ዕድገትና ብልጽግና ባርከህ ሕዝባችንን ከኑሮ ችግር በመታደግ ያንተን ቅዱስ ስም የሚያከብር ዘርዐ ትውልድ ለማትረፍ የበቃ አድርገው። አቤቱ ሕዝብህን አድን። ርስትህንም ባርክ። ይቅር ባይ ስለሆነ ቅድስ ስምህ ስትል ጸሎታችንን ተቀብለህ። በደላችንን ሳታስብ የቅርም በለን አሜን !

፴፬ /34 የማኅበር ጸምና ጸሎት (ኢዮኤል 2:-12-13)

በነቢዩ-ኢዮኤል ትንቢት- እግዚአብሔር- እንዲህ አለ፡ "በፍጹም ልባችሁ በጸም፡ በለቅሶና በዋይታ ወደ እኔ ተመለሱ፡ ልባችሁን እንጂ ልብሳችሁን አትቅደዱ። አምላካችሁ እግዚአብሔር ቸር ነውና፡ ቍጣው የዘገየ፡ ምሕረቱም የበዛ ነውና ወደ እርሱ ተመለሱ። የመለከትን ድምፅ አስሙ፡ የጸምን-ጊዜ አውጁ፡ ሕዝቡን ሰብስቡ፡ ሽማግሎችንና ጡት የሚጠቡ ሕፃናትንም ሰብስቡ። ሙሽራውና ሙሽራቱ ከእልፍኛቸው ይውጡ። የእግዚአብሔር አገልጋዮች የሆኑ ካህናቱም በቅኔ ማኅሌቱና በመንበረ ምሥዋዑ መካከል ቆመው በማልቀስ ጭምር "አቤቱ ለሕዝብህ ራራለት፡ አሕዛብ መዘባበቻ እንዳያደርጓቸው ርስትህን ለባዕዳን ሕዝብ መሣለቂያ አሳልፈህ አትስጥ" በማለት ይጸልዩ። የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና" ተጽፏል። በዚህም የማኅበር ጸምና ጸሎት የእግዚአብሔር ምሕረት ስለቀረበ፡ እንደገና አንድህ የሚል የተስፋ-ቃል ተነገረ፡ "ምድር ሆይ! እግዚአብሔር ታላቅ ድንቅ ነገር አድርጓልና ከቶ አትፍራ፡ ደስ ይበልሽ፡ የምድረ በዳው ከብት መሠማሪያ ለምልሟል፡ ዛፍና ተክልም ሁሉ ፍሬ መስጠት ጀምሯል። ዓውድማዎችም በእህል-ምርት-የተመሉ ሆነዋል"። ቅዱስ-አምላክ-ሆይ! ለመረጥሃ

ቸው--ሕዝብህ--የተነገረ--ይህ--ተበፋ--ለሀገራችን--ለኢትዮጵያም-- እንዲፈጸምላት-አድርግ። የምሕረት አምላክ ሆይ ! ራራልን። ንስሐ ገብተን በጸምና በጸሎት-ወደ-አንተ መመለስ እንድንችል፡ የመንፈስን ብርታት ስጠን። የርኅራኄ ሥራህ አያልቅምና። ድንቅ ሥራህም ሁሉ ከዕለት ወደ ዕለት ምን ጊዜም አዲስ ነው። ነፍሳችን አንተን ተስፋ በማድረግ የፀናች ናት። በጸሎት ደጅ ለሚጠኑህ ሁሉ በጎ አድራጊ-ነህና።_ይታ-እግዚአብሔር-- ለዘለዓለም-አይጥልም። ቢያሳዘንም እንደ ምሕረቱ ብዛት ይራራልናል። ታዲያ ሕያው ሰው ሁሉ ለምን ያጉረመርማል? በኅጢአት ብዛት ምክንያት ስለደረሰብን ቅጣት ከማጉረምርም ይልቅስ መንገዳችንን እንምርምር። ሁሉን ነገር ፈትነን ወደ አምላካችን እንመለስ። አቤቱ አምላካችን ሆይ ጸሎት ሁሉ ወደ አንተ እንዳያርግ ፊትህን በደመና ሸፈንህን? በቸርነትህ ብዛት ታድነን ዘንድ ቅዱስ ፈቃድህ ይሁን፡ አሜን !

፴፭ /35 ብንወድቅም በእግዚአብሔር ኃይል እንሣለን

(ሚክ 7: 7- 20) "እኔ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር አመለከትሁ፡ የመድኃኒቱንም አምላክ ተስፋ አደርጋለሁ። አምላኬም ጩኸቴን እንደሚሰማ አምናለሁ። ስለዚህ ጠላቴ ሆይ ! ደስ አይበልህ ! ብወድቅ እንኳ በእግዚአብሔር ኃይል ረድኤት እንሣለሁ ። በጨለማ ውስጥ ብቀመጥ እንኳ አምላኬ እግዚአብሔር ያበራልኛል። በርግጥ-እኔ-በእግዚአብሔር-ፊት በደልን ሠርቻልሁ። በዚህም ምክንያት ከሚከሠኝ ከጥንተ ጠላት ክለይጣን ዲያብሎስ አስከሟገትልኝና ፍርዱን ለእኔ እስክሚያ ድርግ ድረስ፡- ቍጣውን-አታግሣለሁ። እርሱም-ወደ-በርሃን-ያወጣኛል። የጽድቅ ንም መንገድ አያለሁ። በደልን ይቅር የሚል፡ የርስቱንም ተረፍ አበሳ ጋጢአትን ሁሉ የሚያሳልፍ አንተን የሚመስል አምላክ ማነው? ምሕርት ማድረግን ትውዳለህ። ቍጣም እንኳ ለዘለዓለም ፀንቶ እንዲኖር አትፈቅድም ከመፍት ወደ ምሕረት ተመልሰህ-በረድኤት-ትገብኝናለሁ።-ክፋታችንን-ሁሉ-ታስወግዳለህ። ክቀድሞ-ዘመን-ጀምሮ-ለአባቶቻችን የሰጠሃቸውን የተስፋ ቃል ሁሉ በመፈጸም የታመንህ ነህ"። ስለዚህ አንተን_ ተስፋ-

አድርገን-ለምንኖር-ልጆችህ-ሁሉ አሁንም የጸጋ ምሕረትህን አብዛልንል። ዛሬም ዘወትርም፡ አሜን !

፴፯ /36. በእግዚአብሔር ኃይል ከድል ወደ ድል

፲ ሰውን የምትወድ የሰላም አምላክ ሆይ! አቤቱ ስላንተ ድንቅ-- ሥራ ሁሉ በጆሮአችን ሰማን።-የቀድሞ--አባቶቻችን በዘማናቸው የፈጸምኸውን ድንቅ ሥራ ሁሉ ነግረውናል። ከድል ወደ ደል የምትመራቸው ንጉሣቸው አንተ እንደነበርህ ቅዱስ--ቃልህ ይነግረናል። እኛ በሰይፋችን ብቻ የምንታመን አይደለንም። ዘመናዊ የጦር መሣሪያም ሁሉ ብቻውን ያድነናል ብለን አንተማመንበትም። ሁልጊዜ በአንተ ኃይል እንኩራለን።

ቅዱስ ስምህም እኛ የምንተማመንበት-ታላቅ ዐለት (ምሽግ) ነው። ያንተ ኃይል ረድኤት ከተለየንና ከሠራዊታችንም ጋር አብረህ ካልወጣህ ግን-በጠላታችን ፊት ለሐፍረት-የተጋለጥን-እንዳንሆን- እርዳን። ስለዚህም የአባቶቻችን አምላክ ሆይ! ይህችን ሀገረ እግዚአብሔር ኢትዮጵያን የቅኝ ግዛት አስፋፊ ጠላት-በተፈታተናት ቍጥር በየዐረፍተ ዘመኑ ሁሉ ለአባቶቻችን ያስገኘህላቸውን ብዙ ዓይነት የታላላቅ ድል ምዕራፎች፡ በዚህች ቅጽበት እናስባለን። ሌላው አስደናቂ ቸርነትህ ደግሞ ኢትዮጵያ በምሥራቅ አፍሪቃ ቀንድ ላይ ቅኝ ገዢዎች የቀሰቅሱትን አሥጊ-ጦርነት -ሁሉ በመፋለም ስትኖር እንደ ሌሎች አንዳንድ የጉረቤት አገርች ሳትጠፋና መንግሥትዋም ሳይፈርስ የአፍሪቃ ውያን-አህጉር-ዋና-መዲና-መሆንዋ-ሳይለወጥ-ህልውናዋ ተጠብቆ ላት እንድትኖር አድርገሃል። በዚህም ቸርነትህ ዘለዓለማዊ ሕያው-ስምህን-እናመስግናለን።-የሀገሪቱን-መሪዎች ከሠራዊታቸው ጋር፡ እንዲሁም በዱር በገደል ተሠማርተው የነበሩትን እልፍ አእላፋት ተጋዳዮች ዐርባኞቻችን ያንተ ኃይል ረድኤት ሳይለያቸው ለሀገሪቱ ነጻነትና ሉዓላዊነት-ክብር፡- የሕዝቡን ሕይወትና ንብረት ከወራሪ ጠላት ለመጠበቅ በየክፍለ ሀገሩ የከፈሉትን ውድ የሕይወት መሥዋዕትነት ሁሉ በዚህች ቅጽበት በጸሎት እናስባለን። በውጭ ወራሪ ጠላት ላይ ስላገናፀፍሃቸው ታላቅ ድል አድራጊነት ሁሉ ቅዱስ ስምህ

የተመሰገነ ይሁን። በዚህም ሁሉ የዐርባኝነት ሙያ በየክፍለ ሀገሩ በሞት፡ ሽረት ትግልና ትንቅንቅ ላይ ሳሉ፡ ከወራሪ ጠላት ጋር በመዋደቅ፡ በየጦሩ ግንባር ደማቸው የፈሰሰ። አጥንታቸው የተከሠከሠ፡ ሕይወታቸው ያለፈ፡ ዐፅማቸው የረገፈ፡ የጀግኖች ዐርኞቻችንን ነፍስ ሁሉ ከዳግም ሞት ጠብቅልን። አሜን !

፴፯/37: የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ጥበብ

በጸሎት-ስምህን-በምንጠራበት ጊዜ ሁሉ ፈጥነህ የምትሰማንና የልባችንን አሳብ ሁሉ የምትፈጽንልን ጌታ አምላካችን ሆይ ! በልብ የዋህነት ይመራ በነበረው በቅን አገልጋይህ ነቢይ ሙሴ-አንደበት-ለሕዝብህ-የተነገርኸውን-ሕያው-ቃል እናስታውሳለን። እርሱም እንዲህ የሚል ነው። "አምላካችሁን እግዚአብሔርን የተከተላችሁ እናንተ እነሆ እስከ ዛሬ ድረስ በሕይወት አላችሁ። አምላኬ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ሕጉንና ሥርዓቱን አስተምራክኝኋለሁ። የተማራችኋትንም ሕግ ጠብቋት። ትእዛዙንም ፈጽሙ። ይህች ቅድስት ትእዛዝ ስትነገር ሰምተው በእውነት ይህን ቃል የሚሰማ የእግዚአብሔር ሕዝብ ብልህና አስትዋይ ንው' በለው በሚያደንቁ አሕዛብ ፊት ጥበበኞችና አስተዋዮች -መሆናችሁ--የሚታወቅበት ምልክት እግዚአብሔር ራሱ-የተናገረውን ቃል ሰምታችሁ ለመፈጸም መቻላችሁ ነው። አምላካችን-እግዚአብሔር በምንጠራው ጊዜ ሁሉ እንደሚሰማንና እንደሚቀርበን-ታውቃላችሁ።-በምድር ላይ አምላኩ እግዚአብሔር እንደዚህ የሚቀርበው ታላቅ ሕዝብ ከናንተ ሌላ ማነው"። ይህን ሁሉ ስንመለከት በእውነት የዘነጋነው ታላቅ ጥበብ ቅዱስ ቃልህን ዘወትር ማንበብ፡ መስማትና ማጥናት፡ በቀንና በሌሊት ማሰላሰል አለመቻላችን ነው። እንግዲህ ምን እናመክኛለን ? እንጠብቅው ዘንድ የተሰጠን የሕያው ቃልህ መጽሐፍ በእጃችን ነው። በየጊዜው የሚነገር ቃልህ በልብችን ሲወጣ፡ ሲወርድ፡ በአእምሮአችንም ሲመላለስ የሚኖር ነው። ምን ጊዜም ቃልህ ከእኛ ሩቅ አይደለም።አሁንም-ቃልህን ሁልጊዜ ስሚዎች ብቻ ሳንሆን ተግብራዊ አድርገን እንድንመራበት በቅዱስ-መንፈስህ-የማስተዋልን ጥበብ አብዛልን።- "ቃሉን ሰምቶ ተግባራዊ

የማያደርገው ሰው ፊቱን በመስታወት አይቶ ዘወር ሲል የሚረሳውን ሰው ይመስላል" ሲል አገልጋይህ ሐዋርያ ያዕቆብ በጻፈው መልእክቱ ነግሮናል (ምዕ 1: 22-24)። በቀድሞ አባቶቻችን- የመታዘዝ ሕይወት ደስ እንደተሰኘህ፡ የእኛም ሕይወት አንተን ደስ በሚያሰኝህ ቅን መንፈስ እንዲመራ ቅዱስ ቃልህን በመስማት የሚገኝ ያንተ ረድኤት ያስፈልገናል። ለቅዱስ ቃልህ ታዛዦች በሆንን መጠን የእኛችንን ሥራ ሁሉ ባርከህ በከብታችን ርቢ፡ በምድራችን ፍሬ ሁሉ እንድታከብረን ፈቃድህ ይሁንልን፡ ስለ ሕያው ስምህ በምሕረትህ ጎብኘን፡ አሜን !

፴፰ /38. መኑ ይክለነ ለእመ እግዚአብሔር ምስሌነት

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ያሸንፈናል? ሮሜ 8: 32 :- አቤቱ ዘለዓለማዊ የሠራዊት ጌታ ሕይወት አምላካችን 'ሆይ ! አንተ አምባ መጠጊያችንና ኃይላችን ነህ። ባገኘን መከራ ጊዜ ሁሉ ረዳታችን ስለሆንህ፡ ምድር ብትነዋወጥ፡ ተራሮችም ወደ ባሕር ልብ ቢወሰዱ አንፈራም፡ ከቶም አንደነግጥም። የሠራዊት ጌታ አንተ አማኑኤል ምን ጊዜም ከእኛ ጋር ነህና። በምድር ላይ ያደረግኸን ታላላቅ ድንቅ ሥራ ሁሉ አይተናል።

በዓለማት ዙሪያ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ጦርነትን የምትሸር ፡ ቀስትንም ሁሉ የምትሰብር ፡ ሰይፍና ጌራዴን ማስወገድ የሚቻልህ ፡ ሠርገላንም በእሳት የአምታጋይ ፍጹም የሰላም አምላክ ነህ ። ይህንም ሁሉ ማድረግ የሚቻልህ የሰላም አምላክ ሆይ! እርስ በርስ የሚያፋጅ የሰይጣን ፈተና እንዳይበረታብን በጸሎት ኃይል የመከላከልን ብቻ ሳይሆን የጥንተ ጠላትችን የሰይጣን ዲያብሎስን ምሽግ የማፈራረስን ኃይል ስጠን። እንዴት መጸላይም እንደሚገባን በቅዱስ መንፈስህ አስተምረን። ጌታ እግዚአብሔር አምላካችንሆይ! እኛን ልጆችህን ለመታደግ ተነሥ፡ ጠላቶችህም ይበተኑ። ሁሉን የማድረግ ሥልጣን ያለህ የንገሥታት ንጉሥ፡ የጌቶችም ጌታ የሆንህ ቸር መድኃኔ ዓልም ክርስቶስ ሆይ ! አንተ የጻድቃን ምርኮዛቸው። ለተስደዱም

ሁሉ ተስፋቸው፡ በባሕር ጉዞ ለሚታወኩም ሁሉ ማረፊያ ወደባቸው ነህ። የፍጹማን ብርሃን ጌታ አምላካችን ቸር መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ሆይ ! ባንተ መታመንንና የማያዘነብል የሃይማኖትን ኃይል- የማይለወጥና የማይናወጥ ተስፋንም አፅናልን፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፴፱/39. በአደጋ ጊዜ እግዚአብሔር መልእክት ተራዳኢነት

(ኢዮብ 33: 23 -24) ዘለዓለማዊ አምላክ ሆይ! አገልጋይህ ያዕቆብ የልጁን የዮሴፍን ልጆች ሲመርቅ የተናገረውን ቃል በረከት እናስታውሳለን። እርሱም ፡-"አባቶቼ ኦብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ በቅንነት ፀንተው የኖሩ የክብር ባልቤት እግዚአብሔር፡ ከታናሽነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ የመገበኝ እግዚአብሔር፡ እንዲሁም ከክፉ አደጋ ሁሉ የታደገኝ የእግዚአብሔር መልእክት እነዚህን ልጆች ይባርክ ፡ ዘራቸውም ይብዛ" የሚል ነው።

እኛም እንደዚሁ ይህን አርአያና ምሳሌነት ተከትለን፡ አማኞችን ለመርዳት ያንተን ቅዱስ ትእዛዝ ይፈጽሙ ዘንድ በምትልካቸው ቅዱሳን መላእክት ተራዳኢነት ተደግፈን እንድንኖር ፈቃድህ ስለሆነ ስምህ ይመስገን። "እነሆ በመንገድህ ሁሉ እንድጠብቅህና እኔ ወደማዘጋጃት ምድር በሰላም ያስገባህ ዘንድ በፊትህ የሚሄድ መልእኬን እልካለሁ፡ እርሱም የሚነግርህን ስማ፡ ለቃሉም ታዘዘ፡ በርሱ ላይ እንዳታምዕ ተጠንቀቅ፡ ስሜ በርስ ስለሆን፡ የምትፈጽመውን ዓመፅና በደል አይቶ ምሕረት አያደርግልህም። ለርሱ ብትታዘዙና እኔ የምንግራችሁንም ቃል ብትፈጽሙ ግን ጠላቶቻችሁን ሁሉ እኔ ራሴ እዋጋልችኋለሁ" ስትል የተናገረውንም ቃል እናስታውሳለን። ያንተን ቅዱስ ፈቃድ መፈጸምና አማኞችን መርዳት ተግባራቸው የሆነ፡ ሊቃነ መላእክት ለሰው ዘር ደኅንነት ምሕረትን በመለመንም የሚማልዱ ናቸው። ስለዚህም የስአሌ ምሕረት ሊቀ መላእክት- ቅዱስ ሚክኤልን፡ የጌታን ልደት ያበሠረ የመጋቤ ሐዲስ ቅ/ ገብርኤልን፡ የጦቢትን፡ የሣራ ወለተ ራጉኤልንና የጦቢያን ጸሎት ተቀብሎ ወደ አንተ በማሳረግ የረዳቸውን የቅ/ ሩፋኤልን፡ የመገብተ ብርሃናት ቅ/

ራጉኤልንና የቅ/ ኡራኤልን ፡የቅ/ ሱርያልንም ታራዳኢነት አታርቅብን። በትንቢተ ዘካርያስ (1: 12 -13) ተጽፎ እንደሚገኝ፡ አንተ የላክኸው አንድ ቅዱስ መልአክ "የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች ህሉ በቀጣና መዓትህ ከፈረድህባቸው እነሆ ሰባ ዓመት ሆኗል፡ የማትምራቸው እስከ መቼ ነው?" ሲል ላቀረበው የምልጅ ጥይቅ-የሚያፅናና ቃል እንደ መለስህለት ተጽፏል። የሰጠኸውም የተስፋ ቃል "የምሕረት ፊትን ወደ ኢየሩሳሌም እመልሳለሁ፡ ቤተ መቅደሴም እንደገና በርስዋ ይሠራል" የሚል ነው። ጌታ ሆይ ! ይህ የተስፋ ቃል ለእኛም እገር እንዲፈጸምላት ፈድህ ይሁን። ለሀገሪቱ የታቀደውን የልማት ዕድገት ሁሉ ባርከህ በኑሮ ችግር የተፈተነ ሕዝብህ የሚበለጽግበት ምክንያት እንድታደርገው እንማፀንሃለን፡ ለዘላለሙ፡አሜን ! "....."

፵ /40. የበደልን ይቅርታ-መጠያቂያ ጸሎተ

አቤቱ የምሕረት አምላክ ሆይ ! እንደቸርነትህ ማረኝ፡ እንደ ምሕረትህም ብዛት መተላለፌን ደምስስ፡ ከበደሌም ሁሉ አጥቦህ በፍጹም አንጻኝ። እኔ ራሴ ሕግህን በመጣስ ትእዛዝትህን በማፍረስ መተልለፌን አውቃለሁ፡ የሠራሁትም በደል ሁሉ ምን ጊዜም ከፊት ሊሠውር አይችልም። በተለይ አንተን ብቻ በደልሁ፡ ክፉ ነግርንም በማረግ አሳዥኝሃለሁ። አቤቱ እንደገና ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፡ የቀናውንም መንፈስ በፊት አድስ፡ ከፊትህ አትጣለኝ፡ ከባለሟልነትህም አታውጣኝ። ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ አትወሰድብኝ፡ የማዳንህንም ደስታ ስጠኝ። ያንተ መሥዋዕት ትሑት ልብ ነው፡ በሐዘን የተሰበረውንም ልብ አትንቅምና ። አቤቱ የጽድቅ ሁሉ ባለቤት የሆንህ ፈጠራ አምላኬ ሆይ ! ጸሎቴን ስማ። ንስሐዬንም ተቀበል፡ ምሕረትህ ፈጥኖ ይገብኝ፡ ገጸ ምሕረትህን በእኔ ላይ አብራ። ከሸሕተትም ሁሉ ተጠብቄ አንተን ድስ በሚታሰኝህ መንፍስዊ ሕይወት መኖር የምችልብትን የመንፈስ ጎይልና ብርታትን ስጠኝ። አቤቱ መሐሪና ኃጢአትን ሁሉ ይቅር ባይ አምላካችን ሆይ ! በውድ ልጅህ ክቡር ደም የተዋጀን እኛ ልጆችህ

እንደገና ተመልሰን ወደ ኃጢአት ባርነት እንዳንገባ በሃይማኖት ኃይል እርዳን። ለዘርዐ አዳም /ለዓለም ሁሉ የገባኸውን ቃልና የገለጥኸውንም ፅኑ ፍቅር አይተን አምነንብሃልና።

እኛ ጠላቶችህ ሆነን ሳለን፡ እስከ ምት የወደደንን አንድ ልጅህን ወደ ዓለማችን ለመላክ ቅዱስ ፈቅድህ ስልሆነ ስምህ ይመስገን። በርሱም ክቡር ደም የተዋጀን ልጆችህን እንድንና ለሰይጣን ከመሸነፍ ጠብቃን፡ አድነንም ። እንደ ወዳጅህ እንደ አብርሃም ለቅዱስ ቃልህ ታዛዦች በመሆን፡ በቀና መንፈስ በፊትህ መመላለስ እንድንችል የልብ የዋሃትንና የትሕትናን ሕይወት ስጠን። እንደ ዐለት ድንጋይ የጠጠረውን ልብ አውጥተህ ለቅዱስ ቃልህ ታዛዥ የሆነ አድስ ልብ ስጠን። በተልይም ሰይጣን ምንጊዜም ከክፋት የምይገታ ጥንት ጠላት ስለህነ ከሚያመጣው-ትዕቢት ተጠብቀን እንድንኖር በረዳኢኤህ አትለየን፡ ለዘላለሙ፡ አሜን ! "....."

፵፩ /41. ለኢየሱስ ጥቅርታ ድልን ያቀዳጀ ኃይለ ጸሎት2

2 ዜና 20: 3-12) "የቀድሞ አባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ሆይ ! ልዩ ግርማ ሞገስ ባለው ስማይዊ ዙፋንህ ፀንተህ በዓለማት ዙሪያ ያሉ መንግሥታትን ሁሉ የምትመራ አንተ ነህ። ሥልጣንም ሁሉ በአንተ እጅ ነው። ያንተን አሳብ ማስለወጥና ያንተን ኃይል መቋቋም የሚችል ምንም ዓይነት ምድራዊ ጎይል የለም። ወዳጅህ ለነብረው ልአብርሃም የተናገርኸውን ተስፋ በመፈጸም ለዘርያዎቹ ርስት አድርገህ በስጠኸው በዚህች የተስፋ ምድር እንድንኖር ፈቃድህ ሆኖ ይኸው እስካሁን በሰላም ቆይተናል። ሕዝብህም ያንተን ኃይል መከታ በማድረግ ጦርነትም ሆነ አባር፡ ቸነፈር በደረሰ ቍጥር በቢተ መቅደስህ በፊትህ ተሰብስበው ወደ አንተ ይጮኻሉ። አንምተም ሳታሳፍራቸው፡ ጸሎታቸውን ስምትህ ከብዙ ወራሪ ጠላት ሁሉ በኃያሉ ክንድህ ስትታድጋቸው መኖርህን እናምናለን። እነሆ አሁንም እንደገና ያነተ ኃይል ረድኤት በሚያስፈልግበት ፍጹም አስጨናቂ ወቅት ላይ እንገኛለን።

እነሆ የሞላብና የኤዶም ሕዝቦች በአድማ ተማምለው ያልተጠበቀ አደጋ ሊጥሱብን በእኛ ላይ ዘምተውብናል። የነዚህን አገርች ሠራዊት ሁሉ ለመቋቋም ክስቅማችን በላይ ህኖብናል። አንተ ራስህ ካልቀጣህቸው በቀር በእኛ አቅም የሚገኝ ድል ይኖራል ብለን በራሳችን የመተማመን ተስፋ የለንም። በአንተ ዘንድ ግን እነርሱ ኢምንት ናቸው። እኛ ያንተን እርዳታ ለማግኘት እጃችንን ወደ አንተ በጸሎት ከመዘርጋትና ዓይናችንንም ወደ አንተ ከማንሳት በቀር ምንም ነገር ማድረግ እንደማንችል-አቅማችንን-ታውቀዋለህ።።

የሠራዊት-ጌታ አምላካችን ሆይ ! ይህን የንጉሥ ኢዮሳፍጥን ጸሎት ሰምተህ፡ ከአገልጋዮችህ ከነቢያት አንዱ የሆነውን ያሕዝሌልን ልከህለት የተናገረው አስተማምኝ የተስፋ ቃልህ እንዲህ የሚል ነበር፡፡-"ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ሆይ ! እናንተም የይሁዳና የኢየሩሳሌም ኑዋሪዎች ሕዝብ ሁሉ እግዚአብሔር ስለ እናንተ የተናገረውን ቃል ስሙ፡ "ይህን የታላቅ ሕዝብ ሠራዊት-ለመቋቋም-አትፍሩ፡-የምዋጋላችሁ-እኔ--ራሴ እግዚአብሔር ነኝ እንጂ እናንተ አይደልችሁም። እናንተ በየረድፉ ስፍራ፡ ስፍራችሁን-ይዛችሁ-በመቆም-ጠብቁ።-እኔ-ድልን እንደማግንጸፋችሁ ዛሬውኑ በዓይናችሁ ታያላችሁ።።"

ይህንም የተስፋ ቃል በመፈጸም እነርሱ ተሠልፈው ለቅዱስ ስምህ በሚዘምሩበት ጊዜ የጠላቶቻቸውን ምሽግ በማፈራረስ ያን ሁሉ የጠላት ሠራዊት በማይዳግም ሁኔታ እንደመታህላቸው ከቅዱስ ቃልህ እንረዳለን። የዚያን ሁሉ ሠራዊት ምርኮ ለመሰብሰብ ብቻ ሦስት ቀን ፈጀቦቸው" የብሎ ተጽፏልና። ይህኑ ዓይነት ድል እኛም በጠላታችን ሰይጣን ዲያብሎስ ሠራዊት ላይ መቀዳጀት እንድንችል ያንተ ኃይል ረድኤት ያስፈልገናል።-ባንተ ኃይል -መንፈሳዊ ድልን ተቀዳጅተን "ኃይል የእግዚአብሔር-ነው፡-ማዳን- የእግዚአብሔር፡- ጥበብ የእግዚአብሔር፡፡አንመክም-በጉልበታችን፡-እግዚአብሔር-ነው-የእኛ ጎይላችን" እያልን ለመዘመር አብቃን፡ ስለ ስምህ ስትል፡ አሜን !

.....

ጭ /42. ንጉሥ ሕዝቅያስን ከሞት አፋፍ የመለሰ ጸሎት

"በኪሩቤላዊ ዙፋን የምትኖርና ሠራዊተ መላእክት በየነገዳቸው የሚያመሰግኑህ አሸናፊ፡ ኃያል ባለግርማ የሆንህ ዘለዓለማዊ አምላክ ሆይ ! የሕይወቴ አለኝታ አንተ ብቻ ነህ። የሕይወቴ ዘመን አክትሞ ወደ መቃብር በር የምገባበት ጊዜ ደረሰ' ብዬ ነበር። ከእንግዲህ ወዲህ በሕያዋን ምድር እግዚአብሔርን የማየት ተስፋ አይኖረኝም ብዬ በአሳብ ተጨንቅሁ። የነፍሴ ማረፊያ የሆነው ሥጋዬ እንደ መከራ ድንኳን ተነቅሎ የተጠቀለለና ከእኔ የተወገደ መሰሎኝ ነበር። ሕይወቴ እንደ ሽማግሌ ዕቃ ተጠቅሎ ወደቀ፡ አለቀለት በቃ" አልሁ። እንደ ርግብም ማጉረምረም ጀመርሁ። ዓይኖቼ ወደ ላይ ከማየት ደክሙ፣ ጌታዬ ሆይ ! ተጨንቄአለሁና-መክታ-/ጥላ፡- ክለላ ሁነኝ" አልሁ። አንተም ጩኸቴን ሰምተህ ከሕመም ፈውስኸኝ፣ ወደ ሕይወትም መልሰህ ዕድሜ ጨመርህልኝ፣ ንፍሴን ከምት ጉድጓድ አድንጋታል። የሠራሁትን በደል ሁሉ ወደ ኃላ ጣልሁ። አቤቱ ጌታ ሆይ ! ለእኔ ይህን ሁሉ ምሕረት ነገር ማድረግህ እጅግ ድንቅ ነው። መቀብር ላንተ ምስጋና የለውምና፤ ሞትም ላንተ ክብርን አይስጥም "። ጌታ አምላካችን ሆይ ! ይህን ጸሎት ተቀብሎህለት ንጉሥ ሕዝቅያስን ከሕመም ፈውሰህ በጊዜ ላይ ጊዜን በመጨመር ዕድሜ በ15 ዓመት እንዲራዘም አድርገህለታል። እኛም ያለ ዕድሜአችን በሞት ከመነጠቅ ጠብቀን። ሰውነታችንን ከሚያድክም ደዌና ሕመም በጸጋህ እንድትፈውሰን በጸሎት እንምፀንሃለን አሁንም በሕመም ላይ የሚገኙ የአገልጋህን /የአገልጋዮችህን የ----- ሕይወት-በመፈወስ፡ ከዚህ ብርቱ ሕመም በማዳን- ለመታደግ ፈቃድህ ይሁን። የሕመም ዓይነቶች ሁሉ ባንተ ዘንድ ኢምንት ናቸውና ለመፈወስ እጅህን ዘርጋ፡ የማዳን ኃይልህንም ግለጥ። ላንተ የሚላንህ ምንም ነገር የለምና አባት ሆይ ! አታሳፍረን። ለዚህ ሕመም ኃይል የሆነ የሰይጣን ማሰሪያ ሁሉ እንዲፈታ አድርገልን። ለመፈወስ ኃይል ያለውን ቅዱስ ስምህን አክብረው። ለዝዘአለሙ፡ አሜን 1።

ግፊ/43. የሥራ አጥነት ችግር የሚቀርብ ጸሎት

ሁሉን ማድረግ የምትችል የዓለማት ሁሉ ፈጣሪና አስገኛ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! የመጀመሪያውን ሰው ፈጥረህ በገነት ባኖርኸው ጊዜ እንኳ በሥራ-ፈትነት /ቦዝኖ እንዲኖር አልፈቅድህም ። በልዩ ልዩ ተክል ያስጌጥሃትን ምድረ ገነት በመከባከብ ይጠብቃት ዘንድ አዘኸዋል። ይህም አስደናቂ ትእዛዝ ሰውን በሥራ ለሥራ እንደፈጠርኸውና ሥራም ራሱ ክቡር መሆኑን ያመለክታል። በሐዲስ ኪዳን ትምህርትም "ቅንነት የሞላበት-አገሎትችሁን-ለእግዚአብሔር- እንደተቀደሰ መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ" (ሮሜ 12: 1) ተብሎ በአገልጋይህ ሐዋርያ ጳውሎስ ያናገርኸውን ሕያው ቃልህን እናስታውሳለን። ስለዚህ በሰጠኸን ጤናማ ሕይወትና እውቀት መጠን እየሠራን ራሳችንንና ቤተሰባችንን በመርዳት፣ ያስተማረንንም ሕዝብ ውስታ መመለስ እንድንችል የሥራ አጥነትን ችግር አስወግድልን።-አገሪቱን-የሚያለሙና፣ የሚያበላጁ አገር-በቀል የሆኑና ሕዝብህን የሚወዱ ሰባአዊ ርኅራኄም ያላቸውን የባለሀብቶችን (Investors) ቊጥር እንድታበዛልን ፈቃድህ ይሁን ። ለግል ጥቅም ብቻ የመስገብገብን ጠባይ አርቅልን፣ እኛም ሐኬትን /ስንፍናን ሁሉ አስወግደን ሀገራችንንና ሕዝባችንን ማገልገል እንድንችል ፍትሕ፣ ርትዕ፣ የፍቅር እንድነትና ሰላም በሰፈነበት የሥራ መስክ እንድታሠልፈን ፈቃድህ ይሁን። በተለይም ያንተ ቅዱስ ስም በሚከብርበት የሥራ መስክ ተመድበን የምንሰጠው ቅን አገልግሎት ሁሉ ለበረከት እንዲሆን እርዳን። የማንም ሽክም ከመሆን ይልቅ ራሳችን ሠርተን በሥርዓት የመኖርን ጥበብ አስተምረን። ለሥራ በምንሠማራበትም ጊዜ ሁሉ ከሥራ አለቆቻችንና መሪዎቻችን፣ እንዲሁም ከሥራ ባልደረቦቻችን ጋር በጥሩ ሥነ ምግባር የመግባባትና የመቻቻል፣ የመደጋገፍም መንፈስ እንዲኖረን ሕይወታችንን ምራ። በቅዱስ መጽሐፍ እንደምናነበው ከዮሴፍ ጋር በረድኤት ሆነህ የሚሠራውን ሁሉ እንደባረክህለትና ለርሱ ስትል ያሳዳሪውን ግብጻዊ ሀብት እንዳበዛህለት-የተጸፈውን-ድንቅ-ታሪክ-በቅዱስ-ቃልህ እናስታው

ሳለን (ዘፍጥ 39: 1 -6)። በያዕቆብም አድረህ ያጎቱን የላባን ቤት እንዳበለጸግህ ተጽፏል። እኛም እንደዚሁ በመንግሥትም ሆነ በግል-ድርጅት-በምንመደብበት-የሥራ አሠላለፍ የምናበረክተው አገልግሎት-ሁሉ-ፍሬያማ-ሆኖ ያንተንም ቅዱስ ስም የሚያስመሰግን እንዲሆን አድርግልን። በሁሉም የሥራ መስክ በፍጹም ጤናማ ሕይወት ማገልገል እንድንችል ጸጋህን አብዛልን። ለዘላለሙ፡ አሜን !

ግፊ /44. መሐናኛ በእምነት የሚያቀርቡት ጸሎት(1ሳጦ-1:9-11)

የምድር ዕፀዎትና አትክልት ሁሉ ከባሕርያቸው አበባና ፍሬ ማስገኘት እንዲችሉ አድርገህ የፈጠርሃቸው፣ የምድር እንስሳትና አዕዋፊ ሰማይንም ሁሉ ጥንድ፣ ጥንድ አድርገህ በመፍጠር ያለ ተተኪ ዘር እንዲቀሩ የማትፈቅድ ርኅራኄ አምላክ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ! የአገልጋዮችህን የነቢዮት ሐና እመ ስሙኢልን፣ የይስሐቅን፣ በዘመነ ሐዲስም የመጥምቀ መለኮት ዮሐንስ-እናት-የነበረችውን-የኤልሳቤጥንና የዘካርያስን ፣ የቅድስት ሐና እና የኢያቄምን ጸሎት ተቀብለህ የተባረኩ ልጆችን በመስጠት የፈጸምህላቸውን ድንቅ ሥራ ሁሉ፣ በዚህች ቅጽበት አስብለሁ።-እኔም አገልጋይህ (እከሌ /ሊት-) የዚህ ሁሉ በረከት ተካፋይ እንድሆን ላንተ የሚሳንህ ነገር እንደሌለ አምናለሁ።

የአገልጋይህ የያዕቆብ ሚስት ልያ መልክ በባልዋ ዘንድ የሚያስወድድ ባለመሆኑ ምክንያት የተጠላቸውን ያህል እንድትወደድ ለማድረግ ማሕፀንዋን ከፍተህላት በተከታታይ ዐራት ልጆችን የመውለድ ጸጋህን አብዝተህላት እንድነበር በቅዱስ ቃልህ ተነግሯል (ዘፍጥ-30: 31 -35)። አቤቱ የምሕረት አምላክ ሆይ ! እኔስ አገልጋይህ (-----) ልጅ ከማጣት የተነሣ የደረሰብኝን ሐዘንና ተስፋ መቀረጥ አይተህ ለመርዳት የሚሳንህ ነገር አለ እንዴ ? እነሆ በምድር ላይ የሚንቀስቀሱ ፍጥረታትን ሁል ጥንድ፣ ጥንድ (ተባትና እንስት) ሆነው እንዲፍጠሩ አድርገህ ተተክ ዘር ሰጥተሃቸዋል። እኔስ ከፍጥረትህ ሁሉ ተለይቼ ያለተተኪ ዘር- እንድቀር ፈቃድህ ነው?? ስቦቱ ጌታ ሆይ ! ወደ እኔ ወደ አገልጋይህ ጸሎት

ተመልከት። ለልብ ተስፋ፡ ላይን ማረፊያ። ለሕይወት ታሪክም ማዘከሪያ የሚሆኑና በተለይም ያንተን ቅዱስ ስም የሚይክብሩ ቡሩካን ልጆችን ብትሰጠኝ በቅዱስ ቃልህ ታንፀው ማደግ እንዲችሉና መንፍሳዊ ሕይወት እንዲኖራቸው ለማስተማር ቃል እገባለሁ። "ቅንና ትክክል የሆነውን መልካም ነገር ሁሉ በማድረግ የእግዚአብሔርን ቅን መንገድ እንዲከተሉ ልጆቼንና ቤተሰቡን በመምከርና በማስተማር ይመራቸው ዘንድ እኔ እርሱን መርጨዋለሁ" ስትል በዘፍጥ 18:19 እንደተጻፈ ለወዳጅህ ለአብርሃም ከሰጠሽው ተስፋ ተካፋይ ለመሆን እንድትረዳኝ ፈቃድህ ይሆን ዘንድ በጸሎት እማፀንሃለሁ።

ነፍስየኒ ለከ ተሐዩ፡ ወዘርዕየኒ ለከ ይትቀነይ= ነፍሴ ባንተ ሕያዊት ሆና ትኖረለች፡ ዘሬም ሁሉ ላንተ ይገዛልሃል (መዝ 22: 29 -30)። የጠየቁህን የማትነግ፡ የነገሩህንም የማትረሳ ርኅሩኅ ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር ሆይ ! መሐንነትን ከእኔ አርቀህ የተባረኩ ልጆችን በመስጠት የልቤን አሳብ ፈጽምልኝ። መሐሪና ይቅር ባይ ስለሆነው ሕያው ስምህ ስትል ጸሎቴን ተቀብለህ እኔን ለመርዳት ፈቃድህ ይሁን። ርኅሩኅ አባት ሆይ ! እንደበደሌ ብዛት ሳይሆን፡ እንደ ቸርነትህ ማረኝ፡ ጸጋህንም አብዛልኝ፡ አሜን !

፵፮ /45. የተማሪዎች አእምሮ መክፈቻ ጸሎት

ሰብአዊ አእምሮ ተመራምሮ ሊደርስበት የመይቻል የጥበባት መዝገብ ያለህና ሁሉን የምታውቅ ጌታ አምላካችን ሆይ ! አገልጋይህ ንጉሥ ሶሎሞን ከሌላው ምድራዊ ሀብትና ብልጽግና ይልቅ ክፉና ደጉን ለይቶ ማወቅ የሚችልበትን ልዩ የማስተዋል ጥበብ እንድትገልጥለት በጸሎት ያቀረበውን ጥያቄ ተቀብለህ የፍትሐዊ ጥበብንና የዕውቀትን ጸጋ እንዳበዛህለት ቅዱስ ቃልህ ይነግረናል። እኛ ሁላችን ያለንበት ይህ ዘመን ያለ ትምህርት መኖር የማይቻልበትና ምን ያህል አስቸጋሪ እንደሆነ ስለምታውቅ፡ ለእኛ ለልጆችህ የሚጠቅመንን ዕውቀትና

የማስተዋልን ጥበብ አብዛልን። በዓለማች ያለውን ክፉውንም፡ ደጉንም ነገር ሁሉ ለይተን ለማወቅ በጥልቀት የምንመረምርበ ትን ብርቱ ኃይል ያለውን መጠነ ሰፊ የሆነ አእምሮ ስለፈጥረህልን-ስምህ-ይመስገን።-በርቀትና በጥልቀት ከሚካሄደው ከጊዜአችን-የምርምር-ጥናት-መብዛት የተነሣ ሰብአዊ አእምሯችን ሊሸከመው- ከሚችለው በላይ ሆኖበት በከንቱ እንዳይዘልና እንዳይደክም በቅዱስ መንፈስህ ኃይል ርድኤት-ልዩ-የማስተዋል-ጥበብ-የመላበት-እንዲሆን -አድርገልን።

አእምሮአችን ይበልጥ አስተዋይና ብሩህ መሆን እንዲቻል የእውቀትን ብርሃን ሣልበት። "ወለእመ ቦ ዘኃጥአ ለጥበብ በመካከላችሁ ጥበብ የጎደለው ሰው ቢኖር በጸሎት ይጠይቅ ፡ እግዚአብሔር ይሰጠዋል" ተብሎ በተነገረ ሕያው ቃልህ እናምናለን። የፍትሕና የሕገ ርትዕን ምሥጢር ለሙሴ፡ የእጅ-ጥበባትን-ሙያ-ለባስልኤልና ለኤልያብ፡ ለባዊነትን ለዳዊት፡ ጥበብን ለሶሎሞን የሰጠህ፡ የጥበባት ሁሉ ባለቤት እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ! ለእኛ ለልጆችህ የሚያስፈልገንን የማስተዋል ጥበብ ስጠን። የምንማረውንና የምናነበውን-የመጻሕፍት-ምሥጢር-በመገንዘብ-ለሚቀርብልን-የችሎታን-መመዘኛ /ፈተና ሁሉ ተፈላጊውን ፈጣን መልስ የመስጠት ችሎታ እንዲኖረን እርዳን። ከዚህ ሁሉ ጋር ዋና ጥበብ ማለት በቅዱስ ቃልህ አንተን ማወቅ ስለሆነ ወደ ፍጹም ዕውቀት ሁሉ የሚመራ የቅዱስ-መንፈስህ ኃይል ረድኤት አይለየን፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፵፯/46: የምልጃ ጥያቄ:

ወወሀበነ መልእክተ ሣህሉ=በእኛም ላይ የማስታረቅን ቃል አኖረ። ንሕነስ ንተነብል በአምሳለ ክርስቶስ=እኛስ በክርስቶስ አምሳል እንማልዳለን-2 ቁ፣ 5:19)። አምላክ አበው ቀደምት፡ አምላክ ነቢያት ወሐዋርያት፡ አምላክ ጻድቃን ወሰማዕት፡ አንተ ተማላጅ የባሕርይ አምላክ ሆነህ ሳለ፡ ለስዎች አርአያና ምስሌነትን ለመስጠት በተውዋሐድሽው ሥጋ ሰብእ እስክ መስቀል ሞት ድረስ "አባ ስረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ

ይገብሩ= የሚያደርጉትን አያውቁምና አባት ሆይ ! ይቅር በላቸው" በማለት በመስቀል ላይ ለቸነክሩ ጠላቶችህ እንኳ ሳይቀር ምሕረትን ጠይቀህላቸውል። ከዚህ ጋር ደግሞ "ስለእግዚአብሔር መንግሥት ራሳቸውን ጃንደረባ አድርገው የሚኖሩ አሉ" ተብሎ በመንግሥትህ ወንጌል እንደተነገረ፡ ከዓለማዊ ተድላ ደስታ ተሰይተው፡ ዓለምን ንቀው፡ መንነው፡ ገዳም ገብተው፡ የፍየል ሌጦ ለብሰው፡ ዳዋ ጥሰው፡ ድንግይ ተንተርሰው፡ ጤካ ልሰው፡ በጸምና በጸሎት ተወስነው፡ ያንተን ቅዱስ ፈቃድ ለመፈጸም፡ በተለይም የሰው ድምፅ በምይሰማበት በረሃ ቅዱስ ቃልህን በማንበብና በማጥናት ራሳቸውን ካዘጋጁ በኋላ፡ ዓለምን ዞረው ያስተማሩ ቅድሳን ጻድቃን፡ ስምዕታት ባንተ ዘንድ ሕያዋን ስለሆኑ ወደ አንተ ይማልዱልን ዘንድ ፈቃድህ ስለሆነ ስምህ ይመገን። እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! በታላቅ ኃይል፡ በተዘረጋች ክንድ ከግብጽ ባርነት ነጻ ያወጣሃቸው ሕዝብህ ዐምፀው ባሳዘኑህም ጊዜ ልትደመስላቸው ተቃርቦህ ነበር። ነገር ግን አገልጋይህ ነቢይ ሙሴ በአንተና በሕዝብህ መካከል ቆሞ "ተዘክር አብርሃምሃ ፍቁረከ= ወደጅህን አብርሃምን አስብ፡ ክርሱም ጋር ለይስሐቅና ያዕቆብን የገባህላቸውን ቃል ኪዳን አስቦህ የሕዝብህን በደል ይቅር በል" ብሎ እንደሚላቸውና አንተም የበደልን ይቅርታ እንዳድረግህላቸው ቅድስ ቃልህ ይነግረናል (ዘፀ 32: 11 -19)።

ሌሎችም ነቢያትና ካህናት እንደዚሁ በምድር ላይ አባር፡ ቸነፈር፡ የዝናም እጥረትና የብሽታ ወረርሽኝ ወይም የጠላት ወረራ አስጊ በሚሆንበት ዘመን ሁሉ አንተ በአባታዊ ርኅራኄ ሕዝብህን እንድታደግ ሲማልዱና ሲያማልዱ መኖራቸው ተጽፏል።-በዚህ ዓለም ሳሉ ሕያዋን ለሕያዋን መማለድና ማማለድም ከቻሉ፡ ስለአንተ መንግሥት የተጋዳሉ፡ በንፍር ውኃ የተቀቀሉ፡ በመጋዘ የተተረተሩ፡ በሰይፍ ስለት የተመተሩ ቅዱሳን፡ ጻድቃን፡ ሰማዕታትም ሁሉ በዐጸደ ነፍስ ከቅዱሳን መላእክት ጋር ሕያዋን ሆነው በሕይወተ ሥጋ ላለነው ለእኛ እንዲማልዱልን ፈቃድህ ስለሆነ እናመስግንሃለን። በተለይም ደግሞ ከሌሎች መሐል መርጠህ ውድ ልጅህ መድኃኔ ዓለም

ክርስቶስ ከሥጋዋ ሥጋን፡ ከነፍስዋ ነፍስን ነሥቶ በመዋሐድ ያከበራት ቡርክት" ቅድስት፡ ሰአሊተ ምሕረት ድንግል ማርያም በልጅዋ በወዳጅዋ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ምሕረትን በመለመን ለኃጥአንን በመማለድ ምሕረትና ይቅርታን ለማስገኘት ባለሟልንትን ስጥተሃታል። ስለዚህም አዘክሪ ድንግል ንግደቶ ዘምስሌኪ= ድንግል ሆይ ! ርጉም በሆን በሔርድስ ዘመን በሰደት ከአገር ወደ አገር ስትሸሸ፡ ካንቺ ጋር አብሮ መሰደዱን አሳስቢ፡ ድንግል ሆይ ! ከዓይኖችሽ የፈሰሰውንና በልጅሽ ፊት ላይ የወረደውን መሪር እንባ አሳስቢ፡ ስለጻድቃን ሳይሆን ስለ ኃጥአን አሳስቢ" ተብሎ-በተጻፈው መሠረት ይህን ምልጃ እንድትቀበልልን-እንማፀንሃለን።-ወይእኬኒ-ንሰብሐ-ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም=አሁንም- ስለዚህ ሁሉ የጸጋ ስጦታው ብዛት አብን፡ ወልድልን፡መንፈስ ቅዱስንም እናመስግነው፡ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፵፯ /47: የማዕድ ጸሎትና ምስጋና

-"ከነዚያም ደቀ መዛሙርት ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፡ ኅብስቱን አንሥቶ ባረከው፡ ቆርሶም ሰጣቸው" (ሉቃስ 24: 30) "እኔን አምላካችሁን በማመን ፀንታችሁ ትኖራላችሁ፡እኔም የምትበሉትን እህልና የምትጠጡትን ውኃ እባርካለሁ፡ የበሽታ ዘሮችንም ሁሉ ከመካከልችሁ አርቃለሁ /አስውግዳለሁ (ዘፀአት 23:-25_28)። በልተህ ስትጠግብና ጠጥተህም ስትረካ፡ ይህችን ለምለም ምድር የሰጠህን እመላክህን እግዚእሽ-ብሔርን አመስግን። ጥሩ ቤቶች ሠርተህ፡ የከብትህና የበጎችህ መንጋ ርቢ ሲበዛልህ፡ ወርቅና ብር እንዲሁም ሁብት ሁሉ ሲሞላልህ አይተህ ልብህ እንድይታብይና አምላክህን አግዚአብሔርን ማመስገን እንዳትረሳ ተጠንቀቅ" (ዘጸግም 8: 10+ መዝ 61: 10) ተብሎ እንደተጻፈ ይህን በፊታችን የቀረበ ማዕድ ባርክልን። ይህንም ተመግብን ሳይልና ፅንዓትን አግኝተን በቅዱስ ውንጌልህ ትምህርት ሕዝብህን ለማገልገል ብርታትን ስጠን። ይህንም ምግብ በማዘጋጀት የደከሙትን ሁሉ ባርካቸው። ምግብ አጥተው የተገኙ ወገኖቻችን ሁሉ አስቦህ በረድኤት-

ጉብኝልን። ሀገራችንን ለዘለዓለሙ ባርከህ ምግብ የሞላባት የሀብት መገኛ እንድትሆን ጸጋህን አብዛላት። በሚያስፈልግበት ጊዜ ሁሉ ዝናመ ምሕረትና ጠለ በረከት እንዳይለያት አድርግ። ከዚህም ሁሉ ጋር "ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም" ተብሎ ተጽፏልና "ሲሲተ ልብ ቃላቲሁ ለእግዚአብሔር = ከአንደበትህ የሚወጣ ሕያው ቃልህ አማናዊ የልብ ምግብ ነፍስ መሆኑን እንድናስተውል እርዳን።" ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተባረከ ይሆናል" (1 ጢሞ 4: 3 -5) ተብሎ በቅዱስ ቃልህ እንደተጻፈ ለእኛ ለልጆችህ ይህን ምግብ ባርከህ ፡ ቀድህስ ስጠን። አብሮ መብላትም ራሱ የፍቅር ምልክት (አጋፔ) ስለሆነ በዚህ ማዕድ ዙሪያ የተገኘውን ሁሉ ባርከህ የፍቅር አንድነትንና ቤተሰብዎ ሕይወትን ስጠን። በአሐዱ ወልድክ= ዘቦቱ ለክ ምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ፡ ካንተና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ዕሪና ባለው (በክብር በሚተካከል) በአንድ ውድ ልጅህ ስም፡ በረከትን አውርድልን፡ ለዓለም ወለዓለም ዓለም፡ አሜን !

፵፰ /48. በባዕድ አገር ከችግር የምንጠበቅበት ጸሎት

ለእግዚአብሔር ምድር በምልክ፡ ዓለምኒ ወኮሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ= =ምድር በመላው የእግዚአብሔር ናት፡ ዓለምና በውስጧም የሚኖሩት ሁሉ የርሱ ናችው" (መዝ 23: 1) ተብሎ በቅዱስ ቃልህ እንደተጻፈ የአገሮች ሁሉ ወሰንና ዳር ድንበር ሁሉ ሰው ሠራሽ እንጂ ባንተ ፈቃድ የተወሰነ አይደለም። ያንዱ አገር ኑዋሪ ሕዝብ ለሌላው ባዕድ ተብሎ የሚጠራበት ምክንያት ባንተ አባትነት ያለማመን ጉዳይ እንጂ ባንተ ቢያምን ኖሮ የዓለም ሕዝብ ሁሉ ከአንድ ዘርዐ አዳም የተገኘ ስለሆነ በአርአያ ሥልሴ የተፈጠረ የሰው ዘር በሙሉ ውንድማምችና እኅትማማች በመሆን አብሮ መኖር በተቻለው ነበር። ከዚህ የተነሣ ከአንድ አገር ወደሌላው መዘዋወር ሲጀመር ያልተጠበቀ ችግርና ፈተና የሚደቀንበት አጋጣሚ ብዙ ነው። ብዙዎች-ወገኖቻችን ሰብአዊ መብት በማይጠበቅባቸው በአንዳንድ አህጉር ብዙ ተፈትነዋል።አንዳንዱ ፈተና የሚመጣ ደግሞ በገዛ

ወገኖችን የሙስና አሠራር ጭምር መሆኑ ታውቋል። የገዛ ወገኖቻችን ለጉቦ ገንዘብ በመሸጥና በመለወጥ ያለ ሰብአዊ ርኅራኄ እንዲንገላቱና ለእስራት እንዲዳረጉ ከማድረግም አልፎ ካገር እንድባረሩ ማድረግ በብርቱ ያሳዝናል። ስለዚህም ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር አምልክ ሆይ ! ይህን ሁሉ ግፍና በደል ተመክልተህ አንተ ራስህ ፍረድ ! በፍትሕ አልባ አሠራርና ዓይነ ልቡናን በሚያሳውር ጉቦ ወገን በውገን ላይ እንደዚህ መጨክኑን ተመልክት። በሌላ በኩል ደግሞ ያንተ ረድኤት ያልተለያቸው ብዙዎች ወገኖቻችን በአንዳንድ የስደት አገር ኑሮ ተመቻችቶላቸው፡ ሠርተው በሚያገኙት ሀብት በሀገር ቤት የሚኖሩ ቤተሰቦቻቸውን በመርዳት ብቻ ሳይወሰኑ በሀገሪቱም ለተጀመረው ልማት አስተዋፅኦ በማድረግና እንዳንዶቹም ብዙ መዋዕለ ነዋይ በማፍሰስ ለሥራ አጥ ወገኖችን የሥራ መስክ ለመፍጠር እንዲችሉ ስለረዳሃቸው ስምህ ይመስገን።

የአንዳንድ ባዕዳን አህጉር ሕዝቦችና መንግሥታት ደግሞ አገራችን ኢትዮጵያ የወጠነችው የልማት ተግባራዊ እንቅስቃሴ ግቡን እንዳይመታ በገንዘብም ሆነ በቁሳቁስ እርዳታ እንዳይለግሡ የሚሸርቡትንም ሌራና ሰው-ሠራሽ ግድብ ሁሉ እንዲደርመስ አድርገው። ሕዝቦችን ለዚህ ሁሉ ስደት የተዳረገው በጊዜያዊ የኑሮ ችግር እንጂ ኢትዮጵያን የመሰለች ለምለም አገር በሌሎች አገሮች የምትለወጥ ሆና አልነበረም።

አሁንም አገሪቱ ክልማችና ክበለጽገች ለሕዝባችን ስደት ምን ነው ? ስለዚህም ሰማያዊ አባት እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! አብዛኛው ሕዝባችን ለልማት ሥራ ታታሪና በቀላሉ ሠርቶ መበልጸግ የሚችል ስለሆነ ከስደት ኑሮ ይልቅ አገሩን በማበልጸግ ተግባር ላይ ትኩረት ማድረግ እንዲችል ያንተ ረድኤት-ያስፈልገዋል።-ከሕዝብዎ-ስደት- መልስ- ቅድስት አገር ኢየሩሳሌምን ለማበልጸግ ፈቃድህ በሆነ ጊዜ" የዓለምን ሕዝብና መንግሥታትን ሁሉ እንደገና አናውጣለሁ፡ የዓለም መንግሥታት ሀብት ሁሉ ወደ አንቺ ይመጣል፡ ወርቁም ሆነ ብሩ ሁሉ የእኔ ነው። እንደገና ለዚህች አገር የማይናወጥ ሰላምንና ብልጽግናን

እስጣሎሁ" ስትል አገልጋዮችህ በሆኑት በነቢዩ እሳይያስና በነቢዩ ሐጌ አንደበት ያናገርኸው ተስፋ ትንቢት አሁን ደግሞ- ለእናት_አገራችን_ኢትዮጵያ-እንዲፈጸምላት-ፈቃድህ ይሁን።" አ እግዚአ አድገን ሕዝብክ ወባርክ ርስተክ = አቤቱ ሕዝብህን አድን። ርስትህንም ባርክ ! ለዘለዓለሙ፡- አሜን !

፲፱/49. ከማናቸውም ደዌና ሕመም የምንጠበቅበት ጸሎት

—ነሥአ ደዌነ ወያረ ሕመማ= ለእኛ የሚገባውን ደዌ እርሱ ተቀበለ፡ ሕመማችንንም ሁሉ እርሱ ተሸከመ፡ በርሱም ቀሳል እኛ ተፈወስን (ኢሳ 53: 4 -5)። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር ደረሰ። ወደ ተራራም ውጥቶ ተቀመጠ። ብዙ ሕዝብም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ከዚያም ሁሉ ሕዝብ ጋር ብዝሃዎች አንክሶች፣ ማየትና መስማት የተስናቸው፣ እጅና እግራቸውም የሰለሉ፣ በሌላም ልዩ፣ ልዩ ዓይነት ደዌ የሚሠቃዩ ነበሩ። ሁሉንም ፈወሳቸው፡ ሕዝቡም ይህን ሁሉ አይተው በመደነቅ እግዚአብሔርን አመሰገኑ (ማቴ 15)።

—"በእኔ የሚያምኑ ሁሉ እነዚህን ታምራት የማድረግ ሥልጣን ይኖራቸዋል። በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ። እጃቸውን በበሽተኞች ላይ-ይጭናሉ።ሕመምትኖች-ሁሉ-ይፈወሳሉ"-ስትል የተናገርኸው የወንጌል ቃል የማይታበል ነው። ይህን ዓይነት ሕመማንን የመፈወስ ሥልጣን ለሚያምኑብህ ስዎችም ጭምር የሰጠህ ሰማያዊ አባታችን እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ! ምንም ዓይነት ይሁን። ደዌና ሕመም ሁሉ ባንተ ዘንድ ኢምንት ነው። ላንተ የሚላንህ ምንም ነገር የለምና ማንችውንም ሕመም በቅዱስ ቃልህ እንዲወገድ እርዳን። በእኔ የሚያምኑ እኔ የምሠራውን ሁሉ፡ ከዚያም በላይ መሥራት ይችላሉ" ስትል በገባህልን ቃል መሠረት ስለታመሙ አባቶችና እናቶች፡ ወንድሞችና እጎቶች ሁሉ የምናቀርበውን ጽሎት እንድትቀበልልን ፈቃድህ ይሁን። የበሽታ ዘሮች ሁሉ ከዚህ ቤት እንዲወጡና ርኩስን መናፍስትም-በኃይሉ-ስምህ እዲገሠፁ አድርግንልን።የአገልጋይህን /የችህን የ-----ን ሕይወት የሚያሠቃይ ደዌን ሁሉ_ አርቀህ ፍጹም ጤንነትን በመስጠት ድንቅ ሥራህን ግለጥ !

ቅዱስ ስምህንም አክብረው። ላንተ የሚላንህ ምንም ነገር ስለሌለ በዚህ /ች አገልጋይህ በ-----ሕይወት ላይ የመፈወስ ኃይል ያለውን እጅህን ዘርጋ ! ድንቅ ሥራህም ሲፈጸም በዓይኖችን ለማየት አብቃን።- አቤቱ--የሥጋችንም፡ የነፍሳችንም አስገኝ የሆንህ አምላካችን ሆይ ! አንተ በውድ ፈቃድህ /በሥምረትህ ለሰማያዊ -መንግሥትህ የመረጥሃትን (የ-----ን ሕይወት ክደዌ ሥጋ ወነፍስ አስራት እንድትፈ ታና እንድትፈወስ፡ ከአልጋ ተነሥታ በፍጹም ጤናማ ሕይወት በፊትህ መመላለስ እንድትችል አድርግልን። ለዘለዓለሙ፡-አሜን!

፲/50: በእግዚአብሔር ፈቃድ-የምትመራ ሕይወት

—ከመ እንግር ፈቃደክ መከርከ አምላኪየ፡ ወሕግኪ በማዕከለ ከርሥየ =ፈቃድህን_በመፈጸም እኖር ዘንድ መከራ ወሰንሁ፡ ሕግህም በልቤ ውስጥ ነው -መዝ 39 :8:: ጌታ አምላኬ ሆይ ! ባንተ ታምኛለሁና ለጠላት ከመሸነፍ አድነኝ፡ ሕይወቴንም አንተ ምራ። አንተን ተስፋ አድርገው በቅዱስ ፈቃድህ የሚመሩ ሁሉ ከቶ እንደማያፍሩ በቅዱስ ቃልህ ተመልክቻለሁ። አቤቱ አምላክ ሆይ ! ቅን መንገድህን አመልክተኝ፡ በቀናች መንገድ ምራኝ። አቤቱ ለዘለዓለም በቅዱስ ቃልህ ያፀናኸውን ምሕረትህንና ቸርነትህን አስብ። የልጅነት መተላለፊንና በደሴን ሁሉ ሳታስብ እንደ ቸርነትህ ማርኝ። "እመሰ ኃጢአተን ትትዐቀብ እግዚአ፡ አግዚአ መኑ ይቀውም ?" አንተ በደልን ሁሉ የምትቁጣጠር- ቢሆንም ኖሮ በፊትህ መቆም የሚቻለው ማነበር ?" (መዝ 129:1 -8) ። "ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ /አመስግኒ፡ ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል፡ ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ፡ ሕይወትሽን ክጥፋት የሚያድን፡ በምሕረትና በቸርነቱ እንደ ጋሻ መከታ ሆኖ የሚጋርድሽ፡ ፍላጎትሽንም ከበረከቱ_የሚያጠግብ እርሱ-ነውና።-ጎልማሳነትሽንም-እንደ-ንሥር-ያድሳል። እግዚአብ ሔር ይቅር ባይ ነውና ለተበደሉም ሁሉ ፍርድን ይሰጣል። ሁልጊዜ-ለመቅሠፍ- አይቸኩልም፡ ለዘለዓለምም አይቁጣም። እንደ ኃጢአታችንም ብዛት መጠን ፍዳ አላመጣብንም። ሰማይ ከምድር ከፍ እንድሚል፡ እንዲሁም እግዚአብሔር በደላችንን

ሁሉ ከእኛ አራቀ። አባት ለልጅ እንደሚራራ እንዲሁም እግዚአብሔር ለሚፍሩትና በፈቃዱ ለሚመሩ ሁሉ ፍጹም ርኅሩኅ ነው። እርሱ የተፈጥሮ ደካማነታችንን ሁሉ ያውቃልና። ለሚፈሩትና ስሙን ለሚይከብሩም ሁሉ ቃል ኪዳንን በማሰብ ትእዛዝቱን በሚጠብቁ ስዎች ላይ የእግዚአብሔር ምሕረት ከዘለዓለም እስከ ዘለዓለም ነው። የጽድቅ ሥራውም ሁሉ ለትውልደ ትውልድ፣ ለልጅ ልጅ የሚተላለፍ ነው (መዝ 102:1-17)። አቤቱ እኔ ብቸኛና በብዙ ችግርም የተከበብሁ መሆኔን አስበህ። ገጸ ምሕረትህን ወደ እኔ መልስ። በልቤ ውስጥ የሚጉላላ ችግርና ሐዘን ብዙ ነው።

— ስለዚህም ከሚያስጨንቀኝ መከራና ከፈተንም ሁሉ ጠብቀኝ፤ አገልጋዮችህን ሁሉ እንደሚከሥ እንደ እኩይ ፍልስጣ (ሰይጣን ሆነው በእኔ ላይ ደባና ተንኮል የሚያስቡትን ሁሉ አስታግሠህ የዕውነትን መንገድ አስትምራቸው። እኔም እራሴን ክነርሱ የባሰሁ በደለኛ ስለሆንሁ እነርሱን እጥፋልኝ ብዬ በጸሎት እንድክሥ ያንተ ፈቃድ አይደለም። ያንተ ፈቃድ የሚጠሉንን ሁሉ እንድንወድ ነውና ። በርግጥ አገልጋይህ ሐዋርያ ጳውሎስ "እመሱ-ይትከሀለክሙ-ምስለ-ኩሉ-ሰብእ-ተአጎዉ የሚቻላሁስ ቢሆን ከሰው ሁሉ ጋር በወንድማማችነትና በእጎትማማችነት ኑሩ" (ሮሜ 12:18) ብሎ እንደጻፈ፡ "የሚቻላችሁ ቢሆንስ" ከሚለው ቃል አንጻር ሲታይ፡ አንዳንድ ጊዜ ጠላትን ሁሉ ለመውደድ /ለማፍቀር ከተፈጥሮ አቅም በላይ የሚሆንበት ወቅት መኖሩን እንገነዘባለን። ያንተ ፈቃድ ግን አሁንም እስከ መጨረሻው ጠላትን መውደድ ስለሆነ ፍጹም ትዕግሥትንና የልብን ፅናት ስጠን። የፍቅር አምላክ ሆይ ! አንተ ራስህ ፍቅር ስለሆንህ በክፋትና በተንኮል ተመርዘው የሚመጡብንን ሁሉ በጠብ /በክርክር ብዛትና በክፋትም ሳይሆን በበጎ ሥነ ምግባርና በልብ የዋሀት፣ በይቅር ባይነት፣ በትሕትና ማሸነፍ እንድንችል እርዳን። ነገር ግን ያንተ ቅዱስ ቃል ለሌሎች እንዳይዳረስ፣ ብዙዎች በስምህ ማመን እንዳይችሉ የሥራ እንቅፋት የሚፈጥሩ ስዎችን ለሰይጣን አሳልፎ መስጠት እንደሚገባ በሐዋርያትህ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ጳውሎስ አማካይነት

በቅሥፈት የተፈጸመውን የሞት ቅጣት ክቅዱስ ቃልህ ተመልክተናል። አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ! እንደነዚህ ያሉትን አዕራራ ወንጌል በሚመልክት "መጥውዎ ለሰይጣን ከመ ይሥርዎ ሥጋሁ፣ ወትድኃን መንፈሱ በዕለተ እግዚአብሔር" እንደነዚህ--ያለውን-ሰው-በሥጋው-እንዲቀጣ-ለሰይጣን አሳልፋ ችሁ ስጡት፡ ነፍሱ ግን በጌታ ምጽአት ቀን ከዳግም ሞት እንድትድን ይሁን" ሲል አገልጋይህ ሐዋርያ ጳውሎስ የጻፈው ቃል በዘምናችንም ለውንጌል ሥራ እንቅፋት በሚፈጥሩ ሁሉ ላይ ቢድርስባቸው ኃጢአታቸው በነርስ ራስ ላይ መውረዱ የማይቀር ነው። እዚህ ደረጃ ከመድረስቸው በፊት ግን አጽራረ ወንጌል ንስሐ እንዲገቡና ክክፉ ሥራቸው እንዲታቀቡ አድርግ፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን 1

ገጽ /51 ጻድቅ ብእሲ ይምሕር ነፍሰ እንስሳሁ

ጻድቅ /ደግ ሰው ለእንስሳው ነፍስ ይራራል፡ (ምሳሌ 12: 10)።
 ኃጥእ ሰው ግን የጭካኔን ሥራ እንደ ርኅራኄ አድርጎ ይቁጥራል። ጌታ አምልክችን ሆይ! በሀገራችን ኢትዮጵያና በመላው ክፍለ ዓለማችን አፍርቃ በቤት ለማዳ እንስሳት ላይ ያለምንም ርኅራኄ የሚፈጸም ጭካኔ የመላበት አሠራር ገድብ ካጣ በሺህ የሚቁጠሩ ዘመናት አልፏል። ከሦስት እስከ ዐራትናእስከ አምስት ኩንታል የሚመዝን ክብደት ያለውን ጭነት፣ እንድሁም ከሦስት እስከ ዐራት ሰው ጭነው በአንድ ትንሽ-ፈረስ-በማስጎተት-በጅራፍ-እየጠበጠቡ-መንዳት-ተለምዷል። ከዚህም ሁሉ ጋር በቀን ጭብጥ ሙሉ ሣርና ጥርኝ ውኃ እንኳ ሳያገኙ የሚኖሩ እንስሳት ቁጥራቸው እልፍ አእላፍ ነው። እንደዚህ ያለውም የጭካኔ አሠራር አገርንና ትውልድን ሁሉ የሚያስረገም ስለሆነ ገደብ እንዲኖረው ማሰብ ይገባል። ስብአዊ ቋንቋ ቢያውቁም ኖሮ ዕብራተኛው የሰው ዘር በአረመኔያዊ ጭካኔ የሚፈጸምባቸውን ስንቱን በደል ዘርዘረው በተነገሩት ነበር። "እህል የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር" ስትል በዘዳግም የሕግ መጽሐፍ ምዕ 25:-4. ያናገርህ የርኅራኄ አምላክ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ! የመላው ዓለም ሕዝቦችም

ሁሉ ለነዚህ አሳዛኞች እንስሳት ሕይወት ጥንቃቄ የሞላበት ክብካቤ ለማድረግ በርኅራኄ መንፈስ ማየት የሚችሉበትን ዓይነት ልቡናቸውን እንድታሰቡና መንግሥታትም ሁሉ ለዚህ አሳሳቢ ጉዳይ ልዩ ትኩረት የመስጠት ልምድ እንዲኖራቸው ታደርግ ዘንድ እንማፀንሃለን።

ምንጮችን ወደ ቆላ አገሮች ትልካለህ፡ ውኃዎች በተራራዎች መካከል ያልፋሉ፡ የተጠመ የምድረ በዳ አህዮችንና ሌሎችንም እንስሳት ሁሉ ያረካሉ፡ በደንጊያ /ዐለት ሽለቆ ውስጥ ተሠውረው የሚኖሩ ሽኩቻዎች እንኳ የሚጠቁት ውኃ እንዲደርስላቸው ታደርጋለህ። በዚያም የስማይ ውፎች ህሉ ተጠልልው ይኖራሉ። በየዋሻው መሐል ሲጮሁም ድምፃቸውን ሰምተህ በተራራዎች ሥር ውኃ ማለፍ እንዲችልና ምድርን ፍሬ የመላባት አደረገህ። ለእንስሳትም ለምለም ሣር እንዲበቅልላቸው ታደርጋለህ" ተብሎ በቅዱስ ቃልህ (መዝ 103: 10 -14) እንደተጻፈ አንተ ይህን ያህል የምትጠነቀቅላቸውን እንስሳት፡ አራዊትና እዕዋፊ ሰማይ እኛም ለራሳችን ጥቅም -ልንጠነቀቅላቸው ሲገባ ይህን ያህል መጨከናችን እንደሚያሳዝንህ ይሰማናል። ስለዚህም ርኅሩኅ አምላክነትን ሆይ! በቀርባን እንኳ ሲሰረይ የማይችል ይህን ሁሉ ከባድ በደል በችርነትህ ይቅር በለን፡ የቤት እንስሳትን አገልግሎት መጠቀም የሚሹ ሰዎች ሁሉ ስብአዊ ርኅራኄ እንዲኖራቸውና-በእንስሳት-ሕይወት በእግባቡ የመጠቀምን ጥበብ እንድታስተምራቸው ፈቃድህ ይሁን ለዘለዓለሙ፡ አሜን 1

፲፪ /52. የሰደት አገርን ፈተና በማሰብ የቀረበ ጸሎት

ከዓለማት መንግሥታት ሁሉ በላይ ነግሠህ የምትኖር ያባቶቻችን አምላክ ሆይ ! ልመናችንን ሰምተህ በደላችንን ይቅር በለን።ከፍቅርህ የተራበችና የተጠማች ነፍሳችን ስለሠራቸው ክፉ በደል በማዘንና በመፀፀት በትካኪ ወደ አንተ ትጮሃለች። በእርግጥ በፊትህ በደልን ሁሉ ሠርተናል። እኛ በሠራነው በደል ጠፊዎችና ኃላፊዎች ነን፡ አንተ ግን ዘላለማዊ ኗሪ ነህ። በሁሉ ነግሠህ የምትኖር ፈጣሪያችን ሆይ ! በፊትህ በደልን

የሠሩ፡ ለቅዱስ ቃልህም ታዛዦች ሆነው ያልተገኙ አባቶቻችን አንተን ለቀጣና ለመቅሠፍት በማነግግታቸው ምክንያት በወራራ-ጠላት እጅ ተምርከው ውርደትና ሐፍርት ደርሶባቸዋል (መጽሀፈ ባሮክ 3:1-12) ። ከዚያም ህሉ ውርደትና ሐፍረት በጊላ ተፀፅተው ወደ አንተ በንስሐ የተመለሱ የሕዝብህን ጸሎት ሰማ። ጩኸታቸውንም ሁሉ አድምጥ። ከፉ ነገርን ሁሉ የተከተልን፡ የአባቶቻችንንም ኃጢአት ሁሉ ያላሰብን እኛ ሁላችን አካሂዳችን ሁሉ በፊትህ የቀና እንዳልነበረ እናውቃለን። አንተ ግን መሐሪና በደልንም ሁሉ ይቅር ብይ ስለሆንህ በችርነትህ እንድትራራልን ያንተን ችርነት ከምንለምን በቀር ለሠራነው በደል ሁሉ የምናቀርበው መከላከያ ምክንያት የለንም። ስለዚህም በጠላት እጅ ተመርከው የተወሰዱ ሕዝብህ በእስራትና በከባድ ሥራ ብዛት ሕይወታቸው ምን ያህል እንደተፈተነ ታውቃለህ። ስብአዊ ርኅራኄ በጎደለው ጭካኔ የተሠቃዩ ወገኖችን ሁሉ አስብ። በቅዱስ ቃልህ እንደተጻፈ-ሕግህንና ሥርዓትህን ጠብቀን በትእዛዛትህ ተመርተን ቢሆን ኖሮ ለዘለዓለም በተድላና በደስታ ለመኖር በበቃ ነበር። ኃይልና ብርታት፡ ዕውቀትና ጥበብ፡ ለረጅም ዘመን በሕይወት የመኖር-ጸጋ-የሚገኝ ካንተ ዘንድ መሆኑን ማስተዋል እንድንችል እርዳን ። ለአንተ የሚሳንህ ምንም ነገር የለምና በችርነትህ ማረን።አምባ-መጠጊያችን፡-ጋሻ መከታችን፡-ኃይላችንና መመኪያችን ስለሆንህ በይቅር ባይነትህ ብቻ ታስበን ዘንድ እንማፀን ሃለን። እንዲህም እያልን በመዘመር-ቅዱስ-ሰምህን እናከብራለን፡- "ኃይል-የእግዚአብሔር-ነው፡- ማዳን-የእግዚአብሔር፡-ጥበብ የእግዚ አሔር (2 ጊዜ) አንመካም በጉልበታችን፡ እግዚአብሔር ነው የእኛ ኃይላችን" (2 ጊዜ) ምስጋና ይሁን ለአብ፡ ለወልድ፡ ለመንፈስ ቅዱስም ዘለዓለም ሥላሴ፡ አንድ አምላክ፡ አሜን !

.....

ክፍል-ሁለት: ከጸሎተ ቅዱሴያት መደምደማ/ ሐዳፌ ነፍስ ፶፫ /53. ከቅዱስ ጎርጎሬዎስ ቀዳማዊ መጽሐፈ ቅዱስ

— ዳግመኛ ሁሉን የሚይዝ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን አባት እግዚአብሔር አብን እንማልዳለን። ከሊቃነ መላእክት ገናንነት ይልቅ የሰውን ትሕትና የመረጥህ፡ ከአብርሃም ነገድ ሕዝብ መዘግብት (ሀብት ሁልሉ) ይልቅ የአዳምን ድህነት የወደድህ የፍቅር አምላክ ሆይ ! የሰውን አፍአዊ /ውጪያዊ መልክና ደም ግባትን ሳይሆን ውስጣዊ የልብ ቅንንነትን የምትወድ አቤቱ ለእኛ ለልጆችህ ያለህ መውደድ /ፍቅር እንዴት ድንቅ ነው። በቸርነትህ ሁሉን ማንጸት የሚቻልህ ጌታ ሆይ ! ሥጋችንንም ነፍሳችንንም ከኃጢአት ሁሉ አንጸ፡ በደልን ይቅር ባይና መሐሪ አምላክ ሆይ ! ውኃን ከወይን ጋር ቀላቅለህ፡ ነፋስንም ከአሳት ጋር ውኃንም ከመሬት ጋር እንዳዋሐድህ፡ እንዲሁም የእኛን ድካም ከመለኮትህ ፅንፅ /ብርታት ጋር አዋሕደህ፡ የእኛንም መከራ ከመከራ መስቀልህ ጋር አንድ አድርገህ በመመልከት ልትታደገን ፈቃድህ ስለሆነ ስምህ ይመስገን።

— ብልጽግና ወደሞላበት ቤተ መቅደስህ የመጣን እኛን አገልጋዮችህን ሁሉ ባርክን። ወንዶችንም ሴቶችንም፡ ሽማግሎችና ሕፃናትንም ሁሉ በምሕረት ዓይንህ ተመልክት። በብርሃንህ መጋረጃ ሸፍነን። በክንፈ-ረድኤትህ ሠውረህ ከክፍ ሥራም ሁሉ እንድንርቅ እርዳን። በየጊዜውና በየሰዓቱ ጸሎትን ከሚያሳርጉ ትጉሃን መላእክት ማኅበር ጨምረን። የበላነው ሥጋህ፡ የጠጣነው ደምህ ለቅሥፈት ሳይሆን ለኃጢአት ማስተስረያ እንዲሆንልን በቅዱስ መንፈስህ-አንጸን።-ለዘለዓለም-ሕይወትና-ለማስተዋልም እንዲሆንልን አድርግ ብለን በጸሎት እንማፀንሃለን። ምስጋና ይሁን ለአብ፡ ለወልድ፡ ለመንፈስ ቅዱስም ፡፡ለዘለዓለም ሥላሴ አንድ አምላክ፡ አሜን !

፶፬ /54. የቅ/ ጎርጎሬዎስ ካልእ ቅዱሴ ሐዳፌ ነፍስ

— በሥልጣንህ ሁሉን የያዝህ ጌታ አምላካችን ሆይ ! በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ታከብረን ዘንድ ፈቃድህ ይሁን። ሁሉን ለበረከት አድርግልን። በየጊዜውና በየሰዓቱ ስላደረግህልን ድንቅ ነገር ሁሉ ልቅዱስ ስምህ ምስጋና ከመቅረብ እንዳንገታ የልብን ትጋት ስጠን። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! በጸጋህ ባርክርን ቀድሰንም። ያለ ኃጢአትና ያለ ነውር አንተን ደስ በሚያሰኝህ ሕይወት በፊትህ ያለ ነውር መመላለስ እንድንችል ከሰይጣን ፈተና ሁሉ ጠብቀን። ከክብርት ማዕድህ የተቀብልነው ቅዱስ ሥጋህና ክቡር ደምህ ለምዳን ይሁንልን። ወደ ሕይወት መንገድም ይመራን ዘንድ ቅዱስ መንፈስ ህን ላክልን። ዘለዓለማዊ ሕያው የሆነ ውድ ልጅህ ለዓለም ቤዛ ሆኖ ቅዱስ ሥጋውንና ክብር ደሙን አዘጋጅቶልናል። ሥጋውን በልተን፡ ደሙንም ጠጥተን ክርሱ ጋር ሕያዋን ሆነን እንኖር ዘንድ እስከሞት ስለወደደን ቅዱስ ስሙ ይመስገን።

— በጸጋው-ስቦ-በምሕረቱም-አቅርቦ የእግዚአብሔር አገልጋዮችና የርሱ ማደሪያዎችም እንሆን ዘንድ ወደአልና ስሙ ይክበር፡ ይመስገን። ጸሎትን ከሚያሳርጉ አገልጋዮቹ እጅ የተቀበልነው ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ለኃጢአት ማስተስረያና ለዘለዓለም ሕይወት፡ እንዲሁም ከሞት ለመነሣት፡ ለደህንነት፡ ለፈውስና ለማስተዋልም ጥበብን የሚገልጥ እንዲሆንልን ሥምረትህና ፈቃድህም ስለሆነልን ስምህ ይመስገን። አንተ እንደወደድኸን እኛም ሰውን ሁሉ የማፍቀርና የመውደድ፡ ከሁሉም ጋር አብረን በሰላምና በፍቅር አንድነት የመኖር ጸጋ እንዲበዛልን ፈቃድህ ይሁንልን፡ አሜን !

፶፭ /55. የቅዱስ ባስልዮስ ቅዱሴ ሐዳፌ ነፍስ

— መዓትህ የራቀ፡ ምሕረትህ የበዛ የክብር ባለቤት ልዑል ባሕርይ የሆንህ አምላክ ሆይ! ለቅዱስ ስምህ መክበሪያና ለምስጋናህ ማደሪያ ይሆን ዘንድ በመረጥኸው በዚህ ቅዱስ ቦታ በፊትህ እንቆም ዘንድ በጸጋህ ሰላክበርኸን እጃችንን ወደ ላይ

አንሥተን ለመጸለይ የተዘጋጀን እንድንሆን እርዳን። ቅዱስ ስምህ ገናና፡ ጌትነትህ ለዘለዓለም የፀና፡ ምስጋናህ በሰማይም በምድርም የሞላ ነው። በፍጹም ልባቸው ለሚያምኑብህ ሁሉ ቃል ኪዳንን የምትጠብቅ ታማኝ አምላክ ነህ። ተቀዳሚ፡ ተከታይ በሌለው በአንድ ውድ ልጅህ በጌታችን አምላካችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት የመዳንን ጸጋ አብዝተልናል። የቀጥራቸው ብዛት እልፍ አእላፋትና ትእልፊት አእላፋት የሆነ ትጉሃን መላክነት፡ ቅዱሳን ስራፊልና ኪርቤል ከሌሎች ሰማያውያን ኃይላት ጋር ሆነው ሥፍር፡ ቅጥር የሌለው ጉብኤ በፊቱ የሚቆምለት ውድ ልጅህ እኛን ሰማዳን ወደ /ሠምሮ እስከ ቀራንዮ መስቀል ድረስ እንዲጓዝ ቅዱስ ፈቃድህ የሆነ ቸር አምላካችን ሆይ ! ስላደረግህልን ድንቅ ነገር ሁሉ ለገናናው ቅዱስ ስምህ የምንቀርበውን ምስጋና ተቀበልልን። ኃጢአታችንና በደላችንን ሁሉ በልጅህ ደም አንጸ። ክፉ ኅሲናን ሁሉ ከእኛ አርቅልን፤ ነፍሶችንንና ልቡናችንንም አንጸ። በንጹሕ ልብና በብርሃት ነፍስ ደስ እንድናስኝህ በቅዱስ ቃልህ ሕይወታችንን ለውጠህ ያንተ ማድሪያ ቤተ መቅደስ አድርግልን፤ ዛሬም፤ ዘወትርም፤ ለዘለዓለሙ፤ አሜን 1 .....

ክፍል ሦስት፡ በዚህ መጽሐፍ ለሚገኙት የጸሎት ዓይነቶች አቀራረብ ሁሉ-መሠረት-(ሞዴል) የሆነ መጽሐፍ ቃል ከዚህ የሚከተለው ነው፡ - - -

፲፮ /56. የዘመነ ሐዋርያት ጸሎት ማኅበር -የሐዋ ሥ 4 24 -32

"ጌታ ሆይ ! አንተ ሰማይንና ምድርን፡ ባሕሩንና በርሱም ውስጥ የሚኖረውን ሁሉ የፈጠርህ፤ የባሕርይ ሕይወትህ በሆነው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአገልጋይህ በአባታችን ዳዊት አንደበት "አሕዛብ ለምን ተሰብስቡ? ሕዝቡስ ብላሽ የሆነ ከንቱ ነገርን ስለምን ተናገሩ? የምድር ነገሥት ተነሡ፤ አለቆችም በጌታና በመሲሐ /ክርስቶስ ላይ አብረው ለመደለት ተሰበሰቡ" ብለህ ይህን መሲሐዊ ትንቢት አስቀድመህ የተናገርህ አምላክ ነህ። መሲሐ አድርገህ በላክኸው በቅዱሱ ልጅህ በኢየሱስ

ክርስቶስ ላይ ሄሮድስና ጲላጦስ ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ተባብረው በቅዱስ ፈቃድህና አሳብህ ቀድሞ የወሰንኸውን ሲፈጽሙ በዚህች ከተማ በእውነት ተሰብስበዋልና። አሁንም ጌታ ሆይ ! ወደ ዛቻቸው ተመልከት። ለመፈወስም እጅህን ዘርጋ። በቅዱስ ልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ድንቅ ምልክት /ታምር ሲደረግ ሕዝቡ ማየት እንዲችሉና አገልጋዮችህም የሆኑት ደቀ መዛሙርት ሁሉ በፍጹም ግልጥነት ቃልህን መናገር ይችሉ ዘንድ ኃይልን ስጣቸው" አሜን 1

አጭር-ትርጓሜ፡ እንግዲህ በዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ እንደገለጥነው-ለቀረበው-ኃይለ-ጸሎት ሁሉ በምሳሌነት (ሞዴል) ሆኖ የተቀመጠበት ስልት ይህን የሐዋርያትን የማኅበር ጸሎት መሠረት በማድረግ ነው። በዘመነ ሐዋርያት የነበሩ አማኞች ከሐዋርያት ጋር አብረው ያቀረቡት ይህ የማኅበር ጸሎት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን ያገኘ መሆኑን የሚገልጥ ልዩ ተአምር /ድንቅ ነገር ተከትሎታል። ይኸውም በጸሎቱ ፍጻሜ ላይ ተሰብስበው የነበርበት ቤት ተናወጠ፡ በሁሉም መንፈቅዱስ ሞላባቸው።የእግዚአብሔርን ቃል በግልጥ ለመነገርም ድፍረትን አገኙ" ይላል። አቤቱ ጌታ አምላካችን ሆይ ያ ኃይል ለእኛም እንዲሰጠን ፈቃድህ ይሁን ! ለዘለዓለሙ፡ አሜን።

የጸሎቱ አቀራረብ ስልት፡ ይህ ጸሎት ልመናን ብቻ የሚገልጥ አይደለም። ፍጹም ትምህርታዊ የሆነ የአንድምታ ትርጉም ያለው ነው። ለምሳሌ በመጀመሪያ የእግዚአብሔርን ስም ሲያነሡ ሰማይንና ምድርን በውስጣቸው ያለውንም ሁሉ ፈጣሪ መሆኑን ገልጠው ስሙን በማክበር አመስግነዋል። ለምሳሌ፡ በሁለተኛ መዝሙረ ዳዊት ያለውንም መሲሐዊ የትንቢት ቃል ሲጠቅሱ ትምህርታዊ የሆነ ልዩ ትርጓሜ ሰጥተውታል። ይኸውም ያን ትንቢት የተናገረው ነቢያ እግዚአብሔር ዳዊት በደፈናው "የምድር ነገሥታት ተሰበሰቡ" አለ እንጂ የሔርድስንና የጲላጦስን ስም አላነሳም ነበር። የዚህ ጸሎት ተነጋሪዎች ግን በትርጉም መነጻርነት አጥልተው ነገሥታቱን በስም ጠርተው፡ ድርጊታቸውን ገልጠዋል። ይህ

መጽሐፈ ጸሎት ሲዘጋጅ ትምህርትዊ ትርጉም እንዲኖረው ያስፈለገበት ምክንያት በዚህ መሻገት ነው። ከዚህም ሁሉ በላይ ግን ቀደም ሲል ጌታችን ራሱ ያስተማረው "አባታችን ሆይ!" -የሚለው ጸሎት አምስት ዋና ዋና አርእስት አሉት። እነርሱም፡ -1. ሃይማኖት፣ 2. ተስፋ፣ 3. ፍቅር፣ 4. ትሕትና፣ 5./ ጸሎት ተብለው ይጠራሉ። ይኸውም-1-የማያዩትን አምላክ እግዚአብሔርን አባታችን ሆይ ብሎ መጥራት ራሱ ሃይማኖት ነው። 2. መንግሥትህ ትምጣ ብሎ መጸለይም ተስፋ ነው። 3. እኛ ብሎ አንዱ ለሌላው /ለሌሎች መጸለይ ፍቅር ነው። 4. የበደሉንን ይቅር እንደምንል በማለት ተበድሎ ማሩኝታን፣ በድሎ ይቅርታን ማወቅ ታላቅ ትሕትና ነው። 5. ቃሉ በሙሉ ጸሎት ነው። ሌላውም_የዚህ_ተከታይ፡ ቅዱስ ሉቃስ በጻፈው የጌታችን ክፍለ ወንጌል ምዕራፍ 1፡ 46 -55- ተጽፎ የሚገኝ የቡርክት ቅድስት ድንግል ማርያም ጸሎት ነው። "ተዐብዮ-ነፍስየ-ለእግዚአብሔር-ነፍሴ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች፡ ከፍ፡ ከፍ ታደርገዋለች" በማለት ለእግዚአብሔር ታላቅ ክብር በመስጠት ትጀምርና እርስዋንም እንዴት እንደመረጣትና እንዳከበራት በመመስከር በታልቅ ትሕትና ታመስግነዋለች። ድንቅ ሥራውንና ኃያልነቱንም ክተናገረች በኋላ ለቀድሞ አባቶች የሰጠውን የተስፋ ቃል እንዴት እንደ ፈጸመው በመግለጥ-ትደመድማለች።- ወስብሐት ለእግዚአብሔር !

ክፍል-ሦስት: ሊጦን (Litany= የምስጋና ጸሎት)

ሊጦን /ምልጣን በሚል ርእስ ከሰኞ እስከ እኩድ ባሉት ሰባቱ ዕለታት የሚቀርበውን ተማሕፅኖ መሠረት በማድረግ የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት ነው።

፩ /1. ከሰኞ ሊጦን ጋር የቀረበ የምስጋና ጸሎት:

“በስሙ-አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ አሐዱ አምላክ=አሜን ! ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ማዕከለ ማይ= እግዚአብሔር አምላክ በዚህ ዕለት ስነይ (ሰኞ) ጠፈርን ፈጥሮ ሰማይ ብሎ ጠራው (ዘፍ 1፡ 7 -8) ። ሁሉን-የሚይዝ- የጌታችንና

-የመድኃኒታችን -የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔርን ዳግመኛ-እናመሰግናለን። ሌሊቱን ሁሉ ጠብቆ ከጨለማ ወደ ብርሃን አሸጋግሮናልና። ከጥፋት ወደ ሕይወት።" ካለማወቅ ወደ ፍጹም እውቀትና-ማስተዋል ያደረሰን-እርሱ ነው። በሕይወት እንድንኖር በመላእክት ኃይለ ረድኤት ሕዝቡን ይጠብቅ ዘንድ ወድዶ፡ ሠምሮ ለበረከት ሥራ ሁሉ የማይዳሰስ ሥልጣን ያለው ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ብቻ ነው። አሁንም ሁሉን የምትይዝ ጌታ አምላካችን ሆይ ! ቀኑን ሁሉ በፍጹም ሰላምና በተረጋጋ ሕይወት እንድንውል አድርገህ የዕለት ሥራችንን ባርክልን። ሌሊቱን ሁሉ ጠብቀህ ወደዚህ አዲስ ዕለት አሸጋግረኸናልና። ሁሉን ማድረግ የሚቻልህ አምላካችን ሆይ ! በወዳጅህ ጻድቅ ኢዮብ መጽሐፍ (ምዕ. 33፡ 23 -26) እንደተነገረ ከጥፋት የሚታደግና የጽድቅን መንገድ እንድንከተል ቀናውን መንገድ እየመራ በአንተና በእኛ መካከል እንደ አስታራቂ ሆኖ- የሚማልድልንን ርኅሩኅ መልአክህን ስደድልን። እንደ በደላችን ብዛት ሳይሆን እንደ ቸርነትህ ማረን፡ ይቅርም በለን። ከእኛ ወገን ማንንም ከባለሚልነትህ አታውጣ። ምስጉን የሆነ ቅዱስ ስምህ በእኛ ላይ ስለተጠራ ከበደል ሁሉ ነጻ ለመሆን እንድንበቃ በቅዱስ ቃልህ የተነገረውን የተስፋ ቃል ፈጽምልን።" ለዘለዓለሙ አትተወን።- በአንተና በውድ ልጅህም ፊት ባለሚልነትን እንድናገኝ በቅዱስ መንፈስህ እርዳን። ከውድ-ልጅህና ከባሕርይ ሕይወትህ ከመንፈስ ቅዱስም ጋራ ክብር፡ ምስጋና ላንተ ይገባል። ዛሬም ዘወትርም፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፪ /2. የማክሰኞ ሊጦን /ምልጣን

በምስተኛው ቀን ማክሰኞ እግዚአብሔር አምላክ አዝርዕትን፡ አትክልትንና ዕፀዋትን /ዛሬችን ፈጠረ ((ዘፍ 1፡ 11 -13))። በዚህች ዕለት ምድርን በአዝርዕትና በአትክልት በሥነ ጽጌያትና በልዩልዩ ዕፀዋትም እንዳስጌጥህ የእኛንም ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የለመለመ እንድታደርገው ፈቃድህ ይሁን ! ስምሁ ለዘለዓለም-ሕያው-ነው። የማታንቀላፋ--ትጉህ፡ በባሕርይህ ድክመት የሌለህ፡ ብርቱ፡ ኃያል ፈጠሪ አምላክ ነህ። በሁሉ ነገር ላይ

ሥልጣን ያለህና፡ የማትሰወጥ ጌታ ነህ። በሰማይም በምድርም የሚገኙ ፍጥርታት ሁሉ ለስምህ ምስጋና ያቀርቡ ዘንድ በአንቃዕድም ወደ አንተ ይመለከታሉ። ዓለምን የያዘህ አንተ አምላካችን ነህ። አንተ የደስታና የሐሴት ሁሉ መገኛ አምላክ ነህ ። የምስጋናህ ኃይል ወደሚደርበት ወደ ቤተ መቅደስህ መጥተው የሚማፁኑ ሴቶችም፡ ወንዶችም ውገኖቻህ ሁሉ በፊትህ የሚያቅቀርቡትን ጸሎት-እንደ በግም መጻፍ አድርገህ ተቀበለህ በደላቸውን ይቅር በል ። የእኔንም -የአገልጋይህን- (የ-----)-ልመና-ለመቀበል ፈቃድህ ይሁን፡ የእኔን የአገልጋይ ህን በደል ሁሉ ይቅር በል። አቤቱ አምላካችን ሆይ ! በሰብአዊ ዓይን የማትታይ፡ አንተ ግን ሁሉን የምታይ የቅርብ አምላክ ነህ (ኤር. 23: 23--24) ። ሕዝብህ የሠሩትን በደል ሳታስብ ንስሐቸውን ተቀበል። መሐሪ አምላክ ሆይ ! ገጸ ምሕረትህን ወደ እኛ መልስ። በርኅራኄም ዓይን ተመልከተን። በዚህ ዓለምና፡ በመጪውም ዓለም በፊትህ እንሰግድልህ ዘንድ የበቃን አድርገን። ክቡር ስምህንም ከፍ፡ ከፍ በማድረግ እንድናመሰግንህ የመንፈስን ብርታት ሰጠን። በአንድ ልጅህ ያለ ክብር፡ፅንዕ ላንተ ይገባል። ከርሱ ጋራ ከባሕርይ ሕይወትህ ከመንፈስ ቅዱስ-ጋር፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን !

፫ /3. ከረቡዕ ሊጠን ጋር የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት

አቤቱ መሐሪ አምላክ ሆይ ! በምሕረትህ ግብኝን። ገጸ ምሕረትህን በእኛ ላይ አብራ። በራሳችን ስሕተት ከሚመጣብን-ጥፋት ሁሉ ጠብቀን። ደስ የሚያሰኝን ቸርነትህ-ይገለጥ። በውድ ልጅህ የሕይወት መሥዋዕትነት በፈጣሪና በፍጡር መካከል ያወረድኸውን ዕርቀ ሰላም አይተናል። በደል የሠራውን ኃጥእ ወአባሲ ሁሉ ወደ አንተ መመለስ ይቻልሃልና። ስፍር ቍጥር የሌለውን-ይቅርታህን-አታርቅብን። ድክመታችንንና የስንፍናችንን ብዛት አታስብብን። አቤቱ አምላካችን ሆይ ! በደላችንን- ሁሉ ታግሠህ ኃጢአታችንን ሁሉ-ደምስሰህ በምሕረት-ስላቀረብክንና ስላደረግህልን ድንቅ ነገር ሁሉ ስምህ ይመስገን። ቸር መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ሆይ ! የአብ የባሕርይ ልጅ አንተ ነህ።

የሰውን ልጅ በጸጋህ ከፍ፡ ከፍ ማድረግን የወደድህ እኛንም አገልጋዮችህን ከውድቀት በማንሣት ከኑሮ ችግርና ከሥራ አጥነት ፈተና ጠብቀን። ለመረጥሃቸው አገልጋዮችህ በግም ነገርን ማድረግ የማይሳንህ ቸር ሰማያዊ አባት ነህና። የፍቅርህን ምልአት፡ ስፋት ለመግለጥ ወደህ በሥጋ ሰብእ ተገለጥህ። አሁንም እንደ ይቅርታህ ብዛት ይቅር በለን። እንደ ቸርነትህም ብዛት ለዘለዓልም በደላችንን ደምስሰልን። በዚህችም ዕለተ ረቡዕ ፀሐይን፡ ጨረቃንና ከዋክብትን ፈጥረህ ጠፈረ ሰማይን በብርሃን ያስጌጥህ የብርሃን አምላክ ሆይ ! ስምህ ይመስገን። የእኛን አእምሮ በእውቀት ብርሃን የተሞላ አድርገልን። ቅዱስ ቃልህን ማስተዋል እንድንችል ወደ እውቀት ሁሉ የሚመራ ቅዱስ መንፈስህን አሳድርብን። በቅዱስ መጽሐፍ የምናነበውን ቃል በብሩህ ልብ ማስተዋል እንድንችል እርዳን። ልጆቻችንም ይህ የቅዱሳት መጻሕፍት እውቀት በምልአት-እንዲኖራቸውና-አንተን የማክበር ጥበብ እንዲበዛላቸው አድርግ። አንተ ያስተማርኸው ሰው ብፁዕ ነው። እነሆ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ"-ተብሎ-እንደተጻፈ ያስተምራቸው ዘንድ ቅዱስ- መንፈስህን እንድትልክላቸው ፈቃድህ ይሁን። ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑበት ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው" ተብሎ ተጽፏልና (ዮሐ 1: 12 -13) አሜን።

፬ /4. ከሐሙስ ሊጠን /ምልጣን ጋር የሚቀርብ ጸሎት

አቤቱ መሐሪ አምላክ ሆይ ! ከዕለት እኪት፡ ከዘመነ መንሱት (ከክፉ ቀንና ከጥፋት ዘመን)። ከክፉ ስምች ተንኮልና ከሐኪት /ከስንፍና ብዛት ፡ ድንገት ከሚመጣ መከራ ሁሉ ጠብቀን ። ዓለምን ሁሉ የያዘህ አምላካችን ሆይ ! የተመሰቃቀለውን ሕይወት ሁሉ እንድታስተካክለው እንማፀንሃለን። አቤቱ አምላካችን ሆይ! ረድኤትና የደገንነት ዋስትና የሚገኝ ካንተ ነውና ጌትነትህን የተማፀነ ዳዊትን ከጠላት ጦር ያዳንኸው፡ ሶስናን ከረበናት ተንኮልና ዓድማ፡ ዳንኤልን ከአንበሶች አፍ፡ አናንያ፡ አዛርያና ሚሳኤልን ከባቢሎን የደመራ እሳት ያዳሃቸው

አንተ ነህ። አቤቱ እኛንም ከአሉባልተኛና ከስም አጥፊ ትውልድ ጠብቀን። ነፍሳችንን፣ ሥጋችንንም በቸርነትህ ጠብቅ። በውድ ልጅህ ደም የተዋጀች ቅድስት ቤተ ክርስቲያንንም ጠብቀህ በጸሎት-ጋይል ምእመናንን በመጠበቅ ለጸሎት የሚተጉ መሪዎችን ስጣት። አቤቱ አምላካችን ሁላችንንም ማረን፣ ይቅርም በለን። ለሰይጣን ከመሸነፍ አድነን። ከውርደትና ከሚያላፍር ነገር ሁሉ ጠብቀን። በየጊዜውና በየሰዓቱ ሁሉ የአንተ ጥበቃ አይለየን። ያለ ድካምና ያለ ሐኬት /ያለ ስንፍና እናገለግልህ ዘንድ የመንፈስን ብርታት ስጠን። ባንድ ልጅህ በርሱ ያለ ክብር ፅንዕት ላንተ ይገባል። ክርሱ ጋራ፡ የባሕርይ ሕይወትህ -ከሆነው ከመንፈስ ቅዱስም ጋራ። _የሁሉ ፈጣሪ የሆንህ እምላካችን ሆይ በዚህች ዕለተ-ሐሙስ "ለታውፅእ-ማይ= ውኃ-ሕይወት-ያላቸውን-ፍጥረታትን ታስገኝ ብለህ በሰጠኸው መለኮታዊ ትእዛዝ ብቻ አዘ።-ጉማሬውን፡ ዓሣውንና-ዓሣ-አንበሪውን-ሌሎችንም-ተንቀሳቃሽ-ነገሮች እንደፈጠርህ ተጽፏል። ይኸውም-ለመጀመሪያ-ጊዜ ሕይወት-ያላቸው ፍጥረታት ከውኃ አንደተገኙ-የክርስትና-እምነት-አዲስ ሕይወትም- በውኃ ጥምቀት እንዲጀመር-ቅዱስ-ፈቃድህ መሆኑን ያመለክታል። እንዲሁም ቅዱስ ሥጋህን በኅብስት። ክቡር ደምህንም በወይን አምሳል አማናዊ ምግብና መጠጥ አድርገህ የሰጠህባት ይህችው ዕለተ ሐሙስ ናትና ስለባረክሃት ስምህ ይመስገን። በዚህችም ዕለት- የምንሠራውን-ሁሉ-ባርክህ በሰላም-አውለን፡ አሜን።"

፩/5.—ከዓርብ-ሊጠን-ጋር የሚቀርብ-የምስጋና-ጸሎት

(Thanksgiving) ዓለምን የያዘህ የሰላም አምላክ ሆይ ! እያንዳንዱን ሰብአዊ ፍጥረትህን ሁሉ ከእናቱ ማሕፀን ጀምረህ አስብ። በጸሎት የሚጠይቀውን ሁሉ ተቀበልለት። በቀናች ሃይማኖት የሚመሩ ሕዝብና አሕዛብን አስብ። ልጆቻቸውን ባርክ፡ የጉጉማሶቻቸውን አካሂድ አቅና። ሌቶችንና ወንዶች ጉልማሶችን፡ ሽማግሎችንም ሁሉ ጠብቅ፡ ጥቃት የደረሰባቸውን-ፈጥህ ታደጋቸው። ስደት ደርሶባቸው የተበተኑትን-ሰብስብ። መንገድ-ከሚሄዱት-ጋር-አብረሃቸው-ሁን። የተጨቆ

ኑትን አድን። በፅኑ አገዛዝ ተጨቁናው የሚኖሩትን ፈጥነህ እንድትታደጋቸው ፈቃድህ ይሁን። አቤቱ አምላካችን ሆይ! ባል የሞተባትን መበላትና አባት፡ እናት የሞቱባቸውን ልጆች መታደግ የሚቻልህ የርኅራኄ አባት ነህ። ለታመሙትም ባለመድኃኒት/ሐኪም ነህ ። በባሕር ለሚጋዙት ማረፊያ ወደብ ነህ ። አንተ የያንዳንዱን ልመናውን፡ እኗኛንና የልቡንም አሳብ መርምረህ-ታውቃለህ። አቤቱ ይህችን ሀገረ እግዚአብሔር ኢትዮጵያንና ሌሎችንም የአፍሪቃ አገሮች ሁሉ አንተን በማመን አፅንተህ ጠብቃቸው። መናፍቅነትን ከቤተ ክርስቲያንህ አርቅ። ምስጋናህ ከበራላቸው ልጆችህ ጋር አንድ አድርገን። እንደ አንድ ልብ መካሪ፡ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነን አብን፡ ወልድን፡ መንፈስ ቅዱስንም እናመስግን፡ ዛሬም፡ ዘውውትርም፡ ለዘላለሙ፡ አሜን !

፩ /6. በቀዳሚት ሊጠን ላይ የተመሠረተ የምስጋና ጸሎት

_የጸጋ ስጦታ ሁሉ ጀማሪ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! የአብ ኃይሉና የጥበቡም መገለጫ አንተ ነህ። የዓለምን ኃጢአት የምታርቅ የእግዚአብሔር ልጅ አንተ ነህና ማረን፣ ይቅርም በለን። ሊቁጠርና ሊሠፈር በማይችል ጥበብ ከሰማይ ወርደሃልና። አንተ የፈጠርኸውን በሞት ተለዋጭ ስውን ታድን ዘንድ ከነፋስ ኃይል ይልቅ ፍጥነት ያላቸውን መላእክትህን የእሳት ነበልባል ያደረግሃቸው አምላክ ሆይ ! ምድርን አይተህ-እንድትናወጥ-ማድረግ-ይቻልሃል።-ተራራዎችን ትዳስሳ ለህ፡ እነርሱም ይጤሳሉ። ስለዚህ ዓለምን የያዘህ አምላካችን ሆይ ! በጸጋ ስጦታህ መሥፈርት መጠን ሕዝብህን አድን። አንተ የፈጠርኸውን በሞት ተለዋጭ ስውን ታድን ዘንድ የእያንዳንዱን ሰው ጸሎት ተቀብለህ፡ በኑሮ የሚገጥመውንም ችግር ሁሉ ስለምታውቅ መርዳት ይቻልሃል።-አቤቱ-ይህችን-አገር-ኢትዮጵያንና-ሌሎችን-ሀገሮች፡-አውራጃዎቻቸውን ጠብቅ። አማኞች ቅዱሳንን ሁሉ በአሳብ ከመናወጥ ፡ ከኑሮ ችግርና ከወራሪ ጠላት አድን ። የጥርጣሬን መንፈስ ከቤተ ክርስቲያን አርቅ። የብርሃን ልጆች ተብለው ከሚጠሩ ቅዱሳን ቤተሰቦች

ጋር አንድ አድርገን። እንደ አንድ ልብ መካሪ፡ አንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነን ዛሬም ዘወትርም አብን፡ ወልድን፡ መንፈስ ቅዱስንም-እናመሰግናለን።-በዚህች ዕለት ዓርብ በደረቅ ምድር የሚገኙ እንስሳት፡ አራዊትን፡ የሰማይ ወፎችንና ፡ በልብ-የሚሰቡ-ተንቀሳቃሽ-ፍጥረታትን-አስገኝተሃል ። በመጨረሻም ሰውን-በአርአያህና--በአምሳልህ -ፈጥረህ በፍጥረታት ሁሉ-ላይ ላይ ገዢ-አድርገህ ሥልጣን ሰጥተሽዋል። ትእዛዝህን በማፍረስ ካንተ ርቆ የነበረውን የሰው ዘር ከስይጣን ዲያብሎስ ተገዢነትና ከኃጢአት ባርነት ነጻ ያወጣባትም ይህኛው ዕለት ዓርብ መሆንዋን በዚህ ቅጽበት እያሳብን የምሐረትህ ብርሃን እንዲገብኝን ፈቃድህ፡ ይሁን። ከነፋስ ኃይል ይልቅ ፍጥነት ያላቸውን መላእክትህን የእሳት ነበልባል ያደረግሃቸው አምላክ ሆይ! ምድርን አይተህ እንድትናወጥ ማድረግ ይቻልሃል።

ተራራዎችን ትዳስሳለህ፡ እነርሱም ይጤሳሉ። ስለዚህ ዓለምን የያዘህ አምላካችን ሆይ ! በጸጋ ስጦታህ መሥፈርት መጠን ሕዝብህን አድን። አቤቱ የምሐረት አምላክ ሆይ! በስጦታህ መንፈስ ወገኖችህን ሁሉ ደስ አለኛቸው። አስጨናቂውን ነገር ሁሉ የማቅለል ችሎታ ያለህ አንተ ብቻ ነህና ለነዳያን ገንዘባቸው፡ ተስፋ ላጡ ስዎችም ተስፋቸው አንተ ናህ። መታንን -ማስነሣት የምትችል ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! የእብ ኃይሉና ጥበቡ በመሆንህ የምናቀርብልህን ምስጋና ለመቀበል ቅዱስ ፈቃድህ ይሁንልን።

ይህችን ዕለት መርጠህ፡ ባርከህ፡ ቀድሰህ የአምልኮት መፈጸሚያ በማድረግ በነቢዩ ኢሳይያስ አንደበት "እነሆ በዕለተ ሰንበት በየሳምንቱ ሥጋ ለባሽ የሆነ ሰብአዊ ፍጥረት ሁሉ በፊቱ ይሰግድ ዘንድ ወደ እኔ ይመጣል" ስትል የተናገርኸውን ቃል በዚህች ቅጽበት እናስባለን (ኢሳ 66: 23) ። ወደ ቤተ እግዚአብሔር በመሄድ ቅዱስ ቃልህን የማንሰማባቸው የሰንበት ቀኖች ሁሉ ከዕድሚያችን ላይ አንደሚቀነሱ በቅዱስ ቃልህ ተነግሯል (2 ዜና መዋዕል 36:21-23)። ስለዚህም በዕለተ ሰንበት

በየሳምንቱ-በቤተ-መቅደስህ ተገኝተን በፊትህ መስገድ እንድንችል የልብን ትጋት ስጠን። ዛሬም፡ ዘወትርም፡ ለዘለዓለሙ፡ አሜን።

፯ /7. ከእሁድ ሊጦን ጋር የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት

(Thanksgiving) የምሐረት አምላክን ዳግማኛ እንማልዳለን፡ ኖላን በመርከብ ያሻገርከው፡ 4ቱን ነገሥተ ኮሎይጎሞር ለመውጋት 318 የቤት አገልጋዮቹን አሠልፎ በዘመተ ጊዜ አብርሃምን የረዳኸውና ከጠላት ያዳንኸው፡ ለመሥዋዕትነት ቀርቦ የነበረ ይሥሐቅን ከሚሠዋበት መጥባህት የታደግኸው፡ ያዕቆብ ከወንድሙ ከዴሳው ፊት ሸሽቶ በሄደ ጊዜ በሚንገበት መንገድ ሁሉ የረዳኸው፡ የመራኸውና ተንተርሶት የነበረውን ድንጋይ ባቆመበት ቦታ ሌሊት በራእይ ተገልጠህለት ያዕናናኸው፡ የሴፍን በባዕድ አገር ከፍ፡ ከፍ አድርገህ ጠቅላይ አገረ ገዢ አንዲሆን ሁሉን ነገር ያመቻቸህለት፡ ዳንኤልን ከአንበሶች አፍ፡ ሶስናን ከረበናት ተንኮል ፡ ያዳንህ፡ ሙሴን ከታላቅ ረድኤት ጋር ልከህ ሕዝብህን ከባርነት ቀንበር ነጻ አድርገህ ቀን በደመና፡ ሌሊት በእሳት ብርሃን የመራሃቸው አንተ ነህ። በነቢያት አድረህ ቅዱስ ቃልህን ያናገርህና በሐዋርያትም ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ያሳደርህባቸው እነተ ነህ ።

በአንድ ቤት ውስጥ ተሰብስበው ሳሉ፡ መንፈስ ቅዱስ በእሳት አምሳል ከሰማይ ወርዶ በነርሱ ላይ ባረፈ ጊዜ በየሀገሩ ሁሉ ቋንቋ፡ ተናገሩ ተብሎ ተጽፏልና። ሰማይና ምድርን የፈጠርህ አንተ አምላካችን ሆይ ! ለእኛም ያን መፈስህን ላክልን። በየጊዜውና በየሰዓቱ አንድነታችንን ባርክልን። በዚህችው ዕለት እሁድ-መሬትና-ውኃን፡ እሳትና ነፋስን፡ እንዲሁም ብርሃንን፡ ጨለማን ፡ ሰማያትንና መላእክትን የፈጠርህ አምላክ ብርሃን ገናንነትና ክብር፡ ምስጋና ለቅዱስ ስምህ ይሁን ። ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ! በዚህች ዕለት እሁድ የሞትን ኃይል ድል ነሥተህ ከሙታን ተለይተህ በአንተ አምነው በሞት ለተለዩ ሁሉ በኩር ሆነህ መነሣትህን በክብር፡- በምስጋና- እናስባለን፡ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ፡አሜን ! 77

.....

መዝሙር ዘዳዊት

መዝ 1/1: የጸድቃን /የደጋግና የክፉ ሰዎች አካሂድ

1 ፍካሬ ዘጸድቃን ወዘኃጥአን፡ መዝሙር ዘዳዊት ሃሌ ሱያ ! በክፉዎች ምክር የማይሄድ ፡ በኃጢአተኞችም መንገድ የማይቆም፡ በዋዘኞችም ወንበር የማይቀመጥ ሰው ብፁዕ (ምስጉን) ነው 2 በእግዚአብሔር ሕግ ደስ የሚለው፡ ሕጉንም በቀንና በሌሊት የሚያነበና የሚያስብ፡ 3 እርሱ በፈሳሽ ውኃ ዳር እንደ ተተክለችና፣ ፍሬዋን በየወቅቱ እንደምትሰጥ፣ ቅጠሏም እንደማይረገፍ ዛፍ ይሆናል ፡ የሚሠራውም ሁሉ ይከናወናል ታል። 4 ኃጥአን (ክፉዎች) እንደህ አይደሉም። ነፋስ ከምድር ገጽ ላይ ጠራርጎ እንደሚወስደው ትቢያ ናቸው። 5 ስለዚህም ክፉዎች በፍርድ፡-ኃጢአተኞችም በጸድቃል ማኅበር አይቆሙም። 6 እግዚአብሔር የጸድቃንን መንገድ ያውቃልና፡ የክፉዎች መንገድ ግን ትጠፋለች።

መዝ ፪ /2 ፡ መሲሐዊ ትንቢት (ክርስቶስን የሚመለከት)

1--ለምንት-አንገለጉ-አሕዛብ-ወሕዝብኒ-ነበቡ ከንቶ=አሕዛብ ለምን ደለቱ? ወገኖችስ -ለምን ከንቱ-ነገርን ይናገራሉ? 2 የምድር ነገሥታት ተነሡ፡ አለቆችም በእግዚአብሔርና በመሲሐ ላይ እንዲህ ሲሉ በአንድነት ተሰበሰቡ፡-3 "ማሰሪያቸውን እንበጥስ ቀንበራቸውንም ከእኛ ላይ አንጣል"። 4 በሰማይ የሚኖር እርሱ ይሥቅባቸዋል፡ እግዚአብሔርም ይሳለቅባቸዋል። 5 በዚያን ጊዜ በቀጣው ይናገራቸዋል፡ በመጻፍም ያውካቸዋል። 6 እኔ ግን በተቀደሰ ተራራው በጽዮን በነርሱ ላይ ንጉሥ ሆንሁ። 7 የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እናገር ዘንድ፡ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፡ እንተ ልጄ ነህ፡ እኔም ዛሬ ወለድሁህ። 8 ለምነኝ፡ አሕዛብን ለርስትህ፡-የምድርንም ዳርቻ ለግዛትህ- እሰጥሃለሁ። 9-በብረት- በትር- ትጠብቃቸዋለህ፤ እንደ- ሸክላ-ሠራ-ዕቃም ትቀጠቅጣቸዋለህ"

10 አሁንም እናንተ ነገሥታት ልብ አድርጉ፡ እናንተ የምድር ፈራጆችም (ዳኞችም) ተገሠፁ) ። 11 ለእግዚአብሔር በፍርሃት ተገዙ፡-በመራድም-ደስ-ይበላችሁ። 12 እግዚአብሔር እንዳይቆጣና፡ ቁጣውም-ፈጥና-በነደደች-ጊዜ-እናንተም-ከጽድቅ-መንገድ ወጥታችሁ እንዳትጠፉ፣ ጥበብን አፅኑአት፡ በእርሱ የታመኑ ሁሉ ብፁዓን ናቸውና ።

፫ /3: የሰደት ጊዜ ጸሎት: (ዳዊት ከልጁ ከአባሉም ፊት በሸሸ ጊዜ)

1 እግዚአ ሚ በዝጉ እለ ይሳቅዩኒ ? አቤቱ የሚያስጨንቁኝ ምንኛ በዙ! በእኔ ላይ የሚቆሙ ብዙ ናቸው። 2 ብዙ ሰዎች ነፍሴን "አምላክሽ አያድንሽም " ይሏታል ። 3 አንተ ግን አቤቱ መጠጊያዬ ነህ፡ ራሴን ከፍ፡ ከፍ የምታደርገው ክብሬ አንተ ነህ። 4 በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮኽሁ፡ ከተቀደሰው ተራራው ሆኖ-ሰማኝ። 5 እኔ-ተኛሁ፡ አንቀላፋሁም፡-እግዚአብሔር-አስነሥቶኛልና-ተነሣሁ። 6 ከሚከቡኝና በእኔ ላይ ከሚነሡ ከእኔ ላይ አሕዛብ አልፈራም። 7 ተነሥ አቤቱ አምላኬ ሆይ ! አድነኝ፡-አንተ-በከንቱ-የሚጠሉኝን-ሁሉ-መተሃልና የኃጥአንንም ጥርስ ሰብረሃልና። 8 ማዳን የእግዚአብሔር ነው፡ በረከትህም በሕዝብህ ላይ ነው።

መዝ ፬ /4: የእግዚአብሔርን ምሕረት መማፀኛ ጸሎት

1 ሰበ ጸዋዕክም ለእግዚአብሔር ሰምዐኒ ጽድቅየ=እግዚአብሔር በጠራሁት ጊዜ ጽድቁን ሰማኝ ፡ ከጭንቀቴም መውጫውን አስፋልኝ፡ ጸሎቴንም ሰምቶ ይቅር አለኝ። 2 እናንተ የሰው ልጆች ሆይ እስከ መቼ ድረስ ልባችሁን እልኸኛ ታደርጋላችሁ? ከንቱ ነገርንስ ለምን ትወድዳላችሁ) ሐሰትን ለምን ትሻላችሁ) 3 እግዚአብሔር በጸድቁ እንደተገለጠ ዕውቁ፡ እግዚአብሔር ወደ እርሱ-በጮኽሁ-ጊዜ-ይሰማኛል።-4ጠተቁጡ፡-ነገር-ግን አትበድሉ፡ በመኝታችሁ-ሳላችሁ-በልባችሁ-የምታስቡት-ይታወቃችሁ። 5 የጽድቅን መሥዋዕት ሠው፡-በእግዚአብሔርም-ታመኑ። 6 "በጉውን ማን-ያሳየናል?" የሚሉ ብዙዎች ናቸው። አቤቱ የፊትህ ብርሃን በላያችን ታወቀ። 7 በልባችን ደስታን ጨመርህ። ከስንዴ ፍሬና

ከወይን፡ ከዘይትም ይልቅ በዛ። 8 በእርሱ በሰላም እተኛለሁ፡ አንቀላፋለሁም። አቤቱ አንተ ብቻህን በተስፋ አሳድረኸኛልና።

መዝ ፩/5: የእግዚአብሔር አዳኝነት የሚገልጥ ጸሎት

1 ቃልየ አፅምፅ እግዚአ ወለቡ ጽራሕየ= አቤቱ ቃሌን አድምጥ ጩኸቴንም አስተውል። 2 የልመናዬን ቃል አድምጥ፡ ንጉሤና አምላኬ ሆይ! አቤቱ ወደ አንተ እጸልያለሁና። 3 በማለዳ ቃሌን ስማኝ፤ በማለዳ በፊትህ እቆማለሁ፤ እገለጥልሃለሁም። 4 አንተ በደልን የማትወድ አምላክ ስለሆንህ ክፋዎች ከአንተ ጋር አያድሩም። 5 ዓመፀኞችም በዓይኖችህ ፊት አይኖሩም፤ ዓመፅን የሚያደርጉትንም-ሁሉ-ጠላህ። 6 ሐሰት-የሚናገሩትን ትጥላቸዋለህ፡ ደም አፍሳሹንና ሸንጋዬን ሰው እግዚአብሔር ይጸያልዎል።

7 እኔ ግን በምሕረትህ ብዛት ወደ ቤትህ እገባለሁ፡አንተን በመፍራት በቤተ መቅደስህ እሰግዳለሁ። 8 አቤቱ በጽድቅህ ምራኝ፤ ስለ ጠላቶቼም መንገዴን በፊትህ አቅና። 9 ባፋቸው እውነት የለምና፤ ልባቸውም ከንቱ ነው። ጉሮሮአቸው እንደ ተከፈተ-መቃብር-ነው።-በምላሳቸው-ይሸነግላሉ። 10-አቤቱ ፍረድባቸው፤-በነገረ ሠሪነታቸውም ይውደቁ። እንደ ሐሰታቸውም ብዛት አሳድዳቸው፤-አቤቱ እነርሱ አሳዝነውሃል። 11-በአንተ የሚታመኑ ሁሉ ግን ለዘለዓለሙ ደስ ይላቸዋል። በእነርሱም ታድራለህ። ስምህንም የሚወድዱ ሁሉ በአንተ ይመካሉ። 12 አንተ ጸድቄን ትባርክዋለህና። አቤቱ እንደ ጋሻ ከለልኸን።

መዝ ፮ /6: የጭንቀትና መከራ ጊዜ ጸሎት

1 እግዚአ በመዓትክ ኢትቅሥፈኒ=አቤቱ በቁጣህ አትቅሠፈኝ፡ በመቅሠፍትህም አትገሥፀኝ። 2 ደካማ ነኝና አቤቱ ይቅር-በለኝ! አጥንቶቼ ታውከዋልና ፈውሰኝ። 3 ነፍሴም እጅግ ታወከኝ፡ አንተስ እስከ መቼ ድረስ ነው? 4 አቤቱ ተመለስ፤ ነፍሴንም አድናት። ስለ ቸርነትህም አድነኝ። 5 በሞት የሚያስብህ የለምና። በሲኦልስ የሚያመለግንህ ማን ነው? 6 በጭንቀቴ ደካሚአለሁ። ሌሊቱን ሁሉ አልጋዬን አጥባለሁ፡ በፅንባዬም መኝታዬን አርሳለሁ። 7 ዓይኔ ከቁጣ የተነሣ ታወከኝ፡ ከጠላቶቼ

የተነሣ አረጀሁ ። 8 ዓመፀን የምታደርጉ ሁሉ ከእኔ ራቁ ። እግዚአብሔር-የልቅሶዬን-ቃል ስምቶአልና። 9 እግዚአብሔር ልመናዬን ሰማኝ። እግዚአብሔር ጸሎቴን ተቀበለ። 10 ጠላቶቼ ሁሉ ይፈሩ፤ ይገቡቱሉም። ወደ ኂላቸው ይመለሱ፡ በፍጥነትም ሐፍረትን ይልበሱ ።

መዝ ፯/7: ስለ ትክክለኛ ፍትሕ የሚቀርብ ጸሎት

1 እግዚአ አምላኪየ ብክ ተወክልኩ ኢትግድፈኒ =አቤቱ አምላኬ ሆይ! በአንተ ታመንሁ፤ አትጣለኝም። ከሚከቡኝ ሁሉ አድነኝና አውጣኝ፤ 2 የሚያድንና የሚታደግ ሳይኖር፡ ነፍሴን እንደ አንበሳ እንዳይነጥቋት። 3 አቤቱ አምላኬ እንዲህስ ካደረግሁ፡ ዓመፀም በእጅ ቢኖር ፣ 4 ክፉ ላደረጉብኝ ክፉን የመልሼላቸው ብሆን፤ ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጣሉኝ። 5 ጠላቴ ነብፍሴን አሳድዶ ያግኛት። ሕይወቴን በምድር ላይ ይርገጣት፡ ክብራንም በትቢያ ላይ ያዋርደው ። 6 አቤቱ በመዓትህ ተነሥ ! በጠላቶቼ ላይ ተነሣባቸው። አቤቱ አምላኬ ባዘዘኸው ሥርዓት ተነሥ።

7-የእሕዛብ-ጉባኤ ይከብብሃል። ስለዚህም ወደ አርያም ተመለስ። 8 እግዚአብሔር በሕዝብ ላይ ይፈርዳል። አቤቱ አምላኬ እንደ ጽድቅህ ፍረድልኝ፡ እንደ የዋህነቴም ይሁንልኝ ። 9 የኃጥአን ክፋት ያልቃል። ጸድቃንን ግን ታቀናቸዋለህ። እግዚአብሔር ልብንና ኩላሊትን ይመረምራል። 10 እግዚአብሔር በእውነት ይረዳኛል። ልብ ቅኖችን የሚያድናቸው እርሱ ነው። 11 እግዚአ ብሔር የእውነት ዳኛ ነው፡ ኃያልም፡ ታጋሽም ነው። ሆኖም ሁልጊዜ-ጥፋትን-አያመጣም። 12--ባትመለሱ-ግን-ሰይፋን ይመዝ ዛል።-ቀስቁን-ገተረ፤-አዘጋጀም። 13--የሚገድል--መርዝንም አዘጋጀ በት። ፍላጻዎቼንም የሚቃጠሉ አደረገ። 14 እነሆ ዐመፀኛ በዓመፀ ተጨነቀ። ጭንቀትን ፀንሶ። ኃጢያትን ወለደ። 15 ጉድጓድ ምሶ አፈሩን የሚያወጣ፤ ባዘጋጀው ጉድጓድ ራሱ ይገባበታል። 16 ጉድጓድን ማሰ፤ ቁፈረም። ባዘጋጀውም ጉድጓድ እርሱ ራሱ ይገባበታል። 17 እግዚአብሔርን እንደ ጽድቁ መጠን አመለግናለሁ። ለልዑል እግዚአብሔር ስም እዘምራለሁ ።

መዝ ፰ /8: ለሰው የተሰጠ የገዢነት ሥልጣን

1 እግዚአብሔር እግዚአብሔር ጥቀ ተሰብሐ ስምክ በኩሉ ምድር= አቤቱ ጌታችን ስምህ በምድር ሁሉ አጅግ ተመሰገነ። ምስጋናህም በሰማዮች ላይ ከፍ፣ ከፍ ብሎአልና ። 2 ስለ ጠላት ከሕፃናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ። ጠላትንና ግፊኛን ታጠፋው-ዘንድ።-3-የጣቶችህን--ሥራ-ሰማዮችን-አንተ የሠራሃቸውን ጨረቃንና ከዋክብትን እናያለንና፤ 4 አቤቱ ታስበው ዘንድ ሰው ምንድን ነው? ትጉብኘውስ ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን ነው? 5 ከመላእክት በጥቂት አሳነሰኸው፤ በክብርና በምስጋና ዘውድ ከለልኸው ። 6 በእጆችህ ሥራ ላይ ሁሉ ሾምኸው ፤ ሁሉንም ከእግሩ በታች አስገዛህለት።7 በጎችንም፣ በሬዎችንም ሁሉ ደግሞም የምድረ በዳውን እንስሶች፤8 የሰማይንም ወፎች፣ የባሕርን-ዓሣዎች፣-በባሕር-መንገድ-የሚሄደውንም-ሁሉ አስገዛህ ለት። 9 አቤቱ ጌታችን ስምህ በምድር ሁሉ አጅግ ተመሰገነ።

መዝ ፱ /9: የእግዚአብሔር እውነተኛ ፍትሕ

1 እገኒ ለከ እግዚአብሔር ልብዩ= አቤቱ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፡ ታምራትህንም ሁሉ እናገራለሁ። 2 በአንተ ደስ ይለኛል፡ ሐሜትም አደርጋለሁ፡ ልዑል ሆይ! ለስምህ እዘምራለሁ። 3 ጠላቶቼ ወደ ኋላቸው በተመለሱ ጊዜ ይታመሙ፡ ከፊትህም ይጥፉ። 4 ፍርድንና በቀሌን አድርገህልኛልና። የጽድቁ ፈራጅ ሆይ! በዙፋንህ ላይ ተቀመጥህ። 5-አሕዛብን-ገሠፅህ፡-ዝንጉዎችም-ጠፉ።-ሰማቸውንም ለዘላለም ደመሰስህ። 6 ጠላቶች-በጦር ለዘለዓለም ጠፉ፡ ከተሞቻቸውንም አፈረስህ።-መታሰቢያችትውንም-ባንድነት-ታጠፋለህ።-7 እግዚአብሔር ግን ለዘለዓለም ይኖራል፡ ዙፋኑንም ለፍርድ አዘጋጀ፡ እርሱም ዓለምን በጽድቅ ይዳኛታል። ለአሕዛብም በቅንነት ይፈርድል። 9-እግዚአብሔር-ለድሆች-መጠገያ-ሆናቸው፡-እርሱም በመከራቸው ጊዜ ረዳታቸው ነው። 10 ስምህን የሚወዱ ሁሉ በአንተ ይታመናሉ፡-አቤቱ-የሚሹህን-አንተ-አትተዋቸውምና። 11 በጽዮን ለሚኖር ለእግዚአብሔር ዘምሩ። ለአሕዛብም ሥራውን ንገሩ

12--ደማቸውን- የሚመራመር- እርሱ- አስቦአልና ። የድሆችን ጨኸት አልረሳምና።13ጠአቤቱ-ይቅር-በለኝ።-ጠላቶቼም የሚያመጡብኝን መከራ እይ። ከሞት ደጆች ከፍ፣ ከፍ የሚያደርገኝን ፤ 14 ምስጋናህን ሁሉ እንናገር ዘንድ በጽዮን ልጆች፡ በደጆችሞም በማዳንህ ደስ ይለናል።-15 አሕዛብ በሠሩት በደላቸው-ጠፉ።-በዚያም-በሽሽጓት-ወጥመድ-እግራቸው-ተጠመደ።

16 እግዚአብሔር ፍርድን ማድረግ ያውቃል። ኃጢአተኞች በእጆቹ ሥር ተጠመዱ ። 17 ኃጢአተኞችና እግዚአብሔርን የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ። ወደ ሲኦል ይመለሱ። 18 ድሃ ለዘለዓለም የሚረሳ አይደለምና። ችግረኞችም ተስፋቸውን ለዘለዓለም አያጡም። 19 አቤቱ ተነሥ፡ ሰውም አይበርታ ። አሕዛብ በፊትህ ይፈረድባቸው። 20 አቤቱ የሕግን መምህር በላያቸው ላይ ሹም። አሕዛብም ሰዎች መሆናቸውን ይወቁ ።

(ተከታዩ መዝ በዕብራይስጡ 10ኛ ነው)

21 አቤቱ ለምን ርቀህ ቆምህ? በመከራየ ጊዜስ ለምን ቸል ትላለህ? 22 በኃጢአተኛ ትዕቢት ድሃ ይናደዳል። ባሰቡት ተንኮላቸው ይጠመዳሉ፡ ኃጢአተኛ በነፍሱ ፈቃድ ይወደሳል ዓመፀኛም ይባረካል።-23-ኃጢአተኛ -እግዚአብሔርን አበሳጨው፡ 24 እንደቁጣው ብዛት ግን አይመራመረውም። በእርሱ ፊት እግዚአብሔር-የለም። 25 መንገዱ ሁሉ የረከሰ ነው። ፍርድህም በፊቱ የፈረሰ ነው። ጠላቶቹንም ሁሉ ይገዛቸዋል።

26 በልቡም “ለልጅ ልጅ አልታወክም ክፉም አያገኘኝም” ይላል 27 አፋ መርገምንና ሽንገላን የተመላ ነው። ከምላሱ በታች ድካምና-መከራ-ነው።-28-ለማደን ከባለጸጎች ጋር ይሸምቃል፡ ንጹሐንም ሰው በስውር ይገድል ዘንድ ዓይኖቹ ወደ ድሃ ይመለከታሉ። 29 እንደ አንበሳ በጉድጓድ ተስውሮ ይሸምቃል፡ ድሃውን ለመንጠቅ ያደባል፡ ድሃውንም ይነጥቀዋል፡ ይስበዋልም። 30 በወጥመዱም ስለሚያጉላቀላው ይጉብጣል። በተቋጣጠርው ድሃውንም ይወድቃል፡ 31 ድሃውም በልቡ “እግዚአብሔር አረስቶኛል፡ ፈጽሞም እንዳያይ ፊቱን መለሰ” ይላል። 32 አቤቱ ለምላኤ ሆይ ተመለስ ፡ እጅህም ከፍ ፡ ከፍ

ትበል፡-ድሆችንም-አትርሳ፡፡33 ኃጢአተኛ ስለምን እግዚአብሔርን አስቆጣው ? በልቡ “አይመራ-መረኝም” ይላልና፡፡ 34 አንተ ድካምንና ቁጣን በመመልከት ታያለህ፡፡ እንግዲህ አሳልፈህ ትሰጠው ዘንድ ድሃው በአንተ ላይ ተጣለን? ለድሃ አደግም ረዳቱ አንተ ነህ፡፡ 35 ኃጢአተኛን በኃያል ክንድህ ስበር፡፡ ስለእርሱ ኃጢአቱ ተመርምራ አትገኝም፡፡ 36 እግዚአብሔር ለዘለዓለም ይነግሣል፡፡ አሕዛብም ከምድር ይጠፋሉ፡፡ 37 እግዚአብሔር የድሆችን ምኞች ሰማ፡፡ጆሮውም የልባቸውን ሐሳብ አደመጠች፡፡ 38 ፍርድ ለድሀ-አደግና ለችግራት ይደረግ ዘንድ ክፉ ሰዎች በምድር ላይ አፋቸውን ከፍ፡ ከፍ ማድረግን እንዳይደግሙ አድርግ ፡፡

መዝ 1 /10: ስለፍትሕ እምላክ የቀረበ ተማሕፅዕ

1 በእግዚአብሔር ተወካዮች እጅ ትብልዋ ለነፍስየ ?=በእግዚአብሔር ታመንሁ፡ ነፍሴን እንደወፍ ወደ ተራሮች ብረሪ እንዴት ትላሏታላችሁ? 2 ኃጢአተኞች እነሆ ቀስታቸውን ገትረዋልና ፡፡ ፍላጎቸውንም በአውታር አዘጋጅተዋልና፡፡ ልባቸውን በሰው-ር ይነድፉ ዘንድ ፡፡ 3 አንተ የሠራሽውን እነሆ እነርሱ አፍርሰዋልና፡፡ ጸድቅ ግን ምን አደረገ፡፡ 4 እግዚአብሔር በቤተ መቅደሱ ነው፡፡ እግዚአብሔር በዙፋኑ በሰማይ ሆኖ፡ ግዴታዎች ወደ ድሃ ይመለከታሉ፡፡ ቅንድቦቹ የሰው ልጆችን ይመረምራሉ፡፡ 5 እግዚአብሔር ጸድቁንና ኃጥኡን ይመረምራል፡፡ ግመፅን የወደዳት ግን ነፍሱን ጠልቶአል፡፡6 ወጥመድ በኃጥኡ ላይ ይዘንባል፡፡እሳትና ዲን አውሎ ነፋስም የጸዋቸው ዕድል ፈንታ ነው፡፡ 7 እግዚአብሔር ጸድቅ ነውና ጸድቅን ይወዳል፡፡ ቅንነት ግን ፊቱን ታየዋለች፡፡

መዝ-118/11:ደግሰው-በጠፋበት-ጊዜ-የእግዚአብሔር ጠባቂነት

1 አድጎነኒ እግዚአ እስመ ኅልቀ ንር=ደግ ሰው አልቋና አቤቱ አድነኝ ፡፡ ከሰው ልጆችም መተማመን-ጎድሎአልና፡፡ 2 እርስ በርሳቸውም ከንቱ ነገርን ይናገራሉ፡፡ በሽንገላ ከንፈር ሁለት ልብ ሆነው ይናገራሉ፡፡ 3 የሽንገላ ከንፈሮችን ሁሉ እግዚአብሔር ይቁርጣቸዋል፡፡ ታላቅ ነገርን የምትናገረውንም

ምላስ ይቆርጣል፡፡ 4 ምላሳችን እናበረታለን፡ ከንፈሮቻችን የእኛ ናቸው፡፡ ጌታችን ማን ነው?” ይላሉ፡፡ 5 ስለድሆች መከራና ስለእስረኞችም--ጨኸት--እግዚአብሔር--“አሁን-እነሆለሁ፡ መድኃኒትንም አደርጋለሁ”፡፡ በእርሱም እገለጣለሁ” ይላል፡፡ 6 በምድር ላይ እንደተፈተነና ሰባት ጊዜም እንደተጣራ ብር የእግዚአብሔር ቃል ንጹሕ ቃል ነው፡፡ 7 አቤቱ አንተ ጠብቀን፡ ከዚችም ትውልድ ለዘለዓለም ታደገን፡፡ 8 ዝንጉዎች በዙሪያችን ይመላለሳሉ፡፡እንደ-ገናናነትህ መጠን የሰው ልጆችን አፀናሃቸው፡፡

መዝ 118/12= የእግዚአብሔርን ረድኤት መማፀኛ ጸሎት

1 እስከ ማእከሉ እግዚአ ትረሥኢኒ ለግሙራ=? አቤቱ እስከመቼ ፈጽመህ--ትረሳኛለህ? እስከመቼስ' ፊትህን ከእኔ ወደ ሌላ ትመልሳለህ? 2 እስከመቼ በነፍሴ ሐዘንን አኖራለሁ? እስከመቼ ልቤ ሁልጊዜ ትጨነቅብኛለች? እስከመቼ ጠላቶች በላዬ ይታባባሉ? 13 አቤቱ እምላኬ ተመልከተኝ፡ ስማኝም ለሞትም እንዳያንቀላፉ ግዴታዬን አብራቸው፡፡ ጠላቶቼ “አሸነፍነው” እንዳይሉ፡- 4 የሚያስጨንቁኝም እኔ ብናወጥ ደስ እንዳይላቸው አድርግ ፡፡ 5 እኔ ግን በቸርነትህ ታመንሁ፡ ልቤ- በማዳንህ- ደስ--ይለዋል ፡፡ 6-የረዳኝን-እግዚአብሔርን አመሰግንሃለሁ፡ ስለዑል እግዚአብሔር ስም እዘምራለሁ ፡፡

መዝ 118/13: ከከሕደት የሚመጣ የስዎች ክፋት

1 ይብል አብድ በልቡ አልቦ እግዚአብሔር=ለነፍ በልቡ “እግዚአብሔር የለም” ይላል፡፡ በሥራቸው ረከሱ፡ ጉሰቆሉ፡፡ በጉ ነገርን የሚሠራት አንድም እንኳ የለም፡፡ 2 የሚያስተውልና እግዚአብሔርንም የሚፈልግ መኖሩን ያይ ዘንድ እግዚአብሔር ከሰማይ የሰው ልጆችን ተመለከተ፡፡ 3 ሁሉም ተስተካክሎ በአንድነት ዐመፀ፡፡ በጉ ነገርን የሚሠራት አንድም እንኳ አልተገኘም ፡፡ 4-ጉሮሮአቸው እንደ መቃብር የተከፈተ ነው፡፡ በምላሳቸው ሸነገሉ፡፡ 5 ከከንፈራቸው በታች የእባብ መርዝ አለ፡፡ አፋቸውም መራራ መርዝምን የተመላ ነው፡፡ 6 ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፡፡ ጥፋትና ጉስቆልና በመንገዳቸው አለ፡፡ የሰላምንም መንገድ-አለውቋትምና-እግዚአብሔርን መፍራት በግዴታቸው ፊት

የለም። 7 ሕዝቤን እንደ እንጀራ የሚበሉና ኃጢአትን የሚሠሩ ሁሉ አያውቁም። እግዚአብሔርንም አይጠሩትም።-8-በዚያም- ፈሩ።-የማያስፈራ እርሱ አስፈራራቸው። እግዚአብሔር በጸድቃን ትውልድ-ዘንድ-ነውና።-9-የድሆችን-ምክር-አሳፈራችሁ። እግዚአብሔር ግን ተስፋቸው ነው። 10 ከጽዮን መድኃኒትን ለአስራኤል-ማን-ይሰጣል?-እግዚአብሔር-የሕዝቡን-ምርኮ በመለሱ-ጊዜ-ያዕቆብ ደስ ይለዋል።እስራኤልም ሐሜትን ያደርጋል።

መዝ 10 /14: በእግዚአብሔር ቤት የሚኖር

1 እግዚአ መኑ የጎድር ውስተ ጽላሎትክ=አቤቱ በድንኳንህ ውስጥ ማን ያድራል? በተቀደሰውም ተራራ ማን ይኖራል? 2 በቅንንነት የሚሄድ፡ ጽድቅንም የሚያደርግ፡ በልቡም እውነትን የሚናገር፡3 በአንደበቱም የማይሸነግል፡ በባልጀራው ላይ ክፋትን የማያደርግ፡ ዘመዶቹንም የማያስድብ፡4 ኃጢአተኛ በፊቱ የተናቀ፡ እግዚአብሔርንም-የሚፈሩትን-የሚያክብር፡-ከማለ-በኋላ ባልንጀራ ውን-የማይከዳ፡ 5 ገንዘቡን በአራጣ (በወለድ) የማያበድር፡ በንጹሕ ሰው ላይ መማለጃን የማይቀበል። እንዲህ የሚያደርግ ሰው ለዘለዓለም አይታወክም ።

መዝጠ12/15: እግዚአብሔርን አለኝታ የማድረግ ጸሎት

1 ዕቀበኒ እግዚአ እስመ ኪያክ ተወክልኩ= አቤቱ በአንተ ታምኛለሁና ጠብቀኝ። 2 እግዚአብሔርን አልሁት “አንተ ጌታዬ ነህ፡ በጎነቴን አትሻትምና፡ 3 ፈቃድህ ሁሉ በምድር ባሉት ቅዱሳን ላይ ተገለጠ ፤ 4 ደዌአቸው በዛ ፡ ከዚያም በኋላ ለጥፋት ተፋጠኑ። በደም ማጎበራቸው አልተባበርም። ስማቸውንም በአፌ አልጠራም 5 እግዚአብሔር የርስቴ ዕድል ፋንታ ጽዋዬ ነው። ርስቴን የምትመልስ አንተ ነህ ፤ 6 ይይዙኝ ዘንድ ገመድ ጣሉብኝ፡ ርዕስቴ ግን ተጠበቀኛልኝ፤ 7 እንዳስተወል ያደረገኝን እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። ደግሞም በሌሊት ኩላሊቶች ይገስጹኛል። 8 እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በፊቴ አየዋለሁ፡ እንዳልታወክ በቀኝ ነውና። 9 ስለዚህ ልቤ ደስ አለው ምላሴም-ሐሜት አደረገ፡ ሥጋዬ ደግሞ በተስፋ ያድራል።10 ነፍ

ሴን በሲኦል አትተዋትምና። ጸድቅህንም መበስበስን ያይ ዘንድ- አትተወውም-(የሐዋ.2፡-27)።11-የሕይወትን-መንገድ-አሳየኸኝ። ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ። በቀኝህ የዘለዓለም ፍሥሐ አለ።

መዝ 12 /16: በእግዚአብሔር የሚታመን ሰው ጸሎት

1 እግዚአ ስምዐኒ ጽድቅየ=አቤቱ ጽድቁን ስማኝ፡ ልመናዬንም አድምጠኝ።በተንኮለኛ ከንፈር ያልሆነውን ጸሎቴን አድምጠኝ ። 2 ፍርዴ ከፊትህ ይወጣል፡ ዓይኖቼም ጽድቅህን አዩ። 3 በሌሊትም ገብኸኸኝ፡ ልቤንም ፈተንኸው። ፈተንኸኝ ዓመፅም አልተገኘብኝም። 4 የሰውን ሥራ አፌ እንዳይናገር፡ ስለ ከንፈሮችህ ቃል ጭንቅ የሆኑ መንገዶችን ጠበቅሁ፤ 5 ሰኩናዬ እንዳይናወጥ አረማመዴን በመንገድህ አፅና ። 6 እግዚአብሔር ሆይ! ስምተኸኛልና እኔ ጮኸሁ፡ ጀርህን ወደ እኔ አዘንብል፡ ቃሌንም ስማ ። 7 የሚያምኑ-ብህ ስዎች ቀኝህን ከሚቃወሟት የሚያድናቸውን ቸርነትህን ግለጠው ።

8 እንደ ዓይንህ ብሌን ጠብቀኝ፡ በከንፈሮችህም ጥላ ሰውረኝ ። 9 በሚያጎሳቁሉኝ ኃጥአን ፊት ጠላቶቼ ነፍሴን ተመለከትዎት፤ 10-አንጀታቸውን-ቋጠሩ፡-አፋቸው-ትዕቢትን-ተናገረ።11 አሁንም አባረሩኝ፡ ከበቡኝም። ዓይናቸውንም ወደ ምድር ዝቅ፡ ዝቅ አደረጉ። 12 እነርሱም ለንጥቂያ እንደሚሸምቅ አንበሳ ተሰውሮም- እንደሚደፍጥ እንደ አንበሳ ደቦል ተቀበሉኝ ። 13 አቤቱ ተነሥ፡ ደርሰህም አሰናክላቸውና ነፍሴን ከጦር አድናት። 14 ሰይፍህ በእጅህ ጠላቶች ላይ ናት። አቤቱ በምድር ካነሱ ሰዎች በሕይወታቸው ከፋፍላቸው። ከሰወርኸው ነገር ሆዳቸው ጠገባች፡ ልጆቻቸውም ጠግበው የተረፋቸውን ለሕፃናቶቻቸው ትተዋል። 15 እኔ ግን በጽድቅህ ፊትህን አያለሁ ክብርህን በማየትም እጠግባለሁ።

መዝ 12/17: እግዚአብሔርን የሚያፈቅር ሰው ጸሎት

1አፈቅረኩ-እግዚአ-በኃይልየ=አቤቱ-በፍጹም ኃይሌ እወድሃለሁ። 2 እግዚአብሔር ኅይሌ፡ አምባባ መጠጊያዬ፡ መድኃኒቴ፡ አምላኬ በእርሱ የምተማመንበት ረዳቴ፡ መታመኛዬና የድኅንነቴ ቀንድ ፡ መጠጊያዬም ነው። 3 እግዚአብሔርን በጠራሁት ጊዜ ከጠላቶቼ

እድናለሁ። 4 የሞት ጣር ያዘኝ፣ የአመፀኛ ፈሳሽም አወከኝ ። 5 የሲኦል ጣር ከበበኝ፣ የሞት ወጥመድ ደረሰብኝ ። 6 በጨነቀኝ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፡ ወደ አምላኬም ጮህኸ፡ በቤተ መቅደሱ ቃሌን ሰማኝ፡ ጨኸቴም በፊቱ ወደ ጆሮው ገባ። 7-ምድርም-ተንቀጠቀጠች፡ ተናወጠችም፡ የተራሮችም መሠረቶች ተነቃነቁ፡ እግዚአብሔርም ተቆጥቶአልና ተንቀጠቀጠ።

8 ከቁጣው ጢስ ወጣ፡ በፊቱም እሳት ነደደ፡ ፍምም ከእርሱ በራ። 9--ሰማዮችን ዝቅ፡ ዝቅ አደረገ ወረደም፡ ጭጋግ ከእግሩ በታች ነበር። 10 በኪሩቤል ላይ ተቀምጦ በረረ፡ በነፋስም ክንፍ በረረ። 11 በድንኳኑ ዙሪያ መሰወሪያውን ጨለማ አደረገ፡ ውኃዎች በደመናዎች ውስጥ ጠቁሩ። 12 በፊቱ ካለው ብርሃን የተነሣ ደመናትና በረዶ፡ የእሳት- ፍም በፊቱ አለፉ። 13 እግዚአብሔር-በሰማያት-አንጉደጉደ፡ ልዑልም ቃሉን ሰጠ። 14 ፍላገውን ላከ፡ በተናቸውም--መብረቆችንም-በማብዛት-አወካቸው። 15 አቤቱ ከተግሣፅህና ከመግትህም መንፈስ እስትንፋስ የተነሣ የውኆች ምንጮች ታዩ። የዓለም መሠረቶችም ተገለጡ። 16 ከእርያም ላይ ወሰደኝም፡ ከብዙ ውኆችም አወጣኝ። 17 ከብርቱዎች ጠላቶቼና ከሚጠሉኝም አዳነኝ፡ በርትተውብኝ ነበርና።

18--በመከራዬ ቀን ደረሱብኝ፡ እግዚአብሔር ግን መጠጊያዬ ሆነ። 19-ወደ-ሰፊ-ስፍራም-አወጣኝ፡-ወዶኛልና-አዳነኝ። 20 እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ ይሰጠኛል፡ እንደ እጆቼ ንጽሕና ይከፍለኛል። 21 የእግዚአብሔር መንገድ-ጠብቂአለሁና፡አምላኬን አልበደልኩም። 22-ፍርዱ ሁሉ ሁልጊዜ በፊቱ ነበርና ጽድቁን ከእኔ-አላራቀም። 23 ከእርሱ ጋር ንጽሕ እሆናለሁ፡ ከጋጢአቴም እጠበቃለሁ። 24 እግዚአብሔርም እንደ ጽድቁ ይሰጠኛል፡ እንደ እጆቼም ንጽሕና በዓይኖቼ ፊት ይከፍለኛል። 25 ከጸድቅ ሰው ጋር ጻድቅ ትሆናለሁ፡ ከቅን ሰው ጋርም ቅን ትሆናለሁ። 26 ከንጽሕም ሰው ጋር ንጽሕ ትሆናለሁ፡ ከጠማማም ጋር ጠማማ ትሆናለሁ። 27 አንተ የተዋረደውን ሕዝብ ታድናለህና። የትዕቢተኞችን ዓይኖች ግን ታዋርዳለህ። 28 አቤቱ አንተ መብራቱን ታበራለህና አምላኬ ጨለማዬን ያበራል። 29 በአንተ

ከጥፋት-እድናለሁና፡ በአምላኬም-ቅጥሩን-እዘላለሁ። 30 የአምላኬ መንገዱ ንጽሕ ነው። የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው፡ በእርሱ-ለሚመኩበት-ሁሉ-መታመኛቸው-ነው። 31 -ከእግዚአብሔር በቀር አምላክ ማን ነው? ከአምላካችንስ ሌላ እግዚአብሔር ማን ነው? 32 ኃይልን የሚያስታጥቀኝ እግዚአብሔር ነው፡ መንገዴንም ንጽሕ የሚያደርጋት፡ 33 እግሮቼን እንደ ዋልያ እግሮች የሚያበረታ፡ በከፍታ ቦታ የሚያቆመኝ፡ 34 እጆቼን ሠልፍ የሚያስተምር ፡ እርሱ ነው ። በክንዴም የናስ ቀስት አደረገ ። 35-ለደጎንነቴም-መታመኛ-ሰጠኝ፡-ቀኝህም-ተቀበለኝ።ትምህርትህ ለዘለዓለም ያፀናኛል ። የሚያስተምረኝም -ሁሉ- ተግሣፅ ነው። 36-አረማመዴን-በበታቼ-አሰፋሁ፡-ሰኩናዬ-አልደከመም። 37-ጠላቶቼን-አሳድዳቸዋለሁ፡-አይዛቸዋለሁ፡-እስካጠፋቸውም-ድረስ አልመለስም። 38 አስጨንቃቸዋለሁ፡ መቆም አይችሉም፡ ከእግሬም በታች ይወድቃሉ። 39 በሠልፍም ኃይልን- ታስታጥቀኛለህ፡- በበላዬ-የቆሙትን-በበታቼ ትጥላቸዋለህ።

_40 የጠላቶቼን ጀርባ ሰጠኸኝ፡ የሚጥሉኝንም አጠፋሃቸው ፡ 41 ጮኸ፡ የሚራራላቸውም አጡ። ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ- አልሰማቸውም። 42 በነፋስ ፊት እንዳለ ትቢያ እፈጫቸዋለሁ፡ እንደ አደባባይም ጭቃ እረግጣቸዋለሁ። 43 ከሕዝብ ክርክር አድነኝ፡ የአሕዛብም ራስ አድርገህ ትሾመኛለህ፡ የማላውቀው ሕዝብ ይገኛልኛል። 44 በጆሮ ሰምተው ተገዙልኝ። የባዕድ ልጆች-አረጁ፡ በመንገዳቸውም ተሰናከሉ። 45 46 እግዚአብሔር ሕያው ነው፡ አምላኬም ቡሩክ ነው። የመድኃኒቱም አምላክ ከፍ፡ ከፍ አለ። 47 አምላኬ በቀሌን ይመልስልኛል፡ አሕዛብን በበታቼ ያስገዛልኛል። 48 ከጠላቶቼ የሚታደገኝ እርሱ ነው። ከግፈኛ ሰው አድነኝ። 49 አቤቱ ስለዚህ በአሕዛብ ዘንድ አመሰግንሃለሁ፡ ለሰምህም እዘምራለሁ። 50 የንጉሡን መድኃኒት ታላቅ ያደርጋታል፡ ቸርነቱንም ለቀባው ለዳዊት፡ ለዘሩም እስከ ዘለሀለም ያደርጋል።

መዝ-፲፱/18: ፍጥረታት-የእግዚአብሔርን-ክብር ይገልጻሉ

1 ሰማያት--ይነገራ--ስብሐተ--እግዚአብሔር--ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ: የሰማይም ጠፈር የእጅን ሥራ ያወራል::
2 ቀን ለቀን ነገርን ታወጣለች: ሌሊትም ለሌሊት ጥበብን ትናገራለች :: 3 ቃላቸው ያልተሰማበት ነገር የለም: መናገርም የለም:: 4 ቃላቸውም ወደ ምድር ሁሉ ወጣ: ነገራቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ደረሰ:: 5 በፀሐይ ውስጥ ድንኳኑን አደረገ: እርሱም-እንደ- መ-ሽራ- ከአልፍኙ-ይወጣል:-በመንገዱ እንደሚራ መድ ዐርበኛ ደስ ይለዋል :: 6 አወጣጡ ከሰማያት ዳርቻ ነው:: መግቢያውም እስከ ዓለም ዳርቻ ነው:: ከትኩሳቱም የሚሰወር- የለም:: 7 የእግዚአብሔርን ሕግ ገጽሐ ነው: ነፍስንም ይመልሳል:: የእግዚአብሔር ምስክር የታመነ ነው+ ሕፃናትንም ጠቢባን ያደርጋል :: 8 የእግዚአብሔር ሥርዓት ቅን ነው+ ልብንም ደስ ያሰኛል:: የእግዚአብሔር ትእዛዝ ብሩህ ነው: ዓይኖችንም ያበራል :: 9 እግዚአብሔርን መፈራት ገጽሐ ነው: ለዘለዓለምም ይኖራል:: የእግዚአብሔር ፍርድ እውነትና ቅንነት በአንድነት ነው :: 10 ከወርቅና ከክቡር ዕንቁ ይልቅ ይወደዳል: ከማርና ከማር ወለላም ይልቅ ይጣፍጣል:: 11 አገልጋይህ ደግሞ ይጠብቀዋል: በመጠበቁም-በዙ ሞጋ ይቀበላል:: 12 ስሕተትን ማን ያስተውላታል? ከተሰወረ ጎጠኦት አንጸኝ : 13 ከልዩ ሰው አገልጋይህን አድነው:: ካልገዙኝ የዚያን ጊዜ ፍጹም አሆናለሁ:: ከታላቁም ጎጠኦት እንጸለሁ:: 14 የእንደበቴ ቃል ያማረ ይሁን: የልቤ-አሳብም ሁልጊዜ በፊት ነው: አቤቱ ረድኤቴ: መድኅኒቴም አንተ ነህ::

መዝ ፲፱/19. ስእለትና መገ ይዞ ለሚቀርብ ሰው የሚጸለይ ቃል

1 ይስማዕክ እግዚአብሔር በዕለተ ምንዳኔክ =በመከራህ ቀን እግዚአብሔር ይስማህ : የያዕቆብ አምላክ ስም ይቁምልህ ::
2 ከመቅደሱ ረድኤትን ይላክልህ: ከጽዮንም ይቀበልህ ::
3--መሥዋዕትህን ያስብልህ: ቁርባንህንም ያለምልምልህ ::
4 እግዚአብሔር የልብህን ፍላጎት ይስጥህ: እንደልብህ ይስጥህ: ፈቃድህንም ሁሉ ይፈጽምልህ:: 5 በማዳንህ ደስ ይለናል

በእግዚአብሔር በአምላካችን ስም ከፍ: ከፍ እንላለን:: ልመናህን ሁሉ እግዚአብሔር ይፈጽምልህ:: 6 እግዚአብሔር የቀባውን እንዳዳነው-ዛሬ-ዐወቅሁ:: ከሰማይ መቅደሱ ይመልስለታል:: በቀኙ የማዳን-ኃይል-አለ:: 7 እነዚያ በፈረሶችና በሠረገሎች ይታመናሉ: እኛ ግን በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ከፍ: ከፍ እንላለን:: 8-እነርሱ:-ተሰነካክለው ወደቁ:-እኛ--ግን ተነሣን: ፀንተንም ቆምን:: 9 አቤቱ-ንጉሥን-አድነው:-በጸሎት-በምንጠራህ-ቀን-ስማን:

መዝ-፳-/20: የድል-ባለቤት-እግዚአብሔር

1-እግዚአ በኃይልክ ይትፌሣሕ ንጉሥ=አቤቱ በኃይልህ ንጉሥ ደስ ይለዋል: በማዳንህም እጅግ ሐሤትን ያደርጋል:: 2 የልቡን ፈቃድ-ሰጠኸው:-የከንፈሮቹን ልመና አለከለክልኸውም:: 3 በበጎ በረከት ደርሰህለታልና:: ከክቡር ዕንቁ የሆነ ዘውድንም-በራሱ-ላይ-አኖርህ:: 4-ሕይወትን-ለመነህ: ሰጠኸውም:: ለረጅም-ዘመን-ለዘለዐለሙ:: 5--በማደንህ--ክብሩ--ታላቅ -ነው:- ክብርና-ምስጋናን ጨመርህለት:: 6 የዘለዓለም በረከትን ሰጥተኸዋልና: በፊትሁ-ደስታ-ደስ- ታሰኝዋለሁ:: 7-ንጉሥ-በእግዚአብሔር-ተማምኗልና:- በልዑል-ምሕረት-አይናወጥም:: 8-እጅህ-ጠላቶችህን-ሁሉ-ታግኛ ቸው: ቀኝህም-የሚጠሉህን-ሁሉ-ታግኛቸው:: 9--ፊትሁ--በተቁጣ ጊዜ-እንደ- እሳት-አቶን-አድርጋቸው:: 10--ፍሬያቸውን-ከምድር:- ዘራቸውንም- ከሰው- ልጆች-አጥፋ:: 11--ከፋትን-በአንተ--ላይ ዘር ግተዋልና:-መወለን -የማቻላቸውን-ምክር-ዐሰቡ :: 12-ወደ ጌላ ቸው ትመልሳቸዋለህ :-ፊታቸውን-ለመዓትሁ-ጊዜ ታዘጋጃለህ:: 13--ታላቅነትህንና-የኃይልህን-ብርታት-በማመስገን እንዘምራለን:

መዝ ፳፩ /21: የሐዘንና የመከራ ጊዜ ጸሎት

1 አምላኪየ:-አምላኬ-ነጽረኒ-ወለምንት-ጎደገኒ?-አምላኬ: አምላኬ ተመልከተኝ: ለምንስ ተውኸኝ? የኃጢአቴ ቃል እኔን ከማዳን የራቀ ነው:: 2 አምላኬ ሆይ! በቀን ወደ አንተ እመካለሁ:: አልሰማኸኝም: በሌሊትም በፊትህ አላሰብኸኝም:: 3-በእስራኤል የተመሰገንህ-አንተ-ግን- በቅዱሳንህ- አድረህ-ትኖራለህ:: 4 አባቶቻችን አንተን ተማምነው-ኖሩ:-ተማመኑብህ አንተም አዳንኳቸው:: 5-ወደ አንተ ጭኝ ዳኝም : በንታም ተማምነው አላፈሩም ::

6 እኔ ግን እንደ ትል ነኝ፡ ሰውም አይደለሁም። በሰው ዘንድ የተናቅሁ በሕዝብም ዘንድ የተዋረድሁ-ነኝ። የሚያዩኝ-ሁሉ-ይጠቃቀሱ-ብኛል፡ ራሳቸውንም እየነቀነቁ በከንፈሮቻቸው እንዲህ ይላሉ።8-“በእግዚአብሔር-ታምኗልና -እርሱም -ሊያድነው ከወደ ደው ያድነው”። 9 አንተ ከሆድ አውጥተኸኛልና ፡ በእናቴ ጡት ሳለሁም በአንተ ታመንሁ ። 10 ከማሕፀን ጀምሮ በአንተ ላይ ተጣልሁ፡ከእናቴ ማሕፀን ጀምረህ አንተ-አምላኬ ነህ 11-ሰመጩ ነቅ ተቃርቤአለሁ፡ የሚረዳኝ የለምና ከእኔ አትራቅ፤ 12 ብዙ በሬዎች ከበቡኝ፡ የሰቡትም ፍሪዳዎች ያዙኝ። 13 ለመንጠቅ እንደሚያሸምቅ አንበሳ በላዬ አፋቸውን ከፈቱ። 14 እንደ ውሃ ፈሰሰሁ። አጥንቶቼም ሁሉ ተለያዩ፡ ልቤ እንደ ሠም ሆኖ በሆዴ መካከል ቀለጠ። 15 ‘ኃይሌ እንደ ገል ደረቀ። ምላሴም በጉሮሮዬ ተጣጋ፡ ወደ ሞትም አፈር አወረድክኝ።

16-ብዙ-ውሾችም-ከበቡኝ፡-የክፉዎች-ማኅበርም -ያዙኝ እጆቼንና እግሮቼን ቸነክሩኝ ። 17-አጥንቶቼንም ሁሉ ቁጠሩ። እነርሱም አውቀው ቸል አሉኝ። 18 ልብሶቼን ለራሳቸው ተከፋፈሉ፡ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ። 19 አንተ ግን አቤቱ ከእኔ አትራቅ፡ እኔን ለመርዳት ተመልከት። 20 ነፍሴን አድናት፡ ብቸኝነቴንም ከውሾች እጅ። 21 ከአንበሳ አፍ አድነኝ፡ ብቸኝነቴንም-አንድ-ቀንድ-ካለው።21-ስምህን-ለወንድሞቼ እነግራለሁ፡ በጉባዔ መካከል አመለግንሃለሁ። 23 እግዚአብሔርን የምትፈሩት አመለግኑት፡ የያዕቆብ ዘር ሁላችሁም አክብሩት፡ የእስራኤል ዘር ሁላችሁም ፍሩት። 24 የድሃውን ልመና አልናቀምና፡ ቸልም አላለምና። ፊቱንም ከእኔ አልመለሰምና። እኔ ግን በጮኹህ ጊዜ ሰማኝ። 25 በታላቅ ጉባኤ ክብሬ ከአንተ ዘንድ ነው ። እርሱንም በሚፈሩት ፊት ስእለቴን እለጣለሁ ። 26 ችግረኞች ይበላሉ፡ ይጠግባሉም። እግዚአብሔርን የሚሹት ሁሉ ያመለግኑታል ። ልባቸው ለዘለዓለም ሕያው ይሆናል። 27 የምድር ዳርቻዎች ሁሉ ያስቡ፡ ወደ እግዚአብሔርም ይመለሱ።የአሕዛብ-ነገዶች-ሁሉ-በፊቱ-ይሰግዳሉ። 28 መንግሥት ለእግዚአብሔር ነውና እርሱ አሕዛብን ይገዛል። 29 የምድር

ደንዳኖች ሁሉ ይበላሉ፡ ይሰግዳሉ፡ ወደ መሬት የሚወርዱት ሁሉ በፊቱ ይሰግዳሉ፡ ነፍሴ ስለ እርሱ በሕይወት ትኖራለች ። 30- ዘሬም-ሁሉ- ለርሱ- ይገዛለታል። የምትመጣው-ትውልድ-ለእግዚአብሔር-ትነግራዋለች፡31-የሚወለደው ሕዝብ ልጆቹ እግዚአብሔር ያደረገውን የጽድቅ ሥራውን ይናገራሉ።

መዝ ጳጂ /22. የእግዚአብሔር ጠባቂነት

1 እግዚአብሔር ይሬእየኒ ወአልቦ ዘየጎጥአኒ፡ ውስተ ብሔር ሥዑር ህየ ያጎድረኒ= እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፡ የሚያሳጣኝም የለም። 2 በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፡ በዕርፍት ውሃ ዘንድ አሳደገኝ። 3 ነፍሴን መለሳት። ስለ ስሙ በጽድቅ መንገድ መራኝ።4 በሞት ጥላ መካከል ባልፍ እንኳ አንተ ከእኔ ጋር ነህና-ከፋውን-አልፈራም። በትርህና- ምርኩዝህ -እነርሱ ያጽናኑኛል። 5 በፊቱ ገበታን አዘጋጀህልኝ። በሚያሰቃዩኝ ሰዎች ፊት ለፊት እራሴን በዘይት ቀባህ።-ጽዋህም-የተትረፈረፈ-ስለሆነ-ያረካል። 6 በእግዚአብሔር ቤት ለረጅም ዘመን እኖር ዘንድ፡ ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተለኝ።

መዝ ጳጅ /23: የልብ ንጹሕ ሰው ጸሎት

1 ለእግዚአብሔር ምድር በምልአ=ምድር በመላዋ የእግዚአብሔር ናት፡ ዓለምና በእርሷም የሚኖሩ ሁሉ።2 እርሱ በባሕርኝ መሥርቷታልና፡-በፈላሻችም አጽንቷታል። 3 ወደ እግዚአብሔር ተራራ ማን ይወጣል? በተቀደሰ ስፍራውስ ውስጥ ማን ይቆማል? 4 ልቡ ንጹሕ የሆነ፡ እጆቹም የነጹና ለግል ጥቅሙ ከንቱን ነገርን (ጎቦን) ያልተቀበለ ፡ ለባልጀራውም በሽንገላ ያልማለ። 5 እርሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ በረከትን ይቀበላል፡ ምሕረቱም ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ። 6 ይህቺ ትውልድ-እርሱን-ትሻለች።-የያዕቆብን-አምላክ ፊት ትፈልጋለች ። 7 እናንተ መኳንንት በሮችን ክፈቱ፡ የዘለዓለም ደጆችም ይከፈቱ፡ የክብር ንጉሥም ይግባ፡ 8 ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው? ብርቱና ጎያል እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በጦርነት ኃያል ነው። 9 እናንተ መኳንንት በሮችን ክፈቱ፡ የዘለዓለም ደጆችም ይከፈቱ፡ የክብርም ንጉሥ ይግባ ። 10 ይህ

የክብር ንጉሥ ማን ነው? ኃይል የሆነ አምላክ እግዚአብሔር እርሱ የክብር ንጉሥ ነው ።

መዝ ፳፬ /24: ከአደጋ ተጠብቆ ስለመኖር

1-ጎቤክ አንቃእዶኩ ነፍስየ አምላኪያ=አቤቱ አምላኬ ወደ አንተ ነፍሴን አነሣለሁ።2 አቤቱ አንተን ታመንሁ። ለዘለዓለም አልፈር።-ጠላቶቼም-በእኔ-አይሳቁብኝ።3-አንተን ተስፋ የሚያደርጉ አያፍሩምና። በከንቱ የሚበድሉኝ ሁሉ ዘወትር ይፈሩ።-4 አቤቱ መንገድህን አመልክተኝ። ፍላጋህንም አስተምረኝ። 5 በእውነት ምራኝ።-አስተምረኝም።-አንተ-አምላኬና መድሃኒቱ ነህና ዘወትር አንተን-ተስፋ-አድርጌአለሁና።-6 አቤቱ ቸርነትህን አስብ። ምሕረትህ- ለዘለዓለም ነውና።7-የልጅነቴን ኃጢአትና ስንፍናዬን አታስብብኝ። አቤቱ ስለቸርነትህ ብዛት እንደምሕረትህ አስበኝ። 8 እግዚአብሔር ቸር፡ ጸድቅም ነው።ስለዚህ የሚሳሳቱትን በመንገዱ ይመራቸዋል። 9--ለየዋሃን ፍርድን ያስተምራቸዋል። 10 ቃል ኪዳንንና ምስክሩን ለሚፈልጉ የእግዚአብሔር መንገድ ሁሉ ይቅርታና እውነት ነው። 11 አቤቱ ሰለ ስምህ ስትል ብዙ ኃጢአቱን ሁሉ ይቅር በለኝ ። 12 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማነው? እርሱ በሚመርጠው መንገድ ይመራዋል። 13 ነፍሱ በመልካም ታድራለች። ዘሩም ምድርን ይወርሳል። 14 እግዚአብሔር ለሚፈሩት ኃይላቸው ነው። የእግዚአብሔር ስም ለሚጠሩት-ሁሉ ነው።ሕጉንም ያስተምራቸዋል። 15 ዓይኖቼ ሁልጊዜ ወደ እግዚአብሔር ናቸው። እርሱ እግሮቼን ከወጥመድ ያወጣቸዋልና። 16 ፊትህን ወደ እኔ አድርግ፡ ማረኝም። እኔ ብቸኛ ድሃ ነኝና። 17 የልቤ ሐዘን ብዙ ነውና ከጭንቀቱ አውጣኝ ። 18 ድካሜንና መከራዬን እይ፡ ኃጢአቴንም ሁሉ ይቅር በለኝ። 19 ጠላቶቼ እንደበዙ እይ፡ በግፍም ጥልን ተጣልተውኛል። 20 ነፍሴን ጠብቃት፡ አድናትም። አንተን ታምኛለሁና አልፈር። 21 አቤቱ አንተን-ተስፋ-አድርጌአለሁና-የዋሃንና-ቅንፍኝ-ተከትለውኛል።-22 እግዚአብሔር እስራኤልን ከመከራ ሁሉ ያድነዋል።

መዝ ፳፭ /25: የዋህ የሆነ የትሑት ሰው ጸሎት

1 ፍታሕ ሊተ እግዚአ እስመ አንሰ በየዋሃትየ አሐውር=አቤቱ እኔ በየዋህነቴ እኖራለሁና ፍረድልኝ። እንዳልደክም በእግዚአብሔር አመንኩ። 2 አቤቱ ፈትነኝ፡ መርምረኝም። ኩላሊቴንና ልቤን ፈትን። 3 ምሕረትሕ በዓይኔ ፊት ነው። በማዳንህ ደስ አለኝ። 4 በከንቱ ሽንጎ አልተቀመጥሁም፡ ከዓመፀኞችም ጋር አልገባሁም። 5 የክፉዎችን ማኅበር ጠላሁ። ከከዳተኞችም ጋር አልቀመጥሁም። 6-እጆቼን-በንጽሕና-አጥባብሁ።-አቤቱ መሠዊያ ህን-አዘራለሁ። 7 የምስጋናህን ቃል እሰማ ዘንድ፡ ተአምራትህንም ሁሉ እነግር ዘንድ።8 አቤቱ የቤትህን ጌጥ፡የክብርህንም ማደሪያ-በታ-ወደድሁ።9-ከኃጢአተኞች-ጋር-ነፍሴን፡ ከደም ሰዎች ጋር ሕይወቴን አትጣላት። 10 በእጃቸው ተንኮል አለባቸው፡ ቀኝ እጃቸውም መማለጃን (ጉቦን) ተሞልታለች።11-እኔ ግን በየዋህነቴ እኖራለሁ።አቤቱ-አድነኝ፡ ይቅርም በለኝ።12-እግሮቼ-በቅንነት-ቆመዋልና-አቤቱ-በማኅበር አመሰግንሃለሁ።

መዝ ፳፮ /26: እግዚአብሔር ከአደጋ አዳኝ ስለመሆኑ

1--እግዚአብሔር-ያበርሀ-ሊተ -ወያድህነኒ፡ ምንትነ- ያፈርሃኒ= እግዚአብሔር-ያበራልኛል፡-ያድነኛልም።ምን-ያስፈራኛል? እግዚአብሔር-የሕይወቴ-መታመኛው-ነውና-ምን-ያስደነግጠኛል?-2 ክፉዎች ሥጋዬን ይበሉ ዘንድ በቀረቡ ጊዜ፡ የሚያሰቃዩኝ እነዚያ ጠላቶቼ-ደከመው-ወደቁ። 3 -ሠሪዊትም-ቢጣላኝ፡-ልቤ አይፈራብብኝም፡ ሠሪዊትም-ቢከቡኝ፡ በእርሱ-እተማመናለሁ። 4-እግዚአብሔርን-አንዲት-ነገር-ለመንሁት :-ያችንም-አሻለሁ፡-ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውንም አይ ዘንድ፡ በቤተ መቅደሱ አገለግል-ዘንድ--እውዳለሁ።-5-በመከራዬ-ቀን-በድንኳኑ ሸሽጎኛልና፡ በድንኳኑም መሸሸጊያ ሰውሮኛልና። በዓለትም ላይ ከፍ፡ ከፍ አድርጎኛልና። 6 አነሆ አሁን እግዚአብሔር በጠላቶቼ ላይ ራሴን ከፍ፡ ከፍ አደረገ። ድንኳኑን እየዞርሁ መሥዋዕትን ሠዋሁ። እልልም አልሁለት፡ እግዚአብሔርን አመስግናለሁ። እዘምርለታለሁም። 7 አቤቱ ወደ አንተ የጮኸትን ቃሴን

ሰማኝ፡ ማረኝ፡ አድምፀኝም። 8 ልቤ አንተን አለ፡ ፊትህን ፈለግሁ፡ አቤቱ ፊትህን አሻለሁ። 9 ፊትህን ከእኔ አትመልስ፡ ተቆጥተህ ከአገልጋይህ ፈቀቅ አትበል፡ ረዳት ሁነኝ፡ አትጣለኝ። አምላኬና--መድኅኒቱ -ሆይ! -ቸል-አትበለኝ። 10 -አባቴና እናቴ ጥለውኛልና ፡ እግዚአብሔር ግን ተቀበለኝ ። 11-አቤቱ መንገድ ህን-አስተምረኝ፡-ስለጠላቶቼ መንገድህን ምራኝ። 12 ለሚያስጨንቁኝ-ፈቃድ-አሳልፈህ አትስጠኝ። የሐሰት ምስክሮች በዓመፅ ተነሥተውብኛልና፡-ሐሰትም--የዓመፅ-ራስ-ነው። 13 የእግዚአብሔርን-ቸርነት-በሕይወጥን-ምድር-አይ-ዘንድ-አምናለሁ። 14 እግዚአብሔርን-ተስፋ-አድርግ፡-በርታ፡-ልብህንም-አፅንተህ-እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ ።

መዝ ፳፯/27: የእግዚአብሔርን እርዳታ ስለማግኘት

1 ኅቤክ እግዚአ ጸራሕኩ አምላኬ የ ወኪትጸመመኒ= አቤቱ አምላኬ ሆይ! ወደአንተ እጮሃለሁ፡ ቸልም አትበለኝ። ቸል ብትለኝ ግን ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱት እሆናለሁ። 2 በቤተ መቅደስህ እጆቼን ባነሣሁ ጊዜ ወደ አንተ የጮኸትን የልመናዬን ቃል ሰማ። 3 ከነጥአን ጋር-ነፍሴን አትውሰዳት፡ ክፋት በልባቸው እያለ ከባልጀራቸው ጋር ሰላምን ከሚናገሩ ክፋ አድራጊዎች ጋር አትጣለኝ። 4 እንደ ሥራቸውና እንደ ሐሳባቸው ክፋት የእጃቸውን ስጣቸው፡ እንደ እጃቸውም ሥራ ክፈላቸው፡ ፍርዳቸውን በራሳቸው ላይ መልስ። 5 የእግዚአብሔርን ሥራ፡ የእጆቼንም ተግባር አላሰቡምና። አፍርሳቸው እንጂ-አትሥራቸው ።-6-የልመናዬን-ቃል-ለምቶኛልና እግዚአብሔር ይመስገን! 7 እግዚአብሔር እረዳቴና መታመኛዬ ነው። ልቤ በእርሱ ታመነ። እርሱ ስለሚረዳኝ፡ ሥጋዬ ሰመለመ። በፈቃዴም አምነዋለሁ። 8 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ኃይላቸው ነውና። ለመሲሐም የመድኃኒቱ መታመኛ ነው። 9 ሕዝብህን ሁድን፡ ርስትህንም ባርክ፡ ጠብቃቸውም፡ ለዘለዓለሙም ከፍ፡ ከፍ አድርጋቸው።

መዝ-፳8/28: ብርቱ የሆነ የእግዚአብሔር ቃል /ድምፅ

1-አምጽኩ-ለእግዚአብሔር ውሱደ አማልክት=የአማልክት ልጆች ሆይ! ለእግዚአብሔር አምጡ፡ የጊደሮችን ጥጃ ለእግዚአብሔር አምጡ፡ ክብርና ምስጋናን ለእግዚአብሔር ስጡ። 2 የሰሙን ክብር ለእግዚአብሔር ስጡ፡ በቅድስናው ስፍራ ለእግዚአብሔር ስገዱ። 3 የእግዚአብሔር ቃል በውጥኝ ላይ ነው። የክብር አምላክ አንገጥዳገደ። እግዚአብሔር በብዙ ውጥኝ ላይ ነው። 4 የእግዚአብሔር ቃል በኃይል ነው፡ የእግዚአብሔር ቃል በታላቅ ክብር ነው። 5 የእግዚአብሔር ቃል ዝግባን ይሰብራል። እግዚአብሔር-የሊባናስን-ዝግባ ይቀጠቅጣል። 6-እንደ ሊባናስ ላም ያከሳዋል። ተወዳጅ ግን አንድ ቀንድ እንዳለው ርኬም ልጅ ነው። 7-የእግዚአብሔር-ቃል-የእሳቱን-ነበልባል-ይቆርጣል ። 8 የእግዚአብሔር ቃል ምድረበዳውን-ያናውጣል። እግዚአብሔር-የቃዴስን-ምድራ-በዳ-ያናውጣል። 9-የእግዚአብሔር-ቃል-ዋልያዎችን-ያጠነክራቸዋል። ዛፎችን (ጫካውን) ይገልጣል። ሁሉም በመቅደሱ ምስጋናን ይላል። 10 እግዚአብሔር የጥፋት ውሃን-ሰብስቦአል፡-እግዚአብሔር-ለዘላለም ይነግሣል። 11-እግዚአብሔር ለሕዝቡ ኃይልን ይሰጣል፡ እግዚአብሔር ሕዝቡን በሰላም ይባርካቸዋል።

መዝ ፳፱/29: በእግዚአብሔር አዳኝነት መተማመን

1 አአኩተክ እግዚአ እስመ ተወከፍከኒ=አቤቱ ተቀብሎኸኛልና የጠላቶቼም መዘባበቻ አላደረግኸኝምና አመሰግንሃልትሁ ። 2 አቤቱ አምላኬ ፡ ወደ አንተ ጨኸሁ፡ ይቅርም አልኸኝ፡ 3 አቤቱ ነፍሴን ከሲኦል አወጣሃት፡ ወደ ጉድጓድም ከሚወርዱ ሰይተህ አዳንኸኝ። 4 ጸድቃን ሆይ ! ለእግዚአብሔር ዘምሩ። ለቅድስናውም መታሰቢይ ምስጋና አቅርቡ። መቅሠፍቱ የሚነሣ ከቀጣው ነውና፡ መዳንም ከፈቃዱ የሚገኝ ነውና። ማታ ለቅሶ ይሰማል፡ ጥዋት ግን ደስታ ይሆናል። 6 እኔም በደስታዬ “ለዘለዓለም አልታወክም አልሁ”። 7 አቤቱ በፈቃድህ ለሕይወቴ ኃይልን ሰጣት። ፊትህን መለስህ፡ እኔም ደነገጥሁ። አቤቱ ወደ አንተ ጮኸሁ፡ወደ አምላኬም ለመንሁ። 9 ወደ ሲኦል ብወርድ

በደሜ ምን ጥቅም ይገኛል? አፈር ያመሰግንሃልን? ጽድቅህንስ ይናገራልን? 10--እግዚአብሔር-ሰማ:-ይቅርም-አለኝ:: እግዚአብሔር ረዳቱ ሆነኝ:: ክብራ እንዲዘምርልህና እንዳልደነግጥም እርዳኝ: ለዘለዓለም አመሰግንሃለሁ::

መዝ-፴/30: በእግዚአብሔር የመታመን መዝሙር

1 ኪያክ ተወክልኩ እግዚአ ወኢይትሐፍር ለዓለም=አቤቱ ባለንተ ታምኛለሁና:-የጠላቶቼም-መዘባበቻ-አላደረከኝምና-አመሰግንሃለሁ::
2 አቤቱ-አምላኬ ሆይ! ወደ አንተ ጮኸሁ:-ይቅርም አልኸኝ:: 3 አቤቱ ነፍሴን ከሲኦል አወጣሃት: ወደ ጉድጓድም ከሚወርዱት ለይተህ አዳንኸኝ :: 4 ጸድቃን ሆይ! ለእግዚአብሔር-ዘምሩ:: ለቅድስናው-መታሰቢያ-ምስጋና አቅርቡ::5 መቅሠፍቱ ከቁጣው የመጣ ነውና:: መዳንም ከፈቃዱ ነው:: ማታ ለቅሶ ይሰማል: ጠዋት ግን ደስታ ይሆናል:: 6 እኔም በደስታዬ “ለዘለዓለም አልታወክም” አልሁ:: 7 አቤቱ በፈቃድህ ለሕይወቴ ኃይልን ሰጣት:: ፊትህን መለስህ: እኔም ደነገጥሁ:: 8 አቤቱ ወደ አንተ ጮኸሁ: ወደ አምላኬም ለመንሁ:: 9 ወደ ጥፋት ብወርድ በደሜ ምን ጥቅም ይገኛል? አፈር ያመሰግንሃልን? ጽድቅህንስ ይናገራልን? 10 እግዚአብሔር ሰማ: ይቅርም አለኝ:: እግዚአብሔር ረዳቱ ሆነልኝ:: 11 ልቅሶዬን መልስህ ደስ አሰኘኸኝ:: ማቂን ቀደህ: ደስታን አስታጠቅኸኝ:: 12 ክብራ እንዲዘምርልህ:-እንዳልደነግጥም- አድርገሃልና :-አቤቱ-አምላኬ ሆይ!-ለዘለዓለም አመሰግንሃለሁ::

መዝ ፴ /30: የእግዚአብሔር ፍትሕና ቸርነት

1 ኪያክ ተወክልኩ እግዚአ ወኢይትሐፈር ለዓለም=አቤቱ አንተን ታመንሁ: ለዘለዓለም አልፈር: በጽድቅህም አስጥለኝ: አድነኝም:: 2 ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል: ፈጥነህም አድነኝ:: ታድነኝም ዘንድ አምላኬ መድኅኒቴና የመጠጊያዬ ቤት ሁነኝ:: 3 ኃይሌና መጠጊያዬ አንተ ነህና ስለ ስምህ ምራኝ: መግባኝም:: 4 አቤቱ አንተ ረዳቱ ነህና: ከሰወሩብኝ ካዚያች ወጥመድ አወጣኝ:: 5 በእጅህ ነፍሴን አደራ አሰጣለሁ: የጽድቅ አምላክ

እግዚአብሔር ተቤኸኝ:: 6 ከንቱን ነገር የሚጠብቀውን ሁሉ ሁልጊዜ ጠላህ: እኔ ግን በእግዚአብሔር ታመንሁ:: 7 በትድግ ናህ ደስ ይለኛል: ሐሣትም አደርጋለሁ:: መከራዬን አይተሃልና: ነፍሴንም ከጭንቀት አድናሃታልና :: 8 በጠላቱ እጅ አልዘጋኸኝም: በሰፊም ስፍራ እግራቼን አቆምሁ:: 9 ተቸግራአለሁና አቤቱ ይቅር በለኝ:: ዓይኔም ከቁጣህ የተነሣ ታወከኝ:: ነፍሴም ሆዴም እንደዚሁ:: 10 ሕይወቴ በመከራ አልቋልና: ዘመኔም በጨኸት: ኃይሌም በችግር ደክመ: አጥንቶቼም ሁሉ ተናወጡ:: 11 በጠላቶቼ ሁሉ ዘንድ ተሰደብሁ:: ይልቁንም በግራቤቶቼ ዘንድ: ለዘመዶቼም አስፈሪ ሆንሁ:: በሜዳ ያዩኝም ከእኔ ሸሹ:: 12 እንደ ሞተ ሰው ከልብ ረሱኝ:: እንደጠፋ ዕቃ ሆንኩ:: 13 በዙሪያዬ የከበቡኝን ድምፅ ሰምቼአለሁና: በላዩ በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ: ነፍሴንም ለመንጠቅ በተማከሩ ጊዜ:: 14 አቤቱ እኔ-ግን-በአንተ-ታመንሁ:“አንተ አምላኬ ነህና” አልሁ::15-ርስቴ በእጅህ ነው: ከጠላቶቼ እጅና ከከበቡኝ አድነኝ:: 16 ፊትህን በአገልጋይህ ላይ አብራ: ስለምሕረትህም አድናኝ:: 17 አቤቱ አንተን ጠርቼአለሁና አልፈር: ሽንጋዎችም ይፈሩ:: ወደ ሲኦልም ይወረዱ:: 18 በትዕቢትና በንቀት በጸድቅ ሰው ላይ ዓመግን የሚናገሩ የሽንገላ ከንፈሮች ወዮላቸው:: 19-አቤቱ እንደ ቸርነትህ ብዛት የሚፈሩህን ሰወርሃቸው:: በሰው ልጆች ፊት የሚታመኑብህንም አዳንሃቸው:: 20 በፊትህም ጥላ ከሰው ክርክር-ትታዳጋቸዋለሁ:: በመጋረጃህ ካንደበት ሽንገላ ትሸፍንላቸዋለሁ::21 በመከራዬ ጊዜ ምሕረቱን በእኔ ላይ የገለጠ እግዚአብሔር ይመስገን:: 22 እኔስ “ከዓይኖችህ ፊት ተጣልሁ” ብዬ ነበር:: ስለዚህ ወደ እርሱ የጮኸትን የልመናዬን ቃል ሰማ:: 13 ጸድቃን ሆይ! ሁላችሁም እግዚአብሔርን ወደዱት:: እግዚአብሔር ጽድቅን ይሻልና :: ትዕቢትንም የሚሹትን ፈጽሞ ይበቀላቸዋል :: 24-በእግዚአብሔር-የምትታመኑ-ሁሉ-ታገሡ:-ልባችሁንም አፅኑ:

መዝ ፴፩ /31: በደልን በመናዘዝ የሚቀርብ ጸሎት—

1 ብፁዓን እስ ተጎድጎ ሎሙ-ጎጢአቶሙ=ጎጢአታቸው የተተወላቸውና እግዚአብሔር በደላቸውን ሁሉ ያልቆጠረባቸው ስዎች ብፁዓን ናቸው። 2 እግዚአብሔር በደሉን የማይቆጥር በትና በልቡም ሽንገላ የሌለበት ሰው ብፁዕ ነው። 3 ሁልጊዜ ከመጫ የተነሣ ዝም ስል አጥንቶቹ አረጁ። 4 በቀንና በሌሊት እጅህ ከብዳብኛሶችና እሾህ በወጋኝ ጊዜ ወደ ጉስቆልና ተመለስኩ። 5 ጎጢያቴን ነገርኩህ፡ በደሌንም አልሸሸኩህም፡ “ስለ ጎጢአቴ ወደ እግዚአብሔር እራሴን እከሥሃለሁ” አልሁ። አንተም የልቤን ሽንገላ ተውልኝ። 6 ስለዚህ ጻድቅ ሁሉ በምቼ ጊዜ ወዳንተ ይጸልያል፡ ነገር ግን ብዙ የጥፋት ውሃ ወደ አንተ አይቀርብም። 7 አንተ በዚህ ካገኘችኝ መከራዬ መሸሸጊያዬ ነህ። ከከበቡኝም ታድነኝ ዘንድ ደስታዬ ነህ። 8 “እስተምርሃለሁ፡ በምትሄድባትም በዚያች መንገድ አፀናሃለሁ። 9 ይኖቹን በአንተ ላይ አፀናለሁ” ብለሃልና። 9 በልባብና በልገም ጉንጫቸውን እንደሚለጉሟቸውና ልብ እንደሌላቸው እንደፈረሰና እንደ በቅሱ አትሁኑ። 10 የጋጥአን መቅሠፍታቸው ብዙ ነው፡ በእግዚአብሔር የሚታመኑትን ግን ይቅርታ /ምሕረት ይከባቸዋል ። 11 ጻድቃን ሆይ በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፡ ሐሜትም አድርጉ፡ ልባችሁም የቀና ሁላችሁ መመኪያችሁ እርሱ ይሁን።

መዝ ፴፫/32: የእግዚአብሔር ቸርነት

1 ተፈሥሐ ጻድቃን በእግዚአብሔር =ጻድቃን ሆይ! በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፡ ለቅኖችም ክብር ይገባል። 2 እግዚአብሔርን በመስንቆ አመስግኑት፡ ዐሥር አውታርም ባለውም በበገና ዘምሩለት። 3 አዲስ ምስጋናንም አመስግኑት፡ በእልልታም መልካም ዝማሬ ዘምሩለት። 4 የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነውና ሥራውም ሁሉ በእምነት ነውና። 5 እግዚአብሔር ጽድቅንና-ምጽዋት-መስጠትን ይወዳል። የእግዚአብሔር ምሕረት ምድርን ሞላ። 6 በእግዚአብሔር ቃል ሰማዮች ፀኑ፡ ሠራዊታቸውም--በእፉ-እስትንፋስ። 7 በባሕሩ ውሃ እንደ አቁማዳ የሚሰበስበው፡ በቀላዮችም መዝገቦች የሚያያረው እርሱ ነው።

8 ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን ትፈራዋለች። በዓለም የሚኖሩ ሁሉ ከእርሱ የተነሣ ይደነግጣሉ። 9 እርሱ ተናግሮአልና ሆኑ፡ እርሱ አዘዘ ተፈጠሩም። 10 እግዚአብሔር የአሕዛብን ምክር ይመልሳል። የሕዝቡንም ሐሳብ ይመልሳል። የአለቆችንም ምክራቸውን-ያስረሳቸዋል። 11-የእግዚአብሔር-ምክር-ግን ለዘላለም ፀንቶ ይኖራል ፡ የልቡም -ሐሳብ ለልጅ ልጅ ነው። 12 እግዚአብሔር አምላኩ የሆነለት ሕዝብ ብፁዕ ነው። እርሱ ለርስቱ የመረጠውም ሕዝብ የተባረከ ነው። 13 እግዚአብሔር ከስማይ ተመለከተ፡ የሰውንም ልጆች ሁሉ አየ። 14 ከተዘጋጀው የመቅደሱ አዳራሽ ሆኖ በምድር ወደሚኖሩት ሁሉ ተመለከተ። 15 እርሱ ብቻውን ልባቸውን የሠራ፡ ሥራቸውንም ሁሉ የሚያውቅ እርሱ ነው። 16 ንጉሥ በሠራዊቱ ብዛት አይድንም፡ ኃያል ሰውም በኃይሉ ብዛት አይድንም፡ ፈረስም ከንቱ ነው፡ አያድንም፡ በኃይሉ ብዛት አያመልጥም። 18 እነሆ የእግዚአብሔር--ዓይኖች-ወደሚፈሩት-ናቸው። በምሕረቱም ወደሚታመኑ። 19-ነፍሳቸውን-ከሞት-ያድናታል፡-በረኃብም-ጊዜ-ይመግባቸዋል። 20 ነፍሳችን እግዚአብሔርን ተስፋ ታደርገዋለች፡ ረዳታችንና መጠጊያችን እርሱ ነውና። 21 ልባችንም በእርሱ ደስ ይለዋልና፡ በቅዱስ ስሙም ታምነናል። 22 አቤቱ በአንተ እንደታመንን ምሕረትህ በእኛ ላይ ትሁን !

መዝ ፴፫ /33: ስለፍትሕና አምላካዊ ቸርነት መማፀኛ

1. እባርኮ ለእግዚአብሔር በኩሉ ጊዜ=እግዚአብሔርን ሁልጊዜ አመስግነዋለሁ። ምስጋናውም ሁሉ ከእኔ አይለይም። 2 ነፍሴም በእግዚአብሔር ትከብራለች፤ ደጋግ ስዎችም ሰምተው ደስ ይበላቸው። 3 እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ከፍ፡ ከፍ አድርጉት፡ በአንድነትም ስሙን ከፍ፡ ከፍ እናድርግ። 4 እግዚአብሔርን ፈለግሁት፡ መለስልኝም። ከመከራዬም ሁሉ አዳነኝ። 5 ወደ እርሱ ቅረቡ ፡ እርሱም ያበራላችሁልና ፊታችሁ አያፍርም ። 6 ይህ ችግረኛ ጮኽ፡ እግዚአብሔርም ሰማው፡ ከመከራውም ሁሉ አዳነው። 7 የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች

ዙሪያ-ይሠፍራል፡-ያድናቸውማል፡፡8 እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ ቀምሳችሁ ዕውቁ ፡ በእርሱም የሚታመን ሰው ብፁዕ ነው፡፡ 9-እግዚአብሔርን የሚፈሩት ችግር የለባቸውምና፡ ቅዳሳን ሁሉ እግዚአብሔርን ፍሩት፡፡ 10 ባለጠጎች ደኸዩ፡ ተራቡም እግዚአብሔርን የሚፈልጉ ስዎች ግን ከመልካም ነገር ሁሉ ተቸግረው አያውቁም፡፡ 11 እግዚአብሔርን መፍራት ምን እንደሆነ አስተምራችሁ ዘንድ ልጆቼ ኑ፡ ስሙኝ፡፡12 ሕይወትን የሚወድ ሰው ማን ነው? በጎ ዘመንንም ለማየት የሚወድ ማን ነው? 13 አንደበትህን ከክፉ ከልክል፡ ከንፈሮችህም ሽንገላን እንዳይናገሩ አድርግ፡፡ ከክፉ ሽሽ፡ መልካምንም አድርግ፡ ሰላምን ሻት፡ ተከተላትም፡፡ 15 የእግዚአብሔር ዐይኖች ወደ ጸድቃኑ፡ ጆሮዎቹም ወደ ልመናቸው ናቸውና፡፡16--መታሰቢያቸውን-ከምድር-ያጠፋ-ዘንድ የእግዚአብሔር ፊት ክፉን በሚያደርጉ ስዎች ላይ ነው፡፡ 17-ጸድቃን ጮኹ፡ እግዚአብሔርም ሰማቸው፡ ከመከራቸውም ሁሉ አዳናቸው፡፡ 18 እግዚአብሔር በልባቸው የዋሃን ለሆኑ ሁሉ ቅርብ ነው፡፡ በመንፈስ ትሐታን የሆኑትንም ያድናቸዋል፡፡ 19 የጸድቃን መከራቸው ብዙ ነው፡ እግዚአብሔር ግን አጥንቶቻቸውን ሁሉ ይጠብቃል፡ ከእነርሱም አንድ እንኳ አይሰበርም፡፡ 21 የኃጥእ ሞት ክፉ ነው (ገዕር-ይበሃበታል)፡፡ ጽድቅን የሚጠሉ ይጸጸታሉ፡፡ የአገልጋዮቹን ነፍስ -እግዚአብሔር-ይታደጋል፡-በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ አይጸጸቱም፡፡

መዝ ፱፬ /34፣ የግፈኞች ጭቆና የሚገታበት ጸሎት

1 ግፍፆሙ እግዚአ ለእለ ይገፍዑኒ፡ አቤቱ የሚገፋኝን ግፋቸው፡ የሚጣሉኝንም አንተ ተዋጋቸው፡፡ 2 ገሻና ጦር ይዘህ እኔን ለመርዳት ተነሥ፡፡ ሰይፍህን ምዘዝ፡ የሚከቡኝንም ክበባቸው፡፡ ነፍሴንም “እረዳትሽ እኔ ነኝ” በላት፡፡ 4 ነፍሴንም የሚሸት ሁሉ ይጎስቀሱ፡፡ ክፉትን በእኔ ላይ የሚመክሩ ይፋሩ፡ ወደ ኃላቸውም ይመለሱ፡፡ 5 በነፋስ ፊት እንደሚበተን ትቢያ ይሁኑ ፡ የእግዚአብሔርም መልአክ ያስጨንቃቸው፡፡

6 መንገዳቸው ድጥና ጨለማ ትሁን፡ የእግዚአብሔር መልአክ ያሳድዳቸው፡፡ 7 በከንቱ ያጠፋኝ ዘንድ ወጥመዳቸውን በሰው

ዘርግተውብኛልና ነፍሴን በከንቱ አበሳጭተዋታል፡፡ 8 ያላወቋት ወጥመድ ትምጣባቸው፡ በሰውር የዘረገት ወጥመድ ትያዛቸው፡ በዚህችም ወጥመድ ይውደቁ፡፡ 9 ነፍሴ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይላታል፡ በማዳኑም ሐሜት ታዳርጋለች፡፡ 10 አጥንቶቹ ሁሉ እንዲህ ይሉሃል፡-“አቤቱ እንዳንተ ማነው? ድሃውን ከሚቀማው እጅ፡ ችግረኛውንም ከሚነጥቀው እጅ ታድነዋለህና”፡፡11-የሐሰት ምስክሮች ተነሡብኝ፡ የማላውቀውንም ሁሉ ተናገሩ፡፡ 12 ስለ በጎ ነገር ፈንታ ክፉ መለሱልኝ፡ ለሰውነቴም ልጆችን አሳጡአት (ልጆች አልባ አደረገንት)፡፡ 13 እኔስ ባሠቃዩኝ ጊዜ ማቅ ለበስሁ፡ ነፍሴንም በጸም አደከምኃት ፡ ጸሎቴም ወደ ብብቴ ተመለሰ፡፡ 13-ለወዳጆቼና-ለወንድሞቼ-እንደማደርገው-አደረግሁ፡ 14 ለወን ድምቼ እንደሚታለቅስና እንደሚተክዝ ራሴን ዝቅ፡ ዝቅ አደረግሁ፡፡ 15 በእኔ ላይ ተሰበሰቡ፡ ደስም አላቸው ሊገርፉኝም ተማክሩ ፡ እኔ ግን ይህን ሁሉ እላወቅሁም፡፡ ተሰበሩ፡ ግን አልደነገጡም፡፡16 ፈተኑኝ፡ በእኔ ላይም በመዘባበት ሣቁብኝ ፡፡ ጥርሳቸውንም በእኔ ላይ አፋጩ ፡፡ 17 አቤቱ የምትፈርድልኝ እስከ መቼ ነው? ነፍሴን ከክፉ ሥራቸው፡ ብቸኝነቴንም ከአንበሳች እድናት፡፡ 18 አቤቱ በታላቅ ጉባኤ መሐል እገዛልሃለሁ፡ በብዙ ሕዝብ ጉባኤ መሐልም አመሰግንሃለሁ፡፡ 19--በግፍ-የሚጠሉኝ፡-በከንቱ-የሚጠሉኝና-በዓይናቸውም የሚጠቃቀሱብኝ ሁሉ በእኔ ላይ ደስ አይበላቸው፡፡ 20 እኔን በሰላም-እያነጋገሩኝ፡-በግርፋት-ያጠፋኝ-ዘንድ-ይመክራሉ፡፡21-አፋቸውንም በእኔ ላይ አላቀቁ፡ እሰይ፡ እሰይ1 በዓይናችን አየነው ይባላሉ፡፡ 22 አቤቱ አንተ እይ፡ ዝምም አትበል፡ አቤቱ ከእኔ አትራቅ፡፡ 23 ተነሥ፡ ፍርዴንም አድምጥ፡አምላኬ፡ ጌታዬም ስለ እኔ ለመከራከር-ተነሥ፡፡ 24 አቤቱ አምላኬ እንደ ጽድቅህ ፍረድልኝ፡ ጠላቶቼም በእኔ ላይ ደስ አይበላቸው፡፡ 25 በልባቸውም በሰውነቴ ላይ “እሰይ፡ እሰይ! ዋጥነው” አይበሉ፡፡ 26 በመከራዬ ደስ የሚላቸው ሁሉ ይፈሩ፡ በአንድነትም ይጎስቀሱ፡ በእኔ ላይ የሚታበዩ እፍረትንና ጉስቀልናን ይልበሱ፡፡ 27 ጽድቁን የሚወዷት ግን ደስ ይበላቸው፡ ሐሜትም ያድርጉ፡፡ ዘወትርም

“የአገልጋዩን ሰላም የሚወድ እግዚአብሔር ታላቅ-ይሁን”-ይበሉ።
-28-አንደቡ-ሁልጊዜ-ጽድቅህንና ምስጋናህን ይናገራል።

መዝ ፴፮/35: የኃጥአን ክፋት-የእግዚአብሔር-ቸርነት

1 ይነብብ ኃጥአን በዘያስሕት ርእሰ-ኃጢአተኛ ሰው ራሱን የሚያስተባባስ ነገር ይናገራል። የእግዚአብሔርም ፍርሃት በዓይኖቹ ፊት የለም። 2 በአንደቡ ሽንግሎ-አልና፣ ኃጢአቱ ባገኘው ጊዜ ይጠላታል። 3 የአፋ ቃል ዓመፅና ሽንገላ ናት። በጎ ሥራን ይሠራ ዘንድ ማስተዋልን አልወደደም። 4 በመኝ ታው ዓመፅን እሰባ። በሁሉ ነገር መልካም ባልሆነች መንገድ ቆሞአል። ክፋትንም አይሰለቻትም። 5 አቤቱ ምሕረትህ በሰማይ ነው። እውነትህም እስከ ደመናት ትደርሳለች። 6 ጽድቅህም እንደ እግዚአብሔር ተራሮች ናት። ፍርድህ እጅግ ጥልቅ ናት።

7 አቤቱ ሰውንና እንስሳን ታድናለህ ። አቤቱ ምሕረትህን እንደ አበዛህ የሰው ልጆች በክንፎችህ ጥላ ይታመናሉ። 8 ከቤትህ ጠል ይረካሉ። ከደስታህም ፈሳሽ ታጠጣቸዋለህ ። 9 የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን ። 10 ምሕረትህን በሚያወቁህ ላይ፣ ጽድቅህንም በልበ ቅኖች ላይ ዘርጋ 11 የትዕቢት እግር አይምጣብኝ። የኃጢአተኛም እጅ አያውክኝ። 12 ዓመፃን የሚያደርጉ ሁሉ በዚያ ይወድቃሉ። ይሰደዳሉ። መቆምምም አይችሉም።

መዝ ፴፯/36: የጸድቅ ሰው ዕጣ ፈንታና የክፋ ሰው መጨረሻ

1 ኢትቅናእ ላዕለ እኩያን=በክፋዎች ላይ አትቅና ዓመፃንም በሚያደርጉ ላይ አትቅና 2 እንደ ሣር ፈጥነው ይደርቃሉና እንደለመለመ ቅጠልም ፈጥነው ይረገፈሉ። 3 በእግዚአብሔር ታመን። መልካምንም አድርግ። በምድር ላይም ያሳድርሃል። በሀብትም ያሠመራሃል። 4 በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ። የልብህንም መሻት ይሰጥሃል። 5 መንገድህን ለእግዚአብሔር ግለጥ። በእርሱም ታመን። እርሱም የምትወደውን ያደርግልሃል። 6 ጽድቅህን እንደ በርሃን ፍርድህንም እንደ ቀትር ያመጣታል ። 7 ለእግዚአብሔር ተገዛ። አገልግለውም። በሕይወቱ ደስ ባለውና

ዓመፃን በሚያደርግ ሰው ላይ አትቅና። 8 መፃትን ተዋት። ቁጣንም ጣላት። እንዳትበድልም አትቅና። 9 ክፋ አድራጊዎች ይጠፋሉና። እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን እነርሱ ምድርን ይወርሳሉ። 10 ኃጢአተኛም ገና ጥቂት እንኳ አይኖርም። ትፈልገዋለህ። በታውንም አታገኝም። 11 የዋሆች ግን ምድርን ይወርሳሉ። በብዙም ሰላም ደስ ይላቸዋል። 12 ኃጢአተኛ ጸድቁን ይመለከተዋል። ጥርሱንም በእርሱ ላይ ያፋጫል።

13 እግዚአብሔር ግን ይሥቅበታል። የጥፋቱ ቀን እንደሚደርስ አስቀድሞ አውቋልና። 14 ኃጥአን ድሃውንና ችግረኛውን ሰው ይገድሉ ዘንድ ሰይፋቸውን መዘዙ ፣ ቀስታቸውንም ገተሩ። 15 ሰይፋቸው ወደ ልባቸው ይገባ። ቀስታቸውም ይሰበር። 16 በእውነት የሚገኝ ጥቂቱ ከብዙ የኃጥአን ሀብት ይበልጣል። 17 የኃጥአን ኃይላቸው ይሰበራልና። እግዚአብሔር ጸድቃንን ይደግፋቸዋል። 18 የንጹሐንን መንገድ እግዚአብሔር ያውቃል። ርስታቸውም ለዘለዓለም ነው። 19 በክፋ ዘመንም አያፍሩም በራብ ዘመንም ይጠግባሉ። 20 ኃጥአን ግን ይጠፋሉ። የእግዚአብሔር ጠላቶች በከበሩና ከፍ ፣ ከፍ ባሉ ጊዜ እንደ ጢስ ፈጥነው ይጠፋሉ። 21 ኃቴአተኛ ይበደራል። አይከፈልም። ጸድቅ ግን ይራራል። ይሰጣልም። 22 እርሱን የሚባርኩት ምድርን ይወርሳሉና። የሚረግሙት ግን ይጠፋሉ። 23 የሰው አካሌዱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይፀናል። መንገዱንም እጅግ ይወድሳታል። 24 ቢወድቅም አይደነግጥም። እግዚአብሔር እጁን ይዞ ይደግፈዋልና። 25 ጎሰመስሁ። አረጀሁም። ጸድቅ ግን ሲጠፋ አላየሁም። ዘሩም እህልን አጥቶ አይቸገርም። 26 ሁልጊዜ ይራራል። ያበድራልም ዘሩም በበረከት ይኖራል ። 27 ከክፋ መልካምንም አድርግ። ለዘለአለምም ትኖራለህ። 28-እግዚአብሔር ጽድቅን ይወድዳልና ጸድቃንንም አይጥላቸውምና። ለዘለአለምም ይጠብቃቸዋል። ለንጹሐንም ይበቀልላቸዋል። የኃጥአንን ዘር ግን ያጠፋል። 29 ጸድቃን ምድርን-ይወርሳሉ። በእርስዎም ለዘለዓለም ይኖራል። 30 የጸድቅአፈ-ጥበብን-ይማራል።-አንደቡ-ጽድቅን ይናገራል። 31 የአምላኩ-ሕግ በልቡ

ውስጥ ነው። ሰከናውም አይሰናከልም።32 ኃጢአተኛ ጸድቁን-
ይመለከተዋል።-ሊገድሰውም-ይወድዳል።33 እግዚአብሔር ግን
አይተወውም (በእጅ አላልፎ አይሰጠውም)። በተፋረደውም ጊዜ
አያሸንፈውም።-34 እግዚአብሔር ደጅ ጥናው። መንገዱንም
ጠብቅ። ምድርን ትወርስ ዘንድ ከፍ፣ ከፍ ያደርግህል። ኃጥአንም
ሲጠፉ ታያለህ። 35 ኃጢአተኛን ከፍ፣ ከፍ ብሎ እንደ ሊባኖስ
ዛፍም ረዝሞ አየሁት። 36 በመለስ ግን አጣሁት። ፈለግሁት
በታውንም (ዳካውን) አላገኘሁትም ። 37 ቅንነትን ጠብቅ።
ጸድቅንም እይ። ሰሰላም ሰው ቅሬት (ቀሪ ዘር) አለውና።
ዐመፀኞች ግን በአንድነት ይጠፋሉ። የኅጥአንም ቅሬቶች
ይጠፋሉ። 39 የጸድቃን መድኃኒቶቻቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ-
ነው። በመከራቸው-ጊዜ ጠባቂያቸው እጅሁ ነውና።40 እግዚአብ
ሔር ይረዳቸዋል። ያድናቸዋልም። ከኃጥአን እጅ ያወጣቸዋል።
በእርሱም ታምነዋልና ያድናቸዋል ።

መዝ ፴፯ /37: ባሰጩናቂ ጊዜ የሚቀርብ ጸሎት

1-እግዚአብሔር-በመዓት-ኢትቅሥፈኒ=-አቤቱ-በመዓተትህ አትቅህ
ፈኝ -በመቅሰፈትህ አትገሥፀኝ ። 2 ፍላጻችህ ወግተውኛልና
እጅህንም-በእኔ-ላይ-አክብረህ-በኛልና።3 ከቁጣህ ፊት የተነሣ
ለሥጋዬ ድኅነት የለውም። ከኃጢአቱም ፊት የተነሣ ለአጥንቶቼ
ሰላም የላችውም ።4 ኃጢአቱ ከራሴ ጠጉር በዝቷልና እንደ
ከባድ ሽክምም በላዬ ከብደክልና 5 ከሰንፍናዬም ፊት የተነሣ
አጥንቶቼ ሸተቱ። በሰበሱም። 6 እጅግ ጎሰቁልሁ። ጎበጥሁም-
ሁልጊዜም-በትካዜ-እመላለሳለው። 7 ነፍሴ ስድብን ጠግባለችና
ለሥጋዬም ድኅነትን አጣሁ ። 8-ታመምሁ። እጅግም ተሰቃየሁ።
ከልቤም ጎዘን የተነሣ እጮኸለሁ። 9 አቤቱ ፈቃዴ-ሁሉ
በፊትህ-ነው። ጩኸቱ ከአንተ አይሰወርም።10-ልቤ ደነገጠብኝ
ኃይሌም ተወኝ። የአይኖቼም ብርሃን ፈዘዘብኝ። 11 ወዳጆቼና
ባልንጅሮቼም ባላጋራ ሆኑኝ። ከበውም ደበደቡኝ። ዘመዶቼም
ተስፋ ቁርጠው ተለዩኝ።12 ነፍሴንም የሚሻት በረቱብኝ።
መከራዬንም የሚፈልጉ ከንቱን ተናገሩ። ሁልጊዜም ያጠፋኝ
ዘንድ በሸንገላ ይመክራሉ። 13 እኔ ግን እንደማይሰማ ደንቆሮ።

አፋንም እንደማይከፍት ዲዳ ሆንሁ።14 እንደማይሰማ ስው።
በአፋንም መናገር እንደማይችል ሰው ሆንሁ። 15 አቤቱ
አምላኬ አንተ ስማኝ ።16 “የጠላቶቼ መዘባበቻ አታድርገኝ”
ብያለሁና እግሬም ቢሰናከል በእኔ ላይ ብዙ ነገርን ይናገራሉ።
17 እኔንስ ይገርፋኝ ዘንድ አቁዩኝ። ቁስሌ ሁል ጊዜ በፊቱ
ነውና።18 በደሌን እናገራለሁና ስለ ኃጢአቱም እተክዛለሁ።
19 ጠላቶቼ ሕያዋን ናቸው። ይበረቱብኛልም። በዓመፀ የሚጠ
ሉኝ በዙ ናቸው።20 በበጎ ፋንታ ክፋን የሚመልሱልኝ ጸድቅን
ስለ ተከተልሁ-ይከሰሱኝ። እንደ ርኩስ በድን ወንድማቸውን
ጣሉ። 21 አቤቱ አንተ አትጣለኝ። አምላኬ ከእኔ አትራቅ።22
አቤቱ የመድኃኒቱ አምላክ ሆይ እኔንሰ መርዳት ፍጠን።

መዝ ፴8 /38: የጭንቀት ጊዜ ጸሎት -----

1 እቤ አዐቅብ አፋየ ከመ ኢይስሐት በልሳን==”በአንደበቱ
እንዳልስት አፌን እጠብቃለሁ። ኃጥአን በፊቱ በተቃወመኝ ጊዜ
በአፌ ላይ ጠባቂ አኖራለሁ” አልሁ። 2 ዝም አልሁ። ራሴንም
አዋረደሁ። ለበጎ ነገርም እንኳ ዝም አልሁ። ቁስሌም ታደሰብኝ።
3 ልቤ በውስጤ ተቃጠለ። ከመናገሪያም የተነሣ እሳት ነደደ።
በአንደበቱም ተናገርሁ። 4 አቤቱ “ፍጻሜዬን አስታውቀኝ”
አልሁ። የዘመኔ ቁጥሮች ምን ያህል ናቸው? ዐውቅ ዘንድስ
ለምን ወደ ኋላ እላለሁ? 5 እንሆ ዘመኖቼን አስረጃሃቸው።
አካሌም በፊትህ እንደ ኢምንት ነው። ነገር ግን የሰው ልጅ
ሁሉ ከንቱ ነው። 6 ሰው ሁሉ እንደ ጥላ ይመስላል። ነገር ግን
በከንቱ ይታወካሉ።ያከማቻሉ የሚሰበስቡትም ለማን እንደሚሆን
አያውቁም። 7 አሁንስ ተስፋዬ ማን ነው? እግዚአብሔር
አይደለምን? ትዕግሥቴም ከአንተ ዘንድ ነው።8 ከኃጢአቱ ሁሉ
አዳንኸኝ።-ለሰነፎች ስድብ አደረግኸኝ። 9 ዝም አልሁ። አፊንም
አልከፈትሁም ።አንተ ፈጥረኸኛልና። 10 መቅደፍትህን ከእኔ
አርቅ።-ከእጅህ-በርታት-የተነሣ አልቁለሁና።11-በተግላፅህ- ስለ
ኃጢአቱ ሰውን ዘለፍኸው። ሰውነቱንም እንደ ሸረረት
አቀለጥኸት። ነገር ግን ሰዎች ሁሉ በከንቱ የታወካሉ።12 አቤቱ
ጸሎቱን ስማ። ልመናዬንና ለቅሲዬን አድምጥ። ቸልም አትበለኝ።

እኔ በምድር ላይ መጸተኛ ነኝና እንደ አባቶችም ሁሉ እንግዳ ነኝና 13 ወደማልመለስበት ሳልሔድ ዐርፍ ዘንድ ተወኝ።

መዝ ፴፬/39: እግዚአብሔርን ደጅ መጥናት

1 እግዚአብሔር በትዕግሥት ደጅ ጠናሁት፡ እርሱም ተመልሶ ሰማኝ፡ የልመናዬንም ቃል ሰማኝ። 2 ከጥፋት ጉድጓድ ከረገገረግ ጭቃም አወጣኝ፡ እግርቴንም በዓለት ላይ አቆመማቸው፡ አረማመዴንም አፀና። 3 አዲስ ምስጋናን በአፌ ጨመረ፡ ይህም የአምላካችን ምስጋናው ነው፡ ብዙዎች አይተው ይፍሩ፡ በእግዚአብሔርም ይታመኑ። 4 መታመኛው የእግዚአብሔር ስም የሆነና፡ ወደ ከንቱ ነገር ወደ ቁጣና ወደ ሐሰትም ያልተመለከተ ሰው በፀዕ ነው። 5 አቤቱ አምላኬ ብዙ ታምራትህን አደረግህ፡ አሳብህንም ምንም የሚመስለው የለም፡ አወራሁ፡ ተናገርሁ፡ ከቁጥርም በዛ። 6 መሥዋዕትንና ቁርባንን አልወደድሁም፡ ሥጋህን አንጸልኝ፡ የሚቃጠለውንና ስለ ኃጢአት-የሚቀርበውንም-መሥዋዕት-አልፈለግሁትም። 7 በዚያን ጊዜ አልሁ «እንሆ መጣሁ፡ ስለ እኔ በመጽሐፍ ራስ ተጽፎ አል»። 8 አምላኬ ሆይ ፈቃድህን ለማድረግ መከርሁ፡ ሕግህም በልቤ ውስጥ ነው። 9 በታላቅ ጉባኤ ጽድቅህን አወራሁ፡ እንሆ ከንፈሮችን አልከለክልም፡ አቤቱ አንተ ጽድቁን ታውቃለህና። 10 ቅንነትህን በልቤ ውስጥ አልሰወርሁም፡ ማዳንህንም ተናገርሁ፡ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከታላቅ ጉባኤ አልሰወር

ሁም። 11 አቤቱ አንተ ይቅርታህን ከእኔ አታርቅ፡ ቸርነትህና እውነትህ ዘወትር ያግኙኝ። 12 ቁጥር የሌላት ክፋት አግኝታኛለኝና፡ ኃጢአቶቼ ተገናኙኝ፡ ማየትም ተስኖኛል፡ የሠራሁት በደል ከራሴ-ጠጉር-ይልቅ በዛ፡ ልቤም-ተወኝ (ከዳኝ)። 13 አቤቱ ታድነኝ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን። አቤቱ እኔን ለመርዳት ተመልከት። 14 ነፍሴን ለማጥፋት የሚወድዱ ጆፈሩ፡ በአንድነትም ይጉስቁሱ። በእኔ ላይ ክፋትን ለማድረግ የሚወድዱ ወደ ኃላቸው ይመለሱ፡ ይፈሩም። 15 እሰይ፡ እሰይ የሚሉኝ፡-እፍረታቸውን-ወዲያውኑ ይቀበሉ። 16 አቤቱ የሚፈል

ጉህ ሁሉ በአንተ ደስ ይበላቸው፡ ሐሜትንም ያደርጉ፡ ሁልጊዜ ማዳንህን የሚወዱ ዘወትር እግዚአብሔር ታላቅ ነው” ይበሉ። 17 እኔ ምስኪን /ድሃ ነኝ፡ እግዚአብሔር ግን ያስብልኛል፡ አንተ ረዳቴና መድኃኒቴ ነህ፡አሁንም አምላኬ ሆይ አትዘግይ።

መዝ ፵/40: ከዝማሬ ጋር የሚቀርብ ጸሎትና ምስጋና

1-በፀዕ-ዘይሌሉ-ላዕላ-ነዳይ-ወምስኪን=ለድሃና-ለምስኪን የሚያ ስብ ሰው ብፀዕ ነው፡ እግዚአብሔር ከክፋ ቀን ያድነዋል ። 2 እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፡ ሕያውም ያድርገዋል፡ በምድርም ላይ ያስመሰግነዋል፡ በጠላቶቹ እጅ አሳልፎ-አየሰጠውም። 3 በደ ዌው አልጋ ላይ ሳለ እግዚአብሔር ይረዳዋል፡ መኝታውንም ምቹ ያደርግለታል። 4 እኔስ «አቤቱ ይቅር በለኝ፡ አንተን በድያለሁና ለነፍሴ አሰተሰርይላት»አልሁ። 5 ጠላቶቼም በእኔ ላይ ክፋትን ይናገራሉ «መቼ ይሞታል? ስሙስ መቼ ይሻር ይሆን?» ይላሉ። 6 ከንቱን የሚናገር ሁሉ ይግባና ይይ፡ ልቡ በላዩ ላይ ኃጢአትን ሰበሰበ፡ ወደ ሜዳ ይወጣል፡ ይናገራልም፡ በእኔም ላይ ይተባበራል። 7 ጠላቶቼ ሁሉ ይጠቃቀሱ-በኛል፡ በእኔ ላይም ክፋትን ይመከራሉ። 8 የበደልን ነገር በእኔ አወጡ። የተኛ ሰው ከእንግዲህ ወዲያ አይነቃምን ? ደግሞ የሰላሜ ሰው የታመንሁበት እንጀራዩን የበላ በእኔ ላይ ተረከዙን (ሠኮናውን) አነሣ። 10 አንተ ግን አቤቱ ይቅር በለኝ፡ እመልስላቸውም ዘንድ አስነሣኝ። 11 ስለዚህ እንደ ወደድኸኝ አወቅሁ፡ ፡ ጠላቶቼ በእኔ ደስ አላላቸውም ። 12 እኔን ግን ስለ የዋህነቴ ተቀበልኸኝ፡ በፊትህም ለዘለዓለም አፀናኸኝ /አበረታኸኝ ። 13 የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን። ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለም ይሁን፡ ይሁን (ለይኩን፡ ለይኩን) ።

መዝ ፵፩ /41: የአምላክን ፍቅር የተጠማች ነፍስ

1 ከመ ያፈቅር ኅየል ኅበ አንቅዕተ ማያት ከማሁ ታፈቅር ነፍስየ ኅበ እግዚአብሔር=ዋሊያ ወደ ውኃ ምንጮች እንደሚናፍቅ፡ እንዲሁ ነፍሴ ወደ እግዚአብሔር ትናፍቃለች። 2 ነፍሴ ወደ ሕያው አምላኬ ተጠማች፡ መቼ ተነሥቼ ፡ መቼ እደርሳለሁ? የአምላኬንስ ፊት መቼ አያለሁ? 3 ዘወትር

«አምላክህ ወዴት ነው?» ያሉኛልና እንባዩ በቀንና በሌሊት ምግብ ሆነኝ። 4 ይህን ሳስብ ነፍሴ በእኔ ውስጥ ፈሰሰች፡ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ምስጋናው መደሪያ ስፍራ እገባለሁና በዓልን የሚያደርጉ ሰዎች በምስጋናና በደስታ ቃል ሲያመሰግኑ ይሰማሉ። 5 ነፍሴ ሆይ ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪኛለሽ? የፊቴን-መድኅኒት-አምላኬን አመሰግነው ዘንድ በእግዚአብሔር ታመኜ ። 6 ነፍሴ በእኔ ውስጥ ትታወካለች። ስለዚህ አቤቱ በዩርዳናስ-ምድር።-በአርሞንኤምም-በታናሹ ተራራ- አስብሃለሁ። 7-በፈፍቱህ ድምፅ ቀላይ-ቀላይን ትጠራዋለች።-ማዕበልህና-ሞገድህ ሁሉ በላይ አለፈ። 8 እግዚአብሔር በቀን ይቅርታውን ያዝዛል፡ በሌሊትም እርሱን ይናገራል። ከእኔ ዘንድ የሕይወቴ ብፅዓት ለእግዚአብሔር ነው። 9 እግዚአብሔርን አልሁት-«አንተ አምላኬ-ነህ፡ ለምን-ተውኸኝ? ለምንስ አዝኜ እመለሳለሁ? ጠላቶቼ-ሁሉ-አጥንቶቼን እየቀለጣጠሙ-ሰደቡኝ። 10 ሁልጊዜ «አምላክህ ወዴት ነው?» ይሉኛልና። 11 ነፍሴ ሆይ! ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪኛለሽ? የፊቴን መድኅኒት አምላኬን አመሰግነው ዘንድ በእግዚአብሔር ታመኜ።

መዝ 92/42: የብቸኛ ሰው ጸሎት በሰደት ጊዜ

1 ፍታሕ ሲተ እግዚአ ወተበቀል በቀልየ=አቤቱ-ፍረድልኝ፡ ከጽድቅ ከወጡ ሕዝብም በቀሌን ተበቀል። ከአመፀኛና ከሽንጋይ ሰው አድነኝ። 2 አንተ አምላኬ ኃይሌም ነህና ለምን ትተዋኛለህ? ጠላቶቼ ሲያስጨንቁኝ ለምን አዝኜ እመለሳለሁ? 3 ብርሃንህንና ጽድቅህን ላክ፡ እነርሱም ይምሩኝ። አቤቱ ወደ መቅደስህ ተራራና ወደ ማደሪያህ ይውሰዱኝ። 4 ወደ እግዚአብሔር መሠዊያ፡ ጉልማስነቴንም ደስ ወዳለኛት ወደ አምላኬ እገባለሁ፡ አቤቱ አምላኬ በመሰንቆ አመሰግንሃለሁ። 5 ነፍሴ ሆይ ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪኛለሽ? የፊቴን መድኅኒት አምላኬን አመሰግነው-ዘንድ-በእግዚአብሔር-ታመኜ ።

መዝ-92/43: የእግዚአብሔር-ረድኤት-ሲርቅ-የሰቆቃ ብዛት

1-እግዚአ-ሰማዕነ በዕዘኒነ፡ ወአበዊነሂ ዜነውነ= አቤቱ በጆሮአችን ሰማን አባቶቻችን በዘመናቸው በቀድሞ ዘመን የሠራኸውን

ሥራ ነገሩን። 2 እጅህ ጠላትን አጠፋች፡ እነርሱንም ተከልህ፡ አሕዛብን-አሠቃየኸቸው፡-አሳደድኸቸውም። 3-በጠራቸው-ምድርን- አልወረሱም፡-ክንዳቸውም-አላዳናቸውም።-ቀኝህና-ክንድህ የፊት ህም ብርሃን ነው እንጂ። ይቅር ብለሃቸዋል።- 4 አምላኬና ንጉሤ አንተ ነህ ለያዕቆብ መድኅኒትን ያዘዝህ። 5 በአንተ ጠላቶቻችንን ሁሉ እንወጋቸዋለን፡ በስምህ በላያችን የቆሙትን እናዋርዳቸዋለን ። 6 በቀስቱ የምታመን አይደለሁም፡ ጠሬም አያድነኝም። 7 አንተ ግን ከከበቡን ጠላቶቻችን ሁሉ አዳንኸን። የሚጠሉትንን ሁሉ አሳፈርሃቸው፡ 8 ሁልጊዜ በእግዚአብሔር እንከብራለን፡ ስምህንም ለዘለዓለም እናመሰግናለን። 9 አሁን ግን ጣልኸን፡-አሳፈርኸንም።-አምላካችን-ከሠራዊታችንም-ጋር አትወጣም። 10-በጠላቶቻችን-ዘንድ-ወደ-ኋላችን--መለስኸን፡ ጠላቶቻችንም ተነጣጠቁን። 11 እንደ በጎሳች ሲበሉን አሳልፈህ ሰጠኸን፡ ወደ አሕዛብም በተንኸን። 12 ሕዝብህን ያለ ዋጋ ሸጥኸን፡ ለእልልታችንም ብዛት የለውም፡ በዙሪያችን ላሉ ጠላቶቻችን ሁሉ መሣቂያና መዘበቻ አደረግኸን። 14 ለአሕዛብ መተረቻ፡ ለሕዝቡም የራስ መነቀነቀያ አደረግኸን። 15 እፍረቱ ሁልጊዜ በፊቱ ነው፡ እፍረት ፊቴን ሽፈነችኝ። 16 ከሚሳደብና ከሚላገድ ቃል የተነሣ፡ ከሚከብብ፡ ጠላትም ፊት የተነሣ። 7 ይህ ሁሉ በእኛ-ላይ-ደረሰ።-እኛ-ግን-አልረሳንህም።-ቃል-ኪዳንህንም አላፈረስንም።-18 ልባችንም ወደ ኋላው አልተመለሰም። ፍለጋችን-ከመንገድህ-ፈቀቅ-አላለም። 19 በክፋ አገር አዋርደኸናልና የሞት ጥላም ሰውሮናል። 20 የአምላካችንን ስም ረስተንስ ቢሆን ኖሮ፡ 21 እግዚአብሔር ይህን ሁሉ በተመራመረው ነበር። እርሱ በልባችን የሰወረውን ያውቃልና። 22 ስለ እርሱ ሁልጊዜ ይገድሱናል፡ እንደሚታረዱም በጎች ሆነናል ። 23 አቤቱ ንቃት ለምንስ ትተኛለህ? ተነሥ ! ለዘወትርም አትጣለን። 24 ለምንስ ፊትህን ከእኛ ትመልሳለህ? መከራችንንና ችግራችንንስ ለምን ትረሳለህ? 25 ነፍሳችን በመሬት ላይ ተገባቁላለችና፡ ሆዳችንም ወደ ምድር ተጣብቃለች። 26 አቤቱ ተነሥና እርዳን፡ ስለ ስምህም ስትል ታደገን።

መዝ-፵፬/44: ፍቅር የሞላበት የንጉሣዊ ሠርግ ዝግሬ

1 ጉሥዐ ልብዩ ቃለ ሠናዩ=ልቤ መልካም ነገርን ተናገረ፡ እኔም ሥራዩን ለንጉሥ እናገራለሁ፡ አንደበቴ እንደ ፈጣን ጸሐፊ ብርዕ ነው። 2 ውበቱ ከሰው ልጆች ይልቅ ያምራል፡ ሞገስ ከከንፈሮችህ ፈሰሰ፡ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘለዓለም ባረከህ ።3 ኃያል ሆይ በደም ግባትህና በውበትህ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ።4 ስለ ቅንነትና ስለ የሞህነት፡ ስለ ጽድቅም አቅና፡ ተከናወን፡ ንጉሥም፡ ቀኝህ በክብር ይመራሃል። 5-ኃያል ሆይ1 የተሳሉ ፍላጻዎችህ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ይገባሉ።አሕዛብ በእግርህ ሥር ይወድቃሉ። 6 አምላክ ሆይ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው።በትረ መንግሥትህ የጽድቅ በትር ነው። 7 ጽድቅን ወዳድህ፡ ዓመፃንም ጠላህ። ስለዚህ ከባልንጀሮችህ ይልቅ እግዚአብሔር አምላክህ የደስታ ዘይትን ቀባህ።-8 ከርቤና ሽቱ ዝባድም-በልብሶችህ ናቸው።9 የንግሥት ሴቶች ልጆች ለክብርህ ናቸው፡ በወርቅ ልብስ ተጎናጽፋና ተሸልማ ንግሥቲቱ በቀኝህ ትቆማለች ።10 ልጅ ሆይ ስሚ! እዩም፡ ጆሮሽንም አዘንብዩ፡ ወገንሽንና ያባትሽንም ቤት እርሺ።11 ንጉሥ ውበትሽን ወዲልና።አርሱ ጌታሽ ነው።2 የጦርስ ሴቶች ልጆች እጅ መንሻን ይዘው ይስግድሉታል።የምድር ባለጠጎች አሕዛብ ሁሉ በፊትሽ የማልላሉ።13 ለሐሴቦን ንጉሥ ሴት ልጅ ሁሉ ክብርዋ ነው፡ በወርቅ ዘቦ ልብስ የተጎናጸፈች ናት።14 በኋላዋ ደናግሉን አስከትለው ለንጉሡ ይወስዳሉ፡ ባልጀሮችዋንም ወደ አንተ ያቀርባሉ፡ 15 በደስታና በሐሣት ይወስዱአቸዋል።ወደ ንጉሥ እልፍኝም-ያስገቡአቸዋል። 16 በአባቶችሽ-ፈንታ-ልጆች-ተወለዱልሽ፡-በምድርም ሁሉ ላይ ገዥዎች አድርገሽ-ትሾሚያቸዋለሽ።-7-ለልጅ-ልጅ-ሁሉ-ስምሽን-ያሳስባሉ።-አቤቱ-ስለዚህ-ለዓለምና-ለዘላለም-አሕዛብ-በማመስገን ይገዙልሃል።

መዝ ፵፭ /45: እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለመሆኑ

1-አምላክነሱ-ኃይልነው-ወጸወነነ=አምላካችን መጠጊያችንና ኃይላችን ነው፡ ባገኘን በታላቅ መከራም ጊዜ ረዳታችን ነው። 2 ስለዚህ ምድር ብትነዋወጥ፡ ተረሮችም ፈልሰው ወደ ባሕር ልብ

ቢወሰዱ አንፈራም። 3 ውኃዎቻቸው ጮኹ፡ ደፈረሱም። ተረሮችም ከኃይሉ የተነሣ ተናወጡ። 4 የወንዝ ፈሳሽ ውኃ የእግዚአብሔርን ከተማ ደስ ያሰኛል። ልዑል ማደራያውን ቀደሰ፡ 5-እንዳትታወክም እግዚያብሔር በመካከልዋ ነው። እግዚያብሔርም ፊት ለፊት ይረዳታል። 6 አሕዛብ ደነገጡ፡ ነገሥታትም ተመለሱ። ልዑል ቃሉን ሰጠ፡ ምድርም ተንቀጠቀጠች። 7 የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው፡ የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው። 8 የእግዚያብሔርን ሥራ በምድር ያደረገውንም ተአምራት አንድታዩ ኑ። 9 እስከ ምድር ዳርቻ ጦርነትን ይሸራል፡ ቀስትን ይሰብራል፡ ጋሻንም ይቀጠቅጣል፡ በእሳትም የጦር መሣሪያን ያቃጥላል።10 ልብ አድርጉ፡ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ ዕወቁ፡ በአሕዛብ ዘንድ ከፍ ፡ከፍ እላለሁ፡ በምድርም ላይ ከፍ ፡ከፍ እላለው። 11 የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው።

መዝ ፵፮ /46: እግዚአብሔር የዓለማት ሁሉ ንጉሥ

1 ኩልክሙ አሕዛብ ጥፍሎ እደዊክሙ= አሕዛብ ሁላችሁ በእጆቻችሁ አጨብጭቡ፡ በደስታ ቃልም ለእግዚአብሔር እልል በሉ። 2 እግዚአብሔር ልዑል ግሩምም ነውና፡ በምድር ሁሉ ላይ ታላቅ ንጉሥ ነውና። 3 አሕዛብን ከእኛ በታች አስገዛልን ። 4 ለርስቱ እኛን መረጠን፡ የያዕብን ውበት የወደደ። 5 እግዚአብሔርን-በእልልታ፡ ጌታም-በመመለከት-ድምፅ ዐረገ። 6 ዘምሩ ለአምላካችን ዘምሩ፡ ለንጉሣችን ዘምሩ። 7 እግዚአብሔር የምድር ሁሉ ንጉሥ መሆኑን፡ በማስተዋል ዘምሩ። 8 እግዚአብሔር በአሕዛብ ላይ ነገሠ፡ እግዚአብሔር በቅዱስ ዙፈኑ ላይ ይቀመጣል። 9 የአሕዛብ አለቆች ከአብርሃም አምላክ ጋር ተሰበሰቡ፡የምድር-ኃያላን-ለእግዚአብሔር-እጅግ-ከፍ፡-ከፍ አሉ።

መዝ-፵፯/47: የታላቁ ንጉሥ-የእግዚአብሔር-ከተማ

1 ዐቢይ እግዚአብሔር ውበቱን አኩቴቱ= እግዚአብሔር ታላቅ ነው፡ በአምላካችን ከተማ በመቅደሱ ተራራ ምስጋናው ብዙ ነው።2 ለምድር ሁሉ ደስታን የሚያዘገዝ የጽዩን ተራራዎች በሰሜን በኩል ናቸው። ጽዮን የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናት።

3 በተቀበሏት ጊዜ-እግዚአብሔር በረከትዋን ያውቃል። 4 እነሆ የምድር-ነገሥታት-ተሰብስበው-በአንድነት-መጥተዋል። 5 እነርሱስ ይህን አይተው አደነቁ። ስለፈሩም ደነገጠው ፡ 6 እንደ ወላድም የሚያንቀጠቅጥ ምጥ ያዛቸው። 7 በኃይለኛ ነፋስ የተርሴስን መርከቦች ትቀጠቅጣቸዋለሁ። 8 እንደሰማን እንዲሁ አየን፡ የሠራዊት ጌታ የሆነ አምላካችን እግዚአብሔር ይህችን ከተማ ለዘለዓለም ያፀናታል። 9 አምላክ ሆይ! በአሕዛብ መካከለል ይቅርታህን ተቀበልን። 10 አምላክ ሆይ! እንደ ስምህ እንዲሁም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስጋናህ ነው። ቀኝህ ጽድቅን የተመላ ነው። 11 አቤቱ ስለ ፍርድህ የጽዮን ተራሮች ደስ ይላቸዋል፡ የይሁዳም ሴቶች ልጆች ሐሤት ያደርጋሉ። 12 ጽዮንን ክበቡአት፡ ዕቀፋአትም። በቅጥሮችዎም ተናገሩ። 13-በብርታቷ ልባችሁን አኑሩ፡ በረከቷንም ትካፈላላችሁ። ለሚመጣውም-ትውልድ፡ 14 ለዓለምና ለዘለዓለም ይህ አምላካችን እንደ ሆነ ትነግራላችሁ። እርሱም ለዘለዓለም ይጠብቀናል።

መዝ-፵፮/48: በምድራዊ ሀብት የመተማመን ከንቱነት

1 ስምዑ ዘንተ ኩልክሙ አሕዛብ= አሕዛብ ሁላችሁ ይህን ስሙ፡ በዓለም የምትኖሩም ሁላችሁ አድምጡ። 2 የሰው ልጆች ባለጠጎችና ደሆች በየሀገራችሁ በአንድነት። 3 አፌ ጥበብን ይናገራል፡ የልቤም አሳብ ምክርን። 4 በጆሮዬ ምሳሌን አደምጣ ለሁ፡ በበገናም ነገራን እገልጣለሁ። 5 ከክፋ ቀን ለምን አፈራለሁ? ኃጢአት ተረከቤን ከበበኝ። 6 በኃይላቸው የሚታመኑ፡ በባለጠገነታቸውም ብዛት የሚከሩ አይድኑም፡ ወንድም-ወንድሙን አያድንም፡ ሰውም-ሰውን-አያድንም።-7 ለነ ፍሱ ቤዛ የሚሆን ምንም ነገር ለእግዚአብሔር መስጠት አይቻለውም፡ 8 የነፍሱንም ዋጋ ለውጥ መስጠት አይችልም። 9-በዚህ-ዓለም-የደከሙ-ግን--ለዘለዓለም-ይድናል፡-ጥፋትን አያይ ምኛ። 10 ጠቢባንን ሲሞቱ ባየሃቸው ጊዜ እንደዚሁ ልብ የሌላቸው ሰነፎችም ይጠፋሉ፡ የደከሙበትን-ሀብታቸውን ለሌሎች-ትተውት-ይሄዳሉ።-11-መቃብራቸው-የዘላለም ቤታቸው ይሆናል። ማደሪያቸውም ለልጅ ልጅ ነው። በየሀገራቸው

ስማቸው ይጠራል። 12 ሰው ግን ክቡር ሆኖ ሳለ አላወቀም፡ ልብ እንደሌላቸው እንደ እንስሶች ሆነ፡ መሰላቸውም፡ 13 በአፋ ችው ሲወዱ መንገዳቸው ራስዎ መሰናክያቸው-ናት። 14 እንደ በጎች-ሞት-በሲኦል-ይጠብቃቸዋል። ቅኖች-በማለዳ ይገዙአቸዋል። ረድኤታቸውም ከክብራቸው ተለይታ በሲኦል ትጠፋለች። 15 ነገር ግን በሚውስዱኝ ጊዜ እግዚአብሔር ነፍሴን ከሲኦል እጅ ያድናታል። 6 በበለጸገ ጊዜ የቤቱም ክብር በበበዛ ጊዜ ሰውን አትፍራው። 17 በሚሞት ጊዜ ከእርሱ ጋር ይዞት የሚሄድ ምንም ነገር የለምና። የቤቱም ክብር ሁሉ ከእርሱ ጋር አይወርድምና። 18 በሕይወቱ ሳለ ሰውነቱ ደስ ብሎአታልና ። ስው መልካም ብታደርግለት ያመሰግንህል ። 19 ወደ አባቶቹም ዓለም ይወርዳል፡ ከእንግዲህ ወዲህ ለዘለዓለም ብርሃንን አያይም። 20 ሰው ግን ክቡር ሲሆን አላወቀም። ልብ እንደሌላቸው እንስሶችም ሆነ፡ መሰላቸውም።

መዝ ፵፱ /49: የምስጋና መሥዋዕት

1 አምላክ አማልክት እግዚአብሔር ነበበ ወጸው-0 ለምድር= የአማልክት አምላክ እግዚአብሔር ተናገረ፡ ምድርንም ጠራት። ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያዋ ድረስ። 2 ከክብሩ ውበት ከጽዮንም፡ 3 እግዚአብሔር በግልጥ ይመጣል። አምላካችንም--ዝም-አይልም፡ እሳት በፊቱ ይነድዳል፡ በዙሪያውም ብዙ አውሎ አለ። 4 በላይ ያለውን ሰማይንና ምድርንም በሕዝቡ ለመፍረድ ይጠራል። 5 እንደ ሕጉ መሥዋዕትን የሚያቀርቡትን ጻድቃኑን ሰብስቡለት። 6 ሰማያት ጽድቁን ይናገራሉ፡ እግዚአብሔር ፈራጅ ነውና። 7 ሕዝቤ ሰማኝ፡ ልንገርህ ፡እስራኤልም እመሰክርብሃለሁ፡ አምላክስ ካልህ፡ እኔ አምላክህ ነኝ። 8 ስለ መሥዋዕትህ የምዘልፍህ አይደለሁም፡ የሚቃጠል ቁርባንህም ሁልጊዜ በፊቱ ነው። 9 ከቤትህ ፍሪዳን፡ ከመንጋህም ጊደርን አልወስድም። 10 የዱር አራዊት ሁሉ፡ የምድረ በዳ እንስሶችና ላሞች ሁሉ የእኔ ናቸውና። 11 የሰማ ይን አዕዋፍ ሁሉ አውቃለሁ፡ የዱር ውበትም በእኔ ዘንድ አለ። 12 ብራብም አብላኝ ብዬ አልጠይቅህም፡ ዓለም ሁሉ በመላው

የእኔ ነውና። 13 የፍሪዳውን ሥጋ አልበላም፡ የፍየሱንም ደም አልጠጣም። 14 ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት ሠዋ፡ ለልዑልም ጸሎትህን ስጥ፡ 15 በመከራህ ቀን ትጠራኛለህ፡- አድንህማለሁ። አንተም ታከብረኛለህ። 16 ኃጢአተኛውን ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይለዋል፡ “ለምን አንተ ሕጌን-ትናገራለህ? ኪዳኔን-በአፍህ-ለምን-ታነሣለህ?-17-አንተስ-ተግሣዔን ጠልተሃል፡ ቃሌንም ወደ ኂላህ መለስህ። 18 ሌባውን ባየህ ጊዜ ከእርሱ ጋር ትሮጣለህ፡ ዕድል ፋንታህንም ከአመንዝሮች ጋር አደረግህ። 19- አፍህ ክፋትን አበዛች ። አንደበትህም ሽንገላን ተበተበ ። 20-ተቀምጠህ- ወንድምህን-ታማዋለህ፡-ለእናትህም-ልጅ እንቅፋትን አኖርህ። 21 ይህንም ሁሉ አድርገህ ዝም አልሁህ። ኃጢአት አማረችህን? እኔም እንዳንተ-እሆን-ዘንድ-ጠረጠርህን? በፊትህ ቆሜ ልዝለፍህን ? 22 እግዚአብሔርን የምትረሱ እናንተ ይህን አስተውሉ፡ አለዚያ ግን=እርሱ-ይነጥቃል፡- የሚያድን-የለም። 23-ክብርት-መሥዋዕት-ታከብረኛለች፡-እግዚአብሔር-ማዳኑን-ያሳየባት-መንገድ-በዚያ-አለች።

መዝ ፶ /50: የበደልን ይቅርታ መጠየቂያ ጸሎት

1 ተሠላላኒ እግዚአ በከመ ዕባየ ሣህልከ= አቤቱ እንደ ቸርነትህ መጠን ማረኝ፡ እንደምሕረትህም ብዛት ኅጢአቴን ደምስስ።
 2 ከበደሌ ፈጽሞ እጠበኝ፡ ከኃጢአቴም አንጸኝ። 3 እኔ በደሌን አውቃለሁና ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና። 4 አንተን ብቻ በደልሁ፡ በፊትህም ክፉ ነገርን አደረግሁ። በነገርህ ትጸድቅ ዘንድ፡-በፍርድህም-ታሸንፍ-ዘንድ። 5 እነሆ በኅጢአት ተፀነስሁ፡ እናቴም-በዓመፍ-ወለደችኝ።-6-እነሆ-እውነትን-ወደድሁ፡ የማይነገር ስውር ጥበብን አስታወቅኸኝ። 7 በሂሶጽ እርጫኝ፡ እነጸማለሁ። እጠበኝ ከበረዶ ይልቅ ነጭ እሆናለሁ። 8-ሐሤትንና ደስታን አሰማኝ፡ የጸድቃን አጥንቶች ደስ ይላቸዋል። 9 ከኃጢአቴ ፊትህን መልስ፡ በደሌንም ሁሉ ደምስስልኝ ። 10 አቤቱ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፡ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድሰ።
 11 ከፊትህ አትጣለኝ፡ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ። 12 ደስታንና ማዳንህን ስጠኝ፡ በፅኑ መንፈስም

አፅናኝ። 13 መንገድህን ለኃጥአን አስተምራቸው ዘንድ፡ ዝንጉዎችም ወደ አንተ ይመለሱ ዘንድ። 14 የመድኃኒቱ እምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ከደም አድነኝ። አንደበቴም በአንተ ጽድቅ ደስ ይለዋል። 15 አቤቱ ከንፈሮቹን ክፈት፡ አፌም ምስጋናህን ያውራ። 16 መስዋዕትን ብትወድስ በሰጠሁህ ነበር፡ የሚቃጠለውንም መስዋዕት አትወድም። 17- የእግዚአብሔር መስዋዕት የዋህ መንፈስ ነው፡ የተዋረደውንና የዋሁን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም። 18 አቤቱ በውዴታህ ጽዮንን አሰማምራት፡ የኢየሩሳሌምም ቅጽሮች እንዲታነፁ አድርግ።
 19 የጽድቁን መስዋዕት፡ መባውንም የሚቃጠለውንም መስዋዕት በወደድህ ጊዜ፡ ያን ጊዜ በመሰዊያህ ላይ ፍሪዳዎች መሥዋዕት ሆነው ይቀርባሉ።

መዝ ፶1 /51: የክፉዎች መጨረሻ ዕድል ፈንታ

1 ለምንት ይዜገር ኃያል በእከዩ፡ወይዳምፅ ኩሎ አማረ ?=
 ኃያል ሆይ በክፋት ለምንት ትታበያለህ? ሁልጊዜስ ለምን ትበድላለህ? 2 ልብህ ኃጢአትን ያስባል፡ እንደ ተሣለ ምላጭ ሽንገላን ተናገርህ፡ 3 ከመልካም ይልቅ ክፋትን፡ ጽድቅንም ከመናገር ይልቅ ዓመፍን ወደድህ። 4 የሚያስጥም የምላስ ነገርን ሁሉ ወደድህ ። 5 ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘለዓለም ያፈርስሃል፡ ከቤትህም-ይነቅልሃል፡-ያፈልስህማል።-ሥርህን-ከሕያዋን ምድር ይነቅላል። 6 ጸድቃንም አይተው ይፈሩ፡ በእርሱም ይሣቁ። እንዲህም-ይበሉ-7-"እግዚአብሔርን-ረዳቱ-ያላደረገ፡ በባለጠግነቱም ብዛት የታመነ፡ በከንቱ ነገርም የበረታ፡ ያ ሰው እነሆ!" 8 እኔስ በእግዚአብሔር ቤት እንደለመለመ ወይራ ዛፍ ነኝ፡ ለዓለምና ለዘለዓለም በእግዚአብሔር ምሕረት ታመንሁ። 9-መልካም ነገር አድርገህልኛልና ለዘለዓለም አመሰግንሃለሁ በጸድቃንህም ዘንድ ምሕረትህን ተስፋ አደርጋለሁ ።

መዝ ፶2 /52: የእምላክን ህልውና የካዱ ሰነፎች

1 ይብል አብድ በልቡ አልቦ እግዚአብሔር=ሰነፍ በልቡ "እግዚአብሔር የለም" ይላል። ረከሱ በበደላቸውም ኅሰቶሉ፡ በጎ ነገርን የሚያደርጋት የለም 2 እግዚአብሔርን የሚፈልግ አስተዋይ

መኖሩን ያይ ዘንድ እግዚአብሔር ከሰማይ የሰው ልጆችን ተመለከተ። 3 ሁሉ ተካክሎ በአንድ ቦይሎ፡ አንድም እንኳ በጉነገርን የሚያደርጋት የለም። 4 እንጂራን እንደ መብላት ብሕዝቡን-የሚበሉ-ግፍ-አድራጊዎች-ሁሉ-አያውቁም እግዚአብሔር

ርንም-አይጠሩትም። 5-እግዚአብሔር-የግብዘችን አጥንቶች በትኖሎ ልና። በዚያ የማያስፈራ እርሱ አስፈሪ ሆነባቸው። እጅግም ፈሩ፡ እግዚአብሔር አዋርዶአቸዋልና አፈሩ። 6 መድኃኒትን ከጸዮን ለእስራኤል-ማን-ይሰጣል?-እግዚአብሔር-የሕዝቡን ምርኮ በመለስ ጊዜ ያዕቆብ ደስ ይለዋል፡ እስራኤልም ሐሤትን ያደርጋል ።

መዝ-፶፩/53: የእግዚአብሔርን ረድኤት መማፀኛ ጸሎት

1 እግዚአ በስምክ አድነነ፤ ወበኃይልክ ፍታሕ ሊተ እግዚአ= አቤቱ በስምህ አድነኝ፤ በኃይልህም ፍረድልኝ። 2 አቤቱ ጸሎቴን ስማኝ፤-የአፌንም-ቃል-አድምጥ። 3 ባዕዳን በእኔ ላይ ቆመዋልና። ኃያላንም-ነፍሴን-ሽታዋታልና። እግዚአብሔርን-በፊታቸው-አላደረጉትም። 4 እነሆ እግዚአብሔር ይረዳኛል፡ ጌታዬም ነፍሴንም ያድናታል። 5 ክፋትን ወደ ጠላቶቼ ይመልሳታል። በእውነትም አጥፋቸው። 6 ከፈቃዴ የተነሣ እሠዋልሃለሁ፡ አቤቱ መልካም ነውና ስምህን አመሰግናለሁ። 7 ከመከራ-ሁሉ-አድነሽኛልና- ዓይኔ-የበጠላቶቼን ውድቀት አይታለችና።

መዝ ፶፬ /54: ከብዙ መከራ ለመዳን የሚቀርብ ጸሎት-

1 አዕምዐኒ እግዚአ ጸሎትየ፡ ወኢትትሐየኒ ስእለትየ=አቤቱ ጸሎቴን-አድምጠኝ፤ ልመናዬንም ቸል አትበል። 2. ተመልከተኝ፤ ስማኝም፤ በማዘን ደነገጥሁ፤ ተናወጥሁም፤ 3. ከጠላት ድምፅ፡ ከኅጢአተኛም ማሠቃየት የተነሣ፤ ዓመፃን በእኔ ላይ መልሰውብኛልና፤-ሊያጠፉኝም-ተነሥተውብኛልና። 4-ልቤ-በውስጤ ደነገጠብኝ፤ የሞት ድንጋጤም መጣብኝ ። 5. ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ያዙኝ፤ ጨለማም ሸፈነኝ። 6. “በርሬ ዐርፍ ዘንድ እንደ ርግብ ክንፍን ማን በሰጠኝ?” አልሁ፤ 7. እነሆ ኮብልዬ በራቅሁና፤ በምድረ በዳም በኖርሁ። 8. እንደ አውሎ ነፋስ ከሆነው ከነፍሴ መቅበዝበዝ የሚያድነኝን ተስፋ አደርገዋለሁ። 9. አቤቱ!

ዓመፃንና ጠብን በከተማ ውስጥ አይችሉለሁና አስጥማቸው፤ አንደበታቸውንም-ቁረጥ። 10.-በቀንና-በሌሊት-በቅጥርዋ-ይከብቡ-አታል፤ ዓመፃና ድካም ፡፡ገጢአትም በመካከልዋ ነው። 11 ሽንገላ ከአደባባይዋ አይርቅም። 12-ጠላትስ ቢሰድብኝ + በታገሥሁ ነበር፤ የሚጠላኝም አፉን በላዬ ከፍ፡ ከፍ ቢያደርግ + ከእርሱ በተሸሽግሁ ነበር። 13. አንተ ሰው፤ አንተ ግን እንደራሴ ነበርህ፤ ባልንጀራዬና የማውቅህ ወዳጄም ነበርህ፤ 14. መብልን ከእኔ ጋር በአንድነት ያጣፈጥህ ነበርህ፤ በአንድ ልብ ወደ እግዚአብሔር-ቤት-አብረን-ተራመድን። 15.-ሞት-ይምጣባቸው በሕይወት ሳሉ ወደ ሲኦል ይውረዱ፤ ከፋት በማደራያቸውና በመካከላቸው ነውና። 16.-እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር ጮኸሁ፤ እግዚአብሔርም ሰማኝ። 17. በማታና በጠዋት በቀትርም እናገራለሁ አስረዳለሁ፤ ቃሌንም-አይሰሙኝም። 18.-ከእኔ-ጋር-ካሉት-ይበዛሉና ከሚከታተሉኝ-ነፍሴን-በሰላም-አድናት። 19.-ቤዛ-የላቸውምና፤ እግዚአብሔርንም አልፈሩትምና፤ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ እግዚአብሔር ሰምቶ ያጉሰቁላቸዋል። 20. ፍዳን ለማምጣት እጅን ዘረጋ፡ ቃል ኪዳንንም አረከሰ። 21. ከፊቱም ቁጣ የተነሣ ተሰያይ፤ ልቡም ለዘበ፤ ቃሉም-ከቅቤ-ይልቅ-ለሰለሰ፤-እነርሱ ግን እንደሚያሰጥም ማዕበል-ናቸው። 22.-ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይመግብሃል፤-ጸድቁንም ለዘለዓለም ሁከት አሳልፎ አይሰጠውም። 23. አንተ ግን + አቤቱ + ወደ ሞት ጉድጓድ አውረድሃቸው፤ የደም-ሰዎችና-ሽንጋዮች-የዘመናቸውን እኩሌታ መኖር አችሉም። እኔ ግን አቤቱ በአንተ እታመናለሁ።

መዝ ፶፭/55: በስደት ላይ ከሚደርስ ጥቃት ለመዳን

1 ተሣሃለኒ እግዚአ እስመ ኬደኒ ሰብእ=አቤቱ ሰው ረገጠኛልና ይቅር በለኝ፤ ሁልጊዜም ሠልፍ አስጨንቆኛል። 2 ሁልጊዜ ቀኑን ሁሉ ጠላቶች ረገጡኝ። የሚዋጉኝ በዝተዋልና ፈራሁ። 3 እኔ ግን አቤቱ በአንተ ታመንሁ። 4 በእግዚአብሔር ታመንሁ። አልፈራም። ሰው-ምን-ያደርገኛል?- 5-ሁልጊዜ-ቃሎችን ይጸየፉብኛል፤-በእኔ ላይም የሚመክሩት ሁሉ ለክፉ ነው። 6-ይሸምቁብኛል፡-እንዳላያቸውም-ይሸሽጉብኛል።- እነርሱም-ተረከዜን ይመለ

ካከታሉ፡ ሁልጊዜም ነፍሴን ይሸምቁባታል። 7-በምንም ምን አታድናቸው። 8. አሕዛብን በመዓትህ ትጥላቸዋለህ። 9-በጠራ ሁህ -ጊዜ ጠላቶቼ ወደ ጊላቸው ይመለሱ፤ አንተ አምላኬ እንደ ሆንህ እነሆ ዐወቅሁ። 10-በእግዚአብሔር ቃሴን አከብራለሁ፡ የተናገርሁትም በእግዚአብሔር ዘንድ ይከብራል። 11-በእግዚአ ብሔር ታምኛለሁ፡ አልፈራም፡ ሰው ምን ያደርገኛል። 12-አቤቱ የምሰጥህ የምስጋና ስእለት በእኔ ዘንድ ነው። 13 ነፍሴን ከሞት፡ ዓይኖቼን ከእንባ፡ እግሮቼን ከድጥ -አድነሃልና፡ በሕያዋን-ምድር- እግዚአብሔርን-አሰኘው-ዘንድ።

መዝ ፶፮ /56: በእግዚአብሔር ረድኤት መታመን

1 ተሣሃለኒ እግዚአ ተሣሃለኒ፡ እስመ ኪያክ ተወከለት ነፍሰየ= ይቅር በለኝ፡ አቤቱ ይቅር በለኝ፡ ነፍሴ አንተን ታምናለኝና ነገጠአት እስከታልፍ ድረስ በክንፎችህ ጥላ እታመናለሁ። 2.-ወደ ልዑል እግዚአብሔር ወደሚረዳኝ ወደ እግዚአብሔር-እጮኸለሁ። 3. ከሰማይ ልኮ አዳነኝ፡ ለረገጡኝም ውርደትን ሰጣቸው። እግዚአብሔር ቸርነቱንና ጽድቁን ላከ።

4-ነፍሴን-ከአንበሳች-መካከል-አዳናት። ደንግጩም ተኛሁ። የሰው ልጆች ጥርሳቸው ጦርና ፍላጻ ነው። አንደበታቸውም የተሳለ ሾተል ነው። 5. እግዚአብሔር በሰማያት ላይ ከፍ ፡ከፍ አለ፡ ክብሩም በምድር ሁሉ ላይ ነው። 6. ለእግሮቼ ወጥመድ አዘጋጁ፡ ሰውነቴምንም አጎበጡአት። ጉድጓድን በፊቴ ቆፈሩ፡ በውስጡም ወደቁ። 7. ልቤ ፅኑዕ ነው፡ አቤቱ ልቤ ፅኑዕ ነው። አመሰግናለሁ፡ እዘምራለሁም። 8. ክብሬ ይነሣ፡ በበገና እና፡ በመሰንቆ፡ ይነሣ፡ እኔም ማልጄ እነሣለሁ። 9. አቤቱ በአሕዛብ ዘንድ አመሰግንሃለሁ ፡ በወገኖችም ዘንድ እዘምርልሃለሁ። 10 ምሕረትሕ እስከ ሰማይ ደረሰ ከፍ ብላለኝና፡ ጽድቅም እስከ ደመናት ድረስ ። 11. እግዚአብሔር በሰማያት ላይ ከፍ፡ ከፍ አለ፡ ክብሩም በምድር ሁሉ ላይ ነው።

መዝ-፶፯/57: በችግር የተከበበ ሰው ጸሎት

1. እመስ አማን ጽድቀ ትነቡ ወርትዐ ትኩንኑ፡ ደቂቀ ዕንላ እመሕያው==የሰው ልጆች ሆይ1 በእውነት ጽድቅን ብትናገሩስ

በቅን ትፈርዳላችሁ፤ 2. በልባችሁም በምድር ላይ ኃጢአትን ትሠራላችሁና፡ እጆቻችሁም ሽንገላን ይታታሉ። 3. ኃጥእን ከማገፀን ጀምረው ተለዩ፤ ከሆድም ጀምረው ሳቱ፡ ሐሰትንም ተናገሩ። 4. ቁጣቸው እንደ እባብ መርዝ ነው፡ ጆሮዎም አንደ ደነቆረ እባብ። 5. መተት ዐዋቂ ሲደግምባት የአስማተኛውን ቃል እንደማትሰማ።--6.-እግዚአብሔር-የአንበሳችን-መንጋጋቸውን ያደቅቃል። 7. እንደሚፈስ ውኃ ይቀልጣሉ ፤ እስከሚያደክማቸው ድረስ ፍላጻቸውን ይገትራል። 8. እንደሚቀልጥ ሠም ያልቃሉ። እሳት ወደቀች፡ ፀሐይንም አላየኋትም። 9. እሾኸችሁ ሳይታወቅ በትር ሆነ። ሕያዋን ሳላችሁ በመዓቱ ይውጣችኋል። 10. ጻድቅ በቀልን ባየ ጊዜ ደስ ይለዋል ፤ በኃጢአተኛውም ደም እጁን ይታጠባል። 11. ሰውም “በእውነት ለጻድቅ ፍሬ አለው፤ በእውነት በምድር ላይ የሚፈርድ አምላክ አለ” ይላል።

መዝ ፶፰/58: በኃያላንን ላይ ፍርድ ሰጭ አምላክ

1 አድነኒ እግዚአ አምፀርየ=አምላኬ-ሆይ1 ከጠላቶች አድነኝ ፤ በላዩም ከቆሙት አስጥለኝ። 2. ከዓመፅ አድራጊዎች ታደገኝ፡ ከደም ሰዎችም አድነኝ ። 3. እነሆ ነፍሴን በማደን ላይ ናቸው፡ ብርቱዎችም በላዩ ተነሡ። አቤቱ በበደሌም አይደለም፡ በጎጠአቴም አይደለም። 4. ያለ በደል ሮጥሁ፡ ተዘጋጀሁም፤ ተነሥ፡ ተቀበለኝ እይም። 5. አንተም አቤቱ የኃያላን አምላክ፡ የእስራኤል ንጉሥ አሕዛብን ጎብኛቸው፡ ይቅር በላቸው ዓመፅ- የሚያደርጉትን-ሁሉ=ግን አትማራቸው። 6. ሲመሽ ማታ ይመለሱ፡ እንደ ውሾችም ተርበው በከተማም ይዙሩ። 7 እነሆ በአፋቸው ይናገራሉ፤ ሰይፍም በከንፈሮቻቸው አለ። 8. የምት ሰማቸው አንተ ግን አቤቱ ትሥቅባቸዋለህ። 9. ኃይሌን ወደ አንተ አስጠጋለሁ፡ አንተ አምላኬና መጠጊያዬ ነህና። 10. የአ ምላኬ ይቅርታው ይድረሰኝ፡ አምላኬ በጠላቶቼ ላይ አሳዩኝ። 11. ሕግህን እንዳይረሱ፡ አትግደላቸው። አቤቱ አምላኬና ረዳቴ በኃይልህ በትናቸው፡ አዋርዳቸውም። 12.-ስለ አፋቸው ኃጢአት፡ ስለ-ከንፈራቸውም-ቃል-በትዕቢታቸው-ይጠመዱ። ከመርገማቸ

ውና ከሐሰታቸው የተነሣ ፍጻሜያቸው ይታወቃል። 13. ጊላ በሚመጣ መቅደሱ ላይ ያልቃሉ፤ የያዕቆብም አምላክ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ እንደሚገዛ ይወቁ። 14. ሲመሽ ማታ ይመለሱ እንደ ውሾችም ተርበው በከተማ ይዙሩ። 15. እነርሱም መብል ለመፈለግ ይበተኑ፤ በጠገቡም ጊዜ ያንጉራጉራሉ። 16. እኔ ግን ለኃይል ለታደሁ እቀኛለሁ፤ በምሕረትም በማለዳ ደስ ይለኛል፤ በመከራዬ ቀን መጠጊያዬና አምባዬ ሆነኸልኛልና። 17. አንተ ረዳቴ ነህ፤ ለአንተም ለአምላኬ እዘምራለሁ፤ አንተ አምላኬ መጠጊያዬ ነህና፤ አምላኪዬና ምሕረቴም ነህና።

መዝ 90/59: ጠላት ሲበረታ የሚቀርብ ጸሎት

1 እግዚአብሔር ገደፍክነ ወነሠትክነ፡ ቀሠፍክነሂ ወተሣሃልክነ፡ ለቤቱ ጣልኸን፡ አፈረሰኸን፤ ገረፍኸን፡ ይቅርም-አልኸን። 2. ምድርን አናወጥሃት፡ አወክሐትም። ተናውጣለችና ቁስልዋን ፈወስኻት። 3. ለሕዝብህ ጭንቅ ነገርን አሳየሃቸው፡ አስደንጋጩንም ወይን አጠጣኸን። 4. ለሚፈሩህ ምልክትን ሰጠሃቸው፡ ከቀስት ፊት ያመልጡ ዘንድ። 5. ወዳጆችህም ይድኑ ዘንድ በቀኝህ አድን፡ ስማኝም። 6. እግዚአብሔር በመቅደሱ ተናገረ፡ ደስ ይለኛል፡ ምርኮንም እካፈላለሁ። የሽለቆ ቦታዎችን እሠፍራለሁ። 7. ገለጻድ የእኔ ነው፡ ምናሴም የእኔ ነው፤ ኤፍሬም የራሴ መጠጊያ ነው። ይሁዳ ንጉሤ ነው፤ 8. ካህን ሞአብም ተስፋዬ ነው፡ በኤዶም ያስ ላይ-ጫማዬን እዘረጋለሁ፤ ፍልስጥኤምም ይዝታልኛል። 9. ቅጥር ወደ አለባት ወደ ጽኑ ከተማ ማን ይወስደኛል? ማንስ እስከ ኤዶም ያስ ይመራኛል? 10. አቤቱ የጣልኸን አንተ አይደለህምን? አምላካችን ሆይ ከሠራዊታችን ጋር አት ወጣም። 11. በመከራችን ረድኤትን ስጠን፡ በሰውም መታመን ከንቱ ነው። በእግዚአብሔር ኅይልን እናደርጋለን፤ እርሱም የሚያስጨንቁንን ያጥርዳቸዋል።

መዝ 90/60: እግዚአብሔርን መጠጊያ የማድረግ ጸሎት

1 ስምዐኒ አምላኪየ ስእለትየ፡ ወአዕምዐኒ ጸሎትየ=አምላኬ ሆይ ልመናዬን ስማኝ፡ ጸሎቴንም አድምጠኝ። 2. ልቤ ተስፋ በቆረጠ ጊዜ ከምደር ዳርቻ ወደ አንተ እጮኸለሁ፤ በድንጋይ (ዐለት)

ላይ ከፍ፡ ከፍ አደረግኸኝ። 3. በጠላት ፊት ዕኑ ግንብ ነህ፤ ተስፋዬም-ሆነህ መራኸኝ። 4. በድንኳንህ ለዘለአለም እኖራለሁ፤ በክንፎችህ-ጥላም-እጋረዳለሁ፤ 5. -አምላኬ-አንተ-ጸሎቴን ሰምተሃልና፤ ለማፈሩህ ርስትን ሰጠሃቸው። 6. ለንጉሥ ከቀን በላይ ቀንን (ዘመንን) ትጨምራለህ፡ ዓመታቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፉ-ይሆናሉ። 7. በእግዚአብሔር ፊት ለዘለዓለም-ይኖራል፤ ይቅርታውንና-ጽድቁን-ግን ማን ይፈልጋል? 8. እንዲሁም ለስምህ ለዘለዓለም እዘምራለሁ፡ ምኞቴን ሁልጊዜ ፈጽምልኝ።

መዝ 90/61: ተስፋን በእግዚአብሔር ላይ-ማድረግ

1 አኩ ለእግዚአብሔር ትገኒ ነፍስየ እስመ ኅቤሁ መድኃኒ ትየ= ነፍሴ ለእግዚአብሔር የምትገዛ አይደለችምን? መድኃኒቴ ከእርሱ ዘንድ ናትና። 2. እርሱ አምላኬ መድኃኒቴም ነውና፤ እርሱ እረዳቴ ነው፡ ሁልጊዜም አልታወክም። 3. እስከ መቼ በሰው ላይ ትቆማላችሁ? እናንተ ሁላችሁ አንዳዘነበለ ግዳግዳ፡ እንደ ፈረሰም ቅጥር ትገድሉ-ታላችሁ። 4. ነገር ግን ክብራን ይሸሩ ዘንድ መከሩ፡ በጥሜም ሮጥሁ፤ በአፋቸው ይመርቃሉሉ፡ በልባቸውም ይረገማሉ። 5. ነገር ግን ነፍሴ ለእግዚአብሔር ትገዛለች፡ ተስፋዬ ከእርሱ ዘንድ ናትና። 6. እርሱ አምላኬ መድኃኒቴም-ነውና፤-እርሱ-ረዳቴ-ነውና-አልታወክም። 7. መድኃኒቴ-በእግዚአብሔር-ነው፤-ክብራም-በእግዚአብሔር-ነው። የረድኤቴ አምላክ፡ ተስፋዬም እግዚአብሔር ነው። 8. የአሕዛብ ማነበር ሁላችሁ-በእርሱ-ታመኑ።-ልባችሁንም- በፊቱ -አፍስሱ፡ እግዚአብሔር ረዳታችን ነው። 9. ነገር ግን የሰው ልጆች ሁሉ ከንቱ ናቸው፡ የሰው ልጆችም ሐሰተኞች ናቸው፤ በሚዛንም ይበድላሉ፡ እነርሱስ በፍጹም ከንቱ ናቸው። 10. ዓመግን ተስፋ አታድርጉ፡ ቅሚያንም አትተማመኑብት፤ ባለጠግነት ሲበዛ አይታችሁ ልባችሁ አይታብይ። 11. እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ተናገረ፡ እኔም ይህን ብቻ ሰማሁ፤ ይቅርታ የእግዚአብሔር ነውና። 12. አቤቱ ኃይልም ያንተ ነው፤ አንተ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ትከፍለዋለህና።

መዝ ፳፪ /62 እግዚአብሔርን በጸሎት መሻት

1-አምላኪያ፡-አምላኪያ-እገይሥ-ጎቤክ፡-ጸምዐት-ነፍስየ-ለክ፡ አምላኪ፡አምላኪ-ወደ-አንተ-እገሠግሳሁ፤ነፍሴ-አንተን-ተጠማች፡ እንጨትናው-ጋበሌለበት-ምድረ-በዳ-ሥጋዬን-ላንተ-እዴት ልዘርጋ ልህ? ጋይልህንና ክብርህን አውቅ ዘንድ እንዲሁ በመቅደስህ ውስጥ-ተመለከትሁ፡- 3- ምሕረትህ-ከሕይወት-ይሻላልና-ከንፈሮቼ ያመሰግኑሃል፡፡4.እንዲህ በሕይወቴ ዘመን አመሰግንሃለሁ፡ በአንተም-ስም-እጆችን-አነሣለሁ፡፡5-ነፍሴ-በቅቤና-በስብ እንደሚጠግቡ ትጠግባለች፡ ደስተኞች ከንፈሮቼም ስምህን ያመሰግናሉ፡፡ 6 በመኝታዬም አስብሃለሁ፡ በማለዳም እናገርልሃለሁ፡፡ 7 ረዳቴ ሆነሽልኛልና በክንፎችህም ጥላ እታመናለሁ፡፡ 8. ነፍሴ በጊላህ ተከታተለች፡ እኔንም ቀኝህ ተቀበለችኝ፡፡ 9 እነርሱ ግን ነፍሴን ለክንቱ ፈለጉት፤ ወደ ምድር ጥልቅ ይግቡ፡፡ 10. በሰይፍ እጅ አልፈው ይሰጡ፡ የቀበሮዎችም ዕድል ፈንታ ይሁኑ፡፡ 11 ንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፤ በእርሱም የሚምል ሁሉ ይከብራል፡ 9መፅን የሚናገር አፍ ይዘጋልና፡፡

መዝ ፳፫ /63: ተስፋችንን በእግዚአብሔር ላይ ማድረግ

1. ስምዐራ-እግዚአ-ጸሎትየ-ዘሰለልኩ-ጎቤክ=-አቤቱ-ወደአንተ-የለመንሁትን ጸሎቴን ስማ፡ ከጠላትም ትዝብት (ጥርጥር) ነፍሴን አድናት ፡፡ 2. ከክፉዎች ሴራ ከብዙዎችም ዐመፅ አድራጊዎች ሰውረኝ፡፡ 3-እንደ እባብ ምላሳቸውን አሰሉ፤ መራራ ነገርን ለማድረግ፡-4-ንጹሕንም-በስውር ለመግደል-ቀስትን--ገተሩ፤ በድንገት ይነድፏቸዋል፡ አይፈሩምም፡፡5 ለእነርሱም ለራሳቸው ክፉ ነገርን አፀኑ፤-የሚያዩንም-የለም-ይላሉ፡፡6-9መፃን ፈለጉት፡ ሲፈትኑም፡ ሲጀምሩም-አለቁ፤-ሰው-በጥልቅ-ልብ-ውስጥ-ይገባል፡፡ 7-እግዚአብሔርም-ከፍ-፡-ከፍ-ይላል-መቅሠፍታቸው እንደ ልጆች ሕንፃ ሆነ፤ 8 አንደበታቸው በላያቸው ደከመ፡ የሚያዩአቸውም ሁሉ ደነገጡ፡፡ 9. ሰው ሁሉ ፈራ፡ የእግዚአብሔርንም ሥራ ተናገሩ፡ ሥራውንም ዐወቁ፡ 10 ጸድቅ በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፡ በእርሱም ይታመናል፡፡ ልባቸው የቀና ሁሉ ይከብራሉ፡፡

መዝ ፳፬/64: ለምድር በረከትን የሚሰጥ አምላክ

1 ለከ ይደሉ-እግዚአ ስብሐት በጸዮን=አቤቱ በጸዮን ለአንተ ምስጋና ይገባል ለአንተም በኢየሩሳሌም ጸሎት ይቀርባል ፡፡ 2. ወደ አንተ የሚመጣ የሰውን ሁሉ ጸሎት ስማ 3. የዐመፀኞች ነገር በረታብን፤ ጋጢአታችንን አንተ ይቅር ትሰናለህ፡፡ 4. አንተ የመረጥኸው ብፁዕ ነው፤ አቤቱ ከቤትህ በረከት ጠገብን፡፡ 5. ቤተ መቅደስህ ቅዱስ ነው በጸድቅም ድንቅ ነው፡፡ በምድር-ዳርቻ-ሁሉና-በሩቅ ባሕር ውስጥ ላሉ ተስፋቸው የሆንህ አምላካችንና መድኃኒታችን ሆይ ስማን፡፡6. በጋይልህ ተራሮችን አፀናሃቸው፡ እነርሱም በጋይል ታጥቀዋል፡፡7 የባሕሩን ዓሣ አነበራ-የሚያውከው--እርሱ-ነው፡-የሞገድዋንም-ድምፅ የሚቃወመው ማን ነው? 8. ከተአምራትህ የተነሣ አሕዛብ ይደነግጣሉ፡- በምድር-ዳርቻም-የሚኖሩ -ይፈራሉ፤ በጥዋት ይወጣሉ፡ ማታም ይደስታሉ፡፡9. ምድርን ጉብኝሃት፡ አረካሃትም፡ ብልጽግናዋንም እጅግ አበዛህ፤ የእግዚአብሔር ወንዝ ውሆችን የተመላ ነው፤ ምግባቸውን አዘጋጀህ እንዲሁም ታሰናዳለህና ፡፡ 10.-ትልምዋን አርካው መከራንም አሳምረው፤ በነጠብጠብም ደስ ብሏት ትበቅላለች 11. የምሕረትህን ዓመት እክሊል-ትባርካለህ፡-ምድረ-በዳዎችም-ጠልን-ይጠግባሉ፡፡ 12- የምድረ በዳዎች-ተራሮችም-ይረካሉ፡-ኮረብቶችም በደስታ-ይታጠቃሉ፡፡ 13- የበጎች አውራዎች ስብን ይለብሳሉ፡ ሽለቆዎችም ስንዴን ይመላሉ፡ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ያመሰግናሉ፡፡

መዝ ፳፭/65: በእልልታ-ለእግዚአብሔር ዘምሩ

1-የብቡ ለእግዚአብሔር በኩሉ ምድር፡ ወዘምሩ ለስሙ=በምድር ያላቸሁ ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፡ 2. ለስሙም ዘምሩ፡ ለክብሩም ምስጋናን አቅርቡ፡፡ 3 እግዚአብሔርን እንዲህ በሉት "ሥራህ ግሩም ነው፤ ሳይልህ ብዙ ሲሆን ጠላቶችህ ዋሹብህ"፡፡ 3. ምድር በመላዋ ለአንተ ትሰግዳለች፡፡ ለአንተም ትገዛለች፡ ለስምህም ትዘምራለች ፡፡ 5 የእግዚአብሔርን ሥራ ታዩ ዘንድ ኑ፡፡ ምክሩ ከሰው ልጆች ይልቅ ግሩም ነው፡፡ 6. ባሕርን የብስ አደረጋት፡ ወንዙንም በእግር ተሻገሩ፡፡ እዚያም በእርሱ ደስ

መዝ ፳፯/67:

ጳጳሳዊ ድል መዝሙር

1 ይትነሣእ እግዚአብሔር ወይዘረወ ፀሩ=እግዚአብሔር ይነሣ፡ ጠላቶቹም-ይበተኑ፡-የሚጠሉትም-ከፊቱ-ይሸሹ፡፡2-ጢስ እንደሚ በንን-እንዲሁ-ይብነኑ፤ ሰውም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፡ እንዲሁ ኃጥአን ከእግዚአብሔር ፊት ይጥፉ፡፡ 3. ጸድቃን ግን ደስ ይበላቸው፡ በእግዚአብሔር ፊትም ሐሴትን ያድርጉ፡ በደስታም ደስ ይበላቸው ፡፡ 4 እግዚአብሔርን አመስምኑ፡ ለስሙም ዘምሩ፡፡ ወደ ምዕራብ ለወጣው መንገድን አብጁ፤ ስሙ እግዚአብሔር ነው፡ በፊቱም ደስ ይበላቸው፡፡ ከፊቱም የተነሣ ይደነግጣሉ፡፡5. እግዚአብሔር-በቅዱስ-ቦታው-ለድሃ-አደጎች-አባት፡ ለባልቴቶችም-ጻፍ-ነው፡፡6 እግዚአብሔር ብቸኞችን (ባሕታውያንን) በኃይሉ-ያወጣቸዋል፤ በመቃብር-የሚኖሩ-ጎዘንተኞችንም እንዲሁ፡ 7 አቤቱ በሕዝብህ ፊት በወጣህ ጊዜ፡ በምድረ በዳም ባለፍህ ጊዜ፡ 8 ከሲና አምላክ ፊት፡ ከእስራኤል አምላክ ፊት ምድር ተናወጠች፡ ሰማያትም ነጠብጣብን አወረዱ፡፡9 አቤቱ በፈቃድህ ዝናብን ለርስትህ ለየህ፡ በደክመም ጊዜ አንተ ታፀናዋለህ፡፡ 10. እንሰሰችህ በውስጡ ያድራሉ፤ አቤቱ-በቸርነትህ-ለድሆች-ሁሉን አዘጋጀህ፡፡ 11 በብዙ ኃይል ለሚናገሩ እግዚአብሔር ቃሉን ሰጠ፤ 12 ነገሥታት ከነሠራዊታቸው-ፈጥነው ይሸሻሉ፡ በቤት የምትኖርም ምርኮን ተካፈለች፡፡ 13 በርስቶች መካከል ብታድሩ-ከብር እንደተሠሩ እንደርግብ ክንፎች፡-በቅጠልያ ወርቅም እንደተለበጡ-ላባዎችዋ-ትሆናላችሁ፡፡14. ሰማያዊ ንጉሥ በላይዋ ባዘዘ ጊዜ በሰልሞን (ተራራ) ላይ በረዶ ይዘንማል፡፡ 15-የእግዚአ ብሔር ተራራ ልምላሜ የሞላበት ነው፡፡ክልምላሜውም ጋር የፀና ተራራ ነው፡፡ 16 የፀኑ ተራራዎች ለምን ይነሣሉ? እግዚአብሔር ያድርበት ዘንድ የወደደው ተራራ ይህ ነው፤ እግዚአብሔር ለዘለዓለም ያድርባቸዋልና፡፡ 17.የብዙ ብዙ ሺህ የሆኑ የእግዚአብሔር ሠረገላዎች ደስተኞች ናቸው፡፡ እግዚአብ ሔር-በመቅደሱ-በሲና-በመካከላቸው ነው፡፡18. ምርኮን ማርከህ፡ ወደ ሰማይ ወጣህ፡ ስጦታህንም ለሰዎች ሰጠህ፡ ያድሩ-ዘንድ-

ይለናል፡፡ 7 በኃይሉ ለዘለዓለም ይዝል፡ ዐይኖቹ ወደ አሕዛብ ይመለከታሉ፡፡ ራሳችሁን ከፍ፡ ከፍ አታድርጉ፡፡ 8. አሕዛብ ሆይ እምላካችንን አመስግኑ! የምስጋናውንም-ቃል አድምጡ፡፡ 9.-ነፍ ሴን-በሕይወት-ያኖራታል፡-ለእግርቼም-ሁከትን-አልሰጠም፡፡ 10.አቤቱ-ፈትነኸናልና፡-በርን እንደሚያነጥሩት አንጥረኸናልና፡፡ 11. ወደ ወጥመድም አገባኸን፡ በፊታችንም መከራን አመጣህ፡፡ 12. በራሳችን ላይ ሰውን አስጫንህ (ሰውን አሠለጠንህ)፤ በእሳትና በውኃ መካከል አሳለፍኸን፡ ወደ ዕረፍትም አወጣኸን፡፡ 13 መባዩን ይገፍ ወደ ቤትህ እገባለሁ፤ 14. በመከራዬ ጊዜ በአፌ የተናገርሁትን፡ በከንፈሮቼም እሰጣለሁ ብዬ የተሳልኩትን ለአንተ-እሰጣለሁ፡፡15-ዕእግንና ከሙክቶች ጋር ነውር የሌለበትን ንጹሕ-መሥዋዕትን-አቀርብልሃለሁ፤ ላሞችንና-ፍየሎችንም እሠዋ ልሃለሁ፡፡16-እግዚአብሔርን-የምትፈሩት-ሁሉ-ኑ-ስሙኝ፤ ለነፍሴ-ያደረገላትን-ልንገራችሁ፡ 17. በአፌ-ወደ-እርሱ-ጮኸሁ፡ በአንደበ ቴም ከፍ ፡ ከፍ አደረግሁት ፡፡ 18. በልቤ በደልን አይቶ ቢሆን ኖሮ፡ እግዚአብሔር አይሰማኝም ነበር፤ ስለዚህ የልመናዬን ድምዕ አደመጠ፡፡-ጸሎቴን-ያልከሰከሰኝ-ምሕረቱንም-ከእኔ-ያላራቀ እግዚአ ብሔር ይክበር /ይመስገን፡፡

መዝ ፳፯/66: ስለ ምድር በረከት የሚቀርብ ምስጋና

1 እግዚአብሔር-ይባርከኑ ወይሣሃሰነ=እግዚአብሔር ይማረን፡ ይባርከንም፡ ፊቱንም በላያችን ያብራ፤ እኛም በሕይወት እንኑር፡፡ 2 መንገድህን በምድር በአሕዛብም ሁሉ ዘንድ ማዳን ህን አናውቅ ዘንድ፡፡ 3 አቤቱ አሕዛብ ያመሰግኑሃል፡ አሕዛብ ሁሉ ያከብሩሃል፡ አሕዛብ ደስ ይላቸዋል፡ ሐሤትም ያደርጋሉ፡፡ 4. ለአሕዛብ ቅን ፍርድን ትሰጣለህት፡ አሕዛብንም በምድር ላይ ትመራለህና፡፡ 5 አቤቱ አሕዛብ ያመሰግኑሃል፡፡6 ምድር ፍሬዋን ሰጠች፤ እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርከናል፡ የምድርም ዳርቻ ሁሉ ይፈሩታል፡፡ 7 እግዚአብሔር ይባርከናል፡ የምድርም ዳርቻዎች ሁሉ ያከብሩታል፡፡

(ለመኖር-ሲሉ)ይከዱ-ነበርና።19.-እግዚአብሔር አምላክ ቡሩክ ነው፤ እግዚአብሔር በየዕለቱ ቡሩክ ነው፤ አምላካችንና መድኃኒታችን ይረዳናል። 20. አምላካችንን የማዳን አምላክ ነው፤ የሞት መንገድ የእግዚአብሔር ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ ይሰብራል። በጠጉራቸው ጫፍም በደላቸው ይሄዳል። 22 እግዚአብሔር እንዲህ አለ፡- ወጥቼ-እመለሳለሁ-በባሕርም፡-ጥልቅ-እመለሳለሁ፡፡23 እግሮች በደም ይነክሩ ዘንድ የውሾችህ ምላስ በጠላቶችህ ላይ ነው። 24. አቤቱ መንገድህ ተገለጠ። የአምላካችን የንጉሡ መንገድ በመቅደሱ ነው። 25-አለቆች ደረሱ። ከበርን በሚመቱ ደናግል መካከል መዘምራንም-አሏቸው።-26.-እግዚአብሔርን-በጉባኤ አምላካችንንም በእስራኤል ምንጮች አመለካከት። 27. ወጣቱ ብንያም በጉልበቱ በዚያ አለ። የይሁዳ አለቆች። የዛብሎን አለቆችና የንፍታሌምም አለቆች ገዢዎቻቸው ናቸው። 28. አቤቱ በኃይልህ እዘዝ፤-አቤቱ-ይህን-ለእኛ-የሠራሽውን-አዕናው። 29--በኢየሩሳሌም-ባለው-መቅደስህ ነገሥታት እጅ መንሻን ለአንተ ያመጣሉ። 30 በጉሽ መቃወስጥ ያሉትን አራዊት። በሕዝብ ጥጆች-መካከል-የኮርማ-በሬዎችን-ጉባኤ-ገሥፅ-እንደ-በር የተፈተኑት አሕዛብ እንዳይዘጉ ሠልፍን የሚወድዱትን አሕዛብን በትናቸው። 31.-መልእክተኞች-ከግብፅ-ይምጡ፤ኢትዮጵያ-እጆችዎን-ወደ-እግዚአብሔር-ትዘረጋለች።32-የምድር-ነገሥታት-እግዚአብሔርን-አመስግኑት።ለአምላካችንም-ዘምሩ።-33-በምሥራቅ በኩል ወደ ሰማየ ሰማያት ለወጣ-(ሳረጉ)-ለእግዚአብሔር-ዘምሩ፤የኃይል-መገለጫ-የሆነ ቃሉን-እነሆ-ይሰጣል።-34.-ለእግዚአብሔር-ምስጋናን-ስጡ፤ግርማው-በእስራኤል-ላይ-ኃይሉም-እስከ-ደመናት-ነው።35-እግዚአብሔር በቅዱሳን-ላይ-ድንቅ-ነው፤የእስራኤል-አምላክ-እርሱ-ኃይልንና-በርታትን ለሕዝቡ ይሰጣል፤ ስለዚህም ሁሉ እግዚአብሔር ይመስገን።

መዝ ፳፰/68: በጨካኞች ጠላቶች ላይ የተነገረ ተግሣፅ

(ስለ ክርስቶስም የተነገረ ትንቢት ያለበት ነው) -----
 1.አድላኒ እግዚአ እስመ በጽሐኒ ማይ እስከ ነፍስየ፡ አቤቱ ውኃ እስከ ነፍሴ ሊያሰጥመኝ ደርሶብኛልና አድነኝ። 2. በጥልቅ

ረግረግ ጠለቅሁ፡ ኃይልም የለኝም፤ ወደ ጥልቁ ባሕርም ደረስሁ ማዕበሉም አሰጠመኝ። 3 በጨካኝት ደክምሁ፡ ጉሮሮዬም ሻከረ፤ አምላኬን ተስፋ ሳደርግ ዓይኖቼ ፈዘዙ። 4. በከንቱ የሚጠሉኝ ከራሴ ጠጉር ብዙ፤ ያልወሰድሁትን ያስከፍሉኛል። 5 አቤቱ አንተ ስንፍናዬን ታውቃለህ፡ ኃጢአቴንም ከአንተ አልተሰወርም። 6. አቤቱ የኃያላን አምላክ የሚሾህ በእኔ አይፈሩ፤ የእስራኤል አምላክ ሆይ ተስፋ የማያደርጉህ በእኔ አይነወሩ። 7. ስለ አንተ ስድብን-ታግሻለሁና እፍረትም-ሬቴን ሸፍኖኛልና።8 ለወንድሞቼ እንደ ባዕድ፡ ለአባቴና ለእናቴም ልጆች እንግዳ ሆንሁባቸው። 9. ለቤትህ የቀናሁት ቅንዓት በልቶኛልና፡ የሚሰድቡህም ስድብ በላዬ ወድቆአል። 10. ሰውነቴን በጾም አደከምኋት፡ ይህም መሰደቢያ ሆነብኝ።11. ማቅ ለበስሁ መተረቻም ሆንሁላቸው። 12. በደጅ የሚቀመጡ በእኔ ይጫወታሉ፤ወይን የሚጠጡም በእኔ-ይዘፍናሉ።13.-እኔስ-በጸሎቴ-ወደ-እግዚአብሔር-አመለክትሁ .የእግዚአብሔር ይቅርታው የሚገለጥ በጊዜው ነው፤ ይቅርታህ ብዙ ስለሆነ መድኃኒቴ ሆይ በእውነት አድነኝ ። 14. እንዳይውጠኝ ከረግረግ አውጣኝ ፤ ከጠላቶችና ከጥልቅ ውኃ አስጥለኝ። 15. የውኃ ማዕበል አያስጥመኝ፡ ጥልቁም አይዋጠኝ፡ ጉድጓዶችም አፋቸውን በኔ ለይ አይክፈቱ። 16.-አቤቱ ምሕረትህ መልካም ናትና ስማኝ፤ እንደ ይቅርታህም ብዛት-ወደ-እኔ-ተመልክት፤17.-ከአገልጋይህ-ሬትህን-አትመልስ-ተጨንቁ አለሁና ፈጥነህ ስማኝ፤ 18. ነፍሴን ተመልክተህ ተቤዣት (ታደጋት) ፤ ስለ ጠላቶቼም አድነኝ። 19. በሚያስጨንቁኝ ሁሉ ፊት አንተ ስድቤን ፡ እፍረቴንና ነውራንም ታውቃለህ ሆና ። 20- ሰውነቴ ስድብንና ውርደትን ታገሠኝ፤አዝኜ-ተቀመጥሁ። የሚያጽናኝም-አጣሁ፡ 21.-በመብሌ-ውስጥ-ሐሞትን-ጨመሩ፡ በተጠማሁም-ጊዜ-ሆምጣጤን-አጠጡኝ።-22.-ማዕዳቸው በፊታቸው ለወጥመድ፡ ለፍዳና ለዕንቅፋት ትሁንባቸው፤ 23.-ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ይጨልሙ ።ጀርባቸውም ዘወትር- ይጉበጥ። 24.-መዓትህን-በላያቸው-አፍስስ፡-የቁጣህ-መቅሠፍት-ያግኛቸው። 25.ከተማቸው-በረሃ-ትሁን፡-በድንኳኖቻቸው የሚቀመጥ አይገኝ፤ 26. አንተ የቀሠፍሽውን እነርሱ ተከትለዋልና በቁስሌም ቁስልን

ጨመሩብኝ። 27. በኃጢአታቸው ላይ ኃጢአትን ጨምርባቸው።
ወደ ጽድቅህም አይገቡ። 28. ከሕያዋን መጽሐፍ ይደምሱ።
ከጸድቃንም ጋር አይጻፉ። 29. እኔ ድሃና ቁስለኛ ነኝ፤ የፊት
መድኃኒት የሆንህ እግዚአብሔር ተቀበለኝ። 30 የእግዚአብሔር
ርን-ስም-በዝማሬ-አመሰግናለሁ።-በምስጋናም-ከፍ።-ከፍ አደርገ
ዋለሁ።31.-ቀንድና-ጥፍር-ካላቀበለ-ከእምቦሳ-ይልቅ እግዚአብሔርን
ደስ አስኘዋለሁ። 32. ድሆች ይዩ። ደስም ይበላቸው።
እግዚአብሔርን-ፈልጉት።-ነፍሳችሁም-ትድናለች።-33-እግዚአብሔር-
ድሆችን-ሰምቶአቸዋልና -እስረኞችንም አልናቃቸውምና።-
34 ሰማይና ምድር ባሕርም በእርስዎም የሚንቀሳቀሱ ሁሉ
ያመሰግኑታል።35.-እግዚአብሔር-ጽዮንን-አድኗታልና። የይሁዳ-
ከተሞች-ይሠራሱና፤-በዚያም-ይቀመጣሉ።ይወርሷታል።-36-የአገል-
ጋዮችህ-ዘርች-ይኖሩባታል።ስምህን-የሚወድዱ-በውስጧ ይኖራሉ።

መዝ ፳፱/69: በጭንቀት ጊዜ ተሚቀርብ ጸሎት

1 እግዚአ ነጽር ውስተ ረዲአትየ=አቤቱ እኔን ለማዳን
ተመልከት፤ አቤቱ እኔን ለመርዳትም ፍጠን። 2 ነፍሴን
የሚሹአት ይፈሩ። ይገቡቀሱም። ክፉንም የሚመክሩብኝ
አፍረው ወደኋላቸው ይመለሱ። 3 “እሰይ! እሰይ !” የሚሉ
ተዋርደው ወደ ኋላቸው ይመለሱ። 4. አቤቱ የሚሹህ ሁሉ
በአንተ ሐሄት ያድርጉ። ደስም ይበላቸው። ሁልጊዜ ማዳንህን
የሚወድዱ ዘወትር “እግዚአብሔር ታላቅ ነው” ይበሉ ። 5. እኔ
ድሃና ምስኪን ነኝ፤ እግዚአብሔርም ይረዳኛል፤ ረዳቴም
መጠጊያዬም አንተ ነህ። አቤቱ አምላኬ አትዘግይ።

መዝ ፸/70: እስከ ሽምግልና ዘምን የምንደገፍበት ጸሎት

1-ኪያክ ተወክልኩ እግዚአ ወኪይት-ነፈር ለዓለም=አቤቱ አንተን
ታመኛለሁና፤ ለዘለአለም አልፈር። 2. በጽድቅህ አድነኝ።
ታደገኝም ፤ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል። ፈጥነህም አድነኝ። 3.
በጠንካራ ቦታ ታድነኝ ዘንድ አምላኬና መድኅኒቴ አንተ ነህና።
4. አምላኬ ከኃጥአን እጅ። ከዓመፀኛናጌታዬ ሆይ ከታናሽነቴ
ጀምራ ተስፋ አደረግሁህ። 6. በእናቴ ማኅፀን ከግፈኛም እጅ
አድነኝ። 5 አቤቱ አንተ ተስፋዬ ነህና ውስጥም አንተ ሸሸግኸኝ፤

-ሁልግዜም-ስም-አጠራራ-አንተ-ነህ።7.-ለ-ብዙ-ዎች እንደ ጥንግ-
ሆይ-አንተ ግን ረዳቴና ጎይሌ-ነህ።8 አፌን
በምስጋና ሙላ። ሁልግዜ ምስጋናህንና የክብርህን ገናናነት
አመስግን ዘንድ። 9.-በሽምግልናዬ ዘመን አትጣለኝ።
ጉልበቴም ባለቀ ጊዜ አምላኬ አትተወኝ። 10.-ጠላቶቼ
በእኔ ላይ ተናግረዋልና። ነፍሴንም የሚሹአት በአንድነት
ተማክረዋልና። እንዲህም አሉ 11. እግዚአብሔር ትቶታል ፤
የሚያድነው የለምና ተከትላችሁ ያዙት ። 12. አምላኬ ሆይ
ከእኔ አትራቅ ፤ አምላኬ ሆይ! እኔን ለመርዳት ተመልከት።
13.-ነፍሴን-የሚያጣሏት-ይፈሩ።ይዋረዱም።-ጉዳቴንም የሚፈ-
ልጉ-እፍረትንና-ኃሣርን-ይልበሱ።14.-እኔ ግን አቤቱ ሁልግዜ
ተስፋ አደርግሃለሁ። በምስጋናህም ሁሉ ላይ እጨምራለሁ።15.-
አፌ-ጽድቅህንና-ሁልግዜም-ማዳንህን-ይናገራል። የክፋትን ሥራ
አላውቅምና። 16. በእግዚአብሔር ኃይል እገባለሁ-፤ አቤቱ
ጽድቅህን ብቻ አስባለሁ። 17. አምላኬ ከታናሽነቴ ጀምረህ
አስተማርኸኝ፤ እስከ ዛሬም ክብርህን እናገራለሁ።18.-አምላኬ-
ሆይ-እስከሸመግል ድረስ ለሚመጣ ትውልድም ሁሉ ከንድህንና
ኃይልህንም። ጽድቅህንም እስከነግር ድረስ አትተወኝ። 19. አቤቱ
እስከ አርያም ታላላቅ ነገሮችን አደረግህ ፤ አምላክ ሆይ እንዳንተ
ያለ-ማን-ነው?-20.-ብዙ ጭንቀትንና መከራን አላይተኸኛልና-
ተመልሰህም-ሕያው-አደረግኸኝ፤ከምድር-ጥልቅም-እንደገና-
አወጣኸኝ።21 ጽድቅህንም አብዝተህ ደስ ታሰኝኝም ዘንድ
ተመለስህ።ከምድር ጥልቅም እንደ ገና አወጣኸኝ። 22. እኔም
በመዝሙር መሣሪያ ስለ እውነትህ አመሰግንሃለሁ-፤ የእስራኤል-
ቅዱስ-አምላክ ሆይ በመሰንቆ እዘምርልሃለሁ። 23 ዝማሬን
ባቀረብሁልህ ግዜ ከንፈሮቼን ደስ ይላቸዋል። ነፍሴንም አንተ
አዳንሃት፤፤ 24 ክፋትን ለእኔ የሚመኙ ባፈሩና-በተነወሩ-ጊዜ-
አንደበቴ ሁልግዜ-ጽድቅህን-ይናገራል።

መዝ ፸፩/71: በተስፋ ስለሚጠበቀው ንጉሥ የቀረበ ጸሎት

(ፍጻሜው ግን ስለ ክርስቶስ መንግሥት የተነገረ ትንቢት)

1 እግዚአብሔር ከነኔክ ሀብ ለንጉሥ ፡ ወጽድቀከኒ ለወልደ ንግሥ= ለ ወለልደ ንጉሥ= አቤቱ ፍርድህን ለንጉሥ ስጠው፡ ጽድቅህንም ለንጉሥ ልጅ 2. ሕዝብህን በጽድቅ ድሆችህንም በፍርድ ይዳኝ ዘንድ። 3. ተራሮችና ኮረብቶች የሕዝብህን ሰላም ይቀበሉ። 4 ለድሆች ሕዝብህ በጽድቅ ፍረድ፡ የድሆችንም ልጆች አድናቸው። ትዕቢተኛውንም አዋርደው። 5. ፀሐይ በሚኖርበት ዘመን ሁሉ በጨረቃም ፊት ለልጅ ልጅ ይኑር። 6. በባዘቶ ላይና በምድርም ላይ እንደሚወርድ የጠል ነጠብጣብ (ጠብታ) ሆኖ ይወርዳል። 7 በዘመኑም ጽድቅ ይበቅላል። ጨረቃም እስኪያልፍ ድረስ የርሱ ሰላም ብዙ ነው። 8. ከባሕርም እስከ ባሕርና እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ይገዛል። 9. በፊቱም ኢትዮጵያ (ኢትዮጵያውያን) ይሰግዳሉ። ጠላቶቹም አፈርን ይልሱሉ። 10 የተርሴስና የደሴቶች ነገሥታት እጅ መንሻን ያመጣሉ። 11. የምድር ነገሥታት ሁሉ ይሰግዱለታል። አሕዛብም ሁሉ ይገዙለታል። 12. ድሃውን ከሚቀማው-እጅ-ረዳት-የሌለውንም-ምስኪን-ከሞት-እጅ ያድነዋልና። 13 ለድሃና ለምስኪን ይራራል። የድሆችንም ነፍስ ያድናል። 14. ከግፍና ከቅሚያ ነፍሳቸውን ያድናታል፤ ስሙም በፊታቸው ከቡር ነው። 15. እርሱ ይኖራል ፡ የዓረብን ወርቅን ይሰጠታል፤ ሁልጊዜም ስለ እርሱ ይጸልያሉ። ዘወትርም ይመርቁታል። 16 በተራሮች ራስ ላይ ለምድር ሁሉ መጠጊያ ይሆናል፤ ፍሬውም ከሊባኖስ ዛፍ ይልቅ ከፍ፡ ከፍ ይላል፤ እንደ ምድር ሥር ከከተማ ይበቅላል። 17 ስሙ ለዘለዓለም ቡሩክ ነው። ከፀሐይም አስቀድሞ ስሙ ነበረ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ይባረካሉ ፡ ሕዝቡ ሁሉ ያመሰግኑታል። 18-ብቻውን-ተአምራትን-የሚያደርግ የእስራ

ኤል አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን ። 19 የምስጋናው ስም ለዓለምና ለዘለአለም ይባረክ፤ ምስጋናውም ምድርን ሁሉ ይሙላ። ፡ ይሁን፤ ይሁን (ለይኩን፡ ለይኩን)።

መዝ ፸፪/72: ልባቸው ለቀና ስዎች የእግዚአብሔር ቸርነት

1 ጥቀ ኄር እግዚአብሔር ለእስራኤል፡ ለርቱዓን ልብ=ልባቸው ለቀና ለእስራኤል እግዚአብሔር እጅግ ቸር ነው። 2. እኔ ግን እግሮቼ- ሊሰናከሉ- አረማመዴ- ሊወድቅ- ጥቂት-ቀረ። 3. የዓመፀ ኞችን ሰላም አይቼ በኃጥአን ላይ ቀንቼ ነበርና። 4. ለሞታቸው እረፍት የለውም ፤ ለመቅሠፍታቸውም ኃይል የለውምና። 5. በድካምም ጠላት አልሆኑም። ከሰው ጋርም አልተገረፉም። 6. ስለዚህ ትዕቢት ያዛቸው፤ ኃጢአታቸውንና በደላቸውን ተጎናፉአት። 7. መቅን /ስብ ከቅልጥም እንደሚወጣ ኃጢአታቸው ከውስጣቸው ይወጣል። ልባቸው ከትዕቢት አለፈ። 8. አስበው ከንቱ ነገርን ተናገሩ። በእርያምም ዓመፀን ተናገሩ። 9. አፋቸውንም በሰማይ ላይ አኖሩ። አንደበታቸውም በምድር ላይ ተመላለሱ። 10 ስለዚህ ሕዝቤ ወደዚህ ይመለሳሉ፤ ለነርሱም መልካም ዘመን ይሆናል። 11 "እግዚአብሔር እንዴት ያውቃል? በእርያምስ በውኑ የሚያውቅ አለን?" ይላሉ። 12. እነሆ እነዚህ ኃጥአን ደስ ይላቸዋል፤ ሁልጊዜም ባለጠግነታቸውን ያፀኗታል ፤ 13. እንዲህም አልሁ በውኑ ልቤን በከንቱ አጸደቅኳትን? እጆቼንም በንጽሕና አጠብሁ። 14. ሁልጊዜም የተገረፍሁ ሆንሁ። መሰደቤም በየማለዳም እሰደባለሁ ። 15. እንደ ዚህ ብዬ ብናገር ኖሮ እነሆ የልጆችህን ትውልድ በበደልሁ ነበር። 16. አውቅም ዘንድ ተቀበልኸኝ ። ይህ ግን በፊቱ ድካም ነው። 17 ፍጻሜያቸውን አውቅ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር መቅደስ እስክገባ ድረስ። 18 ነገር ግን ስለ ሽንገላቸው አቆየሃቸው ፡ በመነሣታቸውም ወዲያውኑ ጣልሃካቸው። 19. እንዴት ለጥፋት ሆኑ? እንዴትስ በድንገት-አለቁ?-ስለ-ኃጢአታቸውም-ጠፉ። 20.-ከእንቅልፍ እንደሚ

ነቃ አቤቱ በከተማ ምልክታቸውን ታስነውራለሁ። 21 ልቤ ነጻል፡-ኩላሊቴም-ቀልጧልና። 22-እኔ-የተናቅሁ-ነኝ፡ አሉወቅሁም፡ በአንተ ዘንድ እንደ እንሰላ ሆንሁ። 23. እኔ ግን ዘወትር ከአንተ ጋር ነኝ፡ ቀኝ እጅንም ያዝኸኝ። 24. በአንተ ምክር መራኸኝ ፤ በክብርም ተቀበልኸኝ። 25. በሰማይ ያለኝ ምንድን ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ በቀር ምን እሻለሁ? 26 የመድኃኒቴ አምላክ ሆይ! ልቤና ሥጋዬ አለቀ፡ እግዚአብሔር ግን ለዘለዓለም ዕድል ፈንታዬ ነው። 26 ለእኔ እግዚአብሔርን መከተል ይሻለኛል፡ መታመኛዬ አንተ ነህና። በጽዮን ልጅ በሮች አመሰግንሃለሁ።

መዝ ፸፫/73: ሀገር ከጥፋት እንድትድን መማፀኛ ጸሎት -

1 ለምንት ገደፍከኝ እግዚአ ለዝሎፋ=አምላክ ሆይ፤ ለዘለዓለም ስለምን ጣልኸን? በማሰማሪያህ ባሉ በጎችህስ ላይ ቀጣህ ለምን ነደደ? 2 ጥንት ገንዘብህ ያደረግሃትን ጉባኤ፤ የዋጀሃትን የርስትህን ነገድ፤ መኖሪያህ ያደረግሃትን የጽዮን ተራራ አስብ። 3 እርምጃህን ለዘላለሙ ባድማ ወደ ሆነው አቅና፤ ጠላት በመቅደስህ ውስጥ ያለውን ሁሉ አበላሽቶአል። 4 ጠላቶችህ በመገናኛ ስፍራህ መካከል ደነፉ፤ የራሳቸውንም ዓርማ ምልክት አድርገው በዚያ አቆሙ። 5 በጫካ መካከል ዛፎችን ለመቀረጥ፤ መጥረቢያ የሚያነሣ ሰው መሰሉ። 6 በእደ ጥበብ ያጌጠውን ሥራ ሁሉ፤ በመጥረቢያና በመደሻ ሰባቡት። 7 መቅደስህን አቃጥለው አወደሙት፤ የስምህንም ማደሪያ አረከሱ። 8 በልባቸውም፤ ፈጽሞ እንጨቀኛቸዋለን አሉ፤ እግዚአብሔር በምድሪቱ ላይ የተመለከበትን ስፍራ ሁሉ አቃጠሉ። 9 የምናየው ምልክት የለም፤ ከእንግዲህ የሚነሣ አንድም ነቢይ የለም፤ ይህ እስከ መቼ እንደሚቀጥል የሚያውቅ በእኛ ዘንድ የለም። 10 አምላክ ሆይ፤ ጠላት የሚያሾፈው እስከ መቼ ነው? ባላንጣስ ለዘላለም በስምህ ያላግጣልን? 11 እጅህን ለምን ትሰበስባለህ? ቀኝ እጅህን ለምን በብብትህ ሥር ታቆያለህ? 12 አምላክ ሆይ፤

አንተ ከጥንት ጀምሮ ንጉሤ ነህ፤ በምድር ላይ ማዳንን አደረግህ። 13 ባሕርን በጎይልህ የከፈልህ አንተ ነህ፤ የባሕሩንም አውሬ ራሶች በውሃ ውስጥ ቀጠቀጥህ። 14 የሌዋታንን ራሶች አደቀቅህ፤ ለምድረ በዳ ፍጥረታትም ምግብ አድርገህ ሰጠሃቸው፤ 15 ምንጮችንና ፈሳሾችን ያፈለቅህ አንተ ነህ፤ ሳያቋርጡ የሚፈሱትንም ወንዞች አደረቅህ። 16 ቀኑ የአንተ ነው፤ ሌሊቱም የአንተ ነው፤ ጨረቃንና ፀሐይን አንተ አፀናሃቸው። 17 የምድርን ዳርቻ ሁሉ የወሰንህ አንተ ነህ፤ በጋውንም ክረምቱንም አንተ ሠራህ። 18 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላት እንዴት እንደሚያሾፍ፤ ከንቱ ሕዝብም ስምህን እንዴት እንዳቃለለ አስብ። 19 የርግብህን ነፍስ አሳልፈህ ለዱር አራዊት አትስጥ፤ የችግረኞች ሕዝብህን ሕይወት ለዘላለሙ አትርሳ። 20 ኪዳንህን አስብ፤ የዓመፅ መናኸሪያ በምድሪቱ ጨለማ ስፍራዎች ሞልተዋልና። 21 የተጨቄኑት አፍረው አይመለሱ፤ ድኾችና ችግረኞች ስምህን ያመስግኑ። 22 አምላክ ሆይ፤ ተነሥ፤-ለክብርህ-ተሟገት፤-ከንተ-ሰው ቀኑን ሙሉ እንደሚያላግጥ አስብ። 23-ዘወትር-የሚነሣውን-የባላጋራዎችህን ድንፋታ አትርሳ።

መዝ 84/74: ስለ አምላካዊ ፍትሕ የቀረበ ተማኅፅኖ -----1

እገኒ ለከ እግዚአ እገኒ ለከ=አምላክ ሆይ፤ እገዛልሃለሁ፡ ምስጋናም እቀርብልሃለሁ፤ ስምህ ቅርብ ነውና ምስጋና እቀርብልሃለሁ፤ ስምህንም ድንቅ ሥራህን ይናገራሉ። 2 አንተም እንዲህ አልህ፤ ኘለይቼ በወሰንኋት ሰዓት፤ በቅን የምፈርድ እኔ ነኝ። 3 ምድርና ሕዝቦችዋ ሁሉ በሚናወጡበት ጊዜ፤ ምሰሶችዋን አፅንቼ የምይዝ እኔ ነኝ። 4 ዕብራተኛውን ኘአትደንፋ፤ ክፉውንም ቀንድህን ከፍ ፡ከፍ አታድርግ እለዋለሁ፤ 5 ቀንድህን ወደ ሰማይ አታንሣ፤ አንገትህንም መዝዘህ አትናገር። 6 ክብር ከምሥራቅ ወይም ከምዕራብ፤ ወይም ከምድረ በዳ አይመጣምና፤ 7 ነገር ግን የሚፈርድ እግዚአብሔር ነው፤ እርሱ አንዱን ዝቅ፤ ሌላውን ከፍ ያደርጋል። 8 በእግዚአብሔር እጅ

ጽዋ አለ፤ በሚገባ የተቀመመና ዐረፋ የሚወጣው የወይን ጠጅ ሞልቶበታል፤ ይህን ከውስጡ ወደ ውጭ ገለበጠው፤ የምድር ዐመፀኞችም አተላው ሳይቀር ይጨልጡታል። 9 እኔ ግን ይህን ለዘላለም ዐውጃለሁ፤ ለያዕቆብ አምላክ ዝምሬ አቀርባለሁ።
10 እርሱ የክፉዎችን ቀንድ- እሰብራለሁ፤ የጻድቃን ቀንድ ግን ከፍ ይላል ብሏልና።

መዝ ፸፮ /75: የእግዚአብሔርን ግርማ የሚገልጥ ቅኔ

1 ተዐውቀ እግዚአብሔር በይህዳ= እግዚአብሔር በይሁዳ ታወቀ፤ ስሙም በእስራኤል ታላቅ ነው። 2 ድንኳኑ በመረጣት አገር፣ ማደሪያውም በጸዮን ነው። 3 በዚያም ተወርዋሪውን ፍላጻ፣ ጋሻንና ሰይፍን፣ ጦርንም ሰበረ። 4 አንተ አንጸባራቂ የሆነውን ብርሃን ተላብስህ ደምቀሃል፤ ግርማህም ከዘላለም ተራሮች ይልቃል። 5 ልብ ሰነፎች ሁሉ ደነገጡ፤ ሕልምን አለሙ። የሰው ሁሉ አሳብ ስለ እጁ ብልጽግና ብቻ ነው። 6 የያዕቆብ አምላክ ሆይ፤ ከተግሣፅህ የተነሣ፣ ፈረስና ፈረሰኛው ዝለው ተኝተዋል። 7 መፈራት ያለብህ አንተ ብቻ ነህ፤ በተቈጣህ ጊዜ ማን በፊትህ መቆም ይችላል? 8 አንተ ፍርድን ከሰማይ አሰማህ፤ ምድርም ፈርታ ጸጥ አለች፤ 9 አምላክ ሆይ፤ ይህም የሆነው አንተ ልብ ቅኖችን ለማዳን፣ ለፍርድ በተነሣህ ጊዜ ነው። 10 ሰው በፈቃዱ ያመሰግናል። ከሳሊናቸው ትርፍም በዓልህን ያደርጋሉ። ለአምላካችን ለእግዚአብሔር-ስእለትን-ስጡ።-በእርሱ-ዙሪያ-ያለ-ሁሉ መፈራት /መከበር ለሚገባው ለርሱ እጅ መንሻን ያገባሉ። መፈራት /መከበር ለሚገባው ለርሱ እጅ መንሻ ያምጡ። 12 እርሱ የገዢዎችን ነፍስ ያወጣል። በምድር ነገሥታትም ዘንድ ይከብራል።

መዝ ፸፯ /76: እግዚአብሔር ለዘላለም ይጥላልን?

1 ቃልየ ንብ እግዚአብሔር ጸራሕኩ። =በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮኸሁ። እርሱም አደመጠኝ /ሰማኝ። 2 በመከራዬ ቀን እግዚአብሔርን ፈለግሁት። እጆቼም በሌሊት ወደ እርሱ የተዘረጉ ናቸው። ስለዚህም ጠላቶቼ አልረገጡኝም። ነፍሴ ግን ደስታን አጣች። 3 እግዚአብሔርን አሰብሁት። ደስ አሰኝም። ተናገርሁ። ነፍሴም ፈዘዘች። የጠላቶቼን ሰዓቶች አወቅኳቸው። 4 ደነገጥሁ። ምንም አልተናገርሁም። 5-የድሮውን-ዘመን-አሰብሁ። የዘላለምንም ዓመታት-አሰብሁ።-አነበብሁም።-6-በሌሊት-ከልቤ-ጋር ተጫወትሁ። መንፈሴንም አነቃቃኳት። 7 እግዚአብሔር በውኑ ለዘላለም ይጥላልን? ከእንግዲህስ ወዲህ ይቅርታውን አይጨምርምን?- ለዘላለምስ-ምሕረቱን-ለልጅ-ልጅ-ይቈርጣልን? 8 እግዚአብሔር ይቅርታን ይረሳልን? በቀጣውስ ምሕረቱን ዘጋውን?-10-እነሆ-ዛሬ-ጀመርሁ-አልሁ።-ልዑል-ቀኝን-እንደሚያፈራርቅ። 11 የእግዚአብሔርን-ሥራ-አስታወስሁ።-የቀድሞውን-ታምራትህን አስታውሳለሁና።-12-በምግባርህ-ሁሉ-እናገራለሁ።-በድንቅ=ሥራህም-እጫወታለሁ። 13 አቤቱ መንገድህ በመቅደስህ ውስጥ ነው። እንደ አምልክትን ያለ ታላቅ አምላክ ማነው? ታምራትን የምታደርግ አምላክ አንተ ብቻ ነህ። ለሕዝብህ ኃይልህን አሳየሃቸው። 15- የያዕቆብንና -የዮሴፍን-ልጆች።-ሕዝብህንም-በክንድህ አዳንሃቸው። 16 አቤቱ ውኆች አዩ። ውኆች አይተውህ ፈሩ። የውኆች ጥልቆች ሁሉ ተነዋወጡ። ውኆቻቸውም ጮሁ። 17 ደመናት ድምፅን ሰጡ። ፍላጻዎችህም ድምፅን ሰጡ። ፍላጻዎችህም ወጡ። 18 የነገድንህ ድምፅ በሠረገላ ነበር። መብረቆች ለዓለም አበሩ። ምድር-ተናወጠች። ተንቀጠቀጠችም። 19 መገድህ በባሕር ውስት ነው። ፍለጋህም በብዙ ውኆች

ሰለሆነ ነው። አይታወቅም። 20 በሙሴና በአሮን አጅ ሕዝብን እንደ በጎች መራሐቸው።

መዝ ፸፯/77: የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ እንደሚረገጥ ማሰብ

1 አፅምዑ ሕዝብየ ሕግየ ወጽልዉ ፅዝነክሙ ጎበ ቃለ አፋዮ= ሕዝቤ ሆይ1 ሕጌን አድምጡ። ጆሮአችሁንም ወደ አፌ ቃል አዘብሱ። 2-አፌን-በምሳሌ-እክፍታላሁ።-ከቀድሞ-ጀምሮ የተሰወረ ውን ምሳሌ እናገራለሁ። የሰማነውንና ያየነውን። አባቶቻችንም የነገሩንን። ለሚመጣው ትውልድ ከልጆቻቸው አልሰወሩም። 4 የእግዚአብሔርን ምስጋና ተናገሩ። ኃይሉንና ያደረገውንም- ታምራት። 5-ለያዕቆብ-ያቆመውን-ምስክር።-ለእስራኤል-የሠራውን ሕግ። ለአባቶቻችን ያዘዘውን ለልጆቻቸው ይነግሩ ዘንድ። 6 -የሚ መጣ ትውልድ። የሚወለዱም ልጆች-ያውቁ-ዘንድ።-ተነሥተው - ለልጆቻቸው=ይናገራሉ። 7-ተስፋቸውን-በእግዚአብሔር-ላይ ማድ ረግ እንዲችሉ። የእግዚአብሔርን ሥራ እንድይረሱ። ትእዛዙንም እንዲፈልጉ እንጂ። 8 እንደ አባቶቻቸው እንድይሆኑ። ጠማማና የምታስመርር ትውልድ። ልብዋን ያላቀናች ትውልድ። ነፍስዋ በእግዚአብሔር ዘንድ ያልታመነች። 9 የኤፍሬም ልጆች ለሠልፍ ታጥቀው ቀሥስትን ገተሩ። በሠልፍ ቀን ግን ወደ ጎላቸው-ተመለሱ። 10-የእግዚአብሔርን-ቃል-ኪዳን አልጠበቁምና። በሕጉም መመለስን እምቢ አሉ። 11-ረድኤቱንና-ያሳያቸውን- ታምራቱን-ሁሉ-ረሱ። 12 በግብጽ አገርና በጣኔዎስ በረሃ። በአባቶቻቸው ፊት የሠራውን ታምራት። 13 ባሕርን ከፍሎ አሳለፋቸው። ውኆችንም እንደ ክምር አቆሙ። 14 ቀን በደመና መራቸው። ሌሊቱንም ሁሉ በአሳት ብርሃን። 15 ዐለቱን በምድረ በዳ ሰነጠቀ። ከጥልቅ እንደሚገኝ ያህል ውኃን አብዝቶ አጠጣቸው። 16 ከጭንጫ አፍልቆ ውኃን እንደ ወንዞች አፈሰሰ። 17 ነገር ግን እርሱን መበደልን እንደገና-ደገሙ።-

ልዑልንም-በምድረ-በዳ-አስመረሩት። 18- ለነፍሳቸው ምግብን- ፈልገው። 19-እግዚአብሔርን እንዲሁ-በለው -አሙት።-“እግዚአብ ብሔር-በምድረ- በዳ-ማዕድን መሥራት ይችላልን? 20 ዐለቱንስ በመምታት ውኃን ማፍለቅ ይቻለዋልን? እንጀራን መስጠትና ለሕዝቡስ ማዕድ መሥራት ይችላልን?” 21 እግዚአብሔርም ይህን ስምቶ-ተቆጣ። በያዕቆብም ላይ እሳት ነደደ። መቅሠፍት በእስራኤል-ላይ-መጣ። 22 በእግዚአብሔር አላመኑም። በማዳኑም አልተማመኑምና። 23 ደመናውን ከላይ አዘዘ። የሰማይንም ደጆች ከፈተ። 24-ይበሉ ዘንድ-መና-አዘነመላቸው።-የሰማይን-እንጀራ- ሰጣቸው። 25 የመላእትንም እንጀራ የሰው ልጆች በሉ። የሚበቃቸውን ስንቅ ላከላቸው። 26 ከሰማይ የደቡብን ነፋስ አስነሣ። በኃይሉም። የሰሜንን ነፋስ አመጣ። 27 ሥጋንም እንደ አፈር። የሚበሩ ወፎችንም እንደ ባሕር አሸዋ አዘነመላቸው። 28--በሠፈራቸው-መሐል። በድንኳናቸውም ዙሪያ ወደቀ። 29 በሉ። እጅግም-ጠገቡ-የተመኙትን-ሰጣቸው።-30--ከተመኙትም-ሁሉ- ምንም አላሳጣቸውም። ምግባቸውም ገና በአፋቸው ላይ ሳለ። የእግዚአብሔር-መቅሠፍት-/ቀጣ-በላያቸው-ላይ-መጣ። 31-የእግዚ አብሔርም መቅሠፍት ከእነርሱ ብዙዎችን ገደለ። የእስራኤልንም ምርጦች አሰናከለ። 32 ከዚህም ሁሉ ጋር እንደገና እርሱን በደሉ። ተአምራቱንም-አላመኑም። 33-ቀኖቻቸው-በከንቱ--አለቁ-ዓመቶቻ ቸውም በችኮላ አሰሩ። 34 በገደላቸውም ጊዜ ወዲያው ፈለጉት- ተመልሰው። ወደ-እግዚአብሔር-ገሠገሡ። 35-ረዳታቸውም-እግዚአ ብሔር። መድኃኒታቸው ልዑል እግዚአብሔር እንደሆነ አስቡ። 36 በአፋቸው ብቻ ወደዱት። በአንደበታቸው ዋሹበት። 37 ልባቸውም ከእርሱ ጋር አልቀናም። በቃል ኪዳንም አልተማመኑበትም። 38 እርሱ ግን መሐሪ ነው። ኃጢያታቸውን ሁሉ ይቅር አላቸው። አላጠፋቸውምም። ቁጣውን መመለስን--አበዛ። መዓቱም ሁሉ

እንዲቃጠል አላዳረገም። 39 ሥጋም እንደሆኑ አሰቡ። መንፈስ ከወጣ በኋላ አይመለስምና ፤ 40 በምድረበዳ ያን ያህል አስቆጡት፤ በበረሃም አሳዘኑት። 41-ተመልሰው፡ እግዚአብሔርን ፈተኑት፤ የእስራኤልንም ቅዱስ አሳዘኑት 42 እነርሱም እጅን አላሰቡም፤ ከጠላቶቻቸው እጅ ያዳነበትን፤ 43 በግብፅ ያደረገውን ተአምራቱን፤ በጣኔዎስም በረሃ ያደረገውን ድንቅ ሥራውን ረሱ። 44 -ወንዞቻች ውን ወደ ደም ሰወጠ፤ ምንጮቻቸውንም ደግሞ እንዳይጠጡ 45 ተቆናጣጭ ዝንቦችንም በላያቸው ሰደደባቸው፡ በሉአቸውም፤ ጓጉንቸውን ሰደደ፤ አረከሷቸውም። 46 ፍሬያቸውንም ለኩብኩብ፤ የእጃቸውንም ሥራ ለእንበጣ ሰጠ። 47 ወይናቸውንም በበረሃ፤ በሰላቸውንም በውርጭ አጠፋ። 48 እንስሶቻቸውንም ለበረሃ፤ ሀብታቸውንም ለእሳት ሰጠ። 49 የመዓቱን መቅሠፍት በላያቸው ሰደደ፤ 50 ለቁጣውም መንገድን ጠረገ፤ ነፍሳቸውንም ከሞት አላዳናትም፤ እንሶቻቸውንም በሞት ውስጥ ዘጋ፤ 51 በኩር ሆኖ የተወለደላቸውን የሰውንና የእንስሳት አራዊት ዘር ሁሉ በግብፅ ምድር-ገደለ።-52-ሕዝቡን-ግን-እንደበጎች-አሠማራቸው፤ እንደመን ጋም ወደ ምድረ በዳ አወጣቸው ። 53 በተስፋም መራቸው፡ አልፈሩምም፤ ጠላቶቻቸውንም ባሕር ደፈናቸው። 54 -ወደ- መቅደሱም-ተራራ-ወሰዳቸው፤ ቀኙ-ወደ ፈጠራቸው ተራራ፤ 55-ከፊ- ታቸውም አሕዛብን አባረረ፤ ርስታቸውንም በገመድ አካፈላቸው፤ የእስራኤልንም ነገደ ሕዝብ በቤታቸው አኖረ፤ 56 -ሕዝቡ ግን ልዑል እግዚአብሔርን ፈተኑት፤ አሳዘኑትም፤ ምስክሩንም- አልጠበቁም፤ 57-ተመልሰው፤ እንደአባቶቻቸው-ከዱ፤-እንደ ጠምማ ቀስት-ሆኑ፤ 58-በኮረብቶቻቸው-አስቆጡት።-በተቀረጹ ምስሎቻቸው አስቀኑት። 59 እግዚአብሔር ይህን ሰምቶ ተቆጣጠ። እስራኤልንም እጅግ ረታቸው። 60 የሴሎምን ድንኳኑን ተዋት፤ በሰዎች መካከል ያደረገትን ድንኳኑን። 61 ኃይላቸውንም ለምርኮ፤ ጌጣቸውንም

ለጠላት እጅ አሳልፎ ሰጠ። 62 ሕዝቡንም በጦር ውስጥ ዘጋቸው፤ እነርሱንም ቸል አላቸው። 63 ጎልማሶቻቸውን እሳት በላቻቸው፤ ቆነጃጅቶቻቸውንም አላለቀሱም። 64 ካህናቶቻቸውም በሰይፍ ተመትተው-አላለቀሱላቸውም።-65-እግዚአብሔርም-ጎልማሳ ከእንቅልፉ እንደሚነቃ ተነሣ፡-የወይን ስካር እንደተው እንደ ኃያልም ሰው ፤ 66 ጠላቶቹንም በኋላው ገደለ ፤ የዘላለምንም ኅሳር ሰጣቸው። 67 የዮሴፍንም ድንኳኑን ተዋት፤ የኤፍሬምንም ወገን አልመረጠውም፤ 68 የይሁዳን ወገን ግን መረጠ፤ የወደደውን የጽዮንን ተራራ፡ 69--መቅዱሱን እንደ አርያም፤ ሠራ፡ ለዘላለምም በምድር ውስጥ መሠረታት። 70 አገልጋዩን ዳዊትንም መረጠው፡ ከበጎቹ መንጋ ውስጥ ወሰደው፤ 71-ከሚያጠቡ በጎኖችም በኋላ አገልጋዩን -ያቆብንና ርስቱን እስራኤልን ይጠብቅ ዘንድ ወሰደው።72 በልቡ ቅንነት ጠበቃቸው፤ በእጁ ጥበብም መራቸው።

መዝ 8 /78: እናት አገር በጠላት እጅ ስትወድቅ

1 እግዚአ ቦኩ አሕዛብ ውስተ ርስትከ= አቤቱ አሕዛብ ወደ ርስትህ ገቡ፤ ቤተ መቅደስህንም አረከሱ፤ ኢየሩሳሌምንም እንደ ተክል ጠባቂ ጎጆ አደረጉት። 2 የአገልጋዮችህንም በድኖች ለሰማይ ወፎች መብል አደረጉ፤ የጻድቃንህንም ሥጋ ለምድር አራዊት ፤ 3 ደማቸውንም በኢየሩሳሌም ዙሪያ እንደ ውኃ አፈሰሱ፤ የሚቀብራቸውም አጡ ። 4 ለጎረቤቶቻችንም ስድብ ሆንን ፤ በዙሪያችንም ላሉት ሁሉ መሣቂያና መዘበቻ። 5 አቤቱ፤ እስከ መቼ ለዘለዓለም ትቁጣለህ? ቅንዓትህም እንደ እሳት ይነድዳል? 6 በማያውቁህም አሕዛብ ላይ፡ ስምህንም በማትጠራ መንግሥት-ላይ መዓትህን አፍሰስ፤ 7 ያዕቆብን በልተው-ታልና፤ መኖሪያውንም ባድማ አድርገዋልና፤ 8 የቀደመውን--በደላችንን--አታስብብን፤-አቤቱ-ምሕረትህ-ፈጥኖ ይድረስልን፡ እጅግ ተቸግረናልና። 9 አምላካችንና መድኅኒታችን ሆይ፤ እርዳን፤-ሰለስምህ -ክብር- አቤቱ፤-ታደገን፤-ስለ-ስምህም ኃጢአታ

ችንን አስተሰርዬልን፡ 10 አሕዛብ! "አምላካችው ወዴት ነው?" እንዳይሉን፤ የፈሰሰውን የአገልጋዮችህን ደም በቀል ስትመልስ በዓይኖቻችን ፊት አሕዛብ ይዩ። 11 የእስረኞች ጩኸት ወደ ፊትህ ይገባ፤ እንደ ክንድህም ታላቅነት የተገደሉትን ሰዎች ልጆች ጠብቃቸው። 12 አቤቱ የተገዳደሩህን ሁሉ ለጎረቤቶቻችን ሰባት እጥፍ ክፈላቸው። 13 እኛ ሕዝብህና የማሰማሪያህም በጎች ግን ለዘለዓለም እናመሰግንሃለን፤ ለልጅ ልጅም ምስጋናህን እንናገራለን።

መዝ-፪፱/79: የእግዚአብሔርን ምሕረት መማጸፍ

1-ናላዊሆሙ-ለእስራኤል-አፅምዕ=ዮሴፍን-እንደ-በግ-መንጋ የምት መራው፤ የእስራኤልን ጠባቂ ሆይ፤ አድምጥ፤ በኩሩቤል ላይ የምትቀጥ፤ ተገለጥ። 2 በኤፍሬምና በብንያም፡ በምናሴም ፊት እኛን ለማዳን ኃይልህን አንሣ፤ ፡ 3 የኃያላን አምላክ አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራ፡ እኛም እንድናለን። 4 የኃያላን አምላክ አቤቱ፤ በአገልጋይህ ጸሎት ላይ እስከ መቼ ትቁጣለህ? 5-የእንባችንን እንጀራ-ትመግበናለህ፤-እንባችንንም-በስፍር-ታጠጣናለህ። 6 ለጎረቤ ቶቻችንም-መነጋገሪያ-አደረግኸን፤-ጠላቶቻችንም-በላያችን ተሳለቁ ብን። 7 የኃያላን አምላክ አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራ፡ እኛም እንድናለን። 8 ከግብጽ የወይንን ግንድ አመጣህ፤ አሕዛብን አባረርህ፤ እርሰዋን በነርሱ ቦታ ተከልህ። 9 በፊቷ መንገድህን ጠረግህ፤ ሥሮችዋንም ተከልህ፤ ምድርንም ሞላች። 10 ጥላዋ ተራሮችን ከደነ፤ ጫፎችዋ እንደ እግዚአብሔር ዝግባ ሆኑ። 11 ቅርንጫፎችዋን እስከ ባሕር፡ ቡቃያዋንም እስከ ወንዙ ዘረጋች። 12 አጥርዋን ለምን አፈረሰህ? መንገድ አላፊም ሁሉ ይበላታል። 13 የበረሃ አርአያ አረከላት፤ የዱር አውሬም መሠማሪታ አደረጋት። 14 የኃያላን አምላክ ሆይ፤ እባክህ ተመለስ፤ ከሰማይ ተመልከት፤ እይም፤ ይህችንም የወይን ግንድ ይቅር በላት። 15 ለአንተ ያጸናሃትንና፡ ቀኝህ የተከላትን ይህችን ወይን አፅንተህ አነሣሣት።

16 በእሳት ተቃጥላ ተነቅላማለችና፡ ከፊትህ ተግሣዕም የተነሣ ይጠፋሉ። 17 ለአንተ ባፀናኸው በሰው ልጅ ላይ፤ በቀኝህ ሰው ላይ እጅህ ይሁን። 18-ከአንተም-አንራቅ፤-አድነን፤-ስምህንም እንጠራለን። 19 አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራልን እኛም እንድናለን።

መዝ-፪፱ 79: አገርን ከውድቀት ለማንሣት

1 ናላዊሆሙ ልእስራኤል አፅምዕ= ዮሴፍን እንደ በግ መንጋ የምትመራ፤ የእስራኤልን ጠባቂ ሆይ፤ አድምጥ፤ በኩሩቤል ላይ የምትቀጥ፤ ተገለጥ። 2 በኤፍሬምና በብንያም በምናሴም ፊት ኃይልህን አንሣ፤ እኛንም ለማዳን ና። 3 የኃያላን አምላክ አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራ፡ እኛም እንድናለን። 4 የኃያላን አምላክ አቤቱ፤ በባሪያህ ጸሎት ላይ እስከ መቼ ትቁጣለህ? 5 የእንባችንን እንጀራ ትመግበናለህ፤ እንባችንንም በስፍር ታጠጣናለህ። 6-ለጎረቤቶቻችንም-መነጋገሪያ-አደረግኸን፤ ጠላቶቻችንም በላያችን ተሳለቁብልን። 7 የኃያላን አምላክ አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራ፡ እኛም እንድናለን። 8 ከግብፅ የወይንን ግንድ አመጣህ፤ አሕዛብህን አባረርህ፤ እርሰዋንም ተከልህ። 9 በፊቷ መንገድህን ጠረግህ፤ ሥሮችዋንም ተከልህ፤ ምድርንም ሞላች። 10 ጥላዋ ተራሮችን ከደነ፤ ጫፎችዋንም እንደ እግዚአብሔር ዝግባ ሆኑ። 11 ቅርንጫፎችዋንም እስከ ባሕር ቡቃያዋንም እስከ ወንዙ ዘረጋች። 12 አጥርዋን ለምን አፈረሰህ? መንገድ አላፊም ሁሉ ይበላታል። 13 የበረሃ አርአያ አረከላት፤ የዱር አውሬም ተሰማራበት። 14 የኃያላን አምላክ ሆይ፤ እባክህ ተመለስ፤ ከሰማይ ተመልከት፤ እይም፤ ይህችንም የወይን ግንድ ይቅር በላት። 15 በሰው ልጅ ለአንተ ያፀናሃትንና ቀኝህ የተከላትን አፅንተህ አነሣሣት። 16 በእሳት ተቃጥላለች፤ ተግሣቶላለች፡ ከፊትህ ተግሣዕም የተነሣ ይጠፋሉ። 17 ለአንተ ባፀናኸው በሰው ልጅ ላይ፤ በቀኝህ ሰው ላይ እጅህ ይሁን። 18 ከአንተ አንራቅ፤ አድነን፤ ስምህን እንጠራለን። 19-የኃያላን አምላክ አቤቱ መልሰን፤ ፊትህንም አብራ እኛም እንድናለን።

መዝ ፹/80: የክብረ በዓል ቅኔያዊ መዝሙር

1-ተፈሥሎ-በእግዚአብሔር-ዘረድአነ:-ወየብቡ-ለአምላክ-ያዕቆብ በረዳታችን በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ ፤ ለያዕቆብ አምላክ እልል በሉ። 2 ዝግሬውን ስጡ:-ከበሮንም አንሁ፤ ደስ የሚያሰኘውን በገና ከመሰንቆ ጋር:-3 በታወቀችው በመባቻ በዓላችን ቀን መለከትን ንፋ፤ 4 ለእስራኤል ሥርዐቱ ነውና: የያዕቆብም አምላክ ፍርድ ነውና። 5 ወደ ግብፅ ሀገር በሄደ ጊዜ ለዮሴፍ ምስክርን አቆመ: የማያውቀውን ቋንቋ ስማ። 6 ጀርባውን ከመስገጃቸው መለሰ። እጆቹም-በቅርጫት እህል በመሥፈር አገልግሎት ሰጡ። 7 በመከራ-ህ ጊዜ ጠራኸኝ፤-አዳንሁህ፤ በተሰወረ አውሎ ነፋስ መለስሁልህ፤ በክርክር ውኃ ዘንድም ፈተንሁህ። 8 ሕዝቤ ሆይ 1 ስማኝ: አነግርሃለሁም፤ እስራኤል ሆይ እመሰክርልሃለሁ። 9 አንተስ ብትሰማኝ የድንገት አምላክ አልሆንም፤ ለሌላ አምላክም አትሰገድ። 10 ከግብጽ ምድር ያወጣሁህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝና፤- አፍህን-አሰፋ፤-አሞላዋለሁም። 11-ሕዝቤ-ግን-ቃሌን አልሰሙኝም:- እስራኤልም-አላዳመጡኝም። 12-ስለዚህ-እንደ-ሥራቸው ላክሁባ ቸው፤ በልባቸውም ዐሳብ ሄዱ። 13 ሕዝቤስ ቃሌን ሰምተውኝ ቢሆን-ኖሮ፤-እስራኤል-በመንገዱ-ሄድው-ቢሆን-ኖሮ:-14-ጠላቶቻቸውን-ፊጥኝ-ባዋረድሁቸው-ነበር፤ በሚያስጨንቋቸውም ላይ- እጄን በጫንሁ ነበር፤ 15 የእግዚአብሔር ጠላቶችስ ዋሽተዋል: ሕዝቡ የሚኖሩበት ዘመን ለዘለዓለም ይሆናል፤ 16 ከስንዴም ስብ መገባቸው፤ ከዓለቱም የማር ወለላን አጠገባቸው።

መዝ ፹፩/81: እግዚአብሔር የፍትሕ አምላክ

1-እግዚአብሔር ቆመ ውስተ ማኅበረ አማልክት=እግዚአብሔር በአማልክት ማኅበር መሐል ይፈርዳል። 2 እስከ መቼ ዓመፃን ትፈርዳላችሁ? 3 ለድሆችና ለድሃ - አደጎች ፍረዱ፤ ለተገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድርጉ፤ 4 ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ፤

ከኃጥአንም እጅ አስጥሉአቸው። 5 አያውቁም፤ አያስተውሉምም፤ በጨለማ ውስጥም ይመላለሳሉ፤ የምድር መሠረቶች ሁሉ ተናወጡ። 6 እኔ ፤ “አማልክት ናችሁ፤ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ”-እልሁ። 7 እናንተ ግን እንደ ሰው ትሞታላችሁ፤ ከአለቆችም እንደ አንዱ ትወድቃላችሁ። 8 አቤቱ ተነሥ፤ በምድር ላይም ፍረድ፤ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና።

መዝ ፹፪/82: የሕዝብ ጠላቶችን የሚመለከት ጸሎት ---

1 እግዚአ መኑ ከማክ: ኢታርምም ወኢትጸመም እግዚአ=አቤቱ እንደ አንተ ማን ነው? አቤቱ ዝም አትበል፤ ቸልም አትበል። 2 እነሆ ጠላቶችህ--ጮኸዋልና። ጠላቶችህ -ራሳቸውን -አንሥተዋልና ። 3 ሕዝብህን በምክር ሸነገሏቸው፤ በቅዱሳንህም ላይ ተማክሩ 4 “ኑ ከአሕዛብ ለይተን እናጥፋቸው። ከእንግዲህ ወዲያ የእስራኤልን ስም አይጥሩ /አያስቡ “ አሉ 5 በአንድነት ተካክለው ተማክረዋልና፤ በአንተ ላይ ሤራ ቁረጡ፤ ቃል ኪዳንም አደረጉ፤ 6 የኤዶሚያስ ወገኖች፤ እስማኤላውያንና ሞባውያንም: አጋራውያንም፤ 7 ጌባል፤ አሞንና አማሌቅም፤ ፍልስጤማውያንም ከጢሮስ ሰዎች ጋር፤ 8 አሦርም ከእነርሱ ጋር ተባበረ፤ ለሎጥ ልጆችም ረዳት ሆነአቸው። 9 እንደ ምድያምና እንደ ሲሣራ፤ በቂሶንም ወንዝ እንደ ኢያቢስ አድርግባቸው። 10 አለቆቻቸውን እንደ ሔራብና እንደ ዜብ፤ ታላላቆቻቸውን-ሁሉ እንደ-ዛብሄልና-እንደ ሰልማና- አድርጋቸው። 12 የእግዚአብሔርን መሠዊያ እንወርሳለን የሚሉትን። 13 አምላኬ ሆይ-እንደ--መንኰራኩር:-በእሳት-ፊትም-እንደገኝ-ገለባ አድርጋ ቸው። 14 እሳት ዱሩን እንደሚያቃጥል፤ ነበልባልም ተራሮችን እንደሚያነድ፤ 15 እንዲሁ በቁጣህ አሳድዳቸው። በመቅሠፍትህም አስደንግጣቸው። 16 በፊታቸውም ላይ እፍረትን ሙላ፤ አቤቱ ስምህን ይወቁ። 17 ይፈሩ: ለዘለዓለሙም ይታወኩ፤ ይጎብኙሉ።

ይጥፋም። 18 ስምህም እግዚአብሔር እንደ ሆነ ፤ በምድር ሁሉ ላይም አንተ ብቻ ልዑል እንደ ሆንህ ይወቁ።

መዝ ፹፫/83: ከቤተ እግዚአብሔር ሳይለዩ ስለመኖር

1 ጥቀ ፍቁር አብያተክ እግዚአ እግዚአ ኃያላን=የኃያላን አምላክ ሆይ! ማደሪያዎችህ እጅግ የተወደዱ ናቸው። 2 አቤቱ ነፍሴ አደባባዮችህን በመውደድ ደስ አላት፤ ልቤም፡ ሥጋዬም በሕያው እግዚአብሔር ደስ አላቸው። 3 ወፍ ለእርስዎ ቤትን አገኘች፤ ዋናስም ጫጩቶችዎን የምታኖርበት ቤት አገኘች፤ የኃያላን አምላክ፡ ንጉሤም፡ አምላኬም ሆይ! እርሱ መሠዊያህ ነው። 4 በቤትህ የሚኖሩ ሁሉ ብፁዓን ናቸው፤ ለዓለምና ለዘለዓለም ያመሰግኑሃል። 5 አቤቱ እርዳታው ከአንተ ዘንድ የሆነለት፤ በልቡም የላይኛውን መንገድ የሚያስብ ሰው ብፁዕ ነው። 6 በልቅሶው ሽለቆ ውስጥ በወሰንህላቸው ስፍራ የሕግ መምህር በረከትን ይሰጣልና። 7 ከኃይል ወደ ኃይልም ይሄዳል። የአማልክት አምላክ በጽዮን ይታያል ። የኃያላን አምላክ አቤቱ ጸሎቱን ስማኝ፤ የያዕቆብ አምላክ ሆይ! አድምጠኝ። 9 አቤቱ መታመኔን -አይልኝ፤ ወደ ቀባኸውም ፊት ተመለከት። 10-ከእላፍ ይልቅ በአደባባዮችህ አንዲት ቀን ትሻላለች፤ በኃጥአን ድንኳኖች ከመቀመጥ ይልቅ በእግዚአብሔር ቤት እግል ዘንድ መረጥሁ። 11-እግዚአብሔር አምላክ ምጽዋትና መስጠትንና እውነትን ይወድዳልና፤ እግዚአብሔር ክብርና ሞገስን ይሰጣል፤ እግዚአብሔር በቅንነት የሚሄዱትን ከበረከቱ አያሳጣቸውም። 12 አቤቱ የኃያላን አምላክ ሆይ! በአንተ የታመነ ሰው ብፁዕ ነው።

መዝ ፹፬/84: ስለ ሰላምና ፍቅር የሚቀርብ ጸሎት

1 ተሣላልክ እግዚአ ምድረክ ወሜጥክ የዋሁ ለያዕቆብ=አቤቱ፡ ምድርህን ይቅር አልሃት። የያዕቆብንም ምርኮ መለስህ። 2 የሕዝብ ህንገሉት ይቅር አልህ፡ አበሳቸውንም ሁሉ ሰወርህ። 3 መዓትህ

ንም ሁሉ-አስወገድህ፡ ከቁጣህ መቅሠፍት ተመለስህ። 4 አምላክ ችንና መድኅኒታችን ሆይ! አሁንም መልስን፤ ቁጣህንም ከእኛ መልስ። 5 ለዘላለም አትቆጣን፤ ቁጣህንም ለልጅ ልጅ አታስረዝም። 6 አንተ አምላካችን ሆይ! ተመለስልን፡ አድነንም፤ ሕዝብህም በአንተ-ደስ ይበላቸው። 7 አቤቱ ምሕረትህን አሳየን፤ አቤቱ ማዳንሳን-ስጠን። 8-እግዚአብሔር-አምላኬ-የሚናገረኝን አደምጣ ለሁ፤ ሰላምን ለሕዝቡና ለጸድኅቃኑ፡ ልባቸውንም ወደ እርሱ ለሚመልሱ ይናገራልና ። 9 ነገር ግን ክብር በምድራችን ያድር ዘንድ ማዳኑ ለሚፈሩት ቅርብ ነው። 10 ይቅርታና ቅንነት ተገናኙ፤ ጽድቅና ሰላም ተስማሙ። 11 ቅንነት -ከምድር በቀለች፤ ጽድቅንም ከሰማይ-ጉበኝች-ተመለከተች። 12 ጽድቅ በፊቱ ይሄዳል፤ ፍለጋውንም በመንገድ ውስጥ ይተዋል።

መዝ ፹፭/85 እግዚአብሔርን በሙሉ ልብ ስለ ማመስገን

1 አፅምዕ እግዚአ ዕዝነክ ጎቤየ ወስምዐኒ ። አቤቱ ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል፡ ስማኝም፤ ድሃና ምስኪን ነኝና። 2 እኔ የዋህ ነኝና- ነፍሴን ጠብቃት፤ አምላኬ ሆይ አንተን የታመነውን አገልጋይህን አድነው። 3 አቤቱ ቀኑን ሁሉ ወደ አንተ እጮኸለሁና ይቅር በለኝ። 4 የእኔን የአገልጋይህን ነፍስ ደስ አስኛት፤ ነፍሴን ወደ አንተ አነሣለሁና። 5 አቤቱ አንተ መሐሪና ይቅር ባይ ነህና፤ ይቅርታህም ለሚጠሩህ ሁሉ ብዙ ነውና። 6 አቤቱ ጸሎቴን አድምጥ፡ የልመናዬንም ቃል ስማ። 7 ትሰማኛለህና በመከራዬ ቀን ወደ አንተ እጮኸለሁ። 8 አቤቱ ከአማልክት የሚመስልህ የለም፤ በድንቅ ሥራም አንተን የሚመስል ማንም የለም። 9 የፈጠርሃቸው አሕዛብ ሁሉ ይምጡ፡ አቤቱ በፊትህ ይስገዱ፤ ስምህንም ያክብሩ፤ 10 አቤቱ ድንቅን የምታደርግ አንተ ታላቅ ነህና፤ አንተም ብቻህን ታላቅ አምላክ ነህና 11 አቤቱ መንገድህን ምራኝ፡ በእውነትህም እሄዳለሁ፤ ስምህንም በመፍራት ልቤን ደስ ይለዋል። 12 አቤቱ

አምላኬ ሆይ! በልቤ ሁሉ አመሰግንሃለሁ። ለዘለዓለምም ስምህን አክብራለሁ፤ 13 ምሕረትህ በእኔ ላይ ታላቅ ናትና፤ ነፍሴንም ከታችኛይቱ ሲኦል አድነሃታልና። 14 አምላኬ ሆይ! ዓመፀኞች በእኔ ላይ ተነሥተዋል፤ የክፉዎችም ማጎበር ነፍሴን ፈለጉአት፤ አንተንም በፊታቸው አላደረጉህም ። 15 ወደ እኔ ተመልከት፤ ይቅርም በለኝ፤ ለእኔ ለአገልጋይህ ኃይልን ስጠኝ፤ የሴት አገልጋይህንም ልጅ አድን። 16 ምልክትንም ለመልካም ከእኛ ጋር አድርግ፤ ጠላቶቻችንም ይዩ፤ ይፈሩም፤ አቤቱ አንተ ረድተኸኛል፤ ደስም አሰኝተኸኛልና።

መዝ ፱፮/86: ስለ እናት አገር የሚቀርብ ጸሎት

1 መሠረታቲሃ ውስተ አድባር ቅዱሳን=መሠረቶችዎ በተቀደሱ ተራሮች ናቸው፤ 2 ከያዕቆብ ድንኳኖች ይልቅ፤ እግዚአብሔር የጽዮንን ደጆች ይወድዳቸዋል። 3 የእግዚአብሔር ከተማ ሆይ፤ ስለ አንቺ የተነገረው ነገር ድንቅ ነው። 4 የሚያውቁኝን ረዓብንና፤ ባቢሎንን አስባቸዋለሁ፤ እነሆ፤ ፍልስጤማውያን፤ ጢሮስ፤ የኢትዮጵያም ሕዝብ፤ እነዚህ በዚያ ተወለዱ። 5 ሰው እናታችን ጽዮን ይላል፤ በውስጥም ሰው ተወለደ፤ እርሱ ራሱም ልዑል መሠረታት። 6 እግዚአብሔር ለሕዝቡ፤ በውስጥም ለተወለዱት አለቆችዎ በመጽሐፍ ይነግራቸዋል። 7 በአንቺ የሚኖሩ ሁሉ ደስ እንደሚላቸው ይነግራቸዋል።

መዝ ፱፯/87: ሕዝንና ትካዜን የሚገልጥ ጸሎት

1 እግዚአ አምላክ መድኃኒትየ፡ ዕለትየ ጸራሕኩ ጎቤክ ወሌሊት የኒ ቅድመክ= የመድኃኒቱ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በቀንና በለሊት በፊትህ ጨኽሁ፤ 2 ጽሎቴ ወደ ፊትህ ትግባ፤ ጆሮህንም ወደ ልመናዬ አዘንብል፤ 3 ነፍሴ መከራን-ጠግባለኝና፤ ሕይወቴም ለሞት ቀርባለኝ። 4 ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱ ጋር ተቈጠርሁ፤ ረዳትም እንደሌለው ሰው ሆንሁ። 5 እንደተገደሉና በመቃብር

ውስጥ እንደ ተጣሉ፤ ለዘለዓለም እንደማታስባቸው በሙታን መካከል የተጣልሁ ሆንሁ፤ እነርሱ ከእጅህ ርቀዋልና። 6 በጨለማ በሞት ጥላ ውስጥ፤ በታችኛው ጉድጓድ አስቀመጡኝ። 7 በእኔ ላይ ቁጣህ በረታ፤ መቅሠፍትህን ሁሉ በእኔ ላይ አመጣህ። 8 የሚያውቁኝን ከእኔ አራቅህ። በእነርሱ ዘንድ ርኩስ አደረግኸኝ፤ ያዙኝ፤ መውጫም የለኝም። 9 ዓይኖቼም በችግር ፈዘዙ፤ አቤቱ! ሁልጊዜ ወደ አንተ ጮህሁ፤ እጆቼንም ወደ አንተ ዘረጋሁ። 10 በውኑ ለሙታን ድንቅ ነገርን ታደርጋለህን? ወይስ ያመሰግኑህ ዘንድ ባለ መድኃኒቶች ያስነሡአቸዋልን? 11 በመቃብርስ ውስጥ ያሉት ቸርነትህን፤ እውነትህንስ በሞት ስፍራ ይናገራሉን? 12 ተአምራትህ በጨለማ ይታወቃልን? ቅንነትህስ በምድር ተረሳን? 13 አቤቱ እኔ ግን ወደ አንተ ጮኽሁ፤ በጥዋት ጸሎቴ ወደ አንተ ትድረስ። 14 አቤቱ ጸሎቴን ለምን ትጥላለህ? ፊትህንስ ከእኔ ለምን ትመልሳለህ? 15 እኔ ድሃ ነኝ፤ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ደከምሁ። ከፍ፣ ከክፍ ካልሁ በኋላ ተዋረድሁ፤ ተናቅሁም። 16 መቅሠፍትህ በላዬ አለፈ፤ ግርማህም አስደነገጠኝ። 17 ሁልጊዜ እንደ ውኃ ከበቡኝ፤ በአንድነትም ያዙኝ። 18 ወዳጆቼንና ባልጆሮቼን፤ ዘመዶቼንም ሁሉ ከችግራ የተነሣ ከእኔ አራቅህ።

መዝ ፱፰/88: የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን በማሰብ

1 ምሕረተክ እሴብሕ እግዚአ ለዓለም=አቤቱ ምሕረትህን ለዘለዓለም እዘምራለሁ። ጽድቅህንም በእፌ ለልጅ ልጅ እናገራለሁ። 2 "ምሕረትን- ለዘለዓለም አንፃለሁ" ብለሃልና፤ ጽድቅህ በሰማይ ፀና። 3 ከመረጥኋቸው ጋር ቃል ኪዳን አደረግሁ፤ ለአገልጋዬም ለዳዊት ማልሁ፤ 4 ዘርህን ለዘለዓለም አዘጋጃለሁ፤ 5 ዙፋንህንም ለልጅ ልጅ አፀናለሁ። 6 አቤቱ ሰማያት ክብርህን፤ ጽድቅህንም ደግሞ በቅዱሳን ማጎበር-ያመሰግናሉ። 6 እግዚአብሔርን በደመናት ማን ይተካከለዋል? ከአማልክትስ ልጆች እግዚአብሔርን ማን ይመስለዋል?

7 እግዚአብሔር በቅዱሳን ምክር ክቡር ነው፤ በዙሪያው ባሉት ሁሉ ላይ ታላቅና ግሩም ነው። 8 አቤቱ የኃያላን አምላክ እንደ አንተ ያለ ማን ነው? 9 የባሕርን ኃይል አንተ ትገዛለህ፤ የሞገዱንም መናወጥ አንተ ገም ታስኘዋለህ፤ 10 አንተ ትዕቢተኛውን እንደ ተገደሉ አዋረድኸው፤ በኃያል ክንድህም ጠላቶችህን በተንሃቸው። 9ለምን በሙሉ አንተ መሠረትህ። 12 ደቡብንና ሰሜንን አንተ ፈጠርህ፤ ታቦርና አርሞንኤም በስምህ ደስ ይላቸዋል። ስምህንም ያመሰግናሉ። 13 ክንድህን ከኃይል ጋር ነው፤ እጅህ በረታች፤ ቀኝህም ከፍ፣ ከፍ አለች። 14 የዙፋንህ መሠረት ፍትሕና ርትዕ ነው፤ ምሕረትህና እውነትህ በፊትህ ይሄዳሉ። 15 እልልታን የሚያውቅ ሕዝብ ብፅዕ ነው፤ አቤቱ በፊትህ ብርሃን ይሄዳሉ። 16 በስምህ ቀኑን ሁሉ ደስ ይላቸዋል፤ በጽድቅህም-ከፍ፣ከፍ ይላሉ፤ 17-የኃያላቸው ትምክሕት አንተ ነህ። በይቅርታህም ቀንዳችን ከፍ፣ ከፍ ይላልና። 18 ረድኤታችን ከእግዚአብሔር ነውና። ንጉሣችንም የእስራኤል ቅዱስ ነው። 19 በዚያን ጊዜ ለልጆችህ በራእይ ተናገርህ። አንዲህም አልህ “ረድኤትን በኃይል ላይ አኖርሁ፤ ከሕዝቤ የመረጥሁትን ከፍ፣ ከፍ አደረግሁ”። 20 አገልጋዩን ዳዊትን አገኘሁ፤ የተቀደሰ ዘይትንም ቀባሁት። 21-እጅም-ትረዳዋለች ፤ 22- ጠላት-እርሱን መጠቀሚያ ማድረግ አይችልም። የዓመፅ ልጅም መከራ አይጨምርበትም ። 23 ጠላቶቼን ከፊቱ አጠፋለሁ፤ የሚጠሉትንም አዋርዳቸዋለሁ። 24 እውነቱና ምሕረቴም ከእርሱ ጋር ነው፤ በስሜም ቀንዱ (ሥልጣኑ) ከፍ፣ ከፍ ይላል። 25 እጁን በባሕር ላይ ቀኝንም በወንዞች ላይ አኖራለሁ። 26 እርሱ “ አባቴ አንተ ነህ፤ አምላኬ ረዳቴና መድኃኒቴም ነህ ” ይላል። 27 እኔም ደግሞ በኩራ አደርገዋለሁ፤ ከምድር ነገሥታት በላይ-ከፍ-ይላል። 28 ለዘላለም ይቅርታዬን ለእርሱ አጠብቃለሁ፤ ለኪዳኔም እርሱ የታመነ ነው።

29 ዘሩንም ለዓለምና ለዘለዓለም፤ ዙፋኑንም እንደ ሰማይ ዘመን አደርጋለሁ። 30 “ልጆቼ ግን ሕጌን ቢተው፤ በፍርድም ባይሄዱ፤ 1 ሥርዐቴንም ቢያረክሱ፤ ትእዛዜንም ባይቀበሉ፤ 32 ኅጢያታቸውን በበትር፡ በደላቸውንም በመቅሠፍት እጎብኛለሁ። 33 ይቅርታዬን ግን ከእርሱ አላርቅም፤ በእውነቴም አልበድልም፤ 34 ኪዳኔንም አላረከስም፤ ካፌም የወጣውን አልለውጥም። 35 ዳዊትን እንዳልዋሸው አንድ ጊዜ በቅዱስነቴ ማልሁ። 36 ዘሩ ለዘለዓለም ዙፋኑም በፊቱ እንደ ፀሐይ ይኖራል። 37 ለዘለዓለም እንደ ጨረቃ ይፀናል። ምስክርነቴም በሰማይ የታመነ ነው”። 38 አንተ ግን ናቅኸው፤ ጠላኸውም፤ የቀባኸውንም-አቃለልኸው። 39 የአገልጋይህን ቃል- ኪዳን አፈረስህ ፤ መቅደሱንም በምድር አረከስህ። 40-ቅጥሩን ሁሉ አፈራረስህ፤ አምባዎቹንም የሚያስፈሩ አደረግህ። 41-መንገድ-አላፊውንም-ሁሉ ተናጠቀው፤ ለጎረቤቶችም ስድብ ሆነ። 42 የጠላቶችንም ቀኝ ከፍ፣ ከፍ አደረግህ። ጠላቶቹንም ሁሉ ደስ አሰኘህ። 44 የሰይፋንም ረድኤት መለስህ ፤ በሠልፉም ውስጥ አልደገፍከውም። 45 ከንጽሕናውም ሻርኸው ፡ዙፋኑንም በምድር ጣልኸው። 46 የዙፋኑንም ዘመን አሳነስህ፤ በላዩም እፍረትን ጨመርህ። 47 አቤቱ፤ እስከ መቼ ለዘለዓለም ፊትህን ትመልሳለህ? እስከ መቼስ ቁጣህ እንደ እሳት ይነድዳል? 48 ኃይሌ ምን እንደሆነ አስብ፤ በውኑ የሰውን ልጅ ሁሉ በከንቱ ፈጠረኸውን ? 49 ሕያው ሆኖ የሚኖርና ሞትንስ የማያይ ሰው ማን ነው? ነፍሱን ከሲኦል እጅ የሚያድናት ማን ነው? 50 አቤቱ የቀድሞው ይቅርታህ ወዴት ነው? ለአገልጋይህ ለዳዊት በእውነት የማልህ፤ 51 አቤቱ፤ አገልጋዮችህን የሰደቡዎቸውን ስደብ፤ በብብቴ ብዙ አሕዛብን የተከቀበልሁትን፤ 52 አቤቱ፤ ጠላቶችህ የሰደቡትን ፡ በቀባኸው ዘመን የሰደቡትን ስድብ አስብ። 53 እግዚአብሔር ለዘለዓለም ይመስገን ። ይሁን፡ ይሁን ፤ 9ለይኩን። ለይኩን) ።

መዝ-፹፱/89: ዓለማዊ ሀብት ኃላፊነና-ጠፊ ስለመሆኑ-
 1 እግዚአ ጳውሎስ ከንከነ ለትውልድ ትውልድ= አቤቱ፤ አንተ ለልጅ
 ልጅ ሁሉ መጠጊያ ሆንህልን፤ 2 ተራሮች ሳይወለዱ፡ ምድርና
 ሌሎች ዓለማትም ሳይሠሩ፡ ለዘለዓለም እስከ ዘላለም ድረስ መቼም
 መች አንተ ነህ። 3 ሰውን ወደ ኅሳር አትመልሰው፤ “የሰው ልጆች
 ሆይ፤ ተመለሱ” ትላለህ፤ 4 ሺህ ዓመት በፊትህ እንዳለፈች እንደ
 ትላንት ቀን ናት፤ እንደ ሌሊትም ሰዓት ነውና፤ 5 ዘመናቸችን
 በፊትህ የተናቁ ናቸው፤ በማለታም እንደ ሣር ያልፋሉ። 6 ማልዶ
 ይበቅላል፡ ያልፋልም፤ በሰርክም ጠውልጎና ደርቆ ይወድቃል። 7 እኛ
 በቁጣህ-አልቀናልና፤-በመቅሰፋትህም-ደንግጠናልና። 8 ኃጢአታችን
 ንም በፊትህ አስቀመጥህ ፤ ዓለማችንም በፊትህ ብርጎን ነው።
 9 ዘመናችን ሁሉ አልፎአልና፤ እኛም በመቅሰፍትህ አልቀናልና
 ዘመናቸችንም እንደ ሽሪሪት ድር ይሆናሉ። 10 የዘመናቸችንም
 ዕድሜ ሰባ ዓመት ነው፤ ቢበዛም ሰማንያ ዓመት ነው፤ ከዚህ ቢበዛ
 ግን ድካምና መከራ ነው፤ የሆነነት ከእኛ አልፋለችና፤ እኛም
 ተገሥፀናል። 11 የመቅሠፍትን ኃይል ማን ያወቃል? ከቁጣህ ግርማ
 የተነሣ አለቁ። 12 ጥበብን በልብ ለተማሩ፤ ቀኝህ እንዲገለጥ።
 13 አቤቱ ተመለስ፤ እስከ መቼስ ነው? ስለ አገልጋዮችህም ተሟገት።
 14 በማለታ ምሕረትህን እንጠግባለንና፤ በዘመናችን-ሁሉ-ደስ-
 ይለናል፤ 15 መከራን ባሳየኸን ፈንታ፤ ሐሴትን እናደርጋለን።

መዝ ፯ /90: የእግዚአብሔር ጠባቂነትና የማዳን ኃይል

1 ዘየጎድር በረድኤት ልዑል ፡ ወይነበር ውስተ ጽላሎቱ
 ለአምላክ ሰማይ= በልዑል ረድኤት የሚያድር በሰማይ አምላክ ጥላ
 ውስጥ የሚያርፍ፡ 2 እግዚአብሔርን “አንተ መጠጊያዬና አምባዬ
 ነህ፡ አምላኬና ረዳቴ ነው በእርሱም እታመናለሁ ይለዋል። 3 እርሱ
 ከአዳኝ ወጥመድ ከሚያስደነግጥም ነገር ያድነኛልና 4 በላባዎቼ

ይጋርድሃል በክንፎቼም በታች ትተማመናለሁ፡ እውነት እንደ ጋሻ
 ይከብብሃል። 5 ከሌሊት ግርማ፡ በመዓልትም ከሚበርር ፍላጻ፡
 6 በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ሥራ፡ ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራራም።
 7 በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም ዐሥር ሺህ ይወድቃሉ፡ ወደ አንተ ግን
 አይቀርቡም። 8 በዐይኖችህ ብቻ ትመለከታለህ ፡የኃጥአንንም ፍዳ
 ታያለህ። 9 አቤቱ አንተ ተስዬ ነህና ልዑልን መገያህ አደረግህ።
 10 ክፉ ነገር ወደ አንተ አይቀርብም፡ መቅሠፍትም ወደ ቤትህ
 አየገባም። 11 በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ
 አንተ-ያዝዛቸዋልና፡12-እግርህም-በድንጋይ-እንዳትሰናከል በእጆቻ
 ቸው ያነሡሃል። 13 በተኩላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፡ አንበሳውንና
 ዘንዶውን-ትረግጣለህ።14-በእኔ-ተማምኖአልና-አድነዋለሁ፡ ስሜን
 አውቋልና-እጋርደዋለሁ።15-ይጠራኛል፡-እመልስለትማለሁ፡-በመከ
 ራው-ጊዜ-ከእርሱ-ጋር -እሆናለሁ፡-አድነዋለሁ፡ አከብረውማለሁ።
 16 ረዥም ዕድሜን አጠግባለሁ፡ ማዳኔንም አሳየዋለሁ።

መዝ ፺፩ /91: በእግዚአብሔር የመታመን ጸሎት

1- ይሄይስ ተአምኖ በእግዚአብሔር፡ ወዘምሮ ለስምክ ልዑል=
 በእግዚአብሔር-መታመን ክሁሉ የተሻለ ነው። ልዑል ሆይ ለስምህ
 መዘመርና 2 በማለታም ምሕረትህን ፡ በሌሊትም እውነትህን
 መናገር፡ 3 ዐሥር አውታር ባለው በበገና ከምስጋና ጋርም በመሰንቆ
 መዘመር መልካም ነው። 4 አቤቱ በሥራህ ደስ ይለኛል።5 አቤቱ
 ሥራህ እጅግ ጥልቅ ነው 6 ሰነፍ ሰው ይህን አያውቅም ልብ
 የሌለውም ይህን አያስተውለውም። 7 ኃጥአን እንደ ሣር በበቀሉ ጊዜ
 ዓመፃን የሚያደርጉም ሁሉ በሰመለሙ ጊዜ፡ ለዘለዓለም ዓለም
 ተነቃቅለው ይጠፋሉ። 8 አቤቱ አንተ ግን ለዘለዓለም ልዑል ነህ፤
 9 አቤቱ እነሆ ጠላቶችህ ይጠፋሉና ዓመፃንም የሚሠሩ ይበተናሉና።
 10 ቀንዴ አንድ ቀንድ እንዳለው ከፍ፡ ከፍ ይላል፡ ሽምግልናዬም
 በዘይት ይለመልማል 11 ዓይኔም በጠላቶቼ ላይ በቆሙ በክፉዎች

ላይ ሰማች። 12 ጻድቅ ግን እንደ ዘንባባ ያፈራል ፡እንደ ሊባኖስ ዝግባም ይበዛል 13 በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የተተከሉ ናቸው በአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ። 14 ያን ጊዜ በመልካም ሽምግልና ይበዛሉ፡ ዕረፍት ያላቸውም ሆነው ይኖራሉ። 15 አምላካችን እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ ይናገራሉ፡ በእርሱም ዘንድ ዓመፃ የለም።

መዝ-፺፪/92: የእግዚአብሔር-ንጉሣዊ-ግርማ -----

1-እግዚአብሔር ነግሠ: ስብሐቲሁ ለብሰ=እግዚአብሔር ነገሠ-ክብሩንም ለበሰ። እግዚአብሔር ኃይልን ለበሰ፡ታጠቀም ዓለምንም እንዳትናወጥ አፀናት። 2 አቤቱ ዙፋኑ ከጥንት ጀምሮ የተዘጋጀ ነው ።አንተም መቼም መች እስከ ዘለዓለም ነህ። 3 አቤቱ ወንዞች ከፍ፡ ከፍ አደረጉ፡ ወንዞች ቃላቸውን ከፍ፡ ከፍ አደረጉ። 4 ከብዙ ውኆች ድምፅ የተነሣ የባሕር እንቅስቃሴዎ ድንቅ ነው። ድንቅስ በልዕልና የሚኖር እግዚአብሔር ነው። 5 ምስክርህ እጅግ የታመነ ነው፡ አቤቱ በዘመናት ሁሉ ለቤትህ ምስጋና ይገባል።

መዝ ፺፫ /93: በቀልን የሚመልስ አምላክ -----

1 እግዚአብሔር እግዚእ መስተበቅል።=ጌታ እግዚአብሔር ተበቃይ ነው፡ እግዚአብሔር በግልጥ ተበቃይ ነው። 2 የምድር ፈራጅ ከፍ ፡ ከፍ አለ፡ ለትዕቢተኞች ፍዳቸውን ክፈላቸው። 3 አቤቱ ኃጥአን እስከ መቼ እየታበያዩ ይከራከራሉ፡ 4 ዓመፃንም ይናገራሉ? ዓመፃንም የሚያደርጉ ሁሉ ይናገራሉ።5 አቤቱ ሕዝብህን -አዋረዱ፡ ርስትህን አሠቃዩ። 6 ባልቴቲቱንና-ድሃ-አደገግ ስደተኛውንም ገደሉ ። 7-“እግዚአብሔር አያይም ፡ የያዕቆብ አምላክ አያውቅም” አሉ። 8 ሰነፎች ሕዝብ ሆይ! ልብ አድርጉ፡ ሰነፎችም መቼ ይጠበባሉ? 9 ጆሮን የተከለው እርሱ አይሰማምን? ዓይንን የሠራውስ አያይምን? 10 አሕዛብንስ የሚገሥፅ፡ ለሰዎችም ዕውቀትን የሚያስተምር እርሱ አይዘልፍምን? 11 የጠቢባን አላብ ከንቱ

እንደሆነ እግዚአብሔር ያውቃል። 12 አቤቱ አንተ የገሠፅኸውና ሕግህንም ያስተማርኸው ሰው ብፁዕ ነው።13 ከክፉዎች ዘመናት ይርቅ ዘንድ ለኃጥአን ጉድጓድ እስኪቆፈር ድረስ፡ 13 እግዚአብሔር ሕዝቡን አይጥላቸውምና ርስቱንም አይተዋቸውምና።

15 ፍርድ ለእውነተኛ እስኪመለስ ድረስ ልብ ቅኖች ሁሉ ይከተሏቸዋል። 16 ስለ ክፉዎች ማን ይከራከርልኛል? ዓመፃንስ ስለሚያደርጉ ማን ይቆምልኛል? 17 እግዚአብሔር የረዳኝ ባይሆን ኖሮ ነፍሴ ለጥቂት ጊዜ በሲኦል ባደረግ ነበር። 18 “እግሮቼ ተሰናክሉ” ባልሁ ጊዜ አቤቱ ምሕረትህ ረዳኝ። 19 አቤቱ ለልቤ እንደ መከራዎ ብዛት ማጽናናትህ ነፍሴን ደስ አሰኛት። 20 በሕግ ላይ ድካምን የሚፈጥር የዓመፃ ዙፋን አይቃወምህም። 21 የጻድቅን ነፍስ ያድናታል፡ በንጹሕ ደምም ይፈርዳል። 22 እግዚአብሔር መጠጊያዬ ሆነኝ፡ አምላኬ የተስፋዬም ረዳት ነው። 23 እንደ ክፋታቸው ፍዳቸውን ይከፍላቸዋል፡ አምላካችን እግዚአብሔርም ያጠፋቸዋል።

መዝ ፺፬ //94: የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ

1-30- ንትፈሣሕ በእግዚአብሔር ወንድብ ለአምላክነት ወመድነኅኒ ኑ በእግዚአብሔር ደስ ይበለን፡ ለአምላካችንና ለመድኅኒታችንም እልል እንበል፡ 2 በአምነት ወደ ፊቱ እንድረስ፡ በዝግሬም ለእርሱ እልል እንበል። 3 አምላካችን እግዚአብሔር ታላቅ ነውና፡ በአማልክትም ሁሉ ላይ ታላቅ ንጉሥ ነውና። 4 እግዚአብሔር ሕዝቡን አይጥላቸውም፡ የምድር ዳርቻዎችም ሁሉ በእጅ ውስጥ ናቸውና፡ ረዣዥም ተራሮች የእርሱ ናቸውና ፡ 5 ባሕር የእርሱ ናት፡ እርሱም ፈጥሯታልና፡ የብስንም በእጅ ፈጥሯታልና። 6 ኑ እንስገድ፡ ለእርሱም እንገዛ፡ በእርሱ በፈጠረን በእግዚአብሔር ፊት እናልቅስ፡ 7 እርሱ አምላካችን ነውና እኛ ግን ሕዝቡ የማሰማርያውበጎች ነን። 8 በምድረ በዳ እንደ ተፈታተኑትና እንዳስቆጡት ጊዜ ዛሬ ድምፁን-ብትሰሙ-ልባችሁን-አታጽኑ።9

የተፈታተኑን አባቶቻችሁ ፈተኑን ፡ ሥራዬንም እዩ። 10 ያችን ትውልድ ዐርባ ዓመታት ተቈጥቻት ነበር፡ ሁልጊዜ ልባቸው ይስታል። እነርሱም መንገዴን አላወቁም አልሁ 11 ወደ ዕረፍቴም እንዳይገቡ በቁጣዬ ማልሁ።

መዝ ፺፮ /195: የደስታ መዝሙርና ጸሎት -----

1 ሰብሀም ለእግዚአብሔር ስብሐተ ሐዲስ=ለእግዚአብሔር አዲስ ምስጋናን አቅርቡ፡ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግኑት። 2 እግዚአብሔርን አመስግኑት፡ ስሙንም ባርኩ፡ ዕለት ዕለትም ማዳኑን አውሩ። 3 ክብሩንም ለአሕዛብ፡ ተአምራቱንም ለወገኖች ሁሉ ንገሩ። 4 እግዚአብሔር ታላቅ፡ ምስጋናውም ብዙ ነውና፡ በአማልክትም ሁሉ ላይ የተፈራ ነውና። 5 የአሕዛብ አማልክት ሁሉ አጋንንት ናቸውና፡ እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ፈጠረ። 6 እምነትና በጎነት በፊቱ፡ ቅድስናብ እና የክብር ገናናነት በመቅደሱ ውስጥ ናቸው። 7 የአሕዛብ ወገኖች ለእግዚአብሔር አምጡ፡ ክብርንና ምስጋናን ለእግዚአብሔር አቅርቡ። 8 ለእግዚአብሔርም ስም ክብርን ስጡ፡ መሥዋዕትን ይዛችሁ ወደ አደባባዮች ግቡ። 9 ለእግዚአብሔር በቅድስናው ቦታ ስገዱ፡ ምድር በመላዋ ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ ትነዋወጣለች። እግዚአብሔር-ነገሠ-ለአሕዛብ-ንገሩአቸው። እንዳይናወጥም ዓለሙን ሁሉ አፀናው፡ አሕዛብንም በቅንነት ይዝል ። 11 ሰማያት ደስ ይላቸዋል፡ ምድርም ሐሜትን ታደርጋለች። ባሕር በመላዋ ትናወጣለች፡ 12 በረሃና በእርስዋም ያሉ ሁሉ ሐሜትን ያደርጋሉ፡ የዱር ዛፎች ሁሉ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይላቸዋል። 13 ይመጣልና በምድር ላይ ሊፈርድ ይመጣልና። እርሱም ዓለምን በጽድቅ፡ አሕዛብንም በቅንነት ይዝል።

መዝ ፺፮ /96: እግዚአብሔር የድል ባለቤት

1 እግዚአብሔር ነገሠ፡ ምድር ሐሜትን ታደርጋለች፡ ብዙ ደሴቶችም ደስ ይላቸዋል። 2 ደመናና ጭጋም በዙሪያው ናቸው።

ፍትሕና ርትዕ የዙፋኑ መሠረት ናቸው። 3 እሳት በፊቱ ይሄዳል፡ ነበልባሉም ጠላቶቹን ይከብባቸዋል። 4 መብረቶቹ ለዓለም አበሩ፡ ምድር ተንቀጠቀጠች፡ ተናወጠችም ። 5 ተራሮችም ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ እንደ ሠም ቀለጡ፡ ምድር ሁሉ ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ ቀለጠች። 6 ሰማያት የእርሱን ጽድቅ አወሩ፡ አሕዛብም ሁሉ ክብሩን አዩ ። 7 ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ ሁሉ በጣዖቶቻቸውም የሚመኩ ይፈሩ፡ መላእክቱም ሁሉ ይሰግዱሉታል። 8 አቤቱ ስለ ፍርድህ ጽዮን ስምታ ደስ አላት፡ የይሁዳም ሴቶች ሐሜት አደረጉ። 9 አንተ እግዚአብሔር በምድር ላይ ሁሉ ብቻህን ልዑል ነህና፡ በአማልክት ሁሉ ላይ አጅግ ከፍ፡ ከፍ ብለሃልና። 10 እግዚአብሔር የጻድቃኑን ነፍሶች ይጠብቃል፡ ከጋጥአንም እጅ ያድናቸዋል። 11 ለጻድቃን-ደስታ-የሆነ-ብርሃን-ለልበ-ቅኖች-ወጣ። 12-ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይላቸዋል፡ ለቅድስናውም መታሰቢያ ምስጋና ያቀርባሉ።

መዝ ፺፯ /97: የምድር ሁሉ ፈራጅ የሆነ አምላክ---

1 ሰብሕኞ ለእግዚአብሔር ስብሐተ ሐዲስ=ለእግዚአብሔር አዲስ ምስጋናን አቅርቡ፡ የእግዚአብሔር ሥራ፡ የቀኙም ማዳን፡ የተቀደሰ ክንዱም ድንቅ ነውና 2 እግዚአብሔር ማዳኑን አሳየ። በአሕዛብም ፊት ቃል ኪዳኑን ገለጠ። ለያዕቆብ ይቅርታውን፡ ለአስራኤልም ቤት እውነቱን አሰበ። የምድር ዳርቻዎች ሁሉ የአምላካችንን ማዳን እዩ። 4 በምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፡ አመስግኑ፡ ደስም ይበላችሁ፡ ዘምሩም። 5 ለእግዚአብሔር በመሰንቆና በዝማሬ ድምፅ ዘምሩ። 6 በነጋሪትና በመለከት ድምጽ በንጉሠ በእግዚአብሔር ፊት እልል በሉ ። 7 ባሕር በሞላዋ፡ ዓለምና በእርስዋ የሚኖሩ ሁሉ ይናወጡ። 8 ወንዞችም በአንድነት በእጅ ያጨብጧቸው፡ ተራሮች ደስ ይበላቸው። 9 ለምድር በዚያ ይፈርድላታልና ለዓለምም በእውነት ይፈረድላታልና ለአሕዛብም በቅንነት ይፈርዳል።

መዝ ፺፰ /98: የእግዚአብሔር ጽድቅና ቅድስናው -----

1-እግዚአብሔር ነገሠ ደንገፀ አሕዛብ=እግዚአብሔር ነገሠ፡ አሕዛብ-ደነግጡ።-በኪሩቤል-ላይ-የተቀመጡ-እርሱ-ምድርን አነዋወጣት፡ 2 እግዚአብሔር በጽዮን ታላቅ ፡ እርሱም በአሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍ፡ ከፍ አለ። 3 ሁሉም ታላቅ ስምህን ያመሰገናል። ግሩምና ቅዱስ ነውና። 4 ክቡር ንጉሥ ፍርድን ይወድዳል። አንተ በኃይልህ ጽድቅን አጸናህ፡ ለያዕቆብ ፍርድንና ጽድቅን አንተ አደረግህ። 5-ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ከፍ፡ ከፍ አለ። ከእግሩ መረገጫ በታችም ይሰግዱለታል። 6 ሙሴና አሮን በክህነታቸው ቅዱሳን ናቸውና፡ ሳሙኤልም ስሙን ከሚጠሩት ጋር ነው፡ እግዚአብሔርን ጠሩት፡ እርሱም መለሰላቸው። 7 በደመና ዓምድም ተናገራቸው ። ምስክሩንና የሰጣቸውን ትእዛዝ ጠበቁ። 8 አቤቱ አምላካችን ሆይ! አንተ ሰማሃቸው፡ አቤቱ አንተ ማርሃቸው፡ በክፉ ሥራቸው ሁሉ ግን ትበቀላቸዋለህ። 9-አምላካችን-እግዚአብሔር-ከፍ፡-ከፍ-አለ። በተቀደ ሰው ተራራ ይሰግዱለታል፡ አምላካችን እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና።

መዝ ፺፱ /99: እግዚአብሔርን ማመስገኛ ጸሎት

1 የብሱ ለእግዚአብሔር በኩሉ ምድር= በምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ። 2 በደስታም ለእግዚአብሔር ተገዙ፡ በሐሜትም ወደ ፊቱ ግቡ። 3 እግዚአብሔር እርሱ አምላካችን እንደሆነ እወቁ፡ እርሱ ፈጠረን፡ እኛም አይደለንም። እኛስ ሕዝቡና የመሠማርያውም በጎች ነን። 4 ወደ ደጃቹ በመገዛት፡ ወደ አደባባዮቹም በምስጋና ግቡ። አመስግኑት ስሙንም አክብሩ 5 እግዚአብሔር ቸር ምሕረቱም ለዘለዓለም እውነቱም ለልጅ ልጅ ነውና።

መዝ ፻ / 100: ክፋትን ተሚጠላ አምላክ

፲ ምሕረት ወፍትሐ አገሊ ለክ=አቤቱ ምሕረትህንና ፍርድህን በማሰብ-እዘምርልሃለሁ። 2-እዘምራለሁ-ንጹሕ-መንገድንም አስተው

ላለሁ፡ ወደ እኔ መቼ ትመጣለህ? በቤቴ መካከል በልቤ ቅንነት እሄዳለሁ። 3-በዓይኔ-ፊት-ክፉ-ነገርን-አላኖርሁም።-ዓመፃ የሚያደርጉትን ጠላሁ። 4 ጠማማ ልብም አልተከተለኝም፡ ክፉ ከእኔ በራቀ ጊዜ አላወቅሁም። 5 ባልንጀራውን በስውር የሚያማን እርሱን አሳደድሁ፡ ዓይኑ ትዕቢተኛ የሆነና ልቡ የሚሳሳ ከእኔ ጋር አይተባበርም። 6 ከእኔ ጋር አኖራቸው ዘንድ ዓይኖቹ ወደ ምድር ምእመናን ናቸው። በንጹሕ መንገድ የሚሄድ እርሱ ያገለግላቸዋል። 7 ትዕቢትን የሚያደርግ በቤቴ መካከል አይኖርም፡ ዓመጽን የሚናገር በፊቴ አይፀናም። 10 የምድርን ኃጢአተኞች ሁሉ ለማዳን ዓመፃን የሚያደርጉትን ሁሉ ከእግዚአብሔር ከተማ አጠፋቸው ዘንድ እገድላቸዋለሁ።

መዝ-፻፩/101: መክራ ሲያጋጥም ያስጨናቂ ጊዜ ጸሎት

1 ስምዒ እግዚአ ጸሎት የወይብጻሕ ቅድሜክ ገርዮ= አቤቱ ጸሎቴን ስማኝ፡ ጩኸቴም ወደ ፊትህ ይድረስ ። 2 በመከራዬ ቀን ፊትህን ከእኔ አትመልስ፡ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል፡ በጠራሁህ ቀን ፈጥነህ ስማኝ። 3 ዘመኔ እንደጢስ አልቋልና፡ አጥንቶቼም እንደሣር ደርቀዋልና። 4 ተቀሠፍሁ፡ ልቤ እንደ ሣር ደረቀ፡ እህል መብላት ተረስቶኛልና። 5 ከጩኸቴ ድምፅ የተነሣ ሥጋዬ በአጥንቶቼ ላይ ተጣበቀ። 6 እንደ ሜዳ አህያ ሆንሁ። ሌሊት በወና ቤት እንዳለ እንደ ጉጉት ሆንሁ። 7 ተጋሁ በሰገነትም እንደሚኖር ብቸኛ ወፍ ሆንሁ። 8 ጠላቶቼ ሁልጊዜ ይሰድቡኛል፡ የሚያሳድዱኝም ተማማሉብኝ። 9 አመድን እንደ እህል ቅሜአለሁና፡ መጠጤንም ከእንባዬ ጋር ጠጥቻለሁና። 10 ከቁጣህ መቅሠፍት የተነሣ አንስተህ ጥለኸኛልና። 11 ዘመኔም እንደ ጥላ አለፈ፡ እኔም እንደሣር ደርቄአለሁ። 12 አንተ ግን አቤቱ ለዘለዓለም ትኖራለህ፡ መታሰቢያህም ለልጅ ልጅ ነው። 13 አንተ ተነሥ፡ ጽዮንንም ይቅር በላት፡ ይቅር ትላት ዘንድ ጊዜዎ ነው፡ ዘመኗም ደርሶአልና። 14 አግልግዮችህ ድንጋዮችዎን

ወድደዋል፡ መሬቷንም አክብረውታል። 15 አቤቱ አሕዛብ ስምህን፡ ነገሥታትም ሁሉ ክብርህን ይፍሩ። 16 እግዚአብሔር ጽዮንን ይሠራታል፡-በክብሩም-ይገለጣልና። 17-ወደ-ድሆች-ጸሎት ተመለከተ፡ ልመናቸውንም አልናቀም። 18 ይህችም ለሚመጣ ትውለድ ተጻፈች፡ የሚፈጠርም ሕዝብ እግዚአብሔርን ያመለክታል። 19 ከሰማይ ሆኖ መቅደሱን ተመልክቶአል፡ እግዚአብሔር ከሰማይ ሆኖ ምድርን ጎብኝቶአልና። 20 የእስረኞችንም ጩኸት ይሰማ ዘንድ፡-የተገደልትንም-ሰዎች-ልጆች-ያድን-ዘንድ። 21 የእግዚአብሔርን ስም በጽዮን፡ ምስጋናውንም በኢየሩሳሌም ይነግሩ ዘንድ። 22 አሕዛብ በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ ነገሥታት ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ። 23 በኃይሉ ጎዳና መለሳቸው። የዘመኔን ማነስ ንገረኝ። 24 በዘመኔም እኩሌታ አትውሰደኝ፡ ዓመቶችህ ለልጅ ልጅ ናቸው። 25 አቤቱ አንተ አስቀድመህ፡ ምድርን መሠረትህ፡ ሰማያትም የእጅህ ሥራ ናቸው። 26 እነርሱ ይጠፋሉ፡ አንተ ግን ትኖራለህ። ሁሉ እንደ ልብስ ያረጃል፡ እንደ መጉናጸፊያ ትለውጣቸዋለህ፡ ይለውጡማል። 27 አንተ ግን ምን ጊዜም-ያው-አንተ-ነህ፡-ዓመታትህም-ከቶ-አያልቁም። 28 የተአገልጋዮችህም ልጆች ይኖራሉ፡ ዘራቸውም ለዘለዓለም ፀንቶ ይኖራል።

መዝ ፻፪ /102: የፍቅር አምላክ እግዚአብሔር

1 ትባርኮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር ወኩሉ አዕፅምትየ ለስሙ ቅዱስ=ነፍሴ እግዚአብሔርን ታመለክታለህ። አጥንቶቼም ሁሉ የተቀደሰ ስሙን። 2፡ ነፍሴ እግዚአብሔርን ታመለክታለህ፡ ምስጋናውንም ሁሉ አትረሳም። 3 ኃጢአትሽንም ሁሉ ይቅር የሚልልሽ፡ ደዋየሽንም ሁሉ የሚፈውስሽ፡ 4 ሕይወትሽን ከጥፋት የሚያድናት፡ በይቅርታውና በምሕረቱ የሚከልልሽ፡ 5 ምኞትሽን ከበረከቱ የሚያጠግባት፡ ጎልማስነትሽንም እንደ ንስር የሚያድሳት፡ 6 እግዚአብሔር ይቅርታ አድርጊ ነው። ለተበደሉ ሁሉ ይፈርዳል ።

7 ለሙሴ መንገዱን አሳየ፡ ለእስራኤልም ልጆች ፈቃዱን ። 8 እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው፡ ከቁጣው የራቀና ምሕረቱም የበዛ ጻድቅ ነው። 9 ሁልጊዜም አይቀሥፍም፡ ለዘለዓለምም አይቁጣም። 10 እንደ ኃጢአታችን አላደረገብንም፡ እንደ በደሳችንም አልከፈለንም፡ 11 ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፡ እንዲሁ እግዚአብሔር ምሕረቱ በሚፈሩት ላይ አፀና። 12 አባት ለልጆቹ እንደሚራራ፡ እንዲሁም እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራላቸዋል። 14 ተፈጥሯችንን እርሱ ያውቃልና፡ አቤቱ እኛ አፈር /ትቢያ እንደ ሆንን አስብ። 15 ሰውስ በዘመኑ እንደ ሣር ነው ፡ እንደ ዱር አበባ ደምቆ በማበብ ይታያል፡ 16 ነፍሱ ከእርሱ ትወጣለችና ከእንግዲህም በሕወት አይኖርም፡ ስፍራውንም ደግሞ አያውቀውም። 17 የእግዚአብሔር ይቅርታ ግን ከዘለዓለም እስከ ዘለዓለም በሚፈሩት ላይ፡ ጽድቁም በልጅ ልጆች ላይ ነው። 18 ሕጉን በሚጠብቁና ትእዛዙንም ያደርጉ ዘንድ በሚያስቡ ላይ ነው። 19 እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማይ አዘጋጀ፡ በመንግሥቱም ሁሉን ይገዛል። 20 ቃሉን የምትፈጽሙ ብርቱዎችና ኃያላን፡ የቃሉንም ድምፅ የምትሰሙ መላእክቱ ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግኑት። 21 ሠራዊቱ ሁሉ ፈቃዱን የሚያደርጉ፡ አገልጋዮቹ እግዚአብሔርን የሚያመለክቱ ናቸው። 22 ፍጥረቶቹ ሁሉ በግዛቱ ስፍራ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመለክቱታል፡ ነፍሴ እግዚአብሔርን ታመለክታለህ።

መዝ ፻፫ /103: እግዚአብሔር የፍጥረታት ሁሉ መጋቢ

1 ትባርኮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር፡ እግዚአ አምላኪያ ጥቀ ዐበይከ ፈድፋደ= ነፍሴ እግዚአብሔርን ታመለክታለህ፡ አቤቱ አምላኬ ሆይ አንተ እጅግ ታላቅ ነህ፡ መታመንንና የጌትነትን ክብር ለበስህ። 2 ብርሃንን እንደ ልብስ ተጎናጸፍህ፡ ሰማይንም እንደ መጋረጃ ዘረጋህ ። 3 እልፍኝን በውሃ የሚሠራ፡ ደመናን መሄጃው የሚያደርግ፡ በነፋስ ክንፍም የሚሄድ፡ 4 መላእክቱን መንፈስ፡

አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል የሚያደርጋቸ 5 ለዘለዓለም እንዳትናወጥ ምድርን መሠረታት፡ 00ፍትም፡፡ 6 ጥልቁንም እንደ ልብስ ክዳኗ ነው፡ በተራሮችም ላይ ውኆች ይቆማሉ፡፡

7 ከተግሣፅም የተነሣ ይሸሻሉ፡ ከነጉድጓድም ድመፅ የተነሣ ይደነግጣሉ፡፡ 8 ወደ ተራሮች ይወጣሉ፡ ወደ ሜዳ ወዳዘጋጀህላቸው ስፍራም ይወርዳሉ፡፡ 9 እንዳያልፉትም ድንበር አደረግህላቸው፡ ምድርን ይክድኑ ዘንድ እንዳይመለሱ፡፡ 10 ምንጮችን ወደ ቆላዎች የሚልክ፡ በተራሮች መካከል ውኆች ያልፋሉ፡፡ 11 የሰማይ ወፎችም በዚያ ይኖራሉ፡ በዋሻው መካከልም ይጮኻሉ፡፡ 13 ተራሮችን ከውስጣቸው የሚያጠጣቸው ፡ከሥራህ ፍሬ ምድር ትጠግባለች፡፡

14 እህልን ከምድር ያወጣ ዘንድ ለምለሙን ለሰው ልጆች አገልግሎት ሣርንም ለእንስሳ ያበቅላል፡፡ 15 ወይን የሰውን ልብ ደስ ያሰኛል፡ ዘይትም ፊትን ለማብራት የተዘገጀ ነው፡ እህልም የሰውን ኃይል ያጠነክራል፡፡ 16 የዱር ዛፎች ሁሉ፡ የተከልኸው የሲባኖስ ዝግባም ይጠግባሉ፡፡ 17 በዚያም ዎፎች ይዋለዳሉ፡ የሸመላ ቤትም ጉረቤታቸው ይሆናል፡፡ 18 ረጃጅም ተራራዎች ለዋሲያዎች፡ ድንጋዮችም ለአሽኮዎች መሸሻ ናቸው፡፡ 19 ጨረቃን በጊዜው ፈጠርህ፡ ፀሐይም መግቢያውን ያውቃል፡፡ 20 ጨለማን ታመጣለህ፡ ሌሊትም ይሆናል፡ በእርሱም የዱር አራዊት ሁሉ ይወጡበታል፡፡

21 የእንበሶች ግልገሎች ያገሣሉ፡ ይነጥቃሉ ፡፡ ከእግዚአብሔርም ምግባቸውን ይሻሉ፡፡ 22 ፀሐይ ስተወጣ ይገባሉ፡ በየዋሻቸውም ይውላሉ፡፡ 23 ሰው ወደ ተግባሩ ይሠማራል፡ እስኪመሽም ድረስ ሲሠራ ይውላል፡፡ 24 አቤቱ ሥራህ እጅግ ታላቅ ነው፡ ሁሉን በጥበበ አደረግህ፡ የፈጠርኸውም ፍጥረት ምድርን ሞላ፡፡ 25 ይህች ባሕር ታላቅና ሰፊ ናት፡ በዚያ ስፍር ቁጥር የሌለው ተንቀሳቃሽ፡ ታላላቆችና ታናናሾች እንስሶች አሉ፡፡ 26 በዚያ ላይ መርከቦች ይሄዳሉ፡ በዚያም

ላይ የፈጠርኸው ዘንድ ይጫወታል፡፡ 27 ምግባቸውን በየጊዜው ትሰጣቸው ዘንድ እነዚህ ሁሉ አንተን ተስፋ ያደርጋሉ፡፡ 28 በሰጠሃ ቸውም ጊዜ ይሰበስባሉ፡ እጅህን ፈትተህ ከቸርነትህ የተነሣ ሁሉን ታጠግባለህ፡፡ 29 ፊትህን ብትመልስ ግን ይደነግጣሉ፡ ነፍሳቸውንም ታወጣለህ፡ ይሞታሉ፡ ወደ አፈርነታቸውም ይመለሳሉ፡፡ 30 መንፈስህን ትልካለህ፡ ይፈጠራሉም፡ የምድርንም ፊት ታድሳለህ፡፡ 31 የእግዚአብሔር ክብር ለዘለዓለም ይሁን፡ እግዚአብሔር በሥራው ደስ ይለዋል፡፡ 32 ምድርን ያያል፡ እንድትንቀጠቀጥም ያደርጋል፡፡ ተራሮችን ይዳስሳል፡ ይጤሳሉም፡፡ 33-በሕይወቴ-ሳለሁ-እግዚአብሔርን-ስመስግነዋለሁ፡-በምኖር በትም ዘመን ሁሉ ለአምላኬ እዘምራለሁ ፡፡ 34 በቃሌም ደስ አሰኘዋለሁ፡ እኔም በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፡፡ 35- ኃጥአን ከምድር ይጠፋሉ፡ ዓመፀኞችም እንግዲህ አይኖሩም፡ ነፍሴ እግዚአብሔርን ታመስግነዋለች፡፡

መዝ-፻፬/104: እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገለጠው ድንቅ ሥራ

1-ግነዩ-ለእግዚአብሔር-ወጸውው-ስም=እግዚአብሔርን-ስመስግነ-ስሙንም ጥሩ፡ ለአሕዛብም ሥራውን ንገሩ፡፡ 2 ተቀኝለት፡ ዘምሩለት፡ ተአምራቱንም ሁሉ ተናገሩ፡፡ 3 በቅዱስ ስሙም ትከብራላችሁ 4 እግዚአብሔርን የሚፈልግ ልብ ደስ ይበለው፡፡ እግዚአብሔርን ፈልጉት፡ ትፀኑማላችሁ፡ ሁልጊዜ ፊቱን ፈልጉ፡፡ 5 የሠራውንም ድንቅ ነገር ዐስቡ፡ ተአምራቱንና የአፋንም ፍርድ፡፡ 6 አገልግይቼ የአብርሃም ዘር፡ ለእርሱም የተመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች ሆይ 7 እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፡ ፍርዱ በምድር ሁሉ ነው፡፡ 8 ለዘለዓለም የሚኖር ቃል ኪዳንን እስከ ሺህ ትውልድ ያዘዘውን ቃሉን አስቡ፡፡ 9 ለአብርሃም የሠራለትን፡ ለይሥሐቅም የማለውን፡ 10 ለያዕቆብ ምስክርነትን አጸና፡፡ 11 ለእስራኤል ለዘለዓለም የሚኖር ኪዳንን፡፡ እንዲህም አለው "ለአንተ የከነዓንን ምድር የርስታችሁ ገመድ ትሆናችሁ ዘንድ እሰጣለሁ፡፡ 12 እነርሱ በቁጥር እጅግ ጥቂቶችና በውስጧ ስደተኞች ሲሆኑ 13 ከሕዝብ ወደ ሕዝብ ከነገሥታት ወደ ሌላ ሕዝብ አለፉ፡፡ 14 ሰው ግፍ ያደርግባቸው ዘንድ አልፈቀደም፡ ስለ እነርሱም ነገሥታቱን ገሠጸ፡፡ 15 እንዲህ ሲል "የቀባኋቸውን አትዳስሱ በነቢያቱም ላይ ክፉ አታድርጉ"፡፡ 16 በምድር ላይም ራብን አመጣ፡፡

የአህልንም ኃይል ሁሉ አጠፋ። 17 በፊታቸው ሰውን ላከ፡ የሴፍ ተሸጦ አገልጋይ ሆነ። 18 እግሮቹም በእግር ብረት ሰለሰሉ፡ ሰውነቱም ከጦር አመለጠች። 19 ቃሉ ሳይደርስ የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው። 20 ንጉሡ ልኮ ፈታው፡ የሕዝብም አለቃ አድርጎ ሾመው። 21 የቤቱም አዛዥ አደረገው፡ በገንዘቡ ላይ ገዢ አድርጎ ሾመው። 22 አለቆቹንም እንደ አርሱ ጥበበኞች ያደርጋቸው ዘንድ፡ 23 እስራኤልም ወደ ግብጽ ገባ፡ ያዕቆብም በካም ምድር ተቀመጠ። 24 ሕዝቡንም እጅግ አበዛቸው። 25 ሕዝቡንም ይጠሉ ዘንድ፡ በባሪያዎቹም ላይ ይተክሱ ዘንድ ልባቸውን ለወጠ። 26 አገ ልግዮቹ ሙሴን፡ የመረጠውንም አሮንን ላከ። 27 የተአምራቱን ቃል በላያቸው፡ ድንቁንም በካም ምድር አደረገ። 28 ጨለማንም ላከ፡ አጨለመባቸውም፡ ቃሉንም መራራ አደረጉት። 29 ውኃቸውን ደም አደረገ፡ ዓሦዎቻቸውንም ገደለ። 30 ምድራቸው በንጉሣቸው ቤተ መንግሥት ንጉንቸሮችን አወጣች። 31 እርሱ ተናገረ፡ የውሻ ዝንብ፡ ትንኝም በምድራቸው ሁሉ መጡ። 32 ዝናባቸውን በረዶ አደረገው፡ እሳትም በምድራቸው ነደደ። 33 ወይናቸውንና በለሳቸውን መታ፡ የሀገራቸውንም ዛፍ ሁሉ ሰባበረ። 34 ተናገረ አንበጣማ ስፍር ቁጥር የሌለውም ከብከብ መጣ 35-የምድራቸውንም ፍሬ ሁሉ በላ፡ የተግባራቸውን መጀመሪያ ሁሉ በላ። 36 ከወርቅና ከብር ጋርም አወጣቸው፡ በወገናቸውም ውስጥ ደዌ አልነበረም ። 38 ፈርተዎቸው ነበርና ግብፅ በመውጣታቸው ደስ አላቸው። 39 ደመናን ጋርዶ ሰወራቸው። እሳትንም በሌሊት ያበራላቸው ዘንድ ዘረጋ። 40 ለመኑ፡ ድርጭትም መጣ፡ የሰማይንም እንጀራ አጠገባቸው። 41 ዐለቱን ሰነጠቀ፡ ውኃንም አመነጨ። በበረሃ ወንዞች ውስጥ ሄዱ። 42 ለአገልጋዩ ለአብርሃም የነገረውን ቅዱስ ቃሉን አስቦአልና። 43 ሕዝቡን በደስታ፡ የመረጣቸውንም በሐሤት አወጣ ። 44 የአሕዛብንም ሀገሮች አወረሳቸው። ባዕዳን የደከሙበትን ሁሉ ወረሱ ። 45 ሕጉን ይጠብቁ ዘንድ ሥርዓቱንም ይፈልጉ ዘንድ አዘዘ።

መዝ / 105: የአባቶችን በደል መናዘዝ

1 ቸር ነውና ምሕረቱም ለዘለዓለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ። 2 የእግዚአብሔርን ኃይል ማን ይናገራል? ምስጋናውንስ

ሁሉ ይሰማ ዘንድ ማን ይችላል? 3 ፍርድን የሚጠብቁ፡ ጽድቅንም ሁልጊዜ የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው። 4 አቤቱ ሕዝብህን በይቅርታህ አስበን፡ በማዳንህም ይቅር በለን። 5 የመረጥሃቸውን ሕዝብ በጎነት እናይ ዘንድ፡ በሕዝብህም ደስታ ደስ ይለን ዘንድ፡ ክርስትህም ጋር እንከብር ዘንድ። 6 ከአባቶቻችን ጋር ኃጢአትን ሠራን፡ ዓመፅን፡ በደልንም። 7 አባቶቻችን በግብጽ ሀገር ሳሉ ተአምራትህን አላስተዋሉም። የምሕረትህንም ብዛት አላሰቡም፡ በኤርትራ ባሕር ባለፉ ጊዜ አስመረሩህ። 8 ኃይሉን ያሳያቸው ዘንድ ስለ ስሙ አዳናቸው ። 9 የኤርትራን ባሕር ገሠጸት፡ ደረቀችም። እንደ ምድረ በዳ በጥልቅ መራቸው፡ 10 ከጠላቶቻቸውም እጅ ተቤገቸው (አዳናቸው)። 11 ያሳደዱአቸውንም ውኃ ደፈናቸው፡ ከእነርሱም አንድ ስንኳ አልቀረም። 12 ያንጊዜም በቃሉ አመኑ፡ በምስጋናውም አመሰገኑት። 13 ፈጥነው ግን ሥራውን ረሱ፡ በምክሩም አልፀኑም። 14 በምድረ በዳም ምኞትን ተመኙ፡ በበረሃም እግዚአብሔርን አሳዘኑት። 15 የለመኑትንም ሰጣቸው፡ ለነፈሳቸውም ጥጋብን ላከ። 16-ሙሴንም-እግዚአብሔር-የቀደሰውን-አሮንንም-በሠፈር አስቈጧቸው። 17 ምድር ተከፈተች፡ ዳታንንም ዋጠችው፡ የአቤርንንም ወገን ደፈነች። 18 በማንበራቸው እሳት ነደደች፡ ነበልባልም ኃጥአንን አቃጠላቸው። 19 በኮራብም ጥጃን ሠሩ፡ ቀልጦ ለተሠራ ምስልም ሰገዱ። 20 ሣርንም በሚበላ በበራ ምሳሌ ክብራቸውን ለወጡ። 21 ያዳናቸውን እግዚአብሔር ረሱ፡ ታላቅ ነገርንም በግብጽ። 22 ድንቅንም በካም ምድር፡ ግሩም ነገርንም በኤርትራ ባሕር ያደረገውን አላስተዋሉም። 23 እንዳያጠፋው የቁጣውን መቅሠፍት ሁልጊዜ ይመልስ ዘንድ የመረጠው ሙሴ በመቅሠፍት-ጊዜ በፊቱ ባይቆም ኖሮ፡ ባጠፋቸው ነበር ። 24-የተወደደችውንም-ምድር ናቁ፡ በቃሉም-አልታመኑም። 25 በድንኳኖቻቸውም ውስጥ አንጎራጎሩ።

የእግዚአብሔርንም ቃል አልሰሙም፡ 26 በምድረ በዳ ይጥላቸው
 ዘንድ እጁን አነሣባቸው፡ በየሀገሩም ይበትናቸው ዘንድ አሰበ፡፡
 28 በብዔል ፌጎርም አለቁ፡ የሞተ መሥዋዕትንም በሉ፡፡
 29 በሥራቸውም አነሣሁት፡ ቸነፈርም በላያቸው በዛ፡፡ 30 ፊንሐ
 ስም ተነሥቶ አዳናቸው፡ ቸነፈርም ተወ፡፡ 31-በክርክር-ውኃ-ዘንድም-
 አስቆጡት፡-ስለእነርሱም-ሙሴ-ተበሳጩ፡ 33-መንፈሱን አስመርረ
 ዋታልና በክንፈሮቹም አዘዘ፡፡ 34 እግዚአብሔርም እንዳዘዛቸው
 አሕዛብን አላጠፋም፡፡ 35 ከአሕዛብ ጋር ተደባለቁ፡ ሥራቸውንም
 ተማሩ፡ 36 ለጣዖቶቻቸውም ተገዙ፡ በደልም ሆነባቸው፡፡ 37 ወንዶች
 ልጆቻቸውንና ሴቶች ልጆቻቸውን ለአጋንንት መሥዋዕት አድርገው
 አቀረቡ፡፡ 38 ንጹሕ ደምንም አፈሰሰ፡ የወንዶች ልጆቻቸውንና
 የሴቶች ልጆቻቸውን ደም ለከነዓን ጣዖቶች ሠዉ፡ ምድርም በደም
 ተበከለች፡ 39 በሥራቸውም ረከሰች፡ በጣዖቶቻቸውም አመነዘሩ፡፡
 40 እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ቁጣን ተቆጣጣጠ፡ ርስቱንም ተጸየፈ፡፡
 41 በጠላቶቻቸውም እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፡-የሚጠሉአቸውም-
 ገዙአቸው፡፡ 42- ጠላቶቻቸው አሠቃዩአቸው፡ ከእጃቸውም በታች
 ተዋረዱ፡፡ 43 ብዙ ጊዜ አዳናቸው፡ እነርሱ ግን በምክራቸው አስመረሩት፡
 በኃጢአታቸውም መከራ ተቀበሉ፡ 44 እንደ ተጨነቁም ተመለከታቸው፡
 ጸሎታቸውንም ሰማቸው፡ 45-ለእነርሱም ቃል ኪዳንን አሰበ፡
 እንደምሕረቱ ብዛት አዘነላቸው፡፡ 46 በማረኩአቸውም ሁሉ ፊት
 ይቅርታን ሰጣቸው፡ 47 አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ! እድነን፡ ቅዱስ
 ስምህን እናመሠግን ዘንድ፡ በምስጋናህም እንመክር ዘንድ ከአሕዛብ መካከል
 ሰበሰብን፡፡ 48 ከዘላለም እስከ ዘላለም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር
 ይመስገን፡ ሕዝቡም ሁሉ "ይሁን፡ ይሁን ይበሉ ፡፡

መዝ ፻፮ /106: ከመከራ ሁሉ የሚታደግ አምላክ

1 ግንይ ለእግዚአብሔር እስመ ንጌር እስመ ለዓለም ምሕረቱ=
 እግዚአብሔርን አመስግኑ ቸር ነውና፡ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና
 2 እግዚአብሔር ያዳናቸው፡ ከጠላቶቻቸው እጅ ያዳናቸው ይናገሩ፡፡

3 ከምሥራቅና ከምዕራብ፡ ከሰሜንና ከደቡብ፡ ከየሀገሩ ሰበሰባቸው፡፡
 4 ውኃ በሌለበት ምድረ በዳ ተቅበዘበዙ፡ የሚኖሩበትንም ከተማ
 መንገድ አላገኙም 5 ተራቡ፡ ተጠሙም ሰውነታቸውም በላያቸው
 አለቀች፡፡ 6 በተጨነቁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፡ ከመከራቸውም
 አዳናቸው፡፡ 7 ወደሚኖሩበትም ሀገር ይሄዱ ዘንድ የቀና መንገድን
 መራቸው፡፡ 8 የእግዚአብሔር ምሕረትን ለሰው ልጆችም ያደረገውን
 ድንቅ ሥራውን ንገሩ 9 የተራበችን ነፍስ አጥግቦአልና
 የተራቁተችንም ነፍስ በባረከት ሞልቶአልና 10 በጨለማና በሞትም
 ጥላ የተቀመጡ በችግር በእግር ብረትም የታሰሩ 11 የእግዚአብሔር
 ቃል ስላማረሩ የልዑልንም ምክር ስላስቆጡ፡ 12 ልባቸው በመከራ
 ደከመ፡ ታመሙ፡ የሚረዳቸውንም አጡ 13 በተጨነቁ ጊዜ ወደ
 እግዚአብሔር ጮሁ፡ ከመከራቸውም አዳናቸው 14 ከጨለማና
 ከሞት ጥላ አወጣቸው፡ እግር ብረታቸውንም ሰበረ 15 የእግዚአብሔርን
 ምህረት ለሰው ልጆችም ያደረገውን ድንቁን ንገሩ 16 የናሱን
 ደጆች-ሰብሮአልና፡-የብረቱን-መወርወሪያ-ከጥቅጦአልና፡፡ 17 ከበደ
 ላቸው ጎዳና ተቀበላቸው፡ በኃጢአታቸውም ተሰቃይተዋልና፡፡
 18 ሰውነታቸውም መብልን ሁሉ ተጸየፈች፡ ወደ ሞትም ደጆች
 ቀረቡ ፡፡ 19 በተጨነቁም ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፡ ከመከራቸውም
 አዳናቸው፡፡ 20 ቃሉን ልኮ ፈወሳቸው፡ ከጥፋታቸውም
 አዳናቸው 21 የእግዚአብሔርን ምሕረት ለሰው ልጆችም ያደረገውን
 ድንቁን ንገሩ 22 የምስጋና መስዕዋትንም ይሰውሳት በደስታም
 ሥራውን ይንገሩ 23 በመርከቦቹ ወደ ባሕር የሚወርዱ በብዙ ውኃ
 ላይ ሥራቸውን የሚሠሩ 24 እነርሱ የእግዚአብሔርን ሥራ
 በጥልቅም ያለቸውን ድንቁን አወቁ፡፡ 25 ተናገረ አውሎ ነፋስም
 ተነሳሣ፡ ሞገድም ከፍ፡ ከፍ አለ፡፡ 26 ወደ ሰማይ ይወጣሉ ፡
 ወደጥልቅም ይወርዳሉ፡፡ ሰውነታቸው በመከራ ቀለጠ፡ 27 ደንገጡ፡
 እንደሰካራም ተንገዳገዱ፡ ጥበባቸውም ሁሉ ተዋጡ፡፡ 28 በተጨነቁ

ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፡ ከመከራቸውም አዳናቸው፡ አውሎ ነፋሱንም ጸጥ አደረገ። ባሕሩም ዝም አለ፡ 30 ማዕበሉም ዝም አለ፡ አርፈዋልና ደስ አላቸው። ወደ ፈለጉትም ማረፊት ወደብ መራቸው፡ 31 የእግዚአብሔርን ምሕረትና ሰሰው ልጆችም ያለውን ድንቁን ንገሩ 32 በአህዛብ ጉባዔ ከፍ፡ ከፍ ያደርጉታል በሽማግሌዎችም ሽንጎ ያመሰግኑታል። 33 ወንዞችንም በምድረ በዳ አደረገ፡ የውኃውንም ምንጮች ደረቅ አደረጋቸው 34 በተቀመጡባት ሰዎች ክፋት ፍሬያማዋን ምድር ጨው አደረጋት። 35 ምድረ በዳውን ለውሃ መውረጃ፡ ደረቁንም ምድር የውሃ ምንጮች አደረገ። 36 በዚያም ረሀብተኞችን አስቀመጠ። የሚኖሩባቸውን ከተሞች ሠሩ። 37 እርሻዎችንም ዘሩ፡ ወይኖችንም ተከሉ፡ የእህልንም ሰብል አደረጉ።-38 ባረካቸውም እጅግ በዙ እንስሶቻቸውንም አላሳነሰባቸውም። 39 እነርሱ በክፉ መከራና በጭንቀት ተሠቃዩ ። እያነሱም ሄዱ፡ 40 በአለቆችም ላይ ኅሳር ፈሰሰ፡ መንገድም በሌለበት በምድረ በዳ-አሳታቸው። 41-ችግረኛውንም-በችግሩ-እረዳው።-በሀገር እንደተሠማሩ በጎች አደረገው፡ 42 ቅኖች አይተው ደስ ይበላቸው፡ ዓመባ ሁሉ አፏን ትዘጋለች። 43 ይህን የሚጠብቅ ጥበበኛ ማን ነው? እርሱ እግዚአብሔር ይቅር ባይ እንደሆነ ያውቃል።

መዝ ፻፯ /107: የማለዳ ጸሎትና ውዳሴ

1 ጥቡዕ ልብዩ እግዚእ ጥቡዕ ልብዩ=ልቤ ጽኑ ነው፡ አቤቱ ልቤ ጽኑ ነው፡ አመሰግናለሁ እዘምራለሁም፡ 2 ክብሬም ይመለስልኛል፡ በበገናና በመሰንቆ አነሣለሁ፡ ማልጄም እነሣለሁ፡ 3 አቤቱ በአሕዛብ መካከል አመሰግንሃለሁ፡ በወገኖችም መካከል እዘምርልሃለሁ፡ 4 ምሕረትህ በሰማይ ታላቅ ናትና፡ እውነትህም እስከ ደመና ድረስ ነው፡ 5 እግዚአብሔር በሰማይ ከፍ ፡ ከፍ አለ ክብሩም በምድር ሁሉ ላይ ነው። 6 ወዳጆችህ ይድኑ ዘንድ በቀኝህ አድን ፡ አድምጠኝም ፡ 7 እግዚአብሔር በመቅደሱ ተናገረ፡ ደስ ይለኛል፡

ሴኬምንም አካፈላለሁ፡ የሸለቆ ቦታዎችንም አሠፍለሁ፡ 8 ገለአድ የእኔ ነው፡ ምናሄም የእኔ ነው፡ ኤፍሬምም የራሴ መጠጊያ ነው፡ ይሁዳ ንጉሤ ነው፡ 9 ካህን ሞዑብም ተስፋዬ ነው፡ በኤዶም ያስ ላይም ጫማዬን እዘረጋለሁ፡ ፍልስጤምም ይገዙልኛል፡ 10 ወደ ዕን-ከተማ ማን ይወስደኛል? ማንስ እስከ ኤዶም ያስ ይመራኛል? 11 አቤቱ የጣልሽኝን አንተ አይደለህምን? አምላካችን ሆይ! ከሠራዊታችን ጋር አትወጣም፡ 12 በመከራችን ጊዜ ረድኤትን ሰጠን፡ በሰውም መታመን ከንቱ ነው፡ 13 በእግዚአብሔር ኅይልን እናደርጋለን እርሱም የሚያስጨንቁንን ያዋርዳቸዋል ።

መዝ-፻፰ /108: በጨካኝ ጠላት ላይ የቀረበ ጸሎት

1 እግዚአ ኢትጸመመኒ በእለት-የ=አቤቱ ልመናዬን ቸል አትበል፡ 2 የአመፀኛ አፍና የኃጢያተኛ አፍ በላዬ ተላቅቀዋልና፡ በሽምግልና አንደበትም በላዬ ተናገሩ፡ 3 በጥል ከበቡኝ፡ በከንቱም ተዋጉኝ፡ 4 በወደድሃቸው ፈነታ ጠሉኝ፡ እኔ ግን እጸልይላቸዋለሁ፡- 5-በመልካም-ፈንታ-ክፉ-ከፈሉኝ፡-በወደድኋቸውም ፋንታ ጠሉኝ። 6 በላዬ ኃጢያተኛን ሹም፡ ሰይጣንም በቀኝ ይቁም፡ 7 በሚከራከርም ጊዜ ተረትቶት ይውጣ፡ ጸሎቱም በደል ትሁንበት፡ 8 ዘመኖቼም ጥቂት ይሁኑ፡ ሹመቱንም ሌላ ሰው ይውሰዳት፡ 9 ልጆቼም ድሃ አደጎች ይሁኑ፡ ሚስቱም መበለት ትሁን፡ 10 ልጆቼም ታውከው በመሰደድ ይለምኑ። ከቤታቸውም ያባሯቸው 11 ባለዕዳም ገንዘቡን ሁሉ ይበርብረው፡-የደከመበትንም ሁሉ ባዕድ ይበዝብዘው፡ 12-የሚረዳውንም አያግኝ፡ ለድሃ አደግ ልጆቼ የሚራራላቸው አይኑር፡ 13-ልጆቼም ይጥፉ፡ በአንዲት ትውልድ የሰሙ መታሰቢታ ትጥፉ፡ 14 የአባቱ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ትታሰብ፡ የእናቱም ኃጢአት አይደምሰስ፡ 15 በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ ይኑር፡ መታሰቢያውም ከምድር ይጥፋ። 16 ምጽዋትን ያደርግ ዘንድ አላሰበምና፡ ድሃንና ምስኪንንም ሰው አሳዷልና፡ ልቡም ሰውን

ለመግደል የጨከነ ነውና። 17 መርገምንም መረጣት፡ ወደእርሱም ትምጣ፡ በረከትንም አልመረጣትምና፡ ከእርሱ ትራቅ ። 18 መርገምን እንደልብስ ለበለ፡ እንደውሃም ወደ አንጅቱ፡ እንደቅባትም ወደ አጥንቱ ገባች፡ 19 እንደሚለብሰው ልብስ፡ ሁልጊዜም እንደሚታጠቀውም ትጥቅ ትሁንበት፡ 20 ይህ ድርጊት በእግዚአብሔር ዘንድ በሚያጣሉኝና በነፍሴም ላይ ክፉ በሚናገሩ ላይ ነው። 21 አንተ ግን አቤቱ ጌታዬ ስለ ስምህ ምሕረትህን በእኔ ላይ አድርግ፡ ምሕረትህ መልካም ናትና፡ አድነኝ፡ 22 እኔ ድሃና ምስኪን ነኝና፡ ልቤ በውስጤ ደነገጠብኝ። 23 እንዳለፈ ጥላ አለቅሁ፡ እንደ አንበጣም እረገፍሁ።

24 ጉልበቶቼ በጸም ደከሙ፡ ሥጋዬም ቅባት በማጣት ከሣ፡ 25 እኔ በእነርሱ ዘንድ ተሰደብኩ፡ ባዮኝ ጊዜ እራሳቸውን ነቀነቁ። 26 አቤቱ አምላኬ እርዳኝ፡ ስለምሕረትህም አድነኝ ። 27 አቤቱ እጅህ ይህቼ እንደሆነች፡ አንተም ይህችን እንዳደረግህ ይወቁ። 28 እነርሱ ይራግማሉ፡ አንተ ግን ባርክ፡ በእኔ ላይ የሚነሡ ይፈሩ፡ አገልጋህን ደስ ይበለው፡ 29 የሚያጣሉኝ እፍረትንና ውርደትን ይልበሱ፡ ኃጢአታቸውን እንደመገናጸፊያ ይልበሷት። 30 እግዚአብሔርን በአፌ እጅግ አመሰግነዋለሁ፡ በብዙዎችም መካከል አከብረዋለሁ፡ 31 ነፍሴን ከሚከባት ያድን ዘንድ በእኔ በድሃው ቀኝ ቆሞአልና።

መዝ ፻፱ / 109: የእግዚአብሔር ካህንና መሲሕ

1 ይቤሉ እግዚአብሔርን ለእግዚአብሔርን ገብሮ በየማንደሩ ጌታ ጌታዬን 'ጠላቶችህን ለእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ' አለው 2 እግዚአብሔር የኃይልን በትር ከጽዮን ይልክልሃል፡ በጠላቶችህም መካከል ገዢ ትሆናለህ፡ 3 ቀዳማዊ በኃይል ቀን፡ በቅዱሳን ብርሃን ካንተ ጋር ነበር፡ ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ከሆድ ወለድሁህ፡ 4 "እንደመልክ ጸድቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም ካህን ነህ" ብሎ እግዚአብሔር ማለ፡ አይፀፀትም። 5 እግዚአብሔር በቀኝህ ነው፡ ነገሥታትን በቁጣ ቀን ይቀጠቅጣቸዋል። 6 በአሕዛብ መካከል

ይፈርዳል፡ እራሳቸውንም ያበዛል ፡ በምድር ላይ የብዙዎችን እራሶች ይቀጠቅጣል፡ 7 በመንገድ ከፈሳሽ ውሃ ጠጡ። ስለዚህም ራስ ከፍ፡ ከፍ ይላል።

መዝ-፻፲/110: የእግዚአብሔር-ታላቅነት-

1 እገኒ ለክ እግዚአብሔር በኩሉ ልብዩ=አቤቱ በቅኖች ሸንጎ በጉባዔም በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ 2 የእግዚአብሔር ሥራ ታላቅ ናት፡ በፈቃዱም ሁሉ የተፈለገች ናት፡ 3 ሥራውም ምስጋናና የጌትነት ክብር ነው፡ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል፡ 4 ለጌትነቱ መታሰቢያን አደረገ፡ እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው፡ ለሚፈሩት ምግብን ሰጣቸው፡ ቃል ኪዳንንም ለዘለዓለም ያስባል። 6 የአሕዛብን ርስት ይሰጣቸው ዘንድ፡ ለሕዝቡም የሥራውን ብርታት አሳዩ፡ 7 የእጆቹ ሥራ እውነትና ቅን ነው፡ ትእዛዙም የታመነ ነው፡ 8 ለዘለዓለም የፀና ነው፡ በእውነትና በቅንም የተሠራ ነው፡ 9 እግዚአብሔርም መድኃኒትን ለሕዝቡ ላከ፡ ቃል ኪዳንንም ለዘለዓለም አዘዘ፡ ስሙ የተቀደሰና የተፈራ ነው። 10 የጥበብ-መጀመያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፡ ለሚያደርጋትም ሁሉ ምክር መልካም ናት፡ ምስጋናውም ለዘለዓለም ይኖራል።

መዝ ፻፲፩ / 111. የጸድቅ ሰው በረከት ዘለዓለማዊነት

1 ብፁዕ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር=እግዚአብሔርን የሚፈራ፡ ትእዛዙንም የሚጠብቅ ሰው ብፁዕ ነው። ዘሩ በምድር ላይ-ኃይል-ይሆናል፡-የጸድቃን-ትውልዶች-ይባረካሉ። 3 ባለጸግነትና ክብር በቤቱ ነው፡ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል። 4 ለቅኖች በጨለማ ብርሃን ወጣላቸው፡ እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው። አምላካችን ጸድቅ ነው። 5 ርኅሩኅ፡ ይቅር ባይና ቸር ነው። ነገሩን በፍርድ ይፈጽማል። 6 ለዘለዓለም አይታወክም። የጸድቅ ሰው መታሰቢያ ለዘለዓለም ይኖራል። 7 ከክፉ ነገርም አይፈራም፡ ባእግዚአብሔር ለመታመን ልቡ-7 የፅላክና ነው። 8 የጠላቶቹን አወዳደቅ እስኪያይ ድረስ ልቡ ፅን ነው፡ ለዘለዓለም

አይታወክም። ያለውን ሁሉ በተነፃ ለድሆችም ሰጠ። ዝድቁ ለዘለዓለም ዓለም ይኖራል። ቀንዱም (ሥልጣን) በክብር ከፍ። ከፍ ይላል። 10 ኃጢአተኛ ይህን አቶ ይቁጣል። ትርሱንም ታፋጫል። ይቀልጣልም። የኃጥአንም ምኞት ትጠፋለች

መዝጊቅ /112: ለመሐሪ አምላክ የሚቀርብ ምስጋና

1--ሰብሐዎ አግብርቲሁ ለእግዚአብሔር=የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ! አመስግኑት።-የእግዚአብሔርን-ስም-አመስግኑ። 2-ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለም ድረስ የእግዚአብሔር ስም ቡሩክ ይሁን። 3 ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያ ድረስ የእግዚአብሔር ስሙ ይመስገን። 4 እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ልዑል ነው። ክብሩም ከሰማይት በላይ ነው። 5 እንደ አምላካችን እንደ እግዚአብሔር በልዕልና የሚኖር ማነው?6--በሰማይና በምድር የተዋረዱትን የሚያይ። 7 ድሃውን ከምድር የሚያነሣ። ምስኪኑንም ከመሬት ከፍ። ከፍ የሚያደርግ። 8 ከአለቆች ጋርና ከሕዝቡም አለቆች-ጋይ ያኖረው ዘንድ። 9 መካኒቱን በቤቱ የሚያኖራትና ደስ የተሰኘችም የልጆች እናት ያደርጋታል።

መዝ-፻፲፫ /113: ምድርን የሚያናውጥ ድንቅ ሥራ

1 አመ ይወፅኦ እስራኤል እምግብጽ=እስራኤል ከግብጽ። የያዕቆብም። ወገን ከጠላት ሕዝብ አምልጠው በወጡ ጊዜ። 2 ይሁዳ መመስገኛው። እስራኤልም ግዛቱ ሆነ። 3 ባሕር አየች። ሸሸችም። ዮርዳኖስም ወደ ጎሳ ተመለሰ። 4 ተራሮች እንደ ኮርማዎች። ኮረብቶችም እንደ ጠቦቶች ዘለሱ። 5 አንቺ ባሕር የሸሸሻ። አንተም ዮርዳኖስ ወደ ጎሳ የተመለሰህ ምን ሆናችሁ ነው ? 6 እናተም ተራሮች እንደ ኮርማዎች። ኮረብቶችስ እንደ በጎች ጠቦቶች ስለምን ዘለላችሁ? 7 ከያዕቆብ አምላክ ፊት። ከእግዚአብሔር ፊት የተነሣ ምድር ተናወጠች። 8 ዐለቱን ወደ ውኃ ምንጭ። ጢንጫውንም። ወድ ውኃ ኩሬ የለወጣ። 9 ለእኛ። አይደለም-አቤቱ-ለእኛ-አይደለም።ነገር ግን ለስምህ ስለምሕረትህና ስለእውነትህም ምስጋናን እንስጥ። 10 አሕዛብ "አምላካችን ወዴት ነው? አይበሉ 11 አምላካችንስ በላይ በሰማይ ነው። በሰማይም በምድርም እግዚአብሔር የፈቀደውን ሁሉ አደረገ ።

12 የአሕዛብም ጣዖቶች የወርቅና የብር የሰው እጅ ሥራ ናቸው። 13 አፍ አላቸው ግን አይናገሩም። አይን አላቸው አያዩም። 14 ጆሮ አላቸው። አይሰሙም። አፍንጫ አላቸው ። አያሸቱም። 15 እጅ አላቸው። አይዳስሱም። እግረ አላቸው። አይሄዱም። በጉርሮአቸውም አይናገሩም። 16 በአፋቸው ትንፋሽ የለም። የሚሠሯቸውና የሚታመኑባቸውም ሁሉ እንደእነርሱ ይሁኑ። 17 የእስራኤል ወገኖች ሆይ በእግዚአብሔር ታመኑ። እረዳታችሁና መታመኛችሁ እርሱ ነው። 18 የአርን ወገኖች ሆይ! በእግዚአብሔር ታመኑ። ረዳታችሁና መታመኛችሁ እርሱ ነው። 19-እግዚአብሔርን-የምትፈሩ ሆይ! በእግዚአብሔር ታመኑ። እረዳታችሁና መታመኛችሁ እርሱ ነውና። 2 እግዚአብሔር ሆይ!-እስበን።-ባርከንም።-የእስራኤልንም-ወገኖች-ባርክ። የአርንንም ወገኖች ባርክ። 21 እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ትንንሾችንና ትልልቆችን ሁሉ ባርካቸው። 22 እግዚአብሔር ባላያችሁና በልጆቻችሁ ላይ ይጨምር። 23 እናንተ ሰማይና ምድርን ለሠራው ለእግዚአብሔር የተባረካችሁ ናችሁ። 24 የሰማዮች ሰማይ ለእግዚአብሔር ነው። ምድር ግን ለሰው ልጆች ሰጠ። 25 አቤቱ ሙታን የሚያመሰግኑህ አይደሉም። ወደ ሲኦልም የሚወርዱ ሁሉ። 26 እኛ ሕያዋን ግን ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለም እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

መዝ-፻፲፬/114: የእግዚአብሔር ምሕረትና ይቅርባይነት

1 አፍቀርኩ-እስመ-ሰምዐኒ-እግዚአብሔር-ቃለ ስእለትየ= እግዚአብሔር የልመናዬን ቃል በማድመድ ሰምተክልና ወደድሁት። 2 ጆሮውን ወደ እኔ አዘንብሎክልና በዘመኔ ሁሉ አጠራዋለሁ። 3 የሞት ጣር ያዘኝ። የሲኦልም ሕማም አገኘኝ። ጭንቀትና መከራ አገኘኝ። 4 የእግዚአብሔርን ስም ጠራሁ። አቤቱ ነፍሴን አድናት። 5 እግዚአብሔር መሐሪና ጻድቅ ነው። አምላካችን ይቅር ባይ ነው። 6 እግዚአብሔር ሕፃናትን ይጠብቃል። ተቸገርርኩ። እርሱም አዳኝ ።7 ነፍሴ ሆይ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ። እግዚአብሔር ረዳትሽ ነውና። 8 ነፍሴን ከሞት።

ዓይኔን ከእንባ፡ እግራንም ከድጥ አድኖአልና በሕያዋን ምድር ላይ እግዚአብሔርን ደስ አስኘዋለሁ።

መዝ 15/115: የእግዚአብሔር በረከት

1 አመንኩ በዘ ነብብኩ እስመ ብዙኅ ሐመምኩ=በተናገርሁት አመንሁ፡ እኔ እጅግ ታምሜአለሁና። 2 እኔም “ከራሴ ጀምሮ ሰው ሁሉ ሐሰተኛ ነው” አልሁ። 3 ስላደረገልኝ መልካም ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ምንን እከፍለዋለሁ? 4 የሕይወትን ጽዋ እቀበላለሁ፡ የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ። 5 በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ። 6 የጻድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው፡ 7 አቤቱ እኔ አገልጋይህ ነኝ፡ የሴት አገልጋይህም ልጅ ነኝ፡ ሰንሰለቴን ሰበርሃልና፡ 8 ለአንተ የምስጋና መሥዋዕትን እሠዋለሁ፡ የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ፡ 9 በሕዝቡም ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ። 10 በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ኢየሩሳሌም ሆይ! በመካከልሽም፡ ሃሌ ሉያ !

መዝ-፻፲፮/116: የአሕዛብ ሁሉ ምስጋና ለእግዚአብሔር

1 ሰብሕሎ ለእግዚአብሔር ኩልክሙ አሕዛብ= አሕዛብ ሁላችሁ እግዚአብሔርን አመስግኑ ፡ ወገኖችም ሁሉ ያመስግኑት 2 ምሕረቱ በእኛ ላይ ፀንታለችና፡ የእግዚአብሔርም እውነት ለዘለዓለም ትኖራለች፡ ሃሌ ሉያ።

መዝ ፻፲፮ /117: በእግዚአብሔር ከንድ ተማምኖ መኖር

1 ግነዩ ለእግዚአብሔር እስመ ንር= እግዚአብሔርን አመስግኑ ቸር ነውና ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና 2 ቸር እንደሆነ ምሕረቱ ለዘለዓለም እንደሆነ የእስራኤልን ወገኖች ንገሩ፡ 3 ቸር እንደሆነ ምሕረቱ ለዘለዓለም እንደሆነ የአርን ወገኖች ንገሩ፡ 4 ቸር እንደሆነ ምሕረቱ ለዘለዓለም እንደሆነ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ ንገሩ። 5 በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፡ ስማኝ፡ አስፋልኝም። 6 እግዚአብሔር ረዳቴ ነው። አልፈራም፡ ሰው ምን ያደርገኛል ? 7 እግዚአብሔር እረዳቴ ነው። የጠላቶቼን ውድቀት አይለሁ፡ 8 በሰው ከመታመን በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል፡ 9 በአለቆች ተስፋ ከማድረግ

ይልቅ በእግዚአብሔር ተስፋ ማድረግ ይሻላል። 10 አሕዛብ ሁሉ ከበቡን፡ በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍኳቸው፡ 12 ንብ ማርን እንደሚከብብ ከበቡኝ፡ እሳትም በእሾህ እንደሚነድድ ነደዱ። በእግዚአብሔርም ስም አሸንፍኳቸው ። 13 ለመውደቅም ተንገዳገድሁ፡ እግዚአብሔር ግን አነሣኝ፡ 14 ኃይሌም፡ ስም አጠራራም እግዚአብሔር ነው፡ እርሱ አዳኝ ሆነኝ፡ 15 የደስታ ድምፅ በጻድቃን ማደሪያዎች ነው። የእግዚአብሔርም ቀኝ ኃይልን አደረገኝ፡ 16 የእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ፡ ከፍ አደረገኝኝ፡ የእግዚአብሔር-ቀኝ ኃይልን አደረገኝ። 17 አልሞትም፡ በሕይወት እኖራለሁ እንጂ፡ የእግዚአብሔርንም ሥራ እናገራለሁ፡ 18 መገሠፁን እግዚአብሔር ገለሠፀኝ፡ ለሞት ግን አሳልፎ አልሰጠኝም። 19 ወደ እነርሱም ገብቼ እግዚአብሔርን አመሰግን ዘንድ የጽድቅን ደጃች ከፈቱልኝ፡ 20 ይህቺ የእግዚአብሔር ደጅ ናት፡ ወደ እርሷም ጻድቃን ይገባሉ። 21 ስምተኸኛልና፡ አዳኝ፡ ሆነኸኛልና አቤቱ አመሰግንሃለሁ። 22 ግንበኝኖችን የናቋት ድንጋይ እርሷ የማዕዘን እራስ ሆነኝ፡ 23 ይህች ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነች፡ ለዓይኖቻችንም ድንቅ ናት። 24 እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት፡ በእርሷ ደስ ይበለን፡ ሐሴትንም እናድርግባት። 25 አቤቱ እባክህ አሁን አድን፡ አቤቱ እባክህ አሁን አቅና፡ 26 በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ብሩክ ነው። ከእግዚአብሔር ቤት መረቅኖችሁ፡ 27 ጌታ እግዚአብሔር ተገለጠልን፡ እስከ መሠዊያው ቀንዶች ድረስ የሚያስተነትኑበት በደስታ በዓለን አድርጉ። 28 አንተ አምላኬ ነህ፡ አመሰግንሃለሁ አንተ አምላኬ ነህ፡ ከፍ፡ ከፍ አደርግሃለሁ፡ ስምተኸኛልና፡ አዳኝ ሆነህህልኛልና አመሰግንሃለሁ። 29 እግዚአብሔርን አመስግኑ። ቸር ነውና፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።

መዝ ፻፲፰/118. አሌፍ ብሂል አብ ፈጣሪ ኩሉ ዓለም=

አሌፍ-አብ-የዓለማት-ፈጣሪ-ማለት-ነው። 1 በመንገዳቸው-ንጹሐን የሆኑና በእግዚአብሔር ሕግ የሚሄዱ ብፁዓን ናቸው፡ 2 ምስክሩን የሚፈልጉ በፍጹም ልብ የሚሹት ብፁዓን-ናቸው። 3 ዓመገን የሚያደርጉ ግን በመንገዱ አይሄዱም፡ 4 ትእዛዝህን

እጅግ እንጠብቅ ዘንድ አንተ አዘዘህ ፡5 ሥርዓትህንም እንጠብቅ ዘንድ። የሚቀና ከሆነ መንገዴ ይቅና። 6-ትእዛዝህን ሁሉ ስመለከት በዚያን ጊዜ አላፍርም። 7 አቤቱ የጽድቅህን ፍርድ ስማርብቅን ልብ አመሰግንሃለሁ። 8 ሥርዓትህንም እጠብቃለሁ። ለዘለዓለም አትጣለኝ።

ቤት-ብሂል ባዕል እግዚአብሔር=እግዚአብሔር ባለጸጋ ማለት ነው። 9 ጉልማሳ መንገዱን በምን ያቀናል? ቃልህን በመጠበቅ ነው። 10-በፍጹም-ልቤ-ፈለግሁ።-ከትእዛዝህ-አታርቀኝ። 11-አንተን እንዳልበድል ቃልህን በልቤ ሰወርሁ። 12 አቤቱ አንተ ቡሩክ ነህ። ሥርዓትህንም አስተምረኝ። 13 የአፍህን ፍርድ ሁሉ በከንፈሬ ነገርሁ። 14 ብልጽግናን እንዳገኘ ሁሉ። በምስክርህ-መንገድ-ደስ አለኝ። 15-ትእዛዛትህን-አሰላሰልሁ። መንገድህንም እፈልጋለሁ። 16 ትእዛዛትህን አነብባለሁ። ቃልህንም አልረሳም።

ጋሜል ብሂል ሕያው እግዚአብሔር=ሕያው እግዚአብሔር ማለት ነው። 17 ሕያው እንዲሆንና ቃልህንም እንዲጠብቅ ለአገልጋይህ ሰጠው። 18 ዓይኖቼን ክፈት። ከሕግህም ድንቅ ነገርን አያለሁ። 19 እኔ በምድር ደስተኛ ነኝ። ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር። 20 ነፍሴ ሁልጊዜ ፍርድህን እጅግ ናፈቀኝ። ትዕቢተኞችን ገወፅሃቸው። 21 ከትዕዛዝህ የሚርቁ ርጉማን ናቸው። 22 ትዕዛዝህን ፈልጌአለሁና ስድብንና ነውርን ከእኔ አርቅ። 23 አለቆች ደገሞ ተቀምጠው እኔን አሙኝ። አገልጋይህ ግን ፍርድህን ያሰላሰላል። 24 ምስክርህም ትምህርቴ ነው። ሥርዓትህም መካሪዬ ነው።

ዳቤጥ ብሂል ድልው እግዚአብሔር። 25 ሰውነቴ ወደ ምድር ተጣበቀኝ። እንደ ቃልህ ሕያው አድርገኝ። 26 መንገድህን ምስክርህን ነገርሁ። ፍርድህን አስተምረኝ። 27-የእውነትህን-መንገድ-እንዳስተውል-አድርገኝ።-ተአምራትህንም አሰላሰላለሁ። 28 ከሐዘን የተነሣ ሰውነቴ አንቀላፋኝ። በቃልህ አበርታኝ። 29-የዓመፀን መንገድ-ከእኔ-አርቅ። በሕግህ-ይቅር-በለኝ። 30-የእውነትህን-መንገድ-መረጫለሁ።-ፍርድህን-አልረሳሁም። 31-አቤቱ

አቤቱ-ምስክርህን-ተከትያለሁና-ልሁና አታሳፍረኝ። 32-ልቤን-ባለፋኸው-ጊዜ-በትእዛዝህ-መንገድ ርጥሁ።

ሄ ብሂል ሀልው እግዚአብሔር=እግዚአብሔር የሚኖር ቡዋሪ ማለት ነው። 33 አቤቱ የእውነትህን መንገድ አስተምረኝ። ሁልጊዜም እፈልጋለሁና። 34 እንዳስተውል አድርገኝ። ሕግህንም-እፈልጋለሁ።-በፍጹም ልቤም-እጠብቀዋለሁ። 35 እርስዎን ወደጃለሁና የትእዛዝህን መንገድ ምራኝ። 36 ልቤን ወደ ምስክርህ መልስ። ወደ ቅሚያም አይሁን ። 37 ከንቱ ነገርን እንዳያዩ ዓይኖቼን መልስ። በመንገድህ ሕያው አድርገኝ። 38-ለአገልጋይህ በቃልህ የተናገርኸውን አፅና። 39 ፍርድህ መልካም-ነውና-የተጠራጠርሁትን-ስድብ ከእኔ አርቅ። 40 እነሆ ትእዛዝህን ናፈቅሁ። በጽድቅህም ሕያው አድርገኝ።

ዋው-ብሂል-ዋሕድ እግዚአብሔር=አንድ-እግዚአብሔር ማለት ነው። 41 አቤቱ ምሕረትህ ይምጣልኝ። አቤቱ ማዳንህ እንደ ቃልህ ነው። 42 በቃልህ ታምኛለሁና ለሚሰድቡኝ በቃል እመልስላቸዋለሁ። 43 በፍርድህም ታምኛለሁና። የእውነትን ቃል ከአፌ ፈጽመህ አታርቅ። 44 ለዘለዓለም ዓለም ሁልጊዜ ሕግህን እጠብቃለሁና። 45 ትእዛዝህንም ፈልጌአለሁና አስፍቼ እሄዳለሁ። 46 በነገሥታት ፊት ምስክርህን እናገራለሁ። አላፍርምም። 47 -እጅግም -የወደድኋቸውን ትእዛዛትህን እንገራለሁ። 48 እጆቼንም ወደ-ወድድኋቸው ትእዛዛትህ አነሣለሁ። ፍርድህንም አሰላሰላለሁ።

ዛይ-ብሂል-ዝኩር-እግዚአብሔር=መታወስ-የሚገባው-ማለት-ነው።

49 ላገልጋይህ ተስፋ ያስደረግኸውን ቃልህን አሰብ። 50 ቃልህ ሕያው አድርጎኛልና። ይህች በመከራዬ ደስ አሰኘኝ። 51 ትዕቢተኞች እጅግ ዓመፁ። እኔ ግን ከሕግህ አልራቅሁም። 52 ከጥንት-የነበረውን-ፍርድህን አሰብሁ።-አቤቱ ደስ አለኝ። 53 ሕግህን ከረሱ ኃጥአን የተነሣ ኃዘን ያዘኝ ፡ 54 በተሰደድሁበት ሀገር ፍርድህ መዝሙር ሆነኝ። 55 አቤቱ በሌሊት ስምህን አሰብሁ። ሕግህንም ጠበቅሁ። 56 ትእዛዛትህንም ፈልጌአለሁና ይህች መመሪያ ሆነችልኝ ።

ሔት ብሂል ሕያው እግዚአብሔር = 57 እግዚአብሔር ክፍሌ ነው። “ሕግን ይጠብቁ” አልሁ። 58 “አቤቱ በፍጹም ልቤ ወደ ፊትህ ለመንሁ። እንደ ቃልህ ይቅር በሰኝ። 59 ስለ መንገዶችህ አሰብሁ። እግራንም ወደ ምስክርህ መለስሁ። 60 ትእዛዝህን ለመጠበቅ-ጨክንሁ። አልተጠራጠርሁምም። 61 -የኃ ጥሕን ገመዶች ተተበተቡብኝ። ሕግህን ግን አልረሳሁም። 62 ስለ ጽድቅህ ፍርድ አመለግንህ ዘንድ በእኩል ሌሊት እነሣለሁ። 63 እኔ ለሚፈሩህ ሁሉ ትእዛዝህንም ለሚጠብቁ ባልንጀራ ነኝ። 64 አቤቱ ይቅርታህ በምድር ሁሉ ሞላች።

ጤት ብሂል ጠቢብ እግዚአብሔር = እግዚአብሔር ጠቢብ ማለት ነው። 65 አቤቱ እንደ ቃልህ ለአገልጋይህ መልካም አደረግህ። 66 በትእዛዛትህ ታምኛለሁና መልካም ምክርንና ጥበብን አስተምረኝ። 67 እኔ ሳልጨነቅ ተፀፀትሁ። ስለዚህም ቃልህን ጠበቅሁ። 68 አቤቱ አንተ ቸር ነህ። በቸርነትህም ፍርድህን አስተምረኝ። 69 የትዕቢተኞች ዓመፅ በላዩ በዛ። እኔ ግን በፍጹም ልቤ ትእዛዝህን እፈልጋለሁ። 70 ልባቸው እንደ ወተት ረጋ። እኔ ግን ሕግህን አነበባለሁ። 71 ፍርድህን አውቅ ዘንድ ያስጨነቅኸኝ መልካም ሆነልኝ። 72 ከአእላፋት ወርቅና ብር ይልቅ የአፍህ ሕግ ይሻለኛል።

ዶድ ብሂል የማነ እግዚአብሔር = የእግዚአብሔር ቀኝ ማለት ነው። 73 እጆችህ ሠሩኝ። አበጁኝም። እንዳስተውል አድርገኝ። ትእዛዝህንም እማራለሁ። 74 በቃልህ ታምኛለሁና የሚፈሩህ እኔን አይተው ደስ ይላቸዋል። 75 አቤቱ ፍርድህ ጽድቅ እንደሆነኝና በሚገባም እንዳስጨነቅኸኝ አወቅሁ። 76 ምሕረትህ ለደስታዬ ይሁኑኝ። እንደቃልህም ለአገልጋይህ ይሁንለት። ሕግህ ትምህርት ሆኖልኛልና። 77 ሕግህ ትምህርቴ ነውና። ቸርነትህ ይምጣልኝ። በሕይወትም ልኑር። 78 ትዕቢተኞች ዓመፅን መክረውብኛልና ይፈሩ። እኔ ግን ትእዛዝህን አሰላስላለሁ። 79 የሚፈሩህና ምስክሮችህን የሚያውቁ ወደ እኔ ይመለሱ። 80 እንዳላፍር ልቤ በፍርድህ ንጹሕ ይሁን።

ካፍ ብሂል ከሃሊ እግዚአብሔር = ሁሉን ማድረግ የሚችል ማለት ነው። 81 ነፍሴ ወደ ማዳንህ አለፈች። በቃልህም ታመንሁ። 82 'መቼ ታጽናናኛለህ?' እያልሁ ዓይኖቼ ትድግናህን በመጠበቅ ፈዘዘ። 83 በውርጭ እንዳለ አቁማዳ ሆኛለሁና። ፍርድህን ግን አልረሳሁም። 84 የአገልጋይህ ዘመኖች ምን ያህል ናቸው? በሚያሳድዱኝ ላይ መቼ ትፈርድልኛለህ? 85 ኃጥአን ዋዛ ፈዛዛን ነገሩኝ። አቤቱ እንደ ሕግህ ግን አይደለም። 86 ትእዛዝህ ሁሉ እውነት ብቻ ናቸው። በአመፅ አሳደውኛልና ርዳኝ። 87 ከምድር ሲያጠፋኝ ጥቂት ቀርቶአቸው ነበር። እኔ ግን ትእዛዝህን አልተውሁም። 88 እንደ ምሕረትህ ሕያው አድርገኝ። የአፍህንም ምስክር እጠብቃለሁ። 89 አቤቱ ቃልህ በሰማይ ለዘለዓለም ይኖራል። 90 እውነትህ ለልጅ ልጅ ናት። ምድርን መሰረትሃት። እርሷም ትኖራለች። 91 ሁሉን ገዝተሃልና ቀኑ በትዕዛዝህ ይኖራል። 92 ሕግህ ትምህርቴ ባይሆን ኖሮ በጉስቁልናዬ በጠፋሁ ነበር። 93 በእርሱ ሕያው አድርገኸኛልና ፍርድህን ለዘለዓለም አልረሳም። 94 እኔ የአንተ ነኝ። ፍርድህን ፈልጌአለሁና አድነኝ። 95 ኃጥአን ያጠፋኝ ዘንድ ጠበቁኝ። ምስክርህን አስተውያለሁና።

ሜም-ብሂል-ምዑዝ-እግዚአብሔር = መፃዛ ያለው ማለት ነው። 96 የሥራውን ሁሉ ፍጻሜ አየሁ። ትእዛዝህ ግን እጅግ ሰፊ ነው። 97 አቤቱ ሕግህን እንደምን እጅግ ወደድሁ! ቀኑን ሁሉ እርሱ ትምህርቴ ነው። 98 ለዘለዓለም ለእኔ ነውና ትእዛዝህ። ከጠላቶቼ ይልቅ አስተዋይ አድረገኝ። 99 ትእዛዝህ ትምህርቴ ነውና ካስተማሩኝ ሁሉ ይልቅ አዋቂ አደረገኝ። 100 ትእዛዝህን ፈልጌአለሁና-ከሽማግሌዎች-ይልቅ-አስተዋይ-ሆንሁ። 101-ቃልህን እጠብቅ-ዘንድ ከክፉ-መንገድ-ሁሉ-እግራን-ከሰክልሁ። 102 አንተ አስተምረኸኛልና ከፍርድህ አልራቅሁም። 103 ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው። ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፌ ጣፊጠኝ ሆነልኝ። 104 ከትእዛዝህ የተነሣ አስተዋልሁ። የዓመፅን መንገድ ጠላሁ። ናን-ብሂል-ንጉሥ እግዚአብሔር = 105 ሕግህ ለእግራ መብራት ለመንገድ ብርሀን ነው። 106 የጽድቅህን ፍርድ እጠብቅ ዘንድ

ማልሁ፡ አፀናሁም። 107 እጅግ መከራ ተቀበልሁ፡ አቤቱ እንደቃልህ ሕያው አድርገኝ። 108 አቤቱ ከአፌ የሚወጣውን ቃል ውደድ፡ ፍርድህንም አስተምረኝ። 109 ነፍሴ ሁልጊዜ በእጅህ ውስጥ ናት፡ ሕግህንም አልረሣሁም። 110 ኃጥአን ወጥመድን ዘረጉብኝ። ከትእዛዝህ ግን አልራቅሁም። 111 የልቤ ደስታ ነውና ምስክርህን ለዘለዓለም ወረስሁ። 112 ለዘለዓለም ያለ ነቀፋ ትእዛዝህን አደርግ ዘንደ ልቤን መለስሁ።

ሳምኤት ብሂል ሰፋኒ ሸግዚአብሔር=ገዢ እግዚአብሔር ማለት ነው።

113 ዓመፀኞችን ጠላሁ፡ ሕግህን ግን ወደድሁ ። 114 አንተ ረዳቴና መጠጊያዬ ነህ፡ በቃልህም ተማመንሁ። 115 እናንተ አመፀኞች-ከእኔ-ራቁ፡ የአምላኬንም-ትእዛዝ-ልፈለግ። 116 እንደ ቃልህ ተቀበለኝ፡ ሕያውም እሆናለሁ፡ ከተስፋዬም አታሳፍረኝ። እርዳኝ፡-አድነኝም።-ሁልጊዜም-ፍርድህን-አነብባለሁ። 118 ምኞታቸው ዓመፀ ነውና ከሥርዓትህ የሚርቁትን ሁሉ አጉሳቁልሃቸው። 119 የምድር ኃጥአን ሁሉ-ወንጀለኞች-ናቸው፡ ስለዚህ ምስክርህን-ወደድሁ።-120-መፈራትህን-በሥጋዬ-ውስጥ-እንዲሰማማ፡ አድርግ፡ ከፍርድህ የተነሣ ፈርቻለሁና።

ዔ ብሂል ዐቢይ ሸግዚአብሔር=ታላቅ የሆነ እግዚአብሔር ማለት ነው።

121 ፍርድንና ጸድቅን ሠራህ፡ ለሚያስጨንቁኝ አሳልፈህ አትስጠኝ። 122 አገልጋይህን በመልካም ጠብቀው። ትዕቢተኞችም አይጋፉኝ። 123 ዐይኖቼ ለማዳንህና ለጽድቅ ቃልህም ፈዘዘ። 124 ለባሪያህ እንደ ምሕረትህ አድርግ፡ ፍርድህንም አስተምረኝ። 125 እኔ አገልጋይህ ነኝ፡ እንዳስተውል አድርገኝ፡ ምስክርህንም አውቃለሁ። 126 ለእግዚአብሔር የሥራ ጊዜ አለው፡ ሕግህንም ሻሩት። 127 ከወርቅና ከዕንቁ ይልቅ ትእዛዝትህን ወደድሁ። 128 ስለዚህ ወደ ትእዛዝህ ሁሉ አቀናሁ፡ የዓመፀንም መንገድ ሁሉ ጠላሁ።

ፌ ብሂል ፍቁር ሸግዚአብሔር=የሚወደድ አምላክ ማለት ነው።

129-ምስክርህ-ድንቅ-ነው፡-ስለዚህ-ነፍሴ-ፈለገኸው። 130- የቃልህ ነገር ያበራል፡ ሕፃናትንም አስተዋዮች ያደርጋል። 131 አፌን ከፈትሁ፡ ልቡናዬን-አስፋሁ፡-ትእዛዝህን-ወድጃለሁና። 132 ስምህን

ለሚወድዱ-እንደምታደርገው-ፍርድ-ወደ-እኔ ተመልከት፡ ይቅርም በለኝ። 133 መንገዴንና አካሄዴን እንደ ቃልህ አቅና፡ ኅጢአትም ሁሉ ድል አይንሳኝ። 134 ከሰው ቅሚያ አድነኝ ፡ትእዛዝህንም እጠብቃለሁ። 135 ባገልጋይህ ላይ ፊትህን አብራ፡ ፍርድህንም አስተምረኝ። 136 ሕግህን አልጠበቅሁምና፡ የውኃ ፈሳሽ ከዓይኖቼ ወረደ ።

ጻዴ ብሂል ጻድቅ ሸግዚአብሔር=137 አቤቱ አንተ ጻድቅ ነህ፡ ፍርድህም ቅን ነው። 138 ምስክርህን በጽድቅ አዘዘህ፡ እጅግም ቅን ነው። 139 ጠላቶቼ ትእዛዝህን ረስተዋልና የቤትህ ቅንዓት አቀለጠኝ። 140 ቃልህ እጅግ የጋለ ነው። አገልጋይህ ህ ግን ወደደው። 141 እኔ ታናሽና የተናቅሁ ነኝ፡ ሕግህን ግን አልረሳሁም። 142 ጽድቅህም የዘለዓለም ጽድቅ ነው፡ ቃልህም የታመነ ነው። 143 መከራና ችግር አገኙኝ፡ ትእዛዝህ ግን ትምህርቴ ነው። 144 ምስክርህ ለዘለዓለም እውነት ነው፡ እንዳስተውል አድርገኝ፡ በሕይወትም አኑረኝ።

ቆፍ ብሂል ቅሩብ ሸግዚአብሔር (ኤር 23፡ 23)=145 በፍጹም ልቤ ጮኸሁ፡ አቤቱ ስማኝ፡ ፍርድህንም ፈለግሁ። 146 ወደ አንተ ጮኸሁ ስማኝ አድነኝም፡ ምስክርህንም ልጠብቅ። 146 ወደ ተራሮች ደረስሁ፡ ጮኸሁም። ቃልህን ተስፋ አድርጌአለሁና ። 148 ዓይኖቼ ለመገሥገሥ ደረሱ ፡ ቃልህን እናገር ዘንድ፡ 149 አቤቱ እንደ ይቅርታህ ቃሌን ስማ፡ እንደ ፍርድህ ሕያው አድርገኝ። 150 በዐመፀ የከበቡኝ ቀረቡ፡ ከሕግህ ግን ራቁ። 151 አቤቱ አንተ ቅርብ ነህ፡ መንገዶችህም ሁሉ የቀኑ ናቸው። 152--ምስክርችህን-ከቀድሞ-ጀምሮ-ለዘለዓለም-እንደ መሠረትሃ ቸው ዐወቅሁ።

ሬስ ብሂል ርኡስ ሸግዚአብሔር=የሁሉ ርሰ እንደማለት ነው።

153 ሕግህን አልረሳሁምና ችግራን ተመልከት፡ አድነኝም። 154 ፍርዴን ፍረድ፡ አድነኝም ስለ ቃልህም ሕያው አድርገኝ። 155 ሕይወት ከኃጥአን የራቀ ነው፡ ፍርድህን አልፈለጉምና ። 156 አቤቱ ይቅርታህ እጅግ የበዛ ነው፡ እንደ ፍርድህም ሕያው አድርገኝ። 157 የከበቡኝና ያስጨነቁኝ ብዙዎች ናቸው።

ከምስክርህ ግን ፈቀቅ አለሁም። 158 ቃልህን አልጠበቁምና፡ ሰነፎችን-አይቹ-አዘንሁ። 159- ትእዛዝህን-እንደ-ወደድሁ ተመልከት፡-አቤቱ-ብይቅርታህ-ሕያው-አድርገኝ። 160-የቃልህም መጀመሪያ-እውነት-ነው፡-ፍርድህ- ሁሉ ለዘላለም እውነት ነው።

ሳን ብሂል ስቡሕ ሕዝብ አብሔር=161 አለቆች በከንቱ አሳደዱኝ ፡ ከቃልህ የተነሣ ግን ልቤ ደንገጠብኝ። 162 ብዙ ምርኮ እንዳገኘ በቃልህ ደስ አለኝ። 163 ዓመዓን ጠላሁ፡ ተጸየፍሁም፡ ሕግህን ግን ወደድሁ። 164 ስለእውነት ፍርድህ ሰባት ጊዜ በቀን አመስግንሃለሁ። 165 ስምህን ለሚወድዱ ብዙ ሰላም ነው፡ ዕንቅፋት የለባቸውም። 166 አቤቱ ማዳንህን ተስፋ አደረግሁ፡ ትእዛዝህንም ጠበቅሁ። 167 ነፍሴ ምስክርህን ጠበቀች፡ እጅግም ወደደችው። 168 አቤቱ መንገዶችህ ሁሉ በፊትህ ናቸው፡ ትእዛዛህንና ምስክርህን ጠበቅሁ ።

ታው ብሂል ትጉህ ሕዝብ አብሔር=169 አቤቱ ልመናዬ ወደ አንተ ትቅረብ፡ እንደ ቃልህም አስተዋይ አድርገኝ። 170 አቤቱ ምልጃዬ-ወደ-ፊትህ-ትድረሰ፡-እንደ-ቃልህም-አድነኝ። 171 ፍርድህን አስተምረኸኛልና፡ከንፈሮች-ምስጋናህን-ይናገራሉ። 172 ትእዛዝትህ-ሁሉ-ጽድቅ-ናቸውና፡-አንደብቴ-ቃልህን-ተናገረ። 173 ትእዛዝህን ወድጃለሁና፡ ቀኝህ የሚያድነኝ ይሁን። 174 አቤቱ ማዳንህን ናፈቅሁ፡ ሕግህም ትምህርቴ ነው። 175 ነፍሴ በሕይወት-ትነርልኝ፡-ላመስግንህ፡-ፍርድህም-ይርዳኝ። 176 እንደ ጠፋ-በግ-ተዘነጋሁ፡-ትእዛዛትህን- አልረሳሁምና፡- አገልጋይህን- ፈልገው።

መዝ ፻፲፱ /119: ከክፉ ስዎች የምንጠበቅበት ጸሎት ----

1 ጎቤክ እግዚአ ጸራሕኩ ሰበ ተመንደብኩ=አቤቱ በተጨነክሁ ጊዜ ወደ አንተ ጮኸሁ፡ ሰማኸኝም ። 2 ከዓመፀኛ ከንፈር፡ ከሽንጋይም አንደበት አቤቱ ነፍሴን አድናት። 3 ስለ ሽንገላ አንደበት ምንን ይሰጡሃል? ምንስ ይጨምራልሃል? 4 እንደ በረሃ ቋያ የኃያል ፍላጾች የተሳሉ ናቸው። 5 መኖሪያዬ የራቀ

እኔ ወዮልኝ፡ በዘላን ድንኳኖች አደርሁ። 6 ሰላምን ከሚጠሉ ጋር ነፍሴ ብዙ ጊዜ ታገሠኝ። 7 እኔ ሰላማዊ ስሆን፡ በተናገር ጌቸው ጊዜ በከንቱ ይጠሉኛል።

መዝ ፻፳ /120: የእግዚአብሔር ጠባቂነት

1 አንሣእኩ አዕይንትየ መንገሰ አድባር=አይኖቼን ወደ ተራራ አነሣሁ ረድኤቴ ከወዴት ይምጣ 2 ረድኤቴ ሰማይንና ምድርን ከፈጠረ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። 3 ለእግሮቼም ሁከትን አይሰጣቸውም፡-የሚጠብቅህም አይተኛም ። 4 እነሆ እስራኤልን የሚጠብቅ-አይተኛም፡-አያንቀላፋምም። 5- እግዚአብሔር ይጠብቅህ፡ እግዚአብሔርም በቀኝ እጁ ይጋርድህ። 6 ፀሐይ በቀን አያቃጥልህ ጨረቃም በሌሊት-በርሃኗን አትከልክልህ። 7-እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅህ፡ እግዚአብሔር ነፍስህንም ይጠብቃል። 8 ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔር መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቅ።

መዝ ፻፳፩ /121: ከክፉ ስዎች የምንጠበቅበት ጸሎት

1 ተፈሣሕኩ እስመ ይቤሉኒ ቤተ እግዚአብሔር ነሐውር= ወደ እግዚአብሔር-ቤት እንሂድ ሰላሎኝ ደስ አለኝ። 2-አየሩሳሌም ሆይ! እግሮቻችን በአደባባዮችሽ ቆሙ። 3 አየሩሳሌምስ እንደ ከተማ የታነጸች ናት። 4 እንደ እርሷ ያሉት በአንድነት ከእርሷ ጋር ናቸው። አቤቱ ለስምህ ይገዙ ዘንድ ለእስራኤል ምስክር የሚሆኑ የእግዚአብሔር ወገኖች አሕዛብ ወደዚያ ይወጣሉና። 5 ለመፍረድ ዙፋኖቻቸውን በዚያ አስቀምጠዋልና የዳዊት ቤት ዙፋኖችም-ባዚያው አሉ። 6 ስለአየሩሳሌም ድንኳንን ተነጋገሩ። ስምህን ለሚወድዱ ደስታቸው ነው ። 7 በኃይልህም ሰላም ይሁን፡ በክብርህ ቦታ ደስታ አለ። 8 ስለ ወንድሞቼና ስለ ባልን ጀሮቼ ስለአንቺም ሰላምን ይናገራሉ። 9 ስለ አምላኬ ስለ እግዚአብሔር ቤት ደንኳንነትሽን ፈለግሁ።

መዝ ፻፳፪ /122: የእግዚአብሔርን ምሕረት ለማግኘት

1 ጎቤክ እፍዚአ አንቃዕዶነ አዕይንተነ ዘትነብር ውስተ ሰምይ= በሰማይ የምትኖር ሆይ! ዓይኖቻችንን ወደ አንተ አነሣን።

2 እነሆ ያገልጋሮች ግዴታዎች ወደ ጌቶቻቸው እጅ እንደ ሆኑ፡ የሴት አገልጋይም ግዴታ ወደ እመቤቷ እጅ እንደሆነ፡ እንዲሁም ይቅር እስከሚለን ድረስ ግዴታዎችን ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ናቸው። 3 ማረን፡ አቤቱ ማረን፡ ስድብን እጅግ ጠግበናልና፡-የባለጠጎችን- ስድብና- ከትዕቢተኞች የመጣብንን - ውርደት ነፍሳችንን እጅግ ጠገበች።

መዝ ፻፳፮ /123: እግዚአብሔር የሕዝቡ አዳኝ

1 ሶበ አኮ እግዚአብሔር ምስሌነት=እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን እስራኤል እንዲህ ይበል 2 እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ኖሮ ሰዎች በእኛ ላይ በተነሡ ጊዜ 3 የመፃት ቁጣቸውን በላያችን ባነሡ ጊዜ፡ "ሕያዋን ሳለን በዋጡን ነበር" ብዬ በተጠራጠርሁ ነበር 4 በውኃም ባለጠሙን ነበር 5- ነፍሳችንም አገርና አመለጠች፡ ነፍሳችን ከክርክር ውኃ አመለጠች። 6 ወደ ከባቢ ወጥመዳቸው ያላገባን እግዚአብሔር ይመስገን። 7 ሰውነታችን ግን እንደ ወፍ ከአዳኝ ወጥመድ አመለጠች፡ ወጥመድ ተሰበረች፡ እኛ ግን ዳን። 8- ረድኤታችን ሰማይንና ምድርን በፈጠረ በእግዚአብሔር ስም ነው።

መዝ ፻፳፯ /124: የሚታመኑበትን የሚጠብቅ አምላክ

1 እለ ተወከሉ በእግዚአብሔር ከመ ደብረ ጽዮን= በእግዚአብሔር የታመኑ እንደ ጽዮን ተራራ ናቸው፡ በኢየሩሳሌም የሚኖር የዘለዓለም አይታወክም። 2 ተራሮች ይከቧታል፡ ከዛሬ ጀምሮ ለዘለዓለም እግዚአብሔር ሕዝቡን ይመግባል። 3 ጸድቃን እጃቸውን በዓመፃ እንዳይዘረጉ እግዚአብሔር የኃጥአንን በትር በጸድቃን ዕጣ ላይ አይተውምና። 4 አቤቱ ለቸሮች ልባቸውም ለቀና መልካምን አድርግ። 5 ወደ ጠማማነት የሚመለሱትን ግን ዓመፃን ከሚሠሩት ጋር እግዚአብሔር ይወስዳቸዋል። ሰላም በእስራኤል ላይ ይሁን።

መዝ ፻፳፰ /125: ከሰደት መልስ የቀረበ ጸሎት

1 አመ ሜጠ እግዚአብሔር ዌዋ ጽዮን=እግዚአብሔር የጽዮንን ምርኮ በመለሰ ጊዜ፡ እጅግ ደስተኞች ሆንን። 2 በዚያን ጊዜ

አፋችን ደስታን ተሞላ፡ አንደበታችንም ሐሜትን አደገ፡ በዚያን ጊዜ አሕዛብ "እግዚአብሔር ታላቅ ነገርን አደረገላቸው" አሉ። 3 ደስተኞችም ሆንን። 4 አቤቱ በደቡብ እንዳሉ ፈላሾች ምርኮአችንን መልስ። 5 በልቅሶ የሚዘሩ፡ በደስታ ይሰበስባሉ። 6--በሄዱ-ጊዜ-ዘራቸውን-ተሸክመው-እያለቀሱ-ተሠማሩ፡ ሲመለሱ ግን ነደአቸውን ተሸክመው ደስ እያላቸው ይመጣሉ።

መዝ ፻፳፯ /126: በእግዚአብሔር የመታመን ጸሎት

1-እመ-እግዚአብሔር-ኢሐነፀ-ሀገረ=እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ፡ ቤትን የሚሠሩ በከንቱ ይደክማሉ፡ እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ፡ የሚጠብቁ በከንቱ ይተጋሉ ። 2 በማለዳ መገሥገሣችሁም ከንቱ ነው። ለወዳጆቹ እንቅልፍን በሰጠ ጊዜ እናንተ የመከራን እንጀራ የምትበሉ ከተቀመጣችሁበት ተነሡ። 3 እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው፡ የሆድም ፍሬ የእርሱ ዋጋ ነው። 4 በኃያል እጅ እንዳሉ ፍላጾች ተጥለው በነበሩ ሰዎች ልጆች እንዲሁ ናቸው። 5 ከእነርሱ ዘንድ ተጥለው በነበሩ ምኞቱን የሚፈጽም ሰው ብፁዕ ነው፤ ጠላቶቹን በአደባባይ በተናገራቸው ጊዜ እርሱ አያፍርም።

መዝ ፻፳፯/127: ለእግዚአብሔር መታዘዝ

1 ብፁዓን ኩሎሙ እለ ይፈርህም ለእግዚአብሔር=እግዚአብሔርን-የሚፈሩትና በመንገዶቹም የሚሄዱ ሁሉ ብፁዓን ናቸው፡ 2 የድካምህን ፍሬ ትመገባለህ፡ ብፁዕ ነህና፡ መልካምም ይሆንልሃል። 3 ሚስትህ በቤትህ እልፍኝ ውስጥ እንደሚያፈራ ወይን ትሆናለች፡ ልጆችህም በማዕድህ ዙሪያ እንደ አዲስ የወይራ ተክል ይሆናሉ። 4 እነሆ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እንደዚህ ይባረካል። 5 እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ፡ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ የኢየሩሳሌምን መልካምነት ታያለህ። 6 የልጆችህንም ልጆች ታያለህ፡ በእስራኤል ላይ ሰላም ይሁን።

መዝ ፻፳፰/128: በጽዮን ጠላቶች ላይ የቀረበ ጸሎት

1 ዘልፈ ይጽዘሉኒ ይብል እስራኤል= እስራኤል እንዲህ ይበል፡ ከትንሽነቴ ጀምሮ ሁልጊዜ ተሰለፉብኝ፡ 2 ከትንሽነቴ ጀምሮ

ሁልጊዜ ተዋጉኝ፡ ነገር ግን ሊያሸንፉኝ አልቻሉም። 3 ኃጥአን በጀርባዬ ላይ መቱኝ፡ ኃጢአቸውንም አበዙኸት። 4 እግዚአብሔር ጸድቅ ነው፡ የኃጥአንን አንገታቸውን ቁረጠ። 5 ጽዮንን የሚጠሉ ሁሉ አፍረው ወደ ኃላቸው ይመለሱ። 6 በሰገነት ላይ እንደ በቀለ ሣር ሳይነቀል እንደሚደርቅ ፡7-ለሚያጭደው እጁን፡ ነዶዎቹን ለሚሰበስብም እቅፋን እንደማይሞላ ሣር ይሁኑ። 8 በመንገድም የሚያልፉ በመዘባበት የእግዚአብሔር በረከት-በእናንተ-ላይ-ይሁን፡-በእግዚአብሔር-ስም እንመርቃችኋለን፡ በማለት አይዘብቱብን ።

መዝ ፻፴/129: የእግዚአብሔርን እርዳታ ለማግኘት የቀረብ ጸሎት
1 እማዕምቅ ጸዋዕኩክ እግዚአብሔር ስምዐኒ ቃልየ=አቤቱ አንተን ከጥልቅ ጠራሁ። 2 አቤቱ ቃሌን ስማኝ፡ ጆሮህም የልመናዬን ቃል የሚያደምጥ ይሁን። 3 አቤቱ ኅጢያትንስ-በትጠባበቅ በፊትህ ማን-መቆም ይችላል? 4 ይቅርታ ከአንተ ዘንድ ነውና። 5 አቤቱ ስለ ስምህ ተስፋ አደረግሁ። ነፍሴ በሕግህ ታገሠኝ። 6 ከማለዳው ሰዓት ጀምሮ እስከ ሌሊት ነፍሴ በእግዚአብሔር ታመነኝ ፡ ከማለዳ ጀምሮ እስራኤል በእግዚአብሔር ታመነ። 7 ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ፡ በእርሱም ዘንድ ብዙ ማዳን አለና 8 እርሱም እስራኤልን ከኃጢአቱ ሁሉ ያድነዋል።

መዝ ፻፴ /130: በእግዚአብሔር የመታመን ጸሎት
1 እግዚአብሔር ኢይትዔቦየኒ ልብየ= አቤቱ ልቤ አይታበይብኝ ዓይኖቼም ከፍ ፡ ከፍ አይበሉብኝ፡ ከትልልቆች ጋር። ከእኔም ይልቅ ከሢክብሩ ጋር አልሄድሁም፡ 2 ራሴን አዋረድሁ እንጂ። ለነፍሴ ዋጋዋን ትሰጣት ዘንድ የእናቱን ጡት እንዳስጣሉት ልጅ በቃሌ ጮኽሁ። 3 ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለም እስራኤል በእግዚአብሔር ይታመናል።

መዝ-፻፴፩/131:--የእግዚአብሔርን ቤት የመሥራት ብዕዓት

1 ተዘከሮ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለኩሉ የዋሃቱ=አቤቱ ዳዊትን፡ ገርነቱንም ሁሉ አስብ። 2 ለእግዚአብሔር እንደሚለና ለያዕቆብም አምላክ እንደተሳለ፡ “ወደ ቤቴ እንኳን አልገባም፡ ወደ መኝታዬም አልጋ አልወጣም፡ 4 ለዐይኖቼም መኝታ፡ ለቅንድቦቼም እንቅልፍን፡ ለጉንጮቼም ዕረፍትን አልሰጥም። 5 የእግዚአብሔርን ቦታ የያዕቆብ አምላክን ማደሪያ እስካገኝ-ድረስ” ብሎ እንደ ተሳለ አስብ። 6 እነሆ በኤፍራታ ሰማነው፡ ዛፍ በበዛበትም ቦታ አገኘነው። 7 እንግዲህስ ወደ እግዚአብሔር ማደሪያዎች እንገባለን። የጌታችን እግሮቹ በሚቆሙበት ቦታ እንሰገዳለን። 8 አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ተነሥ፡ አንተና የመቅደስህ ታቦት። 9 ካህናትህ ጽድቅን ይለብሳሉ፡ ጸድቃንም ደስ ይላቸዋል። 10 ቀብተህ ካንገሥኸው ከአገልጋይህ ከዳዊት ፊትህን አትመልስ። 11 እግዚአብሔር ለዳዊት እንዲህ ሲል በእውነት ማለ፡ -አይጸጸትምም።- “ከሆድህ ፍሬ በዙፋንህ ላይ አስቀምጣለሁና። 12 ልጆችህ ኪዳኔኔና ይህንም የማስተምራቸውን ምስክራን ቢጠብቁ ልጆቸውም በዙፋንህ ላይ ለዘለዓለም ይነግሣሉ። እግዚአብሔር ጽዮንን መርጦአታልና፡ ማደሪያውም ትሆነው ዘንድ ወድዶአታልና። 14 ይህች ለዘለዓለም ማረፊያዬ ናት፡ መርጫታለሁና በዚህች አድራሰሁ። 15 ባልቴቶችዋን እጅግ እባርካቸዋለሁ፡ ድሆችዋንም እህልን አጠግባቸዋለሁ። 16 ለካህናቷም ደኅንነትን አለብሳቸዋለሁ፡ ጸድቃዎችዋንም እጅግ ደስ ይላቸዋል። 17 በዚያ ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ (ሥልጣን ከፍ፡ ከፍ አደርጋለሁ)፡ ቀብቼ ላንገሥሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ፡ 18-ጠላቶቼን -አፍረትን -አለብሳቸዋለሁ፡-በእርሱም-ቅድስናዬ-ያፈራል” ብለላልና

መዝ ፻፴፪ /132: የወንድሞች በኅብረት መኖር

1 ናሁ-ሣናይ-ውናሁ-አዳም-ሶብ-ይሄልዉ አኃው ኅቡረ=ወንድሞች በኅብረት ቢኖሩ እነሆ መልካም ነው፡ እነሆም ያማረ ነው። 2 ከራሱ ጀምሮ እስከ ጢሙ በልብሱ መደረቢያ ላይ እስከሚወርደው እስከ አሮን ጢም ድረስ እንደሚፈስ ሽቱ ነው።

3 በጽዮን ተራሮች እንደሚወርድ እንደ አርሞንኤምም ጠል ነው። በዚያ እግዚአብሔር በረከቱንና ሕይወትንም ከዛሬ ጀመሮ ለዘለዓለም አገዛዥነቱና።

መዝ ፻፫ /133: የሌሊት ጸሎት አገልግሎት

1 ናሁ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር ኩሎሙ አግብርተ እግዚአብሔር= በእግዚአብሔር ቤት በአምላካችን ቤት በአደባባዮች የምትቆሙ እናንተ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁላችሁ እነሆ እግዚአብሔርን-አመስግኑ።-2-በሌሊት-በቤተ መቅደስ እጆቻችሁን አንሠ። እግዚአብሔርንም አመስግኑት። 3 ሰማይንና ምድርን የሠራ እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ።

መዝ ፻፴፬ /134: የእግዚአብሔር አገልጋዮች ምስጋና

1 ሰብሐ ለስመ እግዚአብሔር= እናንተ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ! የእግዚአብሔርን ስም አመስግኑ። እናንተ አገልጋዮቹ ሆይ! እግዚአብሔርን አመስግኑት። 2 በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በአምላካችን ቤት አደባባይ የምትቆሙ።

3 እግዚአብሔር ቸር ነውና፡ እግዚአብሔርን አመስግኑ፡ ለስሙ ዘምሩ፡-መልካም ነውና። 4 እግዚአብሔር ያዕቆብን ለራሱ እስራኤልንም ርስቱ እንዲሆን መርጦታልና ። 5 እግዚአብሔር ታላቅ እንደ ሆነ፡ አምላካችንም ከአማልክት-ሁሉ እንደሚበልጥ አውቃለሁና፡ 6 በሰማይና በምድር፡ በባሕርና በጥልቆችም ሁሉ እግዚአብሔር የወደደውን አደረገ፡ 7 ከምድር ዳርቻ ደመናትን ያወጣል። ለዝናም ጊዜም መብረቅን አደረገ፡ ነፋሳትንም ከመዛግብቱ ያወጣል። 8 የግብጽን በኩር ልጆች ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ ገደለ። 9 ግብጽ ሆይ! በመካከልሽ በፈርዖንና በባሪያዎቹ ሁሉ ላይ ተአምራትንና ድንቅን ሰደደ። 10 ብዙ አሕዛብን መታ፡ ብርቱዎችንም ነገሥታት ገደለ።

11 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን፡ የባሳንንም ንጉሥ ዐግን፡ የከነዓንንም ነገሥታት ሁሉ ገደለ። 12 ምድራቸውንም ሁሉ ለሕዝቡ ለእስራኤል ርስት አድርጎ ሰጠ። 13 አቤቱ ስምህ ለዘለዓለም ነው፡ መታሰቢያህም ለልጅ ልጅ ነው። 14 እግዚአብ

ሔር ለሕዝቡ ይፈርዳልና አገልጋዮቹን ያጽናናል። 15 የእሕዛብ ጣዖታት ከብርና ከወርቅ-በሰው-እጅ የተሠሩ-ናቸው። 16 አፍ አላቸው፡ አይናገሩም፡ ዓይን አላቸው፡አያዩም፡ 17 ጆሮ አላቸው አይሰሙም፡-አፍንጫ-አላቸው-አያሹቱም ።-እጅ-አላቸው አይዳስ ሱም፡-እግር-አላቸው፡-ግን አይሄዱም፡ በጉሮሮአቸው አይናገሩም፤ እስትንፊስ--በአፋቸው-የለምና ፤ 18-የሚሠሩአቸውና የሚታመኑ ባቸውም ሁሉ እንደ እነርሱ ይሁኑ። 19 የእስራኤል ወገኖች ሆይ! እግዚአብሔርን አመስግኑት፡ የእርን ወገኖች ሆይ! እግዚአብሔርን አመስግኑት 20-የሌዊ-ወገኖች-ሆይ!-እግዚአብሔርን-አመስግኑት-እግዚአብሔርን-የምትፈሩት ሆይ! እግዚአብሔርን አመስግኑት 21 በኢየሩሳሌም የሚያድር እግዚአብሔር በጽዮን የተመሰገነ ነው።

መዝ-፻፴፭/135: በመቀባበል-የሚቀርብ የምስጋና-ጸሎት

1 ግዥ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እስመ ለዓለም ምሕረቱ= እግዚአብሔርን አመስግኑ። ቸር ነውና ምሕረቱም ለዘለዓለም ነውና። 2 የአማልክትን አምላክ አመስግኑ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 3 የጌቶችን ጌታ አመስግኑ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 4 እርሱ ብቻውን ታላቅ ተአምራትን ያደረገ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 5 ሰማያትን በጥበብ የሠራ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 6 ምድርን በውሃ ላይ ያፀና፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 7 ብቻውን ታላላቅ ብርሃናትን የሠራ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 8 ለፀሐይ ቀንን ያስገዛው፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 9 ለጨረቃና ለከዋክብት ሌሊትን ያስገዛቸው፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 10 ከበኩራቸው ጋር ግብጽን የገደለ፡-ምሕረቱ-ለዘለዓለም ነውና። 11 እስራኤልን ከመካከላቸው ያወጣ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 12 በፀናች እጅ፡ በተዘረጋች ክንድ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 13 የኤርትራን ባሕር ፈጽሞ የከፈለ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 14 እስራኤልን በመካከሉ ያሳለፈ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 15 ፈርዖንና ሠራዊቱን በኤርትራ ባሕር ውስጥ የጣለ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም

ነውና :: 16 ሕዝቡን በምድረ በዳ የመራ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም
 ነውና :: ከዓለት ውኃን ያፈለቀ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና ::
 17 ታላላቅ ነገሥታትን የገደለ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።
 18 ፅኑዓን ነገሥታትን የገደለ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።
 9 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።
 20 የባላንን ንጉሥ ዐግን ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።
 21-ምድራቸውን ርስት አድርጎ ለሕዝቡ የሰጠ፡ ምሕረቱ ለዘለዓ
 ለም ነውና። ለአገልጋዩው ለእስራኤል ርስት አድርጎ የሰጠ
 ምሕረቱ-ለዘለዓለም-ነውና።-22 እግዚአብሔር እኛን በመዋረዳችን
 ዐስቦናል፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። ከጠላቶቻችንም እጅ
 አድናናልና ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና። 24 ለሥጋዊ
 ፍጥረት ሁሉ ምግብን የሚሰጥ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።
 25 የሰማይን አምላክ አመስግኑ፡ ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና።

መዝ ፻፴፮ /136: የምርኮኞች ቅኒያዊ የምስጋና ጸሎት

1 ውስተ አፍላገ ባቢሎን ሆኖ ነበርነ ወበከይነ=በባቢሎን ወንዞች
 አጠገብ ተቀመጥን በዚያ ጽዮንን ባሰብናት ጊዜ አለቀሰን።
 2 በአኻያ ዛፎች ላይ በገናዎቻችንን ሰቀልን። 3 የማረኩን በዚያ
 የዝማሬ ቃል ጠይቀውናልና፡ የወሰዱንም “የጽዮንን ዝማሬ
 ዘምሩልን” አሉን። 4 የእግዚአብሔርን ዝማሬ በባዕድ አገር
 እንዴት እንዘምራለን? 5 ኢየሩሴም ሆይ! ብረሳሽ ቀኝ ትርሳኝ።
 6 ባላስብሽም ምላሴ በጉሮሮዬ ይጣበቅ፡ ከደስታዬ ሁሉ በላይ
 ኢየሩሳሌምን ባልወድድ። 7 አቤቱ በኢየሩሳሌም ቀን እስከ
 መሠረቷ ድረስ አፍርሱ ፡ አፍርሱ ያሉአትን የኤዶምን ልጆች
 አስብ። 8 አንቺ የተዋረድሽ የባቢሎን ልጅ ሆይ! ስለ ተበቀልሽን
 የሚበቀልሽ ብፁዕ ነው። 9 ሕፃናቶችሽን አንሥቶ በዓለት ላይ
 የሚፈጠፍጣቸው ብፁዕ ነው።

መዝ ፻፺፯ /137: በምስጋና መዝሙር የተቃኘ ጸሎት-----

1 እገረ ሰከ እግዚአ በኩሉ ልብዩ=አቤቱ በፍጹም ልቤ አመስግን
 ሃለሁ፡ የአፌን ነገር ሁሉ ሰምተኸኛልና፡ በመላእክት ፊት
 እዘምርልሃለሁ። 2 በቤተ መቅደስህም እሰግዳለሁ። ስለ
 ምሕረትህና ስለ እውነትህም ስምህን አመስግናለሁ። በሁሉ ላይ

ቅዱስ ስምህን ከፍ ፡ ከፍ አድርገሃልና። 3 በጠራሁህ ቀን
 በፍጥነት አድምጠኝ፡ ነፍሴን በኃይልህ በብዙ አጸናሃት፡ 4-አቤቱ
 የምድር ነገሥታት ሁሉ ያመሰግኑሃል፡ የአፍህን ቃል ሁሉ
 ሰምተዋልና። 5 በእግዚአብሔርም ምስጋና ይዘምራሉ።
 የእግዚአብሔር ክብር ታላቅ ነውና። 6 እግዚአብሔር ከፍ ያለ
 ነውና፡ የተዋረዱትንም ይመለከታልና። ትቢተኛውንም ከሩቁ
 ያውቀዋል፡ 7 በመከራ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ታድነኛለህ፡
 በጠላቶች-ቁጣ-ላይ- እጆችህን ትዘረጋለህ፡ ቀኝህም ያድነኛል ።
 8 እግዚአብሔርም ይበቀልልኛል፡ አቤቱ ምሕረትህ ለዘለዓለም
 ነው፡ አቤቱ የእጅህን ሥራ (ፍጥረትህን) ቸል አትበል።

መዝ ፻፴፰ /138: እግዚአብሔር ሁሉን አዋቂ ስለመሆኑ

1 እግዚአ አመክርከኒ ወእእመርከኒ=አቤቱ ፈተንኸኝ፡ ዐወቅኸ
 ኝም። 2 አንተ መቀመጫንና መነሣቴን ታውቃለህ፡ የልቤን
 አሳብ ሁሉ ከሩቁ ታስተውላለህ ።3 ፍለጋዬንና መንገዴን አንተ
 ትመረምራለህ፡መንገዶቼን-ሁሉ-አስቀድመህ ዐወቅህ። 4- የዓመፃ
 መፃ ቃል በአንደበቱ እንደሌለ፡ 5 አቤቱ አንተ እነሆ
 የቀድሞውንና የኋላውን ሁሉ ዐወቅህ። አንተ ፈጠርኸኝ፡
 እጅህንም በላይ አደረግህ፡ 6 ዕውቀትህ በእኔ ላይ ተደነቀ።
 በረታችብኝ፡ ወደ እርሷም ለመድረስ አልቸልም። 7 ከመንፈስህ
 ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ሸሽቼ ወዴት እሰውራለሁ? 8 ወደ
 ሰማይ ብወጣ አንተ በዚያ አለህ፡ ወደ ጥልቁም ብወርድ አንተ
 በዚያ-አለህ፡-9-እንደ-ንሥርም-ክንፍ-ብወስድ-እስከ-ባሕር መጨሻ
 ብበርር ፡10 በዚያ እጅህ ትመራኛለኝ፡ ቀኝህም ታኖረኛለኝ።
 11 በእውነት “ጨለማ ይሸፍነኛል” ብል ሌሊቱ በደስታዬ
 ብርሃን ይሆናል። 12 ጨለማ በአንተ ዘንድ አይጨልምምና።
 ሌሊትም እንደ ቀን ታበራለኝና፡ እንደ ጨለማዋ እንዲሁ
 ብርሃንዋ ነው። 13 አቤቱ አንተ ከላሊቱን ፈጥረሃለና፡ ከእኛቴ
 ማሕፀን ጀምሮ ተቀበልኸኝ። 14 በመፈራት የተደነቅህ ነህና።
 አቤቱ አመሰግንሃለሁ። ሥራህ ድንቅ ነው፡ ነፍሴም እጅግ
 ታስተውለዋለኝ።15-በስውር-የሠራኸው-አጥንቴ-ከአንተ አልተሰ
 ወረም፡16 አካሌንም ዓይኖችህ አዩ፡ ሁሉም በመጽሐፍህ የተጻፉ
 ነው። በቀን ይፈጠራሉ ነገር ግን ከእንርሱ አንድ ስንኳ

አይኖርም ።17 አቤቱ ወዳጆችህ በእኔ ዘንድ እጅግ የከበሩ ናቸው። ከቀደምቶቻቸውም እጅግ በረቱ።18 እቁጥራቸዋለሁ። ከአሸዋም ይልቅ ይበዛሉ። ተነሣሁ። ገናም ከአንተ ጋር ነኝ። 19 አቤቱ አንተ ኃጥአንን የምትገድል ከሆንህስ የደም ሰዎች ሆይ! ከእኔ ፈቀቅ በሉ። 20 በአሳባቸው ይከራሉና። ከተሞችህንም በከንቱ ይወስዷቸዋል። 21 አቤቱ የሚጠሉህን እኔ የጠላሁ አይደለሁምን? ስለ ጠላቶችህም አልጠፋሁምን? 22 ፍጹም ጥልን ጠላኋቸው። ጠላቶችም ሆኑኝ። 23 አቤቱ መርምረኝ። ልቤን ፈትን። ፈትነኝ። መንገዶቼም። ዕወቅ። 24 -በደ ልም በእኔ ላይ ቢገኝ እይ። የዘለዓለምንም መንገድ ምራኝ።

መዝ ፻፴፱ /139: ከክፉዎች ለመዳን የቀረበ ጸሎት

1 አድጎነኒ እግዚአ እምብእሲ እኩይ =አቤቱ ከክፉ ሰው አድነኝ። ከዓመፀኛ ሰውም ታደገኝ። 2 ሁልጊዜ በልባቸው ዓመፀን የሚመክሩ ይገድሉኝ ዘንድ ይከብቡኛል። 3 ምላሳቸውን እንደ እባብ ሳሉ። ከከንፈራቸው በታች የእባባ መርዝ አለ።

4 አቤቱ ከኃጥአን እጅ ጠብቀኝ። እርምጃዬንም ሊያሰናክሉ ከመከሩ ከዓመፀኛች ሰዎች አድነኝ። 5 ትዕቢተኞች የወጥመድ ገመድን ዘረጉ። በመንገዴም ዕንቅፋትን አኖሩ። 6 እግዚአብሔርንም “አንተ አምላኬ ነህ። የልመናዬንም ቃል አቤቱ አድምጥ” አልሁት 7 አቤቱ ጌታዬ የደጎነቴ ኃይል። በጦርነት ቀን ራሴን ሰወርኸኝ። 8 አቤቱ ጌታዬ ከምኞቴ የተነሣ ለኃጢአተኞች አትሰጠኝ። በላዬ ተማክሩ። እንዳይታበዩም አትተወኝ። 9 የእሸክ ላቸው ራስና የከንፈራቸውም ክፋት ይድፈናቸው። 10 የእሳት ፍም ላይ በላያቸው ይውደቅ። መቆም እንዳይችሉ በችግር ወደ ምድር ይውደቁ 11 ተናጋሪ ሰው በምድር ውስጥ አይጸናምና ዐመፀኛ ሰውን ክፋት ለጥፋት-ታድነዋለች። 12 እግዚአብሔር ለድሆች ዳኝነትን። ለችግራቸውም ፍርድን እንደሚያድርግ ዐወቅሁ ። 13 ጻድቃንም ሁሉ በእውነት ለምህን ያመሰግናሉ። ቅኖችም በፊትህ ይኖራሉ።

መዝ ፻፵ /140: ከክፉ አድራጊዎች ለመዳን -----

1 እግዚአ ጸራሕኩ ጎቤክ ስምዐኒ=አቤቱ ወደ አንተ ጮኸሁ። ስማኝ። ወደ አንተ ስጮኸም የልመናዬን ቃል አድምጥ።

2 ጸሎቴን በፊትህ እንደ ዕጣን መፃዛ ተቀበልልኝ። እጆቼ የሠርክ መሥዋዕትን-አነሁ። 3 አቤቱ ለአፌ ጠባቂ። ለከንፈሮቼም ጽኑዕ መዝጊያን አኑር። 4 ልቤን ወደ ክፉ ነገር አትመልሰው። ዓመፀን ከሚያደርጉ ሰዎች ጋር ለኃጢአት ምክንያት እንዳልሰጥ። ከምርጫቸውም ጋር አልተባበርም።

5 በጽድቅ ገሥጸኝ። በምሕረትም ዝለፈኝ። የኃጢአተኛ ዘይትን ግን ራሴን አልቀባም። ዳግመኛም ጸሎቴ ይቅር እንዳትላቸው ነውና። 6 ኃያላኖቻቸው በዓለት አጠገብ ተጣሉ። ተችሎኛልና ቃሴን ስሙኝ። 7 እንደ ኃል በምድር ላይ ተሰነጣጠቁ። እንዲሁ አጥንቶቻቸው በሲኦል ተበተኑ። 8 አቤቱ ጌታዬ ዓይኖቼ ወደ አንተ ናቸውና። በአንተ ታመንሁ። ነፍሴን አውጣት። 9 ከሰወሩ ብኝ ወጥመድና ዓመፀንም ከሚያደርጉ ሰዎች እንቅፋት ጠብቀኝ። 10 እኔ ብቻዬን እስካልፍ ድረስ ኃጥአን በወጥመዳቸው ይውደቁ።

መዝ ፻፵፩ /141: ጠላት በበዛበት ጊዜ የሚቀርብ ጸሎት

1 ቃልየ ጎበ እግዚአብሔር ጸራሕኩ=በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮኸሁ። በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ለመንሁ። 2 ልመናዬን በፊቱ አፈስሳለሁ። መከራዬንም በፊቱ እናገራለሁ። 3 ሰውነቴ በላዬ ላይ ባለቀች ጊዜ አቤቱ መንገዴን አንተ ታውቃለህ። በምሄድባት በዚያች መንገድ ሰውር ወጥመድን ዘረጉብኝ ። 4 ወደ ቀኝም ተመልሼ አየሁ። የሚያውቀኝም አጣሁ። መሸሽጊያም የለኝም። ስለ ሰውነቴ የሚመራመር የለም። 5-አቤቱ ወደ አንተ ጮኸሁ። “አንተ ተስፋዬ ነህ። በሕያዋን ምድር አንተ ዕድል ፈንታዬ ነህ” አልሁ። 6 እጅግ ተዋርጃለሁና ወደ ልመናዬ ተመልክት በርትተውብኛልና። ከከበቡኝ አድነኝ።7-አቤቱ ስምህን አመሰግን ዘንድ ሰውነቴን ከእስራት አውጣት። ዋጋዬን እስክትሰጠኝ ድረስ ጻድቃን እኔን ይጠብቃሉ።

መዝ ፻፵፪ /142:

የትሑት ሰው ጸሎት

1 እግዚአ ስምዐኒ ጸሎትየ=አቤቱ ጸሎትን ስማ: በእውነት ልመናዬን አድምጥ: በጽድቅም መልስልኝ: 2 ሕያው ሁሉ በፊትህ አይጸድቅምና-ከባሪያህ-ጋር-ወደ-ክርክር-አትግባ:: 3-ጠላት ነፍሴን ከብቦአታልና: ሕይወቴንም በምድር ውስጥ አዋርዷታል: ቀድሞ: እንደ ሞተ ሰው በጨለማ አኖሩኝ:: 4 ሰውነቴ በላዩ አለቀችብኝ::ልቤም በውስጤ ደነገጠብኝ:: 5 የቀድሞውን ዘመን አሰብሁ: ሥራህንም ሁሉ አነብብሁ: የእጅህንም ሥራ አነብባለሁ:: 6 እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ: ነፍሴም እንደ ምድረ በዳ አንተን ተጠማች:: 7 አቤቱ ፈጥነህ ስማኝ: ሰውነቴ አልቃለች: ፊትህንም ከእኔ አትመልስ: ወደ ጉድጓድም እንደሚወርዱ አልሁን:: 8 አቤቱ አንተን ታምኛለሁና በማለዳ ምሕረትህን አሰማኝ: አቤቱ ነፍሴን ወደ አንተ አንሥቻለሁና የምሄድባትን መንገድ ምራኝ: 9 አቤቱ ወደ አንተ ተማጽኛለሁና ከጠላቶቼ አድነኝ:: 10 አቤቱ አንተ አምላኬ ነህና ፈቃድህን ለማድረግ አስተምረኝ:: 11 አቤቱ ስለ ስምህ ሕያው አድርገኝ: ስለ ጽድቅህም ነፍሴን ከመከራዎ አውጣት:: 12 በፈቃድህ ጠላቶቼን አጥፋቸው: እኔ አገልጋህ ነኝና ነፍሴን የሚያስጨንቁትን ሁሉ አጥፋቸው::

መዝ ፻፵፫/143: በጦርነት ጊዜ የእግዚአብሔር ትድግና

1 ይትባረክ እግዚአብሔር ዘመሐርን ፀብቦ ለእደውየ= ለእጆቼ ጠብን> በጣቶቼም ላይ ሠልፍን ያስተማራቸው አምላኬ እግዚአብሔር-ይመስገን:: 2 የሚምረኝ መሸሸያዬ: መጠጊያዬና አዳኚ መታመኛዬም እርሱ ነው:: በርሱ ታመንሁ: ሕዝቡንም ከእኔ በታች የሚያስገዛልኝ እርሱ ነው:: 3 አቤቱ ለእርሱ ትገለጥለት ዘንድ ሰው ምንድን ነው? ታስበው ዘንድስ የሰው ልጅ ምንድን ነው? 4 ሰው ከንቱ ነገርን ይመስላል: ዘመኑም እንደ-ጥላ-ያልፋል::5-አቤቱ-ሰማዮችህን ዝቅ : ዝቅ አድርጋቸው: ውረድም: ተራሮችን ዳስሳቸው ይጠሱም: 6 የመብረቆችህንም ብልጭ በማሳየት ጠላቶቼን በትናቸው: ፍላጻችህን በመላክ አስደንግጣቸው:: 7 እጅህን ከአርያም ላክ: ከብዙ ውኃም

አድነኝ:: ከባድ ልጆችም እጅ: 8 አፋቸው ከንቱ ነገርን ከሚናገር ቀኛቸውም: የዓመፀ ቀኝ ከሆነ አስጥለኝ:: 9 አቤቱ በአዲስ ምስጋና አመለግንሃለሁ: ዐሥር አውታር ባለው በገናም እዘምርልሃለሁ:: 10 ለነገሥታት መድኅኒትን የሚሰጥ: አገልጋዩን-ዳዊትን-ከክፉ-ጦር-ያዳነው-እርሱ-ነው:: 11 አፋቸውም ከንቱ ነገርን ከሚናገር: ቀኛቸውም የዓመፀ ቀኝ ከሆነ ከባድን ልጆች እጅ አድነኝ: አስጥለኝም:: 12 ልጆቻቸው በግልማስነታ ቸው እንደ አዲስ ተክል የሆኑ: ሴቶች ልደቻቸውም እንደ እልፍኝ ያማሩና ያኔጡ: 13 ግምጃ ቤቶቻቸውም ዓይነቱ በበዛ ዕቃ የተሞሉ ናቸው: በጎቻቸውም ብዙ-የሚወልዱ:: በየመሰማርያቸውም የሚበዙ 14 ላምቻቸውም የሰቡ: ቅጥራቸውም የማይፈርስ: መውጫና መግቢያው -የማይታወቅ: አደባባያ ቸውም-የዋይታ-ጨኸት-ድምዕ-የማይሰማበት:-ነው::15-እንደዚህ ያለውን ሕዝብ አድንቁት:እግዚአብሔር አምላኩ የሆነለት ሕዝብ ብፁዕ ነው::

መዝ ፻፵፬ /144: ድል በእግዚአብሔር ኃይል

1 አሌዕለክ ንጉሥየ ወአምላኪየ=አምላኬ: ንጉሤ ሆይ ከፍ :ከፍ አደርግሃለሁ: ስምህንም ለዘለዓለም ዓለም አመለግናለሁ:: 2 በየቀኑ ሁሉ አመለግንሃለሁ: ለስምህም ለዘለዓለም ዓለም ምስጋና አቀርባለሁ:: 3 እግዚአብሔር ታላቅ ነው: ምስጋናውም እጅግ ብዙ ነው::ለታላቅነቱም ዳርቻ የለውም :: 4 የልጅ ልጆች ሥራህን ያደንቃሉ: ኃይልህንም ይናገራሉ: 5 የቅድስናህንም ክብር ታላቅነት ይናገራሉ: ተአምራትህንም ያስረዳሉ:: 6 “ኃይልህ-ግራም-ነው”-ይላሉ-ግርማህንም-ይናገራሉ: ብርታትህንም ያስረዳሉ::7-የቸርነትህን-ብዛት መታሰቢያ ይናገራሉ: በጽድቅህም ሐሜትን ያደርጋሉ:: -8 እግዚአብሔር ይቅር ባይና መሐሪ ነው: መዓቱ: የራቀ ምሕረቱም የበዛ እውተኛ ነው :: 9 እግዚአብሔር ለሚታገሡት ሁሉ ቸር ነው: ይቅርታውም በሥራው ሁሉ ላይ ነው:: 10 አቤቱ ፍጥረታትህ ሁሉ ያመለግኑሃል: ጻድቃንህም ያክብሩሃል:::-11 “ለመንግሥትህ ክብር ይገባል” ይላሉ ኃይልህንም-ይናገራሉ::-12-ለሰው-ልጆች-ኃይልህንና የመንግሥት

ህንም-ክብር-ታላቅነትና-ዘለዓለዊነትን-ያበሥራሉ።13 መንግሥት ህ የዘለዓለም ሁሉ መንግሥት ናት። ግዛትህም ለልጅ ልጅ ነው ።14 እግዚአብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው። በሥራውም ሁሉ-ጻድቅ-ነው።-እግዚአብሔር-የተፍገመገሙትን-ሁሉ-ይደግፋቸዋል።-እግዚአብሔር የወደቁትን ያነሣቸዋል። 15- የሰው ሁሉ ዓይን አንተን ተስፋ ያደርጋል። አንተም ምግባቸውን-በየጊዜው-ትሰጣቸዋለህ።16-ቀኝ እጅህን- በመንገዱ ሁሉ ጻድቅ ነው። በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።19 ለሚፈሩት ሁሉ ፈቃዳቸውን ያደርጋል። ልመናቸውንም ይሰማል። ያድናቸዋልም። 20 እግዚአብሔር የሚወድዱትን ሁሉ ይጠብቃል። ኃጢአቶችንም ሁሉ ያጠፋል። 21 አፌ የእግዚአብሔርን ምስጋና ይናገራል። ሥጋ ለባሽ -ሁሉ-ለዘለዓለም ዓለም የተቀደሰውን ስሙን ያመሰግናል።

መዝ ፻፵፮/145: ምስጋና ረድኤቱን ለማያርቅ አምላክ

ሃሌ-ሱታ!-1-ተአኩቶ--ነፍስየ-ለእግዚአብሔር=ነፍሴ-እግዚአብሔርን ታመግነዋለች።2 በሕይወቴ ዘመን ሁሉ እግዚአብሔርን አመግነዋለሁ ። በምኖርበትም ዘመን መጠን ለአምላኬ እዘምራለሁ። 3 ማዳን በማይችሉ በአለቆችና በሰው ልጆች አትታመኑ።4 ነፍሳቸው ትወጣለች። ወደ መሬትም ይመለሳሉ። ያንጊዜም ምክራቸው ሁሉ ይጠፋል። 5 የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነ መታመኛውም በአምላኩ በእግዚአብሔር የሆነ ሰው ብፁዕ ነው። 6 እርሱም ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም፣ በእነርሱ ውስጥ ያለውንም ሁሉ የፈጠረና እውነትን ለዘለዓለም የሚጠብቅ ነው። 7 ለተበደሉትም የሚፈርድላቸው፣ ለተራቡ ምግብን የሚሰጥ ነው። እግዚአብሔር የታሰሩትን ይፈታቸዋል። 8 እግዚአብሔር የወደቁትን ያነሣቸዋል። እግዚአብሔር ዕውሮችን ጥበበኞች ያደርጋቸዋል።-እግዚአብሔር-ጻድቃንን-ይወድዳቸዋል። 9 እግዚአ ብሔር ስደተኞችን ይጠብቃቸዋል። ድሃ አደጎችንና ባልቴቶችን ይቀበላቸዋል። የኃጥአንንም መንገድ ያጠፋል። 10 እግዚአብሔር ለዘለዓለም ይነግሣልና ጽዮን ሆይ! አምላክሽ ለልጅ ልጅ ነው።

፻፵፯ /146: ምስጋና ሁሉን ቻይ ልትሆነው አምላክ

ሃሌ-ሱታ!-1-ሰብሕዎ-ለእግዚአብሔር-እስሙ-ሠናይ መዝሙር =እግዚአብሔርን-አመስግኑ።-መዝሙር-መልካም-ነውና። ለአምላካችንም-ምስጋና-ማቅረብ-ያማረ-ነው።2-እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ይሠራታል። ከእስራኤልም የተበተኑትን ይሰበስባል። 3 ልባቸው የቁሰለውን ይፈውሳል። ቁሰላቸውንም ያደርቅላቸዋል።4 ከዋክብትንም በሙሉ ይቁጥራቸዋል። ሁሉንም በየስማቸው ይጠራቸዋል። 5 እግዚአብሔር ታላቅ ነው። ኃይሉም ታላቅ ነው። ለጥበቡም ሥፍር፣ ቁጥር የለውም። 6 እግዚአብሔር የዋሃንን ያነሣቸዋል። ኃጥአንን ግን እስከ ምድር ድረስ ያዋርዳቸዋል። 7 ለእግዚአብሔር በምስጋና ዘምሩ። ለአምላካችንም በመሰንቆ ዘምሩ። 8 ሰማዩን በደመናት የሚሸፍን፣ ለምድርም ዝናምን የሚያዘጋጅ፣ ሣርን በተራሮች ላይ፣ ለምላሜውንም ለሰው ልጆች አገልግሎት የሚያበቅል። 9 ለእንስሶችና ለሚጠሩት ለቁራዎች ጫጩቶች ምግባቸውን የሚሰጣቸው እርሱ ነው።10 የፈረሰን ኃይል አይወድድም። በሰውም ጉልበት ደስ አይለውም።11 እግዚአብሔር በሚፈሩትና በምሕረቱም በሚታመኑ ደስ ይለዋል።

መዝ ፻፵፯ /147 የድል መዝሙርና ጸሎት

ሃሌ ሱታ!-1 ትሴብሐ ኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር=ኢየሩሳሌም ሆይ! እግዚአብሔርን አመስግኒ። 2 ጽዮንም ሆይ! አምላክሽን አመስግኒ። የደጆችሽን መወርወሪያ አፅንቷልና። ልጆችሽንም በውስጥሽ ባርኮአልና። 3 ለወሰኖችሽም ሰላምን አደረገ። የስንዴንም ስብ አጠገበሽ። 4 ቃሉን ወደ ምድር ይልካል። ነገሩም እጅግ ፈጥኖ ይሮጣል። 5 በረዶውን እንደ ባዘቶ ይሰጣል። ጉሙን እንደ አመድ ይበትነዋል።6 በረዶውን እንደ ፍርፋሪ ያወርዳል። ቅዝቃዜውንስ ማን ይቋቋማል? 7 ቃሉን ልኮ ያቀልጠዋል። ነፋሱን ያነፍሳል። ውኖችንም ያፈስሳል። 8 ቃሉን ለያዕቆብ፣ ሥርዕጳቱንና ፍርዱንም ለእስራኤል ይናገራል። 9 ለሌሎች አካባቢ ሁሉ-ግን እንዲህ አላደረገም። ፍርዱንም አልገለጠላቸውም።

መዝ ፻፵፰ /148: የድል ምስጋና ለእግዚአብሔር
 ሃሌ-ሱያ!-1 ሰብሕዎ-ለእግዚአብሔር እምሰማያት=እግዚአብሔርን ከሰማያት አመስግኑት: በአርያም ያመሰግኑታል:
 2 መላእክቱ ሁሉ ያመሰግኑታል: ሠራዊቱ ሁሉ ያመሰግኑታል:
 3 ፀሐይና ጨረቃ ያመሰግኑታል: ከዋክብትና ብርሃን ሁሉ ያመሰግኑታል:: 4 ሰማየ ሰማያትና ከሰማያት በላይ ያለ ውኃም ያመሰግኑታል:: 5 የእግዚአብሔርንም ስም ያመሰግናሉ: እርሱ ብሎአልና ሆኑ: እርሱም አገዛዥና ተፈጠሩ:: 6 ለዘግለም አቆማቸው: ትእዛዝን ሰጣቸው አላለፉምም:: 7 አባባችና ጥልቆች ሁሉ እግዚአብሔርን ከምድር አመስግኑት: 8 እሳትና በረዶ አመዳይና ውርጭ ቃሉን የሚያደርግ ዐውሎ ነፋስም: 9 ተራሮችና ኮረብቶችም ሁሉ የሚያፈራም ዛፍና ዝግባም ሁሉ ተንቀሳቃሾችና የሚበሩ ወፎችም: 11 የምድር ነገሥታታ አሕዛብ ሁሉ አለቆች የምድርም ፈራጆች ሁሉ: 12 ጉልማሶችና ደናገል: ሽማግሌዎትና ልጆች 13 የእግዚአብሔርን ስም ያመሰግናሉ ስሙ ብቻውን ከፍ: ከፍ ብሎአልና በሰማይና በምድር ያመሰግኑታል:: 14 የሕዝቡንም ቀንድ ከፍ: ከፍ ያደርጋል የጸድቃኑም ሁሉ ምስጋና ወደ እርሱ ያቀረበ እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆች የሆኑ ሕዝቡን ከፍ : ከፍ ያደርጋል::

መዝ ፻፵፱ /149: የታላቅ ድል መዝሙር
 ሃሌ-ሱያ!-1-ሰብሕዎ-ለእግዚአብሔር-ሰብሐተ ሐዲስ=እግዚአብሔርን በአዲስ ምስጋና አመስግኑት: ምስጋናውም በጸድቃኑ ጉባዔ ነው:: 2 እስራኤል በፈጣሪው ደስ ይለዋል: የጸድቃኑ ልጆች በንጉሣቸው ሐሜትን ያደርጋሉ:: 3 ስሙን በደስታ ያመሰግናሉ: በከበርና በበገና ይዘምሩለታል:: 4 እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ብሎታልና የዋሃንንም በማዳኑ ከፍ: ከፍ ያደርጋልና ::5-ጸድቃን በክብሩ-ይመካሉ:-በመኝታቸውም-ላይ-ሐሜትን-ያደርጋሉ:: 6-እግዚአብሔርን- በጉሮሮአቸው ያመሰግኑ

ታል: ሁለት አፍ ያለውም ሰይፍ በእጁ ነው:: 7 በአሕዛብ ላይ በቀልን-በማድረግ-ሕዝቡን-ይዘልፋቸው-ዘንድ:-8-ንጉሥቻቸውንም- በእግር-ብረት: አለቆቻቸውንም በሰንሰለት ያስራቸው ዘንድ: 9 የተጻፈውን ፍርድ በእነርሱ ላይ ያደርግ ዘንድ ይህች ክብር ለጸድቃኑ ሁሉ ናት::

መዝ ፻፶ /150: ስለ ሁሉም ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን
 ሃሌ-ሱያ!-1-ሰብሕዎ-ለእግዚአብሔር-በቅዱሳን-እግዚአብሔርን በተቀደሱ ቦታዎች አመስግኑት: በኃይሉ ፅናት አመስግኑት: 2-በሁሉን ቻይነቱ አመስግኑት: እንደ ታላቅነቱ ብዛት አመስግኑት: 3 በመለከት-ድምፅ-አመስግኑት:-በበገናና-በመሰንቆ-አመስግኑት: 4 በከበርና በሽብሽባ አመስግኑት: አውታር ባለው መሣሪያና በእንዚራ አመስግኑት :: 5 ድምፁ መልካም በሆነ ጸናጽል አመስግኑት:: ሃሌ ሱያ ! 6 እስትንፋስ-ያለው-ሁሉ-እግዚአብሔርን ያመስግነው: ሃሌ ሱያ!

መክሥተ ኦርቶዶክስት

የአዕዳግ ጥቅሳቸው መክር

መግቢያ--

፩ /1 በአዲስ ዘመን መለውጫ ዕለት የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት	2
የንጹሐንን ደም የሚበቀል የፍትሕ-አምላክ	3
፪ /4 በክርስቶስ የተባረከ ቤተሰባዊ ሕይወት	4-5
፫ /5 የእግዚአብሔር ቸር ጠባቂነት	5-6
፬ /6 ስለ ምድር አበቦች የሚቀርብ የምስጋና ጸሎት (Thanksgiving)	6-7
፭ /7 ከሐዘን የምንፀናናበት የሕይወት ተስፋ	7-8
፮ /8 አምላካዊ ጠለ ምሕረት የሚገኝበት በረከት	9-10
፯ /9 የእግዚአብሔርን ቃል ሁል ጊዜ በማንበብና የሚገኝ ታላቅ ድል	10-11
፲ /10 ለእግዚአብሔር በመታዘዝ የሚገኝ የሀገር ዕድገትና ብልጽግና	11-12
፲፩ /11 በሽምግልና ዘመን የሚያስፈልግ አምላካዊ ጸጋና ኃይል ረድኤት	12-13
፲፪ /12 አንደበትን ከክፉ ንግግር የመጠበቅ-ጥበብ	13-14
፲፫ /13 እግዚአብሔር-አምላኩ የሆነለት ሕዝብ በረከትና ብልጽግና	14-15
፲፬ /14 በእግዚአብሔር ላይ መተማመኛ ጸሎት	15-16
፲፭ /15 በደልን በመናዘዝ የሚቀርብ ጸሎት (ዳን:9: 4-14)::	16-17
፲፮ /16 የንስሐ ጸሎት (ዳን 9 :15-18)	17-18
፲፯ /17 በእግዚአብሔር ላይ የሚተማመኑ የቤተሰብ መሪዎች ጸሎት	18-19
፲፰ /18 ከፈተና-ተጠብቆ በድል አድራጊነት የሚኖር ሰው ጸሎትና ምስጋና	19-20
፲፱ /19 የእግዚአብሔር ሰላም በልባችን ነግሦ እንዲኖር	20-21
፳ /20 የእግዚአብሔርን ምሕረትና ትዕግሥት	21-22
፳፩ /21 እግዚአብሔር ድንቅ ሥራውን እንዲገልጥልን	22-23
፳፪ /22 ለመላው ዓለም የክርስቶስ ሰላም-አስፈላጊነት	23-24
፳፫ /23 ከጠላት የምንጠበቅበት ጸሎት (መዝ. 30)	24-25
፳፬ /24 የወንድሞችና እጎቶች በጎብረት መኖር	25-26
፳፭ /25 ስለ ዝናም ምሕረትና ጠለ በረከት መማፀፍ-ጸሎት	26-27
፳፮ /26 መንፈሳዊ ኃይልና ብርታት የሚገኝበት	27-28
፳፯ /27 በሞት ለተለዩ አማኞች ምሕረትን መማፀፍ ጸሎት	28
፳፰ /28 የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁንም ስለመሻት	29-30
፳፱ /29 የወንድሞችንና የእጎቶችን በደል ይቅር ባይ መሆን	30-31
፴ /30 የመዳን ተስፋ በክርስቶስ ስም	31-32
፴፩ /31 በደልን በመናዘዝ የሚቀርብ የንስሐ ጸሎት	32-33
፴፪ /32 ለመንፈሳዊ ድል የሚያበቃ ኃይል ጸሎት (ኤፌ 6: 10 -18)	33-34
፴፫ /33 ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው	34 -35
፴፬ /34 የማኅበር ጸምና ጸሎት (ኢዮሴል 2:-12-13)	35-36
፴፭ /35 ብንወድቅም እንኳ በእግዚአብሔር ኃይል እንካላለን	36-37
፴፮ /36 በእግዚአብሔር ኃይል ከድል ወደ ድል (መዝ 44:1-10)	37-38
	38-39
፴፯ /37: የእግዚአብሔርን ቃል የመሰማት ጥበብ የሚያስገኛልን ጸጋና ሞገስ	39-40
፴፰ /38. መኑ ይክለን ለእመ እግዚአብሔር ምስሌን	40-41

፴፱ /39. በአደጋ ጊዜ እግዚአብሔር ተረዳኢ መልእክትን እንዲልክን	41-42
መማፀፍ ጸሎት (ኢዮብ 33: 23 -24)	
፵ /40. የበደልን ይቅርታ-መጠያቂያ ጸሎት	42-43
፵፩ /41. ለንጉሥ ኢዮባፍጥ ታላቅ ድልን ያቀዳጀ አስደናቂ ኃይል ጸሎት	43-44
፵፪ /42. ንጉሥ ሕዝቅያስን ከሞት አፋፍ የመለስ ኃይል ጸሎት	45
፵፫ /43. ዓለምን ያናወጠ የሥራ አጥነት ችግር ሲያጋጥም	46-47
፵፬ /44. ልጅ መውለድ የሚፈልጉ መሐናኛ በእምነት የሚያቀርቡት ጸሎት	52-53
፵፭ /45. የተማሪዎች አእምሮ መክፈቻ ጸሎት	48-49
፵፮ /46: የምልጃ ጥያቄ	49-50
፵፯ /47: የማዕድ ጸሎትና ምስጋና	51-52
፵፰ /48. በባዕድ አገር የሰደት ኑሮ ከችግርና ከፈተና የምንጠበቅበት ጸሎት	52-54
፵፱ /49. ከማናቸውም ደዌና ሕመም የምንጠበቅበት ጸሎት	54-55
፶ /50: በእግዚአብሔር ፈቃድ-የምትመራ ሕይወት	55-57
፶፩ /51. ጸድቅ ብእሲ ይምሕር ነፍስ እንስሳህ	57-58
፶፪ /52. የሰደት አገርን ፈተና በማሰብ የቀረበ ጸሎት (ባሮክ 3: 1-12)	58-59
ክፍል- ሁለት:- ከጸሎተ ቅዳሴያት መደምደማያ/ -- (ሐዳፌ ነፍስ)	60-62
፶፮ /56. የዘመን ሐዋርያት ጸሎተ ማኅበር (የሐዋት ሥራ 4 24 -32)	62 -64
፩ /1. ከሰኞ ሊጠን ጋር የቀረበ የምስጋና ጸሎት:	64-72
ክፍል ዐራት: መዝሙር ዳዊት	72-193